

သမ္မတ

ဆယ်စောင်တွဲ

ပဏ္ဍိတာရာဇာ ဝေဝရာ

သမ္မတ

စာအုပ်ဆိုင်

၃၀၈ကြီးမြို့နယ်

လူငယ်အများ၊ မှတ်သားစေရာ
 ရှင်ဒေဝဒတ်၊ ဇာတသတ်ပမာ
 ပေါင်းမများနဲ့၊ ကျောင်းသားသူငါ
 ပုံစံပြ “သမ္မတ” ဆယ်စောင်မှာ။
 အဓိပ္ပာယ်ကို ဆရာများက ရှင်း၍ ပြောပြပါ။

ရီစစ္စတြီ မူပိုင် ပြုလုပ်ပြီး

ထုတ်ဝေသူ - ဒေါ်အေးတင် (မြ-၀၁၆၉၁) သမ္မတစာပေတိုက်
 အမှတ်-၁၄၊ ၂၆-ဘိလမ်း၊ ဆိုင်းတန်းရပ် မန္တလေးမြို့။
 တာဝန်ခံပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်အေးတင် (မြ-၀၂၁၁၈) သမ္မတပုံနှိပ်တိုက်
 ၂၃-လမ်း၊ အေးချိုင့်ရပ် မန္တလေးမြို့။

- ၁ ဇာတ်စတင်ကြီး ဆယ်ချ
- ၂ ပုံထပ်များ
- ၂ အစီရင်ခံချက်
- ၃ ပဋိရုတ်အဟံဝဂ္ဂာမိ
- ၄ အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ရပ်၊ ချ
- ကဗျာ
- ၅ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပုံစတော်များ
- ၆ အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်လုံးချ
- ကဗျာ
- ၇ ပဉ္စမသံဂါယနာစာစင်
- မင်းတရားကြီး
- ၈ ကကြီးခေတ္တ ကာတွန်း၊ မှတ်ပုံ
- ၉ မင်္ဂလာသုတ်ပါဠိအနက်
- ၁၀ မင်္ဂလာတရား ကောဏ်နှုတ်ချက်
- ၁၁ မင်္ဂလာခွဲအမေးအဖြေ
- ၁၂ မင်္ဂလာသုတ်အဓိပ္ပာယ်
- အထူးမှတ်ချက်
- ၁၃ မင်္ဂလာတရား - ၃၈ ပါး
- သံပေါက်
- ၁၄ အပြင်အောင်ခြင်း ပါဠိအနက်
- ၁၅ အတွင်းအောင်ခြင်း ပါဠိအနက်
- ၁၆ ရတနဝဂ္ဂေချိဋ်ပါဠိအနက်
- ၁၇ နမက္ကာရပါဠိအနက်

- ၁၀ ဇလက္ခကနိထိပါဠိအနက်
- ၁၉ ပရိတ်ကြီး ပါဠိအနက်
- ၂၀ စကားကြီးဆယ်ခွန်းလေစာ
- ၂၁ ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမစာ
- ၂၂ ရှင်မဟာသီလဝံသဆုံးမစာ
- ၂၃ တိုးသူတော်ဦးနေကော၊ မှတ်
- ၂၄ သိင်္ဂါလောဝါကျင့်စဉ်
- လင်္ကာ
- ၂၅ သိင်္ဂါလောဝါလှူကျင့်စဉ်
- ကဗျာ
- ၂၆ မင်္ဂလာကဗျာ
- ၂၇ အရက်သမားဝါစ ကဗျာ
- ၂၈ ဂဏန်းသင်္ချာသံပေါက်
- ၂၉ ကာလအလိုက်စရိုက်ညီအောင်
- ၃၀ အိမ်ဆုံးမ ရှစ်လုံးချကဗျာ
- ၃၁ ကျောင်းလိုက်မယ် ကဗျာများ
- ၃၂ ကိင်္ဂါပါးရှောင်ကြဉ်ရန်
- ပြန်မာကဗျာလင်္ကာ
- ၃၃ ပညာသင်ရေး သတိပေးကဗျာ
- ၃၄ ကောသလမင်းကြီး အိပ်မက်
- ၃၆ ချက်ကဗျာများ

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက်အမှတ်-၀၂၀၂၊

မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်-၀၂၀၀၊ မျက်နှာဖုံးရိုက် ဇံပုံနှိပ်တိုက် ရန်ကုန် အကြိမ်(၃၀)မြောက် စာအုပ်ရေး-၂၀၀၀၊ ၁၉၈၂-ခု၊ စက်တင်ဘာလ၊

လောကဦးကိုင် စောတုန်းလှိုင်၏ ပြိုင်ဘက်ကင်းကွာ
သာသနာသည် ဆောင်ဝါနဝန်း ထိန်ထိန်ထွန်းသို့ ရွန်းရွန်းဝေပြာ
လက်ဆည့်ခါဝယ် သာသနာတင့် ဘာသာမြင့်အောင်
အခွင့်ရှိခိုက် လုံ့လစိုက်လျက် ထမ်းလိုက်ထော့မည့်
ရည်ကြီးရည်၍ ဝန်ရည်ကာလ ကမ္ဘာဝ.မှ

သမ္မတ တံဆိပ်

ဆွဲရွေလိပ်ဖြင့် ဗုံနိမ်တည်စွင့် ထက်တန်းမြင့်၍
ဆန်းတင့် ရုဏ်ရောင်

ဦးသိန်းမောင်

(၇)

ပြည်ထောင်အတွင်း ပြိုင်ဘက်ကင်းအောင် ကောင်းခြင်းစုံစွာ
တိုးတက်လာ၏ ကောဇာဆန်းသစ် အက္ခရာမြန်မာ

(ထောင့်သုံးရာ) ဝယ် (တဆယ်)

လွန်မြောက် စွန်းစောရောက်စွင်

ထွန်းတောက်နေဝန်း၊ တစ်ဆစ်ဝန်းနှင့် ပွင့်လန်းခါဝ

ပန်းတူမျှသို့

မြန်မာ့တိုင်းဘွား အမျိုးသားတို့ စီးပွားဥစ္စာ ပြည့်စုံစွာနှင့်

ချမ်းသာကိုယ်စိတ်၊ ဓမ္မတ္တာစိတ်ဖြင့်

ယိုဖိတ်ချင်းချင်း တွဲပြန်လျှမ်း၍

ဘေးကင်းရန်ကွာ လွန်ချမ်းသာသည့် - ရုပ်မြှော ကိုယ်စိတ်

အေးစေအောင်။

သိန်းစောင် အဝတ္တနာ

သုတေသနစာကြည့်တိုက်
နာထော်ထွန်းကားပြန်ပွားရေးဦးစီးဌာန
ကျွန်းသေး

သုတေသန

ဆယ်စောင်တံ

သမ္မတ, ပါဠိဆရာအဖွဲ့မှပြင်ဆင်၍

ဦးသိန်းမောင်
အထူးစီစဉ် ရိုက်နှိုင်း ထုတ်ဝေသည်

သုတေသနစာကြည့်တိုက်

၂၃-လမ်း မန္တလေး

သမ္မတ

မန္တလေးမြို့
 မင်္ဂလာဒုံအထကမှ ပြုစုထားသော
 သမ္မတ စာချုပ်ကျောင်း ဆရာတော်
 “အရှင်ကေလာသာဘိဝံသ”
 သကျသီဟနှင့် အစိုးရမဟာဝိသုဒ္ဓိ
 ပြင်ဆင် ရိုက်နှိပ်သည်။

ရုပ်စုံ

သမ္မတတော်

စီစဉ်သူ

ဦးသိန်းမောင်

သမ္မတ, စာအုပ်ဆိုင် အမှတ် ၁၀၉-၁၁၀၊
 ဝိရုံ၊ ရှေးရိုး-မန္တလေးမြို့မှ ပြန်ချိသည်။

သမ္မတစာပုံနှိပ်တိုက်
 ၂၃-လမ်း၊ မန္တလေး

အစီရင်ခံချက်။

ကျွန်တော်၏ “သမ္မတ့ဆယ်စောင်တို့” ကို တန်းဆာဆင်ပြင် ချိန်နှိပ် ထားပုံ တင်ပြ အစီရင်ခံလိုပါသည်။

ကျွန်တော်၏စေတနာမှာ စာကို ကြည့်ရှု သင်ကြား မိတ်ဆွေများအား စာပေ၏ ဆိုလိုချက်အရသာ အဓိပ္ပာယ်ကို လွယ်ကူစွာ သိရှိနိုင်ကြရန် ခေတ် မီ၍ ရှင်းလင်းပြတ်သားစွာဖြင့် တင်ပြပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုစေတနာ အားလျော်စွာ ဤစာအုပ်ကို ချိန်နှိပ်ဆု၌ စီစဉ်ထားပုံမှာ -

<p>က။ မင်္ဂလသုတ် မင်္ဂလနိဒါန ဒေဝတာ ယာစန ဗုဒ္ဓဒေသီတ အာနိသံသ</p>	<p>၎င်းကို မင်္ဂလာနိဒါန်း နတ်သားတောင်းပန်ချက် ဘုရားဟောပြုပုံ မင်္ဂလာပြုကျင့်ရကျိုး</p>
--	--

<p>ခ။ နမက္ခာရ ဗုဒ္ဓ ဝဋ္ဋနာ ဥယျောဇန ပတ္တနာ</p>	<p>၎င်းကို ဘုရားရှိခိုးခန်း တိုက်တွန်းချက် ဆုတောင်း</p>
---	---

<p>ဂ။ လောကနိတိ လောနာကာရ အာနိသံသ ပဏ္ဍိတာဇိကဏ္ဍ နိဂမန</p>	<p>၎င်းကို ရေးသားစီစဉ်ပုံ သင်ကြားလေ့လာထိုက်ပုံ ပဏ္ဍိတစသော အခန်း နိဂုံး</p>
---	--

သ။ ပရိတ်ကြီး ၎င်းကို
 ပရိတ္တ နိဒါန ပရိတ်နိဒါန်း
 မင်္ဂလသုတ္တံဒါ မင်္ဂလသုတ်စသောခေါင်းစဉ်များ
 ဤသို့လျှင် “ဆိုလိုချက်”ကို လွယ်ကူစွာ သိစေရန် တင်ပြထား
 ခြင်း။

င။ အနက်- နိဿယဘာသာပြန်၌၊ ပါဠိနောင် ဒက်ရှ်(-)မြန်မာ
 နောင် တပို့ဒီပုဒ် (၁) ထားရှိ၍၊ စကားတရပ်အဆုံး၌ နှစ်ပို့ဒီပုဒ်
 (၂) ထားရှိခြင်း။

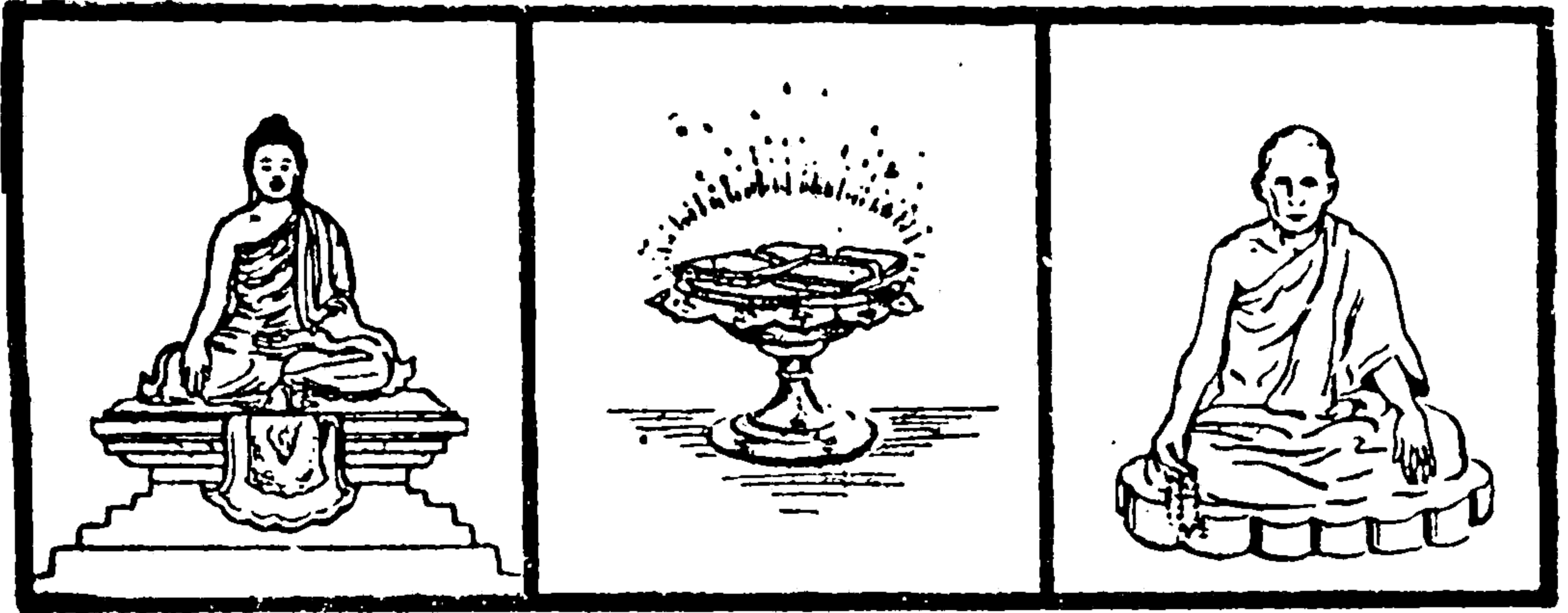
စ။ အခြားကဏ္ဍတို့နှင့် ဖောယုတ်မှု မရှိရန် သက်ဆိုင်ရာ ကဏ္ဍ၌သာ
 နံပါတ်စဉ်ကို ဖော်ပြထားခြင်း။

ဆ။ စကားတခွန်း တပုဒ်လျှင် တချက် ချဲထားခြင်း။

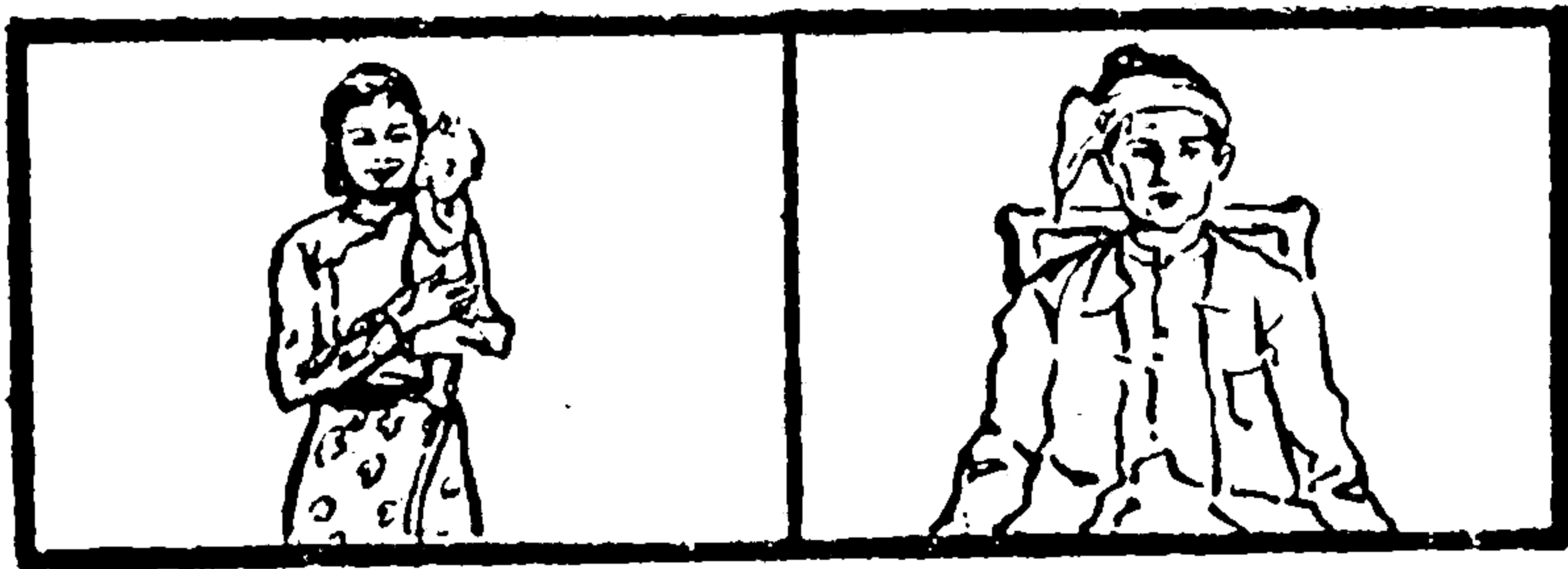
ဤကဲ့သို့ ရှေးဟောင်းစာမူ အရသာကို မထိခိုက်စေဘဲ၊ စာပေအရသာ
 ကိုပေါ်လွင်သည်ထက်ပေါ်လွင်အောင် ခေတ်မှီစွာ တန်းဆာဆင်ပြင်ပေး
 ကြသော ပါဠိ မြန်မာ ပညာရှိ- ဦးကျော်လှိုင် (အစိုးရ၊ ဓမ္မာဓရိယ ပဌမ
 ကျော်) နှင့်၊ အယ်ဒီတာဆရာကြီး- ဦးချစ်ထွန်းတို့အားလည်းကောင်း၊ စာမူ
 ချီးမြှင့် ပေးပို့ကြသော မင်းကွန်း- အာဒိဝဇ္ဇံသကာထေရီ၊ ကန်သစ်ရွာ-
 နုတ်တောင်းကျောင်း- အရှင်ပညာဒီပ၊ ဟင်္သာတ ဒုတ်ရိုက်ကျောင်းဆရာထေရီ
 ဦးကောဝိဒ၊ ရွှေကူကျောင်းဆရာထေရီ- ဦးဝိသုဒ္ဓါ၊ ကန်ကျောင်းဆရာထေရီ
 ဦးစိတ္တရာ၊ ပလ္လင်ရွာ- ကံကျောင်း- ဦးပညာဝံသ၊ ပြည်တေဓီသာ ရွာသစ်- စိတ္တ
 သုခကျောင်း- ဦးစိတ္တရာ၊ ဒဂုန်- ဦးထွန်းမြင့်တို့အား လည်းကောင်း၊ အထူး
 ကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း။

သိန်းမောင်
 သိပ္ပံတပုဒ်တိုက်
 မန္တလေး။

ပစ္စုရုဏ်-အဟံ ဝဗ္ဗာမိ

ဗုဒ္ဓစိန္တေ မြတ်ဘုရား ကို-ဦးညွတ်တွားလို့ ပူဇော်ကွယ်
 ထရားမိဗ္ဗေ ရုဏ်တော်များ တာဝနာပွားလို့ မြတ်သားတွယ်
 သံဃာရုဏေ ရုဏ်ကိုးဝ-ပူဇာရဟာ ပူဇော်မယ်

မိခင် ပခင်-ရှေးဦး ထားလို့

ကျေးဇူးများတဲ့ ဆရာရယ်-ဖူးကွယ် ဖူးကွယ်

အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ဖြာ

ရှစ်လုံးဖွဲ့ ဝဗ္ဗကဗျာ

၁။ ဗောဓိညောင်နန်း အောင်ခန်းရိပ်သာ၊
 တထောင်လက်ရုံး စက်ဘုန်းလှုံဖြာ၊
 မာရ်နတ်မင်းနှင့် သင်းပင်းမိုလ်ပါ၊
 တို့ဘုရား— တရားတော်ဖြင့်သာ၊
 အခေါင်နင်း အောင်ခြင်းလက်ဦးစွာ၊
 ငါတို့လဲ ထိုနဲ့ အောင်စေပါ။ ။

၂။ အာဠဝက ယက္ခ ယုတ်မာ၊
 ညဉ့်သုံးယံလုံး အုံးအုံးကြွက်ညာ၊
 လက်နက်မိုးဖြင့် ထစ်ကြိုးတိုက်လာ၊
 ခန္တီထုံး ကျင့်သုံး တို့မြတ်စွာ၊
 အခေါင်နင်း အောင်ခြင်း ဒုတိယာ၊
 ငါတို့လဲ ထိုနဲ့ အောင်စေပါ။ ။

၃။ နာဠာဂိရိ မည်ရှိထင်စွာ၊
 တောမီးမိုးကြိုး စက်မျိုးပမာ၊
 ကြမ်းခက်ရုန့်ရင်း မုန်ဆင်း ဆင်သတ္တာ၊
 မေတ္တာမိုး စွေဖြိုး တို့မြတ်စွာ၊
 အခေါင်နင်း အောင်ခြင်း တတိယာ၊
 ငါတို့လဲ ထိုနဲ့ အောင်စေပါ။ ။

၄။ လက်ညှိုးစုံပန်း ဆင်မြန်းလျက်သာ၊
 အဟိံသက စောရ လူစွာ၊
 သတ်မည်ကောဟု လျှင်ဆောလိုက်လာ၊
 တန်းခိုးစွမ်း ဖန်ဆန်း တို့မြတ်စွာ၊
 အခေါင်နင်း အောင်ခြင်း စတုတ္ထာ၊
 ငါတို့လဲ ထိုနဲ့ အောင်စေပါ။ ။

၅။ ကိုယ်ဝန်စွဲပိုက် ဝမ်းတိုက်တူစွာ၊
သစ်သားကိုလုပ် မိယုတ်စိဉ္ဇာ၊
ပရိသတ်ထဲ စွပ်စွဲလေရာ၊
သာယာညှင်း မိန့်လျှင်း တို့မြတ်စွာ၊
အခေါင်နင်း အောင်ခြင်း ပဉ္စမာ၊
ငါတို့လဲ ထိုနဲ့ အောင်စေပါ။ ။

၆။ အမှန်ပယ်ရှား အမှားကိုသာ၊
ဝါဒ မှန်ကင်း ထောင်လျှင်း စိုက်ကာ၊
လှပရိခိုင် အမှိုက် သစ္စကာ၊
ပညာမီး ညှိသီး တို့မြတ်စွာ၊
အခေါင်နင်း အောင်ခြင်း ဆဋ္ဌမာ၊
ငါတို့လဲ ထိုနဲ့ အောင်စေပါ။ ။

၇။ မဟာနန္ဒော မာန်ပြောထူစွာ၊
နဂါးရန်ကြီး ဖျက်ဆီးစိမ့်ငှါ၊
ဝဲရံထေရ်အား မခြားချိန်ခါ၊
လူ့ထိပ်မိုး တန်းခိုး ညွှန်ပြကာ၊
အခေါင်နင်း အောင်ခြင်း သတ္တမာ၊
ငါတို့လဲ ထိုနဲ့ အောင်စေပါ။ ။

၈။ အယူဖောက်လွှဲ မြွေခဲ လက်မှာ၊
တန်းခိုးရှိန်အား ကြီးမားထင်စွာ၊
မြဟ္မာဗက ဗာလ ယုတ်မာ၊
ဉာဏ်တော်ဆေး တိုက်ကျွေး တို့မြတ်စွာ၊
အခေါင်နင်း အောင်ခြင်း အဋ္ဌမာ၊
ငါတို့လဲ ထိုနဲ့ အောင်စေပါ။ ။

မင်းကုန်း
အာဒိဝုဒ္ဓံသကာထေရ် သီကုံးရေးဖွဲ့သည်

- (၁) မာရ်နတ်ကို အောင်ခြင်း၊
- (၂) အာဠာဝကဘီလူးကိုအောင်ခြင်း၊
- (၃) နာဗ္ဗာဝိရိဆင်ကို အောင်ခြင်း၊
- (၄) အင်္ဂုလိမုဒုလကိုအောင်ခြင်း၊
- (၅) စိဉ္ဇမာနကို အောင်ခြင်း၊
- (၆) သစ္စကပရိပိုင်ကိုအောင်ခြင်း၊
- (၇) နန္ဒောပနန္ဒကိုအောင်ခြင်း၊
- (၈) ဝကဗြဟ္မာပင်းကိုအောင်ခြင်း၊

၅။ ဒုက္ခအပေါင်း ခုညောင်းလို့လေ၊
နှိပ်စက်အမြဲ ဆင်းရဲသူတွေ၊
သုံးပါးယာဉ်ထက် တင်လျက်သာပေ၊
ကယ်တင်ငြား ဘုရား မြတ်စိန္တေ။

၆။ ကဋ္ဌ မုခ အစဖြာပေ၊
မြွေဆိုးလေးဝ ကိုက်ကြသူတွေ၊
တရားမြှိုက်ဆေး ကိုက်ကျွေးကာလေ၊
ကယ်တင်ငြား ဘုရား မြတ်စိန္တေ။

၇။ ကိလေစောရ ပေါလှသလေ၊
ခရီးကြမ်းမှ လှမ်းကြသူတွေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း မြတ်လမ်းညွှန်ချေ၊
ကယ်တင်ငြား ဘုရား မြတ်စိန္တေ။

၈။ ဝါလေးဆယ်ငါး မြတ်ဖျားတည်နေ၊
ဗြဟ္မာလူနတ် ဆည်းကပ်ရိသေ၊
တရားအမြိုက် ကိုယ်၌တည်စေ၊
နိဗ္ဗာန်နန်း စံမြန်းအတူပေ။

၉။ ကိုယ်တွင်းရန်များ ဖယ်ရှားတုံချေ၊
အောင်ခြင်းရှစ်မျိုး တန်ခိုးဝေဝေ၊
စိန္တေမြတ်ဖျား အလားတူပေ၊
တပည့်ပေါင်း အောင်ကြောင်းဆုပန်ချေ။

အရှင်ပညာဒီဝ
နတ်တွင်းကျောင်း--ကန်သစ်ရွာ
ပကေးမြို့နယ်

သမတ

၁၂၂၁ ခုနှစ်က၊ မန္တလေးမြို့၌ နန်းတည်ခဲ့၍ ၁၃၂၁ ခုနှစ်တွင်
နှစ်တရာပြည့်သောကြောင့်၊ နိုင်ငံတော်အစိုးရက (မန်းရာပြည့်)
ပဲ့တော်ကြီးကို စည်ကား သိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

က ငြီးခွေး အိမ်ကို ပြေး အပြေးမတတ် ထမင်း ငတ်

မတ်တတ် ဂုဏ်လို့ လမ်းမှာ ဆို / ပဂ္ဂက် ဆိတ် ညို ကိုက် လို့ ငို

ထိုဆိုးဆိုး အမေလည်း
ခဲလို့ နေလိုက် အဖေပိုက်

မပိုက်ဘဲ ပေ နှို ဟတွေ
ကျောင်းသို့ မသွား သွား နှို လေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော

သမ္ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဿ။

မင်္ဂလာနိဒါန

- က။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိံ၊ စိန္တယိံ သု သဒေဝကာ၊။
သောတ္ထာနံ နာဂိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံ သဉ္စ မင်္ဂလံ၊။
- ခ။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ၊။
သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။
- ဂ။ ဝေံ မေ သုတံ၊ ကေံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ၊
ဇေတဝနေ အနာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊။ အထခေါ
အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တ
ဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ၊။
- ဃ။ ယေန ဘဂဝါ၊ တေနုပသင်္ကမိ၊ ဥပသင်္ကမိတွာ သဂဝန္တံ
အဘိဝါဒေတွာ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ကေမန္တံ ဌိတာ ခေါ
သာ ဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ၊။

ဒေဝတာ ယာစန

- င။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ၊။
အာကင်္ခမာနာ သောတ္ထာနံ၊ ပြုဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။

အမှတ်(၁) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်

ပုဒ္ဒဒေသိတ

- ၁။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ၊။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၂။ ပတိရူပ ဒေသဂါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ၊။
အတ္တသမ္မာပဏိမိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၃။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော၊။
သုဘာဘိတာ စ ယာ ဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၄။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါ ရဿ သင်္ဂဟော၊။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၅။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော၊။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၆။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇေ ပါနာ စ သံယမော၊။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၇။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညုတာ၊။
ကာလေန ဓမ္မသဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၈။ ခန္တီ စ သောဝစယကာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ၊။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၉။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ၊။
နိဗ္ဗာနံ သစ္စိကိရိယံ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။
- ၁၀။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မဟိ၊ စိတ္တံ ယံဿ န ကမ္မတိ၊။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ၊။

မင်္ဂလာသုတ်အနက်

အ ဝ နိ သံ သ

က။ တောဒိသာနိ ကတ္တာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပ္ပရာဇိတာ၊။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ၊။

မင်္ဂလာသုတ္တံ - နိဗ္ဗိတံ။

မင်္ဂလာ နိဒါန်း

က။ သဒေဝကာ-နတ်နှင့်တကွသောလူတို့သည်၊ ယံ မင်္ဂလံ-
အကြင် မင်္ဂလာ တရားတော်ကို၊ ဒွါဒေသ ဟိ- တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့
ကာလပတ်လုံး၊ စိန္တယိံ သု-ကြံကြကုန်၏၊ သောတ္တာနံ-စီးပွား
ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဋ္ဌတိံ သဉ္စ- သုံးဆယ့်
ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်သော၊ တံ မင်္ဂလံ- ထိုမင်္ဂလာ
တရားတော်ကို၊ နာဓိဂစ္ဆန္တိ န အဓိဂစ္ဆန္တိ ဝေ-မသိနိုင်ကုန်သည်
သာလျှင်ကတည်း။

ခ။ ဒေဝ ဒေဝေန-နတ်တကာတို့ထက်မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်
ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်၊ သဗ္ဗလောကဟိတတ္ထာယ-
အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပွားအလို့ငှာ၊ ဒေသိတံ-
ဟော တော် မူ အပ် သော၊ သဗ္ဗပါပဝိနာသနံ- အလုံးစုံသော
မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်တတ်ထသော၊ တံ မင်္ဂလံ- ထိုမင်္ဂလာ
တရားတော်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊
ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

သမ္မတ,ဆယ်စောင်တံ

ဂ။ ဘဲန္တေ ကဿပ-အရှင်မဟာ ကဿပ၊ ဣဒံ သုတ္တံ-
ဤ မဟာ မင်္ဂလသုတ်တော်ကို၊ မေ မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန-
အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်၊ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏၊
သမ္မုခါ-မပျက်မှောက်တော်မှ၊ ဧဝံ-ဤသို့၊ သုတံ-ကြားလိုက်ရ၏၊
ဥပလက္ခိတံ-မှတ်လိုက်ရ၏၊ ဥပဓာရိတံ-ဆောင်လိုက်ရ၏၊ ဧကံ-
တပါးသော၊ သမယံ-အခါ၌၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သာဝတ္ထိယံ-သာဝတ္ထိပြည်၌၊ အနာထပိဏ္ဍိကဿ- အနာထပိဏ္ဍိ
သဌေး၏၊ အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဖွယ်ရာ ဖြစ်သော၊
ဇေတဝနေ-ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌၊ ဝိဟရတိ-နေတော်မူ၏၊
အထ ခေါ-ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌၊ အညတရာ- အမျိုး
အမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော၊ ဒေဝတာ- နတ်သားသည်၊
အဘိက္ကန္တာယ- ညဉ့်ဦးယံ လွန်ပြီးသော၊ ရတ္တိယာ-သန်းခေါင်
အခါ၌၊ အဘိက္ကန္တဝဏ္ဏာ-အလွန်နှစ်လိုဖွယ်သော အဆင်းရှိသည်
ဖြစ်၍၊ ကေဝလကပ္ပံ- အလုံးစုံသော၊ ဇေတဝနံ- ဇေတဝန်
ကျောင်းဧကံကို၊ ဩဘာသေတွာ- ကိုယ်ရောင်, ကိုယ်ဝါဖြင့်
ထွန်းလင်းစေဦး၍။

ဃ။ ယေန- အကြင်အရပ်၌၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသခင်
သည်၊ အတ္ထိ-ရှိတော်မူ၏၊ တေန-ထိုဘုရား ရှိတော်မူရာအရပ်သို့၊
ဥပသင်္ကမိ-ကပ်လေ၏၊ ဥပသင်္ကမိတွာ-ကပ်လေပြီး၍၊ ဘဂဝန္တံ-
မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို၊ အဘိဝါဒေတွာ- အလွန်ရှိသေစွာ ရှိခိုး
ဦး၍၊ ဧကမန္တံ-တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌၊ အဋ္ဌာသိ-
ရပ်လေ၏၊ ဧကမန္တံ- တင့် အပ် လျောက် ပတ် သော အ ရပ် ၌။

ဌိတာ ခေါ-ရပ်ပြီးသော၊ သာ ဒေဝတာ- ထိုနတ်သားသည်၊
ဘဂဝန္တံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ ဂါထာယ-ဂါထာဖြင့်၊ အဗျဘာသိ-
ဤသို့ နားတော်လျှောက်ပေ၏။

နတ်သား တောင်းပန်ချက်

၀။ ဘန္တေ ဘဂဝါ- ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား၊
ဗဟု-များစွာကုန်သော၊ ဒေဝါ စ-နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊
မနုဿာ စ-လူတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သေတ္တာနံ- စင်ကြယ်
စွာသော၊ နိဗ္ဗာနံ- နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ အာကခံမာနာ- လိုချင်
တောင့်တကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မင်္ဂလာနိ- စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏
အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို၊ ဒွါဒေသ ဟိ-
တဆယ့်နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး၊ အစိန္တယံ- ကြံကြ ကုန်၏၊
စိန္တယန္တပိ- ကြံကြကုန်သော်လည်း၊ နာဓိဂစ္ဆန္တိ- မသိနိုင်ကုန်၊
ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ တံ မင်္ဂလံ-ထိုသုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသောမင်္ဂလာ
တရားတော်ကို၊ တံ- အရှင်ဘုရားသည်၊ ပြုဟိ- ဟောတော်
မူပါလော့။

ဘုရားဟောပြပုံ

၁။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဗာလာနံ-သူမိုက်တို့ကို၊
ယာ အသေဝနာ စ-အကြင်မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ ပဏ္ဍိတာနံ-ပညာရှိသောသူတို့ကို၊ ယာ သေဝနာ စ-
အကြင် မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ပူဇနေယျာနံ-
ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို၊ ယာ ပူဇာ စ- အကြင် ပူဇော်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤသုံးပါးသော တရား

သည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍၊
တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၂။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ-
တင်္ဂအပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌နေရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ပုဗ္ဗေ-ရှေးဘဝ၌၊ ကတပုညတာ စ- မိမိပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှု
ရှိသောသူ၏အဖြစ် သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တသမ္မာပဏီဓိ စ-
မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာဆောက်တည်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-
မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊
ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၃။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဗာဟုဿစူဉ္စ-အကြား
အမြင် များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း၊ သိပ္ပဉ္စ-လက်မှု
ပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်တို့ကို တတ်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ သုသိက္ခိတော-ကောင်းစွာသင်အပ်သော၊
ဝိနယော စ-ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတာ-
ကောင်းစွာဆိုအပ်သော၊ ယာဝါစာ စ- အကြင်စကား သည်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော တရားသည်
လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တံ-
သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၄။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ မာတာပိတု-အမိ, အဖ
တို့ကို၊ ဥပဋ္ဌာနုဉ္စ- လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
ပုတ္တဒါရဿ-သားမယားတို့အား၊ သင်္ဂဟော စ-သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့

ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနာကုလာ- အနှောင့်အယှက် မရှိ
ကုန်သော၊ ကမ္မန္တာ စ-အမှုတို့ကို ပြုရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေ-ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-
မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊
ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၅။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဒါနဉ္စ-အလှူပေးရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစရိယာ စ- မြတ်သော အကျင့်တို့ကို
ကျင့်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဉာတကာနံ- အဆွေ အမျိုး
တို့အား၊ သင်္ဂဟော စ- သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်လည်း
ကောင်း၊ အနဝဇ္ဇာနိ-အပြစ်မရှိကုန်သော၊ ကမ္မာနိ စ-အမှုတို့ကို
ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တေ-ဤလေးပါးသော
တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ မည်၏
ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၆။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ပါပါ-မကောင်းမှုမှ၊
အာရတီ စ- ဝေး စွာ ရှောင် ကြင် ရ ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
ဝိရတီ စ- အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြင်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
မဇ္ဇပါနာ-သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ၊ သံယမော စ-
ကောင်းစွာ ရှောင်ကြင်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မေသု-
ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌၊ အပ္ပမာဒေ၊ စ-မမေ့မလျော့ရခြင်း သည်
လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တေ- ဤလေးပါးသော တရား
သည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍၊
တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၇။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဂါရဝေါ စ-ရိုသေထိုက်
 သောသုတို့အား ရိုသေရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ နိဝါတော စ-
 မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ သန္တုဋ္ဌိ စ-ရောင့်ရဲ
 လွယ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ကတညူတာ စ-သုပြုဖူးသော
 ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကာလေန- သင့်တင့်
 လျောက်ပတ်သောအခါ၌၊ ဓမ္မဿဝနုဉ္စ- သူတော်ကောင်းတရားကို
 နာရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရို၏၊ တေ-ဤငါးပါးသော
 တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ မည်၏
 ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၈။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ခန္တိ စ- သည်းခံရခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ သောဝစသတာ စ- သူတော်ကောင်းတို့
 ဆိုဆုံးမအပ်သောစကားကို နာလွယ်သောသူ၏အဖြစ်သည်လည်း
 ကောင်း၊ သမဏာနံ- ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား၊ ဒဿနုဉ္စ- ဖူးမြင်
 ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ကာလေန- သင့်တင့်လျောက်ပတ်
 သောအခါ၌၊ ဓမ္မသာကစ္ဆာ စ-တရားတော်ကိုဆွေးနွေးမေးမြန်း
 ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အတ္ထိ-ရို၏၊ တေ-ဤလေးပါးသော
 တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏
 ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၉။ ဘော ဒေဝပုတ္တ- အိုနတ်သား၊ တပေါ စ- ခြိုးခြံစွာ
 ကျင့်ရခြင်း သည် လည်း ကောင်း၊ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ- မြတ်သော
 အကျင့်တို့ကို ကျင့်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ အရိယသစ္စာနံ-
 အရိယာသစ္စာတို့ကို၊ ဒဿနုဉ္စ- သိမြင်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း၊

နိဗ္ဗာန်-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို၊ သစ္စိကိရိယာ စ-မျက်မှောက်ပြုရခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ ဧတံ-ဤလေးပါးသော တရား
သည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍၊
တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

၁၀၆ ဘော ဒေဝပုတ္တ- အိုနတ်သား၊ လောကဓမ္မေဟိ-
လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့်၊ ဖုဋ္ဌဿ-တွေ့ထသော၊ ယဿ-
အကြင်ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ္တံ-စိတ်သည်၊ နကမ္ပတိ-မတုန်မလှုပ်၊
အသောကံ-စိုးရိမ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ ဝိရဇံ-ရမ္မက်ဟူသော မြူလည်း
မရှိ၊ ခေမံ-ဘေးလည်းမရှိ၊ အတ္တိ-ရှိ၏၊ ဧတံ- ဤလေးပါးသော
တရားသည်လျှင်၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာသော၊ မင်္ဂလံ-မင်္ဂလာ မည်၏
ဟူ၍၊ တံ-သင်နတ်သားသည်၊ ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလာ ပြုကျင့်ရကျိုး

က။ ဘော ဒေဝပုတ္တ-အိုနတ်သား၊ ဧတဒိသာနိ-ဤသို့
သဘောရှိကုန်သော၊ အဋ္ဌတိံ သ မင်္ဂလာနိ-သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော
မင်္ဂလာတရားတို့ကို၊ ကတုာန-ပြုကျင့်ရသောကြောင့်၊ သဗ္ဗတ္ထ-
အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ အပ္ပရာဇိတဒ- ရန်သူတို့သည် မအောင်
အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗတ္ထ-အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌၊ သောတ္ထိံ-
ချမ်းသာခြင်းသို့၊ ဂစ္ဆန္တိ-ရောက်ကုန်၏၊ တံ-ထို သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး
သော တရားသည်လျှင်၊ ဧတသံ-ထိုနတ်လူတို့အား၊ ဥတ္တမံ-မြတ်စွာ
သော၊ မင်္ဂလံ- မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍၊ တံ- သင်နတ်သားသည်၊
ဂဏှာဟိ-မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး

ကောက်နုတ်ချက်

အသေဝနာ စ ဗာလာနံ ဟူသော ပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ ပညာရှိသောသူတို့ကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ မူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို မူဇော်ရခြင်းလည်း တပါး။

ပတိဂ္ဂပ ဒေသဝါသော စ ဟူသော ပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁။ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်းလည်းတပါး။
- ၂။ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသော သူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး။
- ၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

ဗာဟု သစ္စန္ဓိ သိပ္ပန္နိ ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ အကြား၊ အမြင် များသောသူ၏ အဖြစ်လည်း တပါး။
- ၂။ အပြစ်မရှိသော အတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်း တပါး။
- ၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး။

မာတာဗိတု ဥပဋ္ဌာနံ ဟူသော ပုဒ်၌ ၃-ပါး

- ၁။ အမိ၊ အဖတို့ကို လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သားမယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ အနှောင့်အယှက်မရှိသောအမှုတို့ကို ပြုရခြင်းလည်းတပါး။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ အလှူပေးခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ အပြစ်မရှိသော အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းလည်း တပါး။

အာရတိ ဝိရတိ ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မကောင်းမှုမှ အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်း စွာ ရှောင် ကြဉ် ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမွေ့မလျော့ရခြင်းလည်း တပါး။

ဝါရဝေါ စ နိဝါတော စ ဟူသော ပုဒ်၌ ၅-ပါး

- ၁။ ရိုသေထိုက်သော သူတို့ကို ရိုသေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ်ချရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရောင်ရဲလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ သူ့ကျေးဇူးကို သိရခြင်းလည်း တပါး။
- ၅။ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းလည်း တပါး။

ခန္တီစ သောဝစသတာ ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ သည်းခံရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမရာ လိုက်နာလွယ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းလည်း တပါး။

တပေါစ မြဟ္မစရိယဉ္စ ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မြတ်သောအကျင့်တို့ကို ကျင့်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အရိယသစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်း တပါး။

ဖုဠ္ဏသ လောကဓမ္မေဟိ ဟူသော ပုဒ်၌ ၄-ပါး

- ၁။ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံငြား သော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး။
- ၂။ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိသည်လည်း တပါး။
- ၃။ ရမ္မက်ဟူသောမြို့ ကင်းခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး။

မဟာမင်္ဂလာခွဲ အမေး-အဖြေ

- မေး၊ ယခု ဘယ်စာကို သင်သနည်း။
ဖြေ၊ မဟာမင်္ဂလာသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။
မေး၊ မဟာမင်္ဂလာသုတ်၌ အပြားဘယ်မျှ ရှိပါသနည်း။
ဖြေ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။
မေး၊ အဘယ်ပါဌ်ကိုထောက်၍ သိရပါသနည်း။
ဖြေ၊ ဒေသနာ ပရိယောသာန နိဂုံးအဆုံးဖြစ်သော “တောဒိ
‘သာနိ အဋ္ဌတိ’ သ မင်္ဂလာနိ” ဟူသော ပါဌ်ကို ထောက်၍
သိရပါသည်ဘုရား။
မေး၊ အဘယ်မျှသော ဂါထာဖြင့် ဟောတော် မူအပ်ပါသနည်း။
ဖြေ၊ ဆယ်ဂါထာတို့ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ပါသည်ဘုရား။
မေး၊ ဟောတော်မူအပ်သော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာများ
ပါသနည်း။
ဖြေ၊ အသေဝနာစ, လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပလည်း တဂါထာ၊
ဗာဟုဿစူဠ, လည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတု, လည်း တဂါထာ၊
ဒါနဉ္စ, လည်း တဂါထာ၊ အာရတီ, လည်း တဂါထာ၊
ဂါရဝေ၂, လည်း တဂါထာ၊ ခန္တီစ, လည်း တဂါထာ၊
တပေ၂, လည်း တဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿ, လည်း တဂါထာ၊
ဤဆယ်ဂါထာတို့ဖြင့် ဟောတော်မူအပ်ပါသည်ဘုရား။
မေး၊ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူသနည်း။
ဖြေ၊ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး၊ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်တွင်သနည်း။
(ဆိုသနည်းဟုလည်း မေး)

ဖြေ၊ “ သဗ္ဗံ ဓန မေတ္တ အတ္ထိတံ ” ဟု ပါဠိရှိ သောကြောင့်-
ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ်ချမ်းသာ ရတနာအပေါင်း
တို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် “ သာဝတ္ထိပြည် ” ဟု
ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ၊ ဇေတမင်းသား၏ဥယျာဉ်မြေကို ရွှေအသပြာ အတိခင်းပြီး
လျှင် မြေဖိုးပေး၍ ဝယ်ယူဆောက်လုပ်အပ် သောကြောင့်
“ ဇေတဝန်ကျောင်း ” ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ အဘယ်သူ ဆောက်သနည်း။

ဖြေ၊ အနာထပိဏ်သဋ္ဌေး ဆောက်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ အနာထပိဏ်သဋ္ဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ၊ “ အနာထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒဒါတီတိ အနာထပိဏ္ဏိကော ” ဟူသော
ပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာ မရှိသော သူတို့ကို ထမင်းရေစာ
ပေးတတ်သောကြောင့် “ အနာထပိဏ်သဋ္ဌေး ” ဟုခေါ်တွင်
ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ ငယ်မည်ကို အဘယ်ဟု ခေါ်သနည်း။

ဖြေ၊ “ သုဒတ္တ ” ဟု ခေါ်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော
ဝေးသလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသည်
တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ၊ “ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိ နဂရဿ အဝိဒ္ဓုရေ ဓနုပဉ္စ
သတမတ္ထေ ဒက္ခိဏပဿေ” ဟူသော သာဓကပါဌ် ရှိသော
ကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ မနီးမဝေး တောင်အရပ်ဖြစ်သော
ကုတ်လုတ်လေးတာ အပြန်ဒါးရာအရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်
ဘုရား။

မေး၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော၊ စမ္မာယံရုံ
လော၊ ဦးပြည်လော။

ဖြေ၊ “တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋ္ဌိ” ဟူ၍ သာဓကပါဌ် ရှိသော
ကြောင့် စုလစ်မုန်းချွန်တို့ဖြင့် တင့်တယ် ဆန်းကြယ်စွာ
တန်းဆာ ဆင် အပ် သော ဘုံသုံးဆင့်ရှိသော ဇေတဝန်
ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ အဘယ်သူတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ၊ အမျိုး အမည် မထင်ရှားသော နတ်သား တောင်းပန်၍
ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး၊ အဘယ်ကြောင့်မထင်ရှားသောနတ်သားဟု ဆိုပါသနည်း။

ဖြေ၊ “အထ ခေါ် အညတရာ ဒေဝတာ” ဟူသော ပါဌ်ကို
ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး၊ မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း ၊

ဖြေ၊ ဣန္ဒသက္ကသိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး၊ အဘယ်အခါ တောင်းပန်သနည်း။

ဖြေ၊ သန်းခေါင်ယံအခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ အဘယ်ကြောင့် သိရပါသနည်း။

ဖြေ၊ “အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ” ဟူသော ပါဠိကို ထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး၊ မထင်ရှားသောနတ်သားကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ၊ ဘုရားသခင်ခြေတော်ရင်း၌ညဉ့်ဦးယံကား “စတုမဟာရာဇ် နတ်တို့သည် ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲအချိန်အခါဖြစ်ပါသည်” သန်းခေါင်ယံကား “တာဝတိံသာနတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ် ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်” မိုးသောက်ယံ ကား “ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါ သည်” ထိုအချိန်ကာလသုံးပါးတို့တွင် သန်းခေါင်ယံအချိန် ဖြစ်သောကြောင့် “သိကြား” ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး၊ သိကြားတောင်းပန်ကြောင်းကို အဘယ်သူကြားသနည်း။

ဖြေ၊ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။

မေး၊ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရ သနည်း။

ဖြေ၊ “အာနန္ဒတ္ထေရေနံ သုတံ” ဟူသောပါဠိကိုထောက်၍ သိရ ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ အရှင်အာနန္ဒာကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောသနည်း။

ဖြေ၊ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး၊ အရှင်မဟာကဿပ, ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ၊ “ကသိကမ္မာဒိသု သံဇကံ မဋ္ဌိလဘိတွာ ပဗ္ဗဇိတဗ္ဗတော
ကဿပေါ” ဟူသော မဂ်နှင့်အညီ လယ်လုပ်ခြင်း အစ
ရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်းတရားကိုရ၍ ရဟန်းပြု
သောကြောင့် ကဿပ, ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ၊ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သား, ကိုယ်ရေ တို့၏ တင့်တယ်ခြင်း
ရှိသောကြောင့် “ဗိပ္ပလိလုလင်” ဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး၊ မင်္ဂလာတရား ၃၈-ပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ၊ “အသေဝနာ စ ဣပ။ တေံ မင်္ဂလမုတ္တမံ” ဟူသော ပထမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး၊ “မတိရူပ ဣပ။ တေံ
မင်္ဂလမုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါး၊ “ဗာဟုဿစူဠ ဣပ။ တေံ မင်္ဂလမုတ္တမံ” ဟူသော
တတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး၊ “မာတာပိတု
ဣပ။ တေံ မင်္ဂလမုတ္တမံ” ဟူသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါး၊ “ဒါနဉ္စ ဣပ။ တေံ မင်္ဂလမုတ္တမံ” ဟူသော
ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး၊ “အာရထီ ဣပ။
တေံ မင်္ဂလမုတ္တမံ” ဟူသော ဆဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး၊ “ဂါရဝေါ စ ဣပ။ တေံ မင်္ဂလမုတ္တမံ” ဟူသော
သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာငါးပါး၊ “ခန္တီ စ ဣပ။

ထမ္ပတ(၂) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်။

ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ” ဟူသော အဋ္ဌမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး၊ “တပေါ ၈ ။ပ။ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ” ဟူသော
နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး၊ “ဗုဇ္ဇဿ ။ပ။
ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ” ဟူသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး ဤသို့အားဖြင့် မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး
ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး၊ “အသေဝနာ ၈” အစရှိသောပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ၊ သူမိုက်တို့ကို မမိုဝ် မဆည်းကပ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ပညာရှိသောသူတို့ကို မိုဝ်ဆည်းကပ် နှိုးနှောရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဘုရား အစရှိသော ရတနာ
သုံးပါး တို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် “အသေဝနာ ၈”
အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး
ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး၊ “အသေဝနာ ၈” အစရှိသော ပထမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရား သုံးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ “ပတိဂ္ဂုပ ဒေသဝါသော ၈”
အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး
ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ၊ တင့်အပ်လျှောက်ပတ်သောအရပ်၌ နေရခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ ရှေးက ပြုဘူးသော ကောင်းမှု ရှိခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ

ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် “ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ” အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး၊ “ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ” အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါးတို့ကို သိရပါပြီ။ “ဗာဟုဿစ္စဉ္စ” အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ၊ ကျမ်းဂန်တရား အကြား၊ အမြင် များရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်းကင်းသော နှုတ်မှု အတတ် တို့ကို တတ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သောဝိနည်းတရားတို့ကိုသင်ကြားရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ပြောဆိုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် “ဗာဟုဿစ္စဉ္စ” အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး၊ “ဗာဟုဿစ္စဉ္စ” အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးတို့ကို သိရပါပြီ။ “မာတာပိတု” အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ၊ အမိ၊ အဖ တို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သား၊ မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့

ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အနှောင့်အယှက် မရှိ
သော လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း အမှုတို့ကို ပြုရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် မာတာပိတု
အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ မာတာပိတု-အစရှိသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
သုံးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ ဒါနုဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်
တို့နည်း။

ဖြေ၊ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ တရားကို ကျင့်
ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေအမျိုး တို့အား
ထောက်ပံ့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်မရှိသော
အကြင် အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊
ဤသို့အားဖြင့် ဒါနုဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ ဒါနုဉ္စ-အစရှိသော ပဉ္စမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး
တို့ကို သိရပါပြီ၊ အာရတီ-အစရှိသော ဆဋ္ဌမ ဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးဆိုသော် အဘယ်သည်
တို့နည်း။

ဖြေ၊ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း
ကင်းသော စိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှု မပြုပြီ၊ ငါ၏

အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ၊ သူ၏ အသက်ကို မသတ်ပြီ၊ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး။

မေး၊ သုရာငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ၊ ပိဋသုရာ- မုန့်ညက်ဖြင့် ပြုသော သေ၊ ပူဝသုရာ- မုန့်ဖြင့် ပြုသော သေ၊ သြဒနသုရာ- ထမင်းဖြင့် ပြုသော သေ၊ ကိဏ္ဍပကိတ္တသုရာ- တဆေးထည့်၍ ပြုသော သေ၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ- များစွာသော အဆောက်အဦဖြင့်ပြုသော သေ ဤသည်ကား သုရာငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ မေရယ ငါးပါး ဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ၊ ပုပ္ဖါသဝေါ- အပွင့် အရည်ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ ဖလာ သဝေါ- သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြုသော အရက်၊ မဇ္ဇာသဝေါ- မုဒရက်သီး အစရှိသည်တို့ဖြင့်ပြုသော အရက်၊ ဝုဋ္ဌာသဝေါ- ကြံရည်တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်၊ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ- များစွာသော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော အရက် ဤသည်ကား မေရယငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုးငါးပါးကို သောက်စား ခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ၊ အပစာယန၊ ဝေယျာဝစ္စ၊ ပတ္တိဒါန၊

၃၀-ကြိမ်မြောက်၊

၁၈၇၄

ပတ္တမဒေသနာ, ဓမ္မဿဝန, ဓမ္မဒေသနာ, ဒိဋ္ဌိဇုကမ္မ တည်း
ဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါးတို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်း
သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် “အာရတီ”
အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး
ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ “အာရတီ” အစရှိသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရား လေးပါးတို့ကိုသိရပါပြီ၊ “ဂါရဝေါ စ” အစရှိသော
သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါးဟူသော်ကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ၊ အသက်, သိက္ခာ အားဖြင့် ကြီးသောသူ, ဂုဏ်ရှိသောသူ
တို့အား အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ရရသမျှသော ပစ္စည်း အသုံးအဆောင် တို့ဖြင့်
ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်
ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် သတ္တမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ သတ္တမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော “ဂါရဝေါ စ” ၌ မင်္ဂလာ
တရား ငါးပါးတို့ကိုသိရပါပြီ၊ “ခန္တီစ” အစရှိသော အဋ္ဌမ
ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ၊ ကိုယ့်အောက်ယုတ်သောသူတို့ကို သည်းခံရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုဆုံးမ လွယ်သော သူ၏အဖြစ်သည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား ဖူးမြင်ရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားစကားကို နှိုးနှော ပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော “ခန္တီစ” ၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး၊ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော “ခန္တီစ” ၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ “တပေါစ” အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ် တရားကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယ သစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရဟတ္တဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး ဤသို့အားဖြင့် “တပေါစ” အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး၊ နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော “သပေါစ” ၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါးတို့ကို သိရပါပြီ၊ “ဗုဋ္ဌဿ” အစရှိသော ဒသမ

ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ၊ လာဘော၊ အလာဘော၊ ယသော၊ အယသော၊ နိန္ဒာ၊ ပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ တည်းဟူသော လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ထိုလောကဓံတရားရှစ်ပါးတို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကိလေသာ ရမ္မက်ဟူသော အညစ် အကြေး မတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်း ကင်းသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ဒေသ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး၊ မင်္ဂလာတရားတော်ကို အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်သည် အရှင် မဟာကဿပ မထေရ်အား ပြောသည်ဆိုသော် အဘယ် အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ၊ ရာဇဂြိုဟ်မှာ ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး၊ ရာဇဂြိုဟ်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ၊ စကြဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် “ရာဇဂြိုဟ်”ဟု ခေါ်တွင် ပါသည် ဘုရား။

မေး၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စသော အရပ်တို့တွင် အဘယ် အရပ်မှာ ပြောပါသနည်း။

ဖြေ၊ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့ပြင် မြောက်ဖက်အရပ် ဝေဘာရတောင် ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူလှိုက်ဝ၌ နတ်တို့ ဘုံဆောင် ဗိမာန်နှင့်တူသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်အပ်သော ချောမောပြေပြစ် ဆန်းကြယ်လှ စွာသော ရတနာသဘင် မဏ္ဍပ်၌ ဣန္ဒနီလာ မသာရဂလ် မနောမယ အစရှိသော ရတနာမျိုးတို့ဖြင့်စီမံအပ်သော တွေ့တွေ့ဒီးဒီး ရှေ့ချောင်းစီးသကဲ့သို့ လှည့်တောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ တန်ဖိုး အတိုင်းမသိ ထိုက်သော ခင်းနှီး နေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီသော ယပ်ကို ကိုင်၍ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာ ပြုလျက် နေတော်မူပြီးလျှင် ပထမသံဂါယနာကို အမူးပြု၍ ဆောင်ရွတ်တော်မူသော အရှင်မဟာကဿပရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင်အာနန္ဒာ ဖြေလျှောက်ပါသည် ဘုရား။ နတ်သားတောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသောအခါ ကုဋေ ရှစ်သန်းမျှလောက် ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်၏ ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ် ဖြစ်သူ အနန္တ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မဟာမင်္ဂလာခွဲ အမေး-အဖြေ ဤတွင် ပြီး၏။

မင်္ဂလာသုတ် အဓိပ္ပာယ်

အထူးမှတ်ချက်

မဟာမင်္ဂလာသုတ်အဓိပ္ပာယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်
အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းပြပါဦးအံ့

ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ-ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား... နီးလွန်း
သော အရပ်၊ ဝေးလွန်းသော အရပ်၊ လေညာဖြစ်သော အရပ်၊
မြင့်သောအရပ်၊ ရှေ့ ဟူ၍ဖြစ်သောအရပ်၊ နောက် တူ၍ဖြစ်သော
အရပ် ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သောအရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပုတိရူပ ဒေသဝါသော စ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား...
ရဟန်းသုံးပါး ထင်ရှားရှိသောအရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ-ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား... ဒုစရိုက်
ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာ စ ယာဝါစာ-ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား...
ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သုဘာသိတာစကား၊ ဖရုသဝါစာမှ
ကြဉ်၍ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊ သမ္ပပ္ပလာပမှ ကြဉ်၍ဆိုသော
ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သစ္စာစကား ဤအင်္ဂါ
လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား...
သာရဏဂုံ ဆောက်တည်ပြီး ပဉ္စသီလကို စောင့်ထိန်း၍ ကုသိုလ်
ကောင်းမှုကိုပြုကာ တရားတော်နှင့်အညီ သား၊ မယား တို့ကို
မွေးမြူရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနုဉ္စ ဓမ္မစရိယာ-ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား.... ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့သာပျောင်း၊ နံ့သာ၊ အိပ်ရာနေရာ၊ ဆီမီး ၎င်းဒါနဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ သူနာတို့၏ အထောက်အပံ့ဖြစ်သော ဆေး၊ ဤတဆယ့်တပါးကို ဒါနုဉ္စပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရိသုဒ္ဓိသီလ တို့ကို ဓမ္မစရိယပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ အဋ္ဌင်္ဂသီလကို အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ ဟူသောပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတီ ဝိရတီ-ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား.... စိတ်နှလုံး ဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် အာရတီမည်၍၊ ကိုယ်၊ နှုတ် နှစ်ပါးဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် ဝိရတီ မည်၏။

မဇ္ဇပါနာ-ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား.... သုရာ-ငါးပါး၊ မေရယ-ငါးပါးကို ရှောင်ကြည်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိ စ-ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား.... ကိလေသာတို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှါ လောဘအာရုံသို့မလိုက်မူ၍ ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင့်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ-ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား.... ကာမ ဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက်၊ ဝိဟိံ သဝိတက်၊ ဤမိစ္ဆာဝိတက် မဝင်လာ သောအခါသည် တရားတော်ကိုနာရခြင်းငှါ လျှောက်ပတ်သော အခါ မည်၏။

သောဝစယတာ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား.... သားတော် ရာဟုလာကို သြဝါဒပေးတော်မူသောအခါ တခွန်းတည်းသော

စကားဖြင့် နာယုလွယ်သကဲ့သို့ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဆိုဆုံးမ
စကားကို တခန်းတည်းဖြင့် နားထောင် နာယုလွယ်ရမည်ဟု
ဆိုလိုသည်။

သမ္မကာနဉ္စ ဒဿနံ-ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား... သီလဝန္တ
ပုထုဇန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့်တကွ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက် တို့အား
ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါ စ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား... ဝီရိယကိုဖြစ်စေ၍
ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလကို လုံအောင်ထိန်းသိမ်းရမည်ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ-ဟူသောပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား... မေထုန်၇-ပါးမှ
ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာန ဒဿနံ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား...
အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း, ဆင်ခြင်ခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာ စ- ဟူသော ပါဠိ၏ အဓိပ္ပာယ်ကား...
သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ-ဟူသော ပါဠိ၏အဓိပ္ပာယ်ကား... လာဘီ
ရခြင်း, လာဘီမရခြင်း, အခြံအရံ ရှိခြင်း, အခြံအရံ မရှိခြင်း,
ချီးမွမ်းခြင်း, ကဲ့ရဲ့ခြင်း, ချမ်းသာခြင်း, ဆင်းရဲခြင်း ဤလောကဓံ
တရား ရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပာယ်အကျဉ်း ပြီး၏။

မင်္ဂလာတရား ၃၀-ပါး သံပေါက်

- ၁။ ကောလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝ၊ မနုဿာ။
- ၂။ သက္ကသိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထားဒေသနာ။
- ၃။ အသေဝန၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြ ဝေးဝေးခွာ။
- ၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမ္မိဝဲရာ။
- ၅။ ပူဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
- ၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။
- ၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။
- ၈။ ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗုတာ။
- ၉။ အကြားအမြင်၊ များမြောက်စဉ်၊ ကြည်လင်အားထုတ်ပါ။
- ၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှတ်ကုန်ပါ။
- ၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမျိုးလေးဖြာ။
- ၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယာဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
- ၁၃။ မာတာပိတ၊ မိနှင့်ဖ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
- ၁၄။ မယားသားအား၊ သင်္ဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမဂ်လာ။
- ၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမှုကိစ္စာ။
- ၁၆။ အလူဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ။
- ၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မနုဿတော်စွာ။
- ၁၈။ ဉာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မ၊ စ သင်္ဂြိုဟ်ပါ။
- ၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရာ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။
- ၂၀။ အာရတီစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ည ကြည်ကုန်ပါ။
- ၂၁။ ဝိရတီစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြမှုပါပါ။
- ၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရှောင်ကြလူတကာ။

- ၂၃။ ကုသိုလ်ခမ္မ၊ အားထုတ်ကြွ၊ နေ့-ည မမေ့ရာ။
- ၂၄။ ဂါရဝေါ စ၊ ရိတုပိက္ခ၊ မြတ်လှခမ္မတာ။
- ၂၅။ နိဝါတော စ၊ ကိယံနိမ္မိ၊ မာနမထောင်ရာ။
- ၂၆။ သန္တုဋ္ဌိ စ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
- ၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
- ၂၈။ လျှောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ခမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
- ၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပွားကျင့်အပ်စွာ။
- ၃၀။ ကောင်းသည့်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြွည်မေတ္တာ။
- ၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြွပ်ကုန်ပါ။
- ၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယှဉ်းချွတ်မရှိရာ။
- ၃၃။ သုံးခါအလ၊ မြတ်ခမ္မ၊ နေ့-ည ဆွေးနွေးရာ။
- ၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။
- ၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြပဏ္ဍိတာ။
- ၃၆။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းဟောက်မင်္ဂလာ။
- ၃၇။ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမ္မာမျိုးလေးဖြာ။
- ၃၈။ လောကဝိစာရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။
- ၃၉။ စိုးရိမ်သောက၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။
- ၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြီး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။
- ၄၁။ အဇ္ဈတ္တိက၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်မည်သာ။
- ၄၂။ သုံးဆယ်ရှစ်ပါး၊ ဤစာရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။
- ၄၃။ ကျက်၍အရာ၊ ဆောင်လေက၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။
- ၄၄။ ကျက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါး

- ၁။ ဗာဟုံ သဟဿ အဘိနိမ္မိတ သာဝုဓန္တံ၊
ဂီရိမေခလံ ဥဒိတ ယောရံ သသေနမာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- ၂။ မာရာတိရေက အဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ယောရံ ပနာဠာဝက မက္ခမ ထဒ္ဓယက္ခံ။
ခန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- ၃။ နာဠာဂီရိံ ဂဇဝရံ အတိမတ္တဘူတံ၊
ဒါဝဂုံ စက္က မသနိဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တဗျုသေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- ၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္တ သုဒါရုဏန္တံ၊
ဓာဝံ တိယောဇန ပထဂုံလိမာလဝန္တံ။
ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခတမနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- ၅။ ကတုာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂပ္ပိနိယံ၊
စိဉ္ဇာယ ဒုဠဝစနံ ဇနကာယံ မဇ္ဈေ။
သန္တေန သောမ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂုံ။
- ၆။ သစ္စံ ဝိဟာယ အတိသစ္စက ဝါဒကေတု၊
ဝါဒါဘိရောပိတ မနံ အတိအန္ဓဘူတံ။

ပညာပဒိပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ စောဇယာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၇။ နဒန္တာပနန္တ ဘုဇင်္ဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ၊
ပုတ္တေန ထေရဘုဇဇေန ဓုနာပယန္တော။
ဣဒ္ဓုပဒေသ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ စောဇယာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

၈။ ဒုဂ္ဂါဟဒိဋ္ဌိဘုဇဇေန သုဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓာနံ။
ဉာဏာဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ စောဇယာ ဘဝတု မေ ဇယမင်္ဂလဂ္ဂံ။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါဌ် ပြီး၏။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးအနက်

၁။ ယော မုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂီရိမေခလံ-
ဂီရိမေခလာ အမည်ရှိသော ဆင်ကို၊ ဥဒိတံ- တက်စီးထသော၊
အဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဇန္တံ- အလွန် ဖန်ဆင်းအပ်သော လက်နက်နှင့်
တက္ခာဖြစ်ထသော၊ ဗာဟံ သဟဿံ- တထောင်သော လက်ရုံး
ရှိထသော၊ ယောရံ- ကြမ်းတမ်းစွာထသော၊ သ သေနမာရံ-
စစ်သည်နှင့်စာကူသော မာရ်နတ်သားကို၊ ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ-
ဒါနပါရမီ အစရှိသော တရားတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊
ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံ စောဇယာ-မာရ်နတ်သားကို

အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊
မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ ယော မုနိန္ဒော-အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မာရာတိ
ရေကံ-မာရ်နတ်သားထက်အလွန်၊ သဗ္ဗရတ္တိ-ညဉ့်သုံးယံပတ်လုံး၊
အဘိယုဇ္ဈိတံ- အလွန် စစ်ထိုးနိုင်ထသော၊ ယောရံ-ကြောက်မက်
ဖွယ် ရှိထသော၊ အက္ခမံ-သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲထသော၊
ထဒ္ဒံ-ကြမ်းတမ်းခက်မာစွာထသော၊ အာဠာဝကံ- အာဠာဝက
အမည်ရှိသော၊ ယက္ခံပန- ဘီလူးကိုကား၊ ခန္တိသုဒန္တဝိဓိနာ-
သည်းခံတော်မူခြင်း၊ ကောင်း စွာ ယဉ်ကျေး စေ တော် မူ ခြင်း
တည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊
တံ တေဇသာ- အာဠာဝက ဘီလူးကို အောင် တော် မူ သော
ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊
အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယော မုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒါဝဂ္ဂိ
စက္ကမသနီဝ- တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့၊ သုဒါရုဏန္တံ- အလွန်
ကြမ်းကြုတ်စွာ ထသော၊ အတိမတ္တဘူတံ- အလွန် မုန်ရန်စွာ
ထသော၊ နာဠာဂိရိ- နာဠာဂိရိအမည်ရှိသော၊ ဂဇဝရံ-မြတ်သော
မင်းစီးဆင်ကို၊ မေတ္တဗျသေက ဝိဓိနာ- မေတ္တာ တော် ရေ ကို
သွန်းခြင်းတည်းဟူသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်
မူလေပြီ၊ တံ တေဇသာ- နာဠာဂိရိဆင်ကို အောင်တော်မူသော

သံဃထ(၃) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်၊

ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂိ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ ယော မုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂမတိဟတ္ထသုဒါရုဏန္တံ- ချီအပ်သောသန်လျက် လက်၌ ရှိသည် ဖြစ်၍ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာ ထသော၊ တိယောဇနပထံ- သုံးယူဇနာရှိသော ခရီးကို၊ ဓာဝံ- တဟုန်တည်း ပြေးစွမ်းနိုင် ထသော၊ အဂ္ဂိလိမာလဝန္တံ- လက်ညှိုးတည်းဟူသော ပန်းရှိသော ခိုးသူကို၊ ဣဒ္ဓါဘိသင်္ခတမနော- တန်ခိုးတော်အားဖြင့် ဖန်ဆင်း အပ်သော နှလုံးတော်ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ- အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံ တေဇသာ- အဂ္ဂိလိမာလအမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော် မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ် အား၊ အဂ္ဂိ- မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယော မုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌံ- သစ်သားကို၊ ဂဗ္ဘိနိယံ- ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော၊ ဥဒရံ ဣဝ- ဝမ်းကဲ့သို့၊ ကတုာန- ပြုလက်၍၊ ဇနကာယမဇ္ဈေ- တရားနာ ပရိသတ်ဖြစ်သော လူ့ရဟန်း အပေါင်းတို့၏အလယ်၌၊ စိဉ္ဇာယ- စိဉ္ဇာမာဏဝိကာအမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏၊ ဒုဋ္ဌဝစနံ- စုပ်စွဲသော အားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို၊ သန္တေန- ငြိမ်သက်စွာသော၊ သောမဝိဓိနာ- ဖြူစင်ချမ်းအေးစွာသော အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-

အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ- စိဉ္စမာဏဝိကာ အမည် ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲသောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယော မုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သစ္စံ- မှန်သောစကားကို၊ ဝိဟာယ-စွန့်၍၊ အတိသစ္စကဝါဒကေတု- မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒ တည်းဟူသော မှန်ကင်းရှိထဋ္ဌသာ၊ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ- မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါး တို့ကို နှိမ်နင်းလိုသောစိတ် ရှိထသော၊ အတိအန္တဘူလံ- အလွန် မိုက်လှစွာသော ကုဋ္ဌဒန္တအမည်ရှိသော သစ္စကပရိပိုင်ကို၊ ပညာ ပဒီပဇလိတော- ပညာတော်တည်းဟူသော ဆီမီးကန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော် မူသည်ဖြစ်၍၊ ဇိတဝါ- အောင်တော် မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ- ကုဋ္ဌဒန္တ အမည် ရှိ သော သစ္စကပရိပိုင်ကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ- မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယော မုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဝိဝိဓံ- အထူးထူးအပြားပြားရှိသော၊ မဟိဒ္ဓိံ- ကြီးသောတန်ခိုးရှိသော၊ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုဇင်္ဂ- နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို၊ ထေရဘုဇဂေန- ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်း ဖြစ်တော်မူသော၊

ပုတ္တေန- သားတော် ရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို၊ ဓုနာပယန္တော- အခိုး
 အလုံ့ လှုတ်၍ ချွေချွတ် ဖျက်စီးစေလျက်၊ ဣဒ္ဓုပဒေသ ဝိဓိနာ-
 တန်ခိုးဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန်ဥပဒေသကို ပေးတော်မူသော
 အစီအရင်ဖြင့်၊ ဇိတဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံ တေဇသာ-
 နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို အောင်တော်မူသော
 ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊
 အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-
 ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ ယော မုနိန္ဒော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဒုဂ္ဂါဟ
 ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန- မကောင်းသော အယူမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ တည်းဟူသော
 မြေသည်၊ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ ပြင်းစွာကိုက်အပ်သော လက်ရှိထသော၊
 သုတံ- ကျော်စောစွာ ထသော၊ ဇုတိမဟိဒ္ဓိ- တောက်ပသော
 တန်ခိုးရှိထသော၊ ဗကာဘိဓာနံ- ဗက အမည်ရှိသော၊ ဗြဟ္မံ-
 ဗြဟ္မာမင်းကို၊ ဉာဏာဂဒေန-ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အဆိပ်ကို
 ဖျောက်တတ်သော ဆေးဟုဆိုအပ်သော၊ ဝိဓိနာ-အစီအရင်ဖြင့်၊
 ဇိဘဝါ-အောင်တော်မူလေပြီ၊ တံ တေဇသာ-ဗကအမည်ရှိသော
 ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထိုမြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး
 တော်အားဖြင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ ဇယမင်္ဂလံ-
 အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါ၌ ပြီး၏။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါး

- ၁။ အဝိဇ္ဇာ အဏှကောသမ္ပိ၊ သတ္တေ တဏှာလေမ္ပုဇေ။
တမ္ပာ ဌာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဉာဏ တေဇသာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၂။ မဟာ မောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ။
ပညာစက္ခံ လဘာပေသိ၊ ဉာဏာလောကေန သောဇိနော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ဒုက္ခကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရနာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂံ ဝါရိနာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၄။ စတုရောဗေဟိ ဝုယုန္တေ၊ ဂမ္ဘိရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဝီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၅။ သံသာရစာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋ္ဌိတံ။
နိဗ္ဗာနပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္ထယေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။
- ၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပေဟိ၊ ဥဋ္ဌကာယံ မဟာဇနံ။
တိကိစ္ဆေသိ မဟာဝီရော၊ နာထော တိလောကဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၇။ သံသာရ ဒုက္ခ ကန္တာရာ၊ ကိလေသစောရပိဋိတံ။
ခေမန္တဘူမိံ တာရေသိ၊ သတ္တဝါဟော ဝိနာယကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌတှာ လောကံ သ ဒေဝကံ။
ပိဝယိတှာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သသာဝကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယမင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးပါ၌ ပြီး၏။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှကောသမ္ပိ- အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော ဥဒ္ဓံ
တွင်း၌၊ တဏှာဇလဗျူဇေ- တဏှာတည်းဟူသော တံလျှပ်၌
ဖြစ်ကုန်သော၊ သတ္တေ-သက္ကဝါတို့ကို၊ ဒေသနာဉာဏတေဇသာ-
ဒေသနာဉာဏ်တည်းဟူသောတန်ခိုးဖြင့်၊ တမ္ပာ ဌာနာ-ထိုအဝိဇ္ဇာ
တည်ရာအရပ်မှ၊ နိက္ခာမေသိ-ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ၊ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျနုပ်အား၊
ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ သော ဇိနော- ထို မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဉာဏာလော
ကေန- ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်၊ မဟာ
မောဟန္ဓကာခရန- ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက် တည်းဟူသော
မောဟသည်၊ အဘိဘူတေ- အလွန် နှိပ်စက် အပ် ကုန် သော၊

မဟာဇန-များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊ ပညာစက္ခု-ပညာ
တည်းဟူသော စက္ခုကို၊ လဘာပေသိ-ရစေတော်မူပြီ၊ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်
အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟော-တု- ဖြစ်စေ
သတည်း။

၃။ နရနာထော- လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ- ရာဂ အစ
ရှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်၊ ဒဗ္ဗကာယံ-ပူလောင်သောကိုယ်ရှိထသော၊
မဟာဇန- များစွာကုန်သော သတ္တဝါ အပေါင်းကို၊ အဋ္ဌမဂ္ဂင်္ဂ
ဝါရိနာ- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော ရေစင်ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာပေသိ-
ငြိမ်းစေတော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာစကား
ကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
သည်၊ ဟော-တု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄။ မဟာဝိရော- ကြီးမြတ်သော လုံ့လ ရှိတော်မူသော၊
နာယကော- လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ ဂမ္ဘီရေ-နက်စွာသော၊ သံသာရဏ္ဏဝေ-
သံသရာတည်းဟူသောသမုဒ္ဒရာ၌၊ စတုရောယေဟိ-လေးပါးသော
ရေအယာဉ်ဖြင့်၊ ဝုယုန္တေ- မျော ကုန် သော သတ္တဝါ တို့ ကို၊
ဓမ္မနာဝါယ- တ ရား တည်း ဟူ သော လှေ ဖြင့်၊ ဥတ္တာရေသိ-
ကယ်တင်တော်မူလေပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း
မင်္ဂလာသည်၊ ဟော-တု-ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ သော ဇိနော-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သံသာရစာရကံ-
 သံသရာ၌ ကျင်လည်တတ်သော၊ ဒုက္ခေန- ဇာတိ အစရှိသော
 ဒုက္ခဖြင့်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ ပိဋိတံ- နှိပ်စက်အပ်ထသော၊ လောကံ-
 လူအပေါင်းကို၊ ယာနတ္တယေန-ယာဉ်သုံးပါးတို့၏အပေါင်းဖြင့်၊
 နိဗ္ဗာနပုရံ- နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့၊ ပါပေသိ- ရောက်စေတော်မူပြီ၊
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-
 အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ မဟာဓီရော- ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော်မူထသော၊
 တိလောက ဝေဇ္ဇကော- လူသုံးပါးတို့၏ ဆေး သ မား သ ဖွယ်
 ဖြစ်တော်မူသော၊ နာထော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကဋ္ဌမုခဒိ
 သပေဟိ-ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြေလေးစင်းတို့သည်၊ ဥဇ္ဈကာယံ-
 ကိုက်အပ်သောကိုယ်ရှိထသော၊ မဟာဇနံ- များစွာသော သတ္တဝါ
 အပေါင်းကို၊ တိကိစ္ဆေသိ-ဒေသနာအမြိုက်ဆေးကို တိုက်ကျွေး
 ဝေဌ ကုသတော်မူလေပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန-ဤသို့သော သစ္စာ
 စကားကြောင့်၊ မေ- အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ- အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော-သတ္တဝါတို့၏ ယာဉ်မှူးသဖွယ် ဖြစ်တော်
 မူသော၊ ဝိနာယကော-သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်
 မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ကိလေသ စောရ ပိဋိတံ-
 ကိလေသာတည်းဟူသောခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော သတ္တဝါ

အပေါင်းကို၊ သံသာရ ဒုက္ခ ကန္တာရော-သံသရာတည်းဟူသော
ခရီးခဲမှ၊ ခေမန္တဘူမိ-ဘေးမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့၊ တာရေသိ-ပို့ဆောင်
ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်တော်မူစေပြီ။ တေနေ သစ္စဝဇ္ဇေန-
ဤသို့သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-
အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ သော ဇိနော- ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်း
တို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပဉ္စတာလီသ
ဝဿာနိ- လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး၊ ဌတော- တည်တော်မူ၍၊
သဒေဝကံ- နတ်နှင့် တကွသော၊ လောကံ- လူ အ ပေါင်း ကို၊
ဓမ္မရသံ- တရားတည်းဟူသော အမြိုက်အရသာကို၊ ပိဝယိတော-
သောက်စေတော် မူပြီး၍၊ သ သာဝကော- တပည့်သား သံဃာ
တော် အပေါင်းနှင့်တကွ၊ နိဗ္ဗုတော-ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုတော်မူလေပြီ။
တေနေ သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ မေ-
အကျွန်ုပ်အား၊ ဇယမင်္ဂလံ-အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါးအနက် ပြီး၏။

ရတနာရွှေချိတ်ပါဠိ

- ၁။ ဇယာသန္တာဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
စတုသစ္စာမတရသံ၊ ဇေ ပိဝိံ သု နုရာတဘာ။
- ၂။ တဏှက်ရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊ အဋ္ဌဝိသတိ နာယကာ။
သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယံ၊ မတ္တဒက တေ မုနိဿရာ။
- ၃။ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော နောသိ ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒွိလောစနေ။
သံသော ပတိဋ္ဌိတော မယံ၊ ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရော။
- ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊ သာရိပုတ္တော စ ဒက္ခိဏေ။
ကောဏ္ဍညော ပဋိဘာဂသ္မိံ၊ မောဂ္ဂလာနော စ ဝါမကေ။
- ၅။ ဒက္ခိဏေ သဝနေ မယံ၊ အာသု အာနန္ဒရာဟုလာ။
ကဿပေါ စ မဟာနာမော၊ ဥဘောသုံဝါမသောတကေ။
- ၆။ ကေသန္တေ၊ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ၊ သူရိယောဝ ပဘံကရော။
နိသိန္ဒော သိရိသမ္ပန္နော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။
- ၇။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ မဟေသိ စိတြဝါစကော။
သော မယံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ရုဏာကရော။
- ၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလော စ၊ ဥပါလိနန္ဒသီဝလိ။
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ နုလာဋ္ဌေ တိလကာဝိယ။
- ၉။ တေဟိ သေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတာဝန္တော ဇိနောရသာ။
ဇလန္တာ သီလတေဇေန၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေသု သဏ္ဍိတာ။
- ၁၀။ ရတနံ ပုရတော အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
ဇေဂ္ဂံ ပစ္ဆယော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။

- ၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဠာနာဒိယသုတ္တကံ။
အာကာသေ ဆဒနံအာသိ၊ သေသာ ပါကာရသဏ္ဍိတာ။
- ၁၂။ ဇိနာနံ ဗလ သံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လက်တေ။
ဝသတော မေ အကိစ္ဆေန၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ။
- ၁၃။ ဝါတာပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပဒ္ဒဝါ။
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ။
- ၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ။
သဒါ ပါလေန္တု မံ သဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိသာသဘာ။
- ၁၅။ ဣစ္စေဝံ မေကန္တံ ကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနုဘာဝေ။
ဟရိတသံသော သံသဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။

ရတနာရွှေချိုင့်ပါဌ် ပြီး၏။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်

၁။ ဇယာသန္နာဂတာ- အောင်ခြင်း၏အနီးသို့ ရောက်တော်
မူကုန်ထသော၊ နရာသဘာ-လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့ထက်လည်း
မြတ်တော်မူကုန်ထသော ယေ ဗုဒ္ဓါ- အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်၊ သန္တိ- ရှိတော်မူကုန်၏၊ တေ ဗုဒ္ဓါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
သ ဝါဟနံ- စစ်သည်နှင့်တကွဖြစ်သော၊ မာရံ- မာရ်နတ်သားကို၊
ဇိတွာ- အောင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍၊ စတုသစ္စာမတရသံ-
သစ္စာလေးဖြာ မြှုပ်ရသာကို၊ ပိဝိ သု- သောက်စေတော် မူလေ
ကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ-ရသေ့, ရဟန်း အပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော် မူကုန်ထသော၊ နာယကာ-လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ သတ္တဝါ အပေါင်းတို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဖွယ်လည်း ဖြစ်တော် မူကုန် ထသော၊ အဋ္ဌဝီသတိ- နှစ် ကျိပ် ရှစ် ဆူ ကုန် သော၊ တဏှက်ရာဒယော- တဏှက်ရာဘုရား အစရှိကုန်သော၊ ယေ ဗုဒ္ဓါ- အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သန္တိ-ရှိတော်မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေ ဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊ မတ္ထကေ-ဦးခေါင်းထက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူကုန်သည်၊ အဟေသံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော- ခပ်သိမ်းသော ကျေးဇူးဂုဏ်တော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူထသော၊ နော-အကျွန်ုပ်တို့၏၊ ဗုဒ္ဓေါ-ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊ သီသေ-ဦးခေါင်း၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူတည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ဓမ္မော-ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်၊ မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဒ္ဓိလောစနေ-မျက်စိနှစ်ဖက်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သံသော-မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက် ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟုဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာသံဃာတော်သည်၊ မယံ-အကျွန်ုပ်၏၊ ဥရေ-ရင်၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ- အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဟဒယေ-နှလုံး၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သာရိပုတ္တော စ- အရှင် သာရိပုတြာ သည်လည်း၊ မေ- မမ

အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေ-လကျော၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်မူသည်၊
 အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ ကောဏ္ဍညော-ကောဏ္ဍညအရှင်သည်၊ မေ-မမ
 အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆိမာဂသ္မိ-နောက်အဖို့၌၊ ပတိဋ္ဌိတော-တည်တော်
 မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ မောဂ္ဂလ္လာနော စ- အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်
 သည်လည်း၊ မေ-မမအကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမကေ-တက်၍၊ ပတိဋ္ဌိတော-
 တည်တော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒရာဟုလာ-အရှင်အာနန္ဒာ, အရှင်ရာဟုလာတို့သည်၊
 မယံ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဒက္ခိဏေသဝနေ-လကျောနား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ-
 တည်တော်မူကုန်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ကုန်ပြီ၊ ကဿပေ၊ စ- ကဿပ
 အရှင်သည်လည်းကောင်း၊ မဟာနာမော စ- မဟာနာမ် အရှင်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဥဘော-နှစ်ပါးသောအရှင်တို့သည်၊ မယံ-
 အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမသောတကေ- လက်ဝဲနား၌၊ ပတိဋ္ဌိတာ-
 တည်တော်မူကုန်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ- နေမင်းကဲ့သို့၊ ပဘံကရော- အရောင်ကို
 ပြုတတ်သော၊ သိရိသမ္ပန္နော- ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်
 မူသော၊ မုနိပုဂံဝေါ- ရဟန်းမြတ်ဖြစ်သော၊ သောဘိတော-
 သောဘိတ အရှင်သည်၊ မယံ- အကျွန်ုပ်၏၊ ကေသန္တေ- ဆံ၏
 အဆုံးဖြစ်သော၊ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိ-ကျောက်ကုန်းအဖို့၌၊ နိသိန္နော-
 နေတော်မူသည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသိ- သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို
 ရှင်မြူးဝမ်းသာ ရှာမှီးတော်မူလေ့ရှိထသော၊ စိတြဝါစကော-
 ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော် မူ တတ် ထ သော၊

ဂုဏာကရော- ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏ တည်ရာ ဖြစ်တသော၊
ကုမာရကဿပေါ နာမ- ကုမာရကဿပ မည် တော် မှု သော၊
သော ထေရော- ထိုမထေရ်သည်၊ မယံ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဝဒနေ-
နှုတ်ခမ်း၌၊ နိဇ္ဇိ-အမြဲ၊ ပတိဋ္ဌာသိ-တည်တော်မူပြီ။

၈။ ပုဏ္ဏော စ- အရှင် ပုဏ္ဏမထေရ် သည်လည်းကောင်း၊
အင်္ဂုလိမာလောစ-အရှင်အင်္ဂုလိမာလမထေရ်သည်လည်းကောင်း၊
ဥပါလိနန္ဒသီဝလီ စ- အရှင်ဥပါလိထေရ်၊ အရှင်နန္ဒထေရ်၊ အရှင်
သီဝလိထေရ် သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေပဉ္စ မဟာထေရော- ဤ
ငါးပါးသော မဟာထေရ်တို့သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နလာဋေ-
နဖူးပြင်၌၊ တိလကာဝိယ-မှန်ကုသကဲ့သို့၊ ပတိဋ္ဌိတာ-တည်တော်
မူကုန်သည်၊ အာသံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ- ထို အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတြာ အစ
ရှိသော အရှင်တို့မှာ၊ သေသာ- ကြွင်းကုန်သော၊ ဇိတဝန္တာ-
အောင်အပ်ပြီးသော ရမ္မက် ရှိကုန်သော၊ ဇိနောရသာ- မြတ်စွာ
ဘုရားသခင် သားတော် ဖြစ်ကုန်သော၊ သီလတေဇေန- သီလ
တန်ခိုးအားဖြင့်၊ ဇလန္တာ- ထွန်းတောက်ပကုန်သော၊ မဟာ
ထေရော-မဟာထေရ်တို့သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်သည်၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေသု-
မြတ်သော အင်္ဂါတို့၌၊ သဏ္ဍိတာ- ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်၊
အာသံ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ- ရတနသုတ် ပ ရိတ် တော် သည်၊ မေ- မမ
အကျွန်ုပ်၏၊ ပုရတော- ရှေ့မှ၊ ပတိဋ္ဌိတံ-တည်သည်၊ အာသံ-ဖြစ်ပြီ၊
မေတ္တသုတ္တကံ- မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်ကား၊ မေ-အကျွန်ုပ်

၏၊ ဒက္ခိဏေ-လကျိ၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ-တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊
ဓဇဂ္ဂံ-ဓဇဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ ပစ္ဆတော-
နောက်မှ၊ ပတိဋ္ဌိတံ-တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ အင်္ဂုလိမာလကံ-
အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ ဝါမေ-
လက်ဝဲ၌၊ ပတိဋ္ဌိတံ-တည်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ။

၁၁။ ခန္ဓမောရပရိတ္တဉ္စ- ခန္ဓသုတ်, မောရသုတ် ပရိတ်တော်
သည်လည်းကောင်း၊ အာဠာနာဋိယသုတ္တကံ-အာဠာနာဋိယသုတ်
ပရိတ်တော် သည်လည်းကောင်း၊ အာကာသေ- ကောင်းကင်၌၊
ဆဒ္ဒနိဝိယ-ထီးကဲ့သို့၊ အာသိ-ဖြစ်ပြီ၊ သေသာ-ကြွင်းကုန်သော
ပရိတ်တော်တို့ သည် ကား၊ ပါကာရသဏ္ဍိတာ- တံတိုင်းကဲ့သို့
ကောင်းစွာတည်ကုန်သည်၊ အာသိ-ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၂။ ဇိနာနံ- ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင် တို့၏၊
ဗလသံယုတ္တေ- ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊
ဓမ္မပါကာရလင်္ကာတေ - တရားတော်တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်းဖြင့်
တန်ဆာ ဆင်အပ်သော၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓပဉ္စရေ- မြတ်စွာဘုရား
တည်းဟူသောရွှေချိုင့်၌၊ အကိစ္ဆေန-မငြိုငြင်သဖြင့်၊ ဝသတော-
နေသော၊ မေ-အကျွန်ုပ်အား။

၁၃။ ဝါတာပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ- လေ, သည်းခြေ စသည်
တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ ဗာဟိရဗျတ္တုပဒ္ဒဝါ- အတွင်း, အပ
ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ- အဆုံး

မရှိသော ကျေးဇူးတော်၏ တည်ရာဖြစ်သော တန်ခိုးတော်
အားဖြင့်၊ အသေသာ- အကြွင်း အကျန် မရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊
ဝိနာသံ-ပျေ က်ခြင်းသို့၊ ယန္တု-ရောက်ကြစေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမိ- မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော
ရွှေချိုင့် အလယ်၌၊ ဝိဟရန္တံ- နေထသော၊ မံ- အကျွန်ုပ်ကို၊
မဟိဇာလေ- မြေအပြင်၌၊ အာသဘာ- ကြီးမြတ်ကုန်ထသော၊
သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေမဟာပုရိသာ-ထိုယောကျ်ားမြတ်
တို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ပါလေန္တု-စောင့်ရှောက်စေကုန်
သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝံ ဣတိ ဧဝံ ယထာဝုတ္တ ပကာရေန- အကြင်
အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်၊ မယာ- ငါသည်၊
ဧကန္တံ ဧကန္တေန- စင်စစ်အားဖြင့်၊ သုရက္ခော- ကောင်းစွာ
အစောင့် အရှောက်ကို၊ ကတော- ပြုအပ်ပြီ၊ ဇိနာနုဘာဝေ
ဇိနာနုဘာဝေန- မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်တော် အားဖြင့်၊
ဟရိတသံသော- သတ်အပ်ပြီးသော ရန်မာန် အပေါင်းရှိသည်၊
ဘဝေယျံ-ဖြစ်ရပါလို့၏၊ ဂုဏာကရဿ-သီလ, သမာဓိ အစရှိသော
ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာဖြစ်သော၊ သံဃဿ- ပရမတ္ထ
သံသံတော်၏၊ တေဇေန-တန်ခိုးအားဖြင့်၊ သုခိတော- ကိုယ်
စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဘဝေယျံ-ဖြစ်ရပါလို့၏။

ရတနာရွှေချိုင့်အနက်ပြီး၏။

နမက္ကာရပါဠိ

ဗုဒ္ဓဝိဒ္ဓိနာ

- ၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
 အမတံ အမတံ သန္တံ၊ အသမံ အသမံ ဒဒံ။
 သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အရဏံ အရဏံ ကရံ။
 အဘယံ အဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။
- ၂။ နယန သုဘဂ ကာယဂံ၊ မဇုရ ဝရ သရောဇပတံ။
 အမိတ ဂုဏ ဂဏာဓာရံ၊ ဒသဗလ မတုလံ ဝန္တေ။
- ၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ ဓိတိမညဓာရကော၊
 သံသာဓရေ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
 ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
 ဝန္တေ တံ နရဒေဝ မဂ်လံ။
- ၄။ ဗာတ္ထိံ သတိ လက္ခဏ စိတြဒေဟံ၊
 ဒေဟာ ဇုတိ နိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ။
 ပညာ ဓိတိ သီလဂုဏောယ ဝိန္တံ၊
 ဝန္တေ မုနိ မန္တမဇာတိယုတ္တံ။
- ၅။ ပါတောဒယံ ဗာလ ဒိဝါကရံ၊
 မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သိရိဟိ။
 ပုဏ္ဏိန္ဒု၊ သကံသ မုခံ အနေဇံ၊
 ဝန္တာမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒု။
- ၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗောဓိမူလေ၊
 သ သေနမာရံ သုဂတော ဇိနိတံ။

သမ္မတ, ဆယ်စောင်တို့

အပောဇ္ဈိ ပောဓိံ အရုဏောဒယမ္ပိ၊
နမာမိ တံ မာရဇိနံ အဘင်္ဂံ။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊
သတိံ သမညာဖလကာဘိ ဂါဟံ။
သီလောဿာ လင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာဝရ မိဒ္ဓုပေတံ။

၈။ ဒယာလယံ သဗ္ဗမိ ဒုက္ကရံ ကရံ၊
ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမ မဂ္ဂတံ ဂတံ။
တိလောကနာထံ သုဿမာဟိတံ ဟိတံ၊
သမန္တစက္ခံ ပဏမာမိတံ မိတံ။

၉။ တဟိံ တဟိံ ပါရမိသဉ္ဇယံ စယံ၊
ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိ သုခပ္ပဒံ ပဒံ။
နရာ နရာနံ သုခသမ္ဘဝံ ဘဝံ၊
နမာ နမာနံ ဇိနပုဂံဝံ ဂဝံ။

၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ မုနိဒက္ခနာဝိကော၊
ဤဟာဖိယံ ဉာဏကရေန ဂါဟကော။
ဒာရုယု ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓ မသပ္ပဟံ နမေ။

၁၁။ သမတိံ သတိံ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊
ဝရဗောဓိဒုမေ စတုသစ္စဒသံ။
ဝရမိဒ္ဓိဂတံ နရဒေဝ ဟိတံ၊
တိဘဝုပသမံ ပဏမာမိ ဇိနံ။

နမက္ကာရပါဌ်

- ၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
ဂဂန္နပမဓိံ ဓိတိမေရုသမံ။
ဇလဇူပမ သိတလ သိလယုတံ၊
ပထဝီသဟနံ ပဏမာမိ ဇိနံ။
- ၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ ဘုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါကရောဝ၊
သောဘန္တော ရတိဇနနေ သိလာသနမ္ပိ။
အာသိန္တော သိဝသုခဒံ အဒေသိ မမ္ပိ၊
ဒေဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။
- ၁၄။ ယော ပါဒပင်္ကဇ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တိဟိ ဝိကလေဟိ နိရာကုလေဟိ။
သမ္ပာပုဏေ နိရူပမေယျတမေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗလောကမဟိတံ အသမံ နမာမိ။
- ၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာ နရ သမော သရဏံ ဓိတတ္တံ၊
ပညာပဒီပဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။
အတ္ထဘိကာမ နရဒေဝ ဟိတာဝဟံ တံ၊
ဝန္ဒာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂ မနန္တညဏံ။
- ၁၆။ အခိလ ဂုဏ နိဓာနော ယောမုနိန္ဒော ပဂန္ဓာ၊
ဝနမိသိ ပတနဝံ သညတာနံ နိကေတံ။
တဟိ မကုသလစ္ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တော၊
တ မတုလ မဘိက္ခန္တံ ဝန္ဒနေယျံ နမာမိ။
- ၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
သိရိဝိသယာလယံ ဂုပိတ မိန္ဒြိယေဟုပေတံ။

ရဝိ သသိ မဏ္ဍလပုဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တိ၊

သုရ နရ ပူဇိတံ သုဂတ မာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါဠုမ္ပေန မုဟပဋိဃာသဒိ ဥလ္လောလဝိစိံ ၊

သံသာရောဗံ တရိ တ မဘယံ ပါရပတ္တံ ပဇာနံ။

တာဏံ လေဏံ ဒသမသရဏံ ကေတိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊

ပုညက္ခေတ္တံ ပရမသုခဒိ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။

၁၉။ ကဏ္ဍမုမုခလ ပရဟိတကရော ယော မုနိန္ဒော နိသိန္ဒော၊

အစ္ဆေရံ သီဗံ နယနံ သုဘဂံ အာကုလဏ္ဏဂ္ဂိ ဇာလံ။

ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံသံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဠိဟေရံ အကာသိ၊

ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမရတိဇံ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟုပေတံ။

၂၀။ မုနိန္ဒက္ခော ယေကော, ဒယု ဒယာရုဏော,

ညဏဝိတ္ထိဏ္ဍဗိဓမ္မော၊

ဝိနေယျပ္ပါဏောဗံ, ကမလကထိတံ, ဓမ္မရံသီဝရေဟိ။

သုဗောဓေသိ သုဒ္ဓေ, တိဘဝကုဟရေ, ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ၊

တိလောကေကဏ္ဍိ, ဒုခမသဟနံ, တံ မဟေသိံ နမာမိ။

၂၁။ ယော ဇိနော အနေက ဇာတိယံ သပုတ္တဒါရမင်္ဂဇိဝိတမ္ပိ၊

ဗောဓိ ပေမတော အလဂ္ဂ မာနသော

အဒါသိ ယေဝ အတ္ထိကဿ။

ဒါနပါရမိံ တတော ပရံ အပူရိ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊

တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတ မဂ္ဂတံ တမေကဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိဒေဝံ, နိဓန ဝပုဓရံ, မာရဘဂံ ရဘဂံ ၊

ဒိပံ ဒိပံ ပဇာနံ, ဇယဝရသယနေ, ဗောဓိပတ္တံ ဓိပတ္တံ။

ဗြဟ္မာ ဗြဟ္မာ ဂတာနံ၊ ဓရဂီရ ကထိတံ၊ ပါဟဟိနံ ယဟိနံ၊
လောကာ လောကာ အိရာမံ၊ သတတ အဘိနမေ၊
တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဂြောဓ ဝိမ္ဗော၊ မုဒုကာရ စရဏော၊
ဗြဟ္မသောသေဏိဇဇော၊
ကောသန္တာဒင်္ဂလာတော၊ ပုနရပိ သုဂတော၊
သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ။
မဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော၊ အထမပိ သုဂတော၊
ဗြဟ္မုလုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ။
နိလက္ခိ ဒိဿပဏ္ဍိ သုခမ မလဆဝိ၊ ထောမ္ပရသဂ္ဂသဂ္ဂိ။

၂၄။ စတ္တာလိသဂ္ဂဒန္တော၊ သမက လဗနဇော၊
အန္တရံသပ္ပပိနော၊
စက္ကေနိတပါဒေါ၊ အဝိရဋ္ဌ ဒသနော၊
မာရဇုဿခံပါဒေါ။
တိဋ္ဌန္တော နောနမန္တော၊ ဘယကာရ မုဒုနာ၊
ဇဏ္ဍုတာနာမသန္တော၊
ဝဂ္ဂကဏ္ဍော ဇိနော ဂေါ၊ တရုဏ ပခုမကော၊
သိဟပုဗ္ဗမုကာယော။

၂၅။ သတ္တပ္ပိနော စ ဒိဿဂ္ဂိလိမထ သုဂတော၊
လောမက္ခပေကလောမော၊
သမ္ပန္နောဒါတဒါဋ္ဌော၊ ကနကသမ တစော၊
နိလမုဒုဂ္ဂ လောမော။

သမ္မုဒ္ဒေါ ထူလဇီဝော, အထ သိဟဟနုကော,
 ဇာလိကပ္ပိဒဟတ္ထော၊
 နာထော ဥဏှိသသီသော, ဣတိ ဂုဏသဟိတံ၊
 တံ မုနိန္ဒံ နမာမိ။

ဥယျောဇန

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော, အတိဒုလ္လဘတရော,
 ကာ ကထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊
 လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝီ, ဝိဝိဟိတသုခံ၊
 သာဓဝေါ ပတ္တယန္တာ။
 ဣဋ္ဌံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ, သုရနရ မဟိတံ၊
 နိဗ္ဗယံ ဒက္ခိဏေယျံ၊
 လောကာနံ နန္ဒိဝဗ္ဗံ, ဒသဗလသမံ, တံ နမဿန္တု နိဗ္ဗံ။

ပတ္တနာ

၂၇။ ပုညေနတေန သောဟံ, နိပုဏမတိ သတော,
 သမ္မရာယေ စ တိတ္ထော၊
 ဒက္ခော ဒိဋ္ဌိဇ္ဇုပညော, အဝိကလ ဝီရိယော,
 ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂီ။
 တိက္ခော သူရော ဓိတတ္ထော, သပရဟိတ စရော,
 ဒီသဇီဝိ အရောဂေါ၊
 ဓညော ဝဏ္ဏော ယသသီ, အတိဗလဝ ဓရော,
 ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၇။ သဒ္ဓေါ ဒါတင်္ဂပေတော၊ ပရမသိရိ ဒယော၊
 ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရေတ္တာ၊
 လဇ္ဇိ ကသျှာဏမိတ္တော၊ အဘိဂုတကုသလော၊
 ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော။
 အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပကောဓော၊ အတိဋ္ဌဗုဒ္ဓဒယော၊
 ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
 ပါသံသော ပေမဝါစော၊ သုဇနဂုဏဝိဒ္ဓ၊
 မာမကော သော ဘဝေယျံ။

ပဇယာဇန

၂၉။ ဣတ္ထ မသင်္ခယေ နာထ၊ ဂုဏေ လက္ခဏဒီပိကေ။
 ဂါထာသု သူစိကာသ္မေက၊ ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓော။
 ၃၀။ စတုရာပါယမုတ္တော သော၊ သာဓကတ္ထ ဒွယဿ စ။
 ဟတောပဒ္ဒဝဇာလော စ၊ လာဘိ ဟိတသုခဿ စ။
 ၃၁။ အဓိပေါ နရဒေဝါနံ၊ စတုဒီပိဿရော ပိဝါ။
 ဘဝေယျ အန္တိမေ ဒေဟေ၊ တမည သေတဆတ္တကံ။
 ၃၂။ ဘာဝနာ ယာန မာရုယျ၊ သမ မေဿတိ သုဗ္ဗတော။
 ဣမသ္မိ အတ္တဘာဝေပိ၊ အရောဂေါ ဒီဃဇီဝိကော။
 ၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ကာဝနာဘိရတီမနော။
 ဇနပိယော မနာပေါ စ၊ ကာကထာ ခိလဓာရဏေ။

နမက္ကာရပါဌ် ပြီး၏။

နမတ္တာရ အနက်

ဘုရားခိုးရိုး

၁။ သုဂတံ- ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူတတ်
 ထသော၊ သုဂတံ- ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့လည်း သွားတော်
 မူတတ်ထသော၊ သေဋ္ဌံ-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူ
 ထသော၊ ကုသလံ ကုသလံ-ကုသိုလ် အကုသိုလ်ကို၊ ဇဟံ-စွန့်တော်
 မူပြီးထသော၊ အမတံ-သေခြင်းလည်းကင်းတော်မူတတ်ထသော၊
 အမတံ-၊ အမြိုက်အရသာနှင့်လည်း ပြည့်စုံတော် မူပြီးထသော၊
 သန္တံ- ငြိမ်သက်စွာထသော၊ အသမံ- အတုလည်း မရှိထသော၊
 အသမံ- အတုမရှိသော မဂ်, ဖိုလ်, နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒဒံ- ပေးတော်
 မူတတ်ထသော၊ သရဏံ-ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊
 လောကံ-လောကကို၊ သရဏံ-သိတော်မူတတ်ထသော၊ အရဏံ-
 ကိလေသာတည်းဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော၊
 အရဏံ- ကိလေသာမြူ၏ ကင်းခြင်းကို၊ ကရံ- ပြုတော် မူတတ်
 ထသော၊ အဘယံ- ဘေးလည်းမရှိထသော၊ အဘယံ- ဘေးမရှိ
 သော၊ ဌာနံ-နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့၊ နာယကံ-ပို့ဆောင်တော် မူတတ်
 ထသော၊ နာယကံ-လူသုံးဦးတို့၏အမှုးဖြစ်တော်မူသောမြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၂။ နယန သုဘဂ ကာယဂံ-မျက်စိအားတင့်တယ်စွာသော
 ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ မဓုရဝရ သရော
 ပေတံ- သာယာစွာသော မြတ်သော အသံတော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ
 တော် မူထသော၊ အမိတ ဂုဏ ဂဏာဓာရံ- မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော
 ကျေးဇူးတော်အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော၊

အတုလံ- တစုံတယောက်သောသူနှင့် တူတော်မမှုထသော၊ ဒသ
ဗလံ- ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ဖြည့်စုံတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ- ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၃။ ဓိတိမာ- တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူ
ထသော၊ အညဗ္ဗာရကော- အရာဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်း ဆောင်တော်
မူတတ်ထသော၊ ယော ဗုဒ္ဓေါ- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊
လောကတော- လူသုံးပါးကြောင့်၊ သံသာရေ- သံသရာ၌၊
ကာယိကံ- ကိုယ်တော်ကို မှီ၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ- ဆင်းမူကိုလည်း
ကောင်း၊ စေတသိကံ- စိတ်တော်ကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ဒုက္ခဉ္စ- ဆင်းရဲ
ကိုလည်းကောင်း၊ အနုဘောသိ- အစဉ် ခံစားတော် မူလေပြီ၊
နရဒေဝမင်္ဂလံ- လူ့နတ်တို့၏ မင်္ဂလာ ဖြစ်တော်မူသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ- ရှိခိုး
ပါ၏ ဘုရား။

၄။ ဗာတ္တိ* သတိ လက္ခဏစိတြဒေဟံ- သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော
ယောကျ်ားမြတ်၏ လက္ခဏာတော် ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော
ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူထသော၊ ဒေဟာဇုတိ နိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ-
ကိုယ်တော် မှ ထွက် သော အရောင်တို့ဖြင့် တပြောင်ပြောင်
ထွန်းတောက်ပတော်မူထသော၊ ပညာဓိတိ သီလဂုဏောဃဝိဒ္ဓံ-
ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ် အပေါင်းတို့ကိုလည်း ရတော်
မူထသော၊ အန္တိမဇာတိယုတ္တံ- အဆုံးစွန်သော ဘဝနှင့်လည်း
ယှဉ်တော်မူထသော၊ မုနိ* - မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်
သည်၊ ဝန္တေ ဝန္တာမိ- ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၅။ ပါတောဒယံ- နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော၊ ဗာလ
 ဒိဝါကရံ- တက်သစ်စသော နေလှလင်ကဲ့သို့၊ ယတိနံ- ရဟန်း
 တို့၏၊ မဇ္ဈ-အလယ်၌၊ သိရိဟိ-ကျက်သရေတို့ဖြင့်၊ လလိတံ-
 တင့်တယ်တော်မူထသော၊ ပုဏ္ဏိန္ဒြ၊ သင်္ကာသမုခံ- လပြည့်ဝန်းနှင့်
 တူသော မျက်နှာတော်လည်းရှိထသော၊ အနေဇံ- တဏှာလည်း
 ကင်းစင်တော်မူထသော၊ သဗ္ဗညု- ခပ်သိမ်းသော ဥေယျံ- ယုခံတရား
 ငါးပါးကိုလည်း သိတော်မူပြီးထသော၊ မုနိန္ဒြ- မြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒာမိ- ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၆။ ဥပေတပုညော- ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်
 မူထသော၊ ယော သုဂတော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဝရ ဗောဓိမူလေ- မြတ်သောဗောဓိပင်၏အနီး၌၊ သသေန မာရံ-
 စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့် တကူသော မာရ်နတ်သားကို၊ ဇိနိတော-
 အောင်တော်မူပြီး၍၊ အရုဏောဒယမ္ပိ- နေအရုဏ် တက်သော
 အခါ၌၊ ဗောဓိ- အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို၊ အဗောဇ္ဈိ-
 သိတော်မူပြီး၊ မာရဇိနံ- မာရ်ငါးပါးကိုအောင်တော်မူပြီးထသော၊
 အဘင်္ဂံ မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော၊ တံ သုဂတံ-
 ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏
 ဘုရား။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ- ရာဂ အစရှိသော
 ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သော အညစ်အကြေး ကင်းသော
 အရဟတ္တမဂ် ဉာဏ်သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော၊ သတိ
 သမညာဖလကာဘိဂါဟံ- သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော ကာကို

မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော၊ သီလောဃာလင်္ကာရ ဝိဘူသိတံ -
သီလအပေါင်း တည်းဟူသော ချပ်တန်းဆာတို့ဖြင့် တန်းဆာ
ဆင်တော် မူ ထ သော၊ အဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ- အဘိညာဉ်
တည်းဟူသော မြတ်သောတန်ခိုးနှင့်လည်းပြည့်စုံတော်မူထသော၊
တံ ဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-
ရှိခိုးပါ၏ ဘုရား။

၈။ ဒယာလယံ မဟာကရုဏာ၏တည်ရာဖြစ်တော်မူထသော၊
သဗ္ဗမိ- ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊ ဒုက္ကရံ- ပြုနိုင်ခဲ့သော
စွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသော အမှုကို၊ ကရံ- ပြုတော်မူတတ်
ထသော၊ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ- ဘဝသုံးပါး တည်းဟူသော မဟာ
သမုဒ္ဓရာမှ လွန်မြောက်တော်မူထသော၊ အဂ္ဂတံ- မြတ်သောအဖြစ်
သို့၊ ဂတံ- ရောက်တော်မူထသော၊ တိလောကနာထံ- လူသုံးပါး
တို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူထသော၊ သုသမာဟိတံ- ကောင်းစွာ
တည်ကြည်သော သမာဓိ ရှိတော်မူထသော၊ ဟိတံ- လှူနတ်၊
မြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊
သမန္တစက္ခု- ထက်ဝန်းကျင် မြင်နိုင်စွမ်းသော သဗ္ဗညုတဉာဏ်
ရှိတော်မူထသော၊ အမိတံ- မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောဂုဏ် ရှိတော်
မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊
ပဏမာမိ- ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၉။ တဟိံ တဟိံ ဘဝေ- ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏
အဖြစ်၌၊ ပါရမီသဉ္ဇယံ- ပါရမီအပေါင်းကို၊ စယံ- ဆည်းပူးတော်

မူတတ်ထသော၊ သဗ္ဗိ-သုတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂတံ-ဆည်းကပ်
 အပ်သော၊ သုခပုဒ်-ချမ်းသာခြင်း၏ အဖို့အစုဖြစ်သော၊ ပဒ်-
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတံ-ရောက်တော်မူထသော၊ နရာနရာနံ-လူနတ်တို့၏၊
 သုခသမ္ဘဝံ- ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို၊ ဘဝံ- ဖြစ်စေတတ်
 ထသော၊ အနမာနံ- မရိုညှတ်ကုန်သေးသော၊ ဂဝံ- နှားနှင့်
 တူသော သူမိုက်တို့ကို၊ ဇိနပုဂံဝံ- အောင်တော် မူ တတ် သော
 ယောကျ်ားမြတ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၀။ ဤဟာဖိယံ- စီရိယ တည်းဟူလော ထက်မကို၊ ဉာဏ
 ကရေန-ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်၊ ဂါယကော-
 ကိုင်စွဲတော်မူသော၊ ယော မုနိဒက္ခနာဝိကော- အကြင် မြတ်စွာ
 ဘုရား တည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးသည်၊
 မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေတက်သို့၊
 အာရုယု-တက်စီးတော်မူ၍၊ တာယ- ထို မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူ
 သော သင်္ဘောလှေဖြင့်၊ ဗဟု-များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို၊
 ဘဝဏ္ဏဝါ-ဘဝ သုံးပါး တည်း ဟူ သော မဟာ သ မုဒ္ဒ ရာ မှ၊
 တာရေသိ- ကယ်တင်တော်မူလေပြီ၊ အသပ္ပဟံ- သတ္တဝါတို့၏
 ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူထသော၊ ဗုဒ္ဓံ- သစ္စာလေးပါးကို
 သိတော်မူတတ်ထသော၊ တံ မုနိဒက္ခနာဝိကံ- ထို မြတ်စွာဘုရား
 တည်းဟူသော လိမ္မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးကို၊ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်၊ နမေ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၁။ သမတိံ သတိပါရမိ သမ္ဘရဏံ- အမျှ သုံးဆယ်သော
 ပါရမိတို့ကို ဖြည့်တော်မူပြီးထသော၊ ဝရဗောဓိဒုမေ- မြတ်သော
 ဗောဓိပင်၏အနီး၌၊ စတုသစ္စဒသံ- သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်တော်
 မူထသော၊ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ- မြတ်သောဘန်ခိုး၌ တည်တော်မူထသော၊
 နရဒေဝဟိတံ- လူနတ်တို့၏ အစီးအပွားကို ဆောင်တော်မူတတ်
 ထသော၊ တိဘဝုပသမံ- ဘဝသုံးပါးမှ ငြိမ်းတော်မူထသော၊
 ဇိနံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ-
 ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏိကံ- များစွာသော ဘုန်းကြောင့်
 ဖြစ်သော လက္ခဏာရှိတော်မူထသော၊ ဝိရဇံ- ရာဂ ဟူသောမြူ
 ကင်းစင်တော် မူထသော၊ ဂဂန္ဓပမဓိ- ကောင်း ကင် ပြင် နှင့်
 တူသော ပညာရှိတော်မူထသော၊ ဓိတိမေရုသမံ- မြင်းမိုရ်တောင်
 မင်းနှင့်တူသော မတုန်မလှုပ်သော သမာဓိ ရှိတော်မူထသော၊
 ဇလဇူပမ သီတလ သီလယုတံ- ကြာနှင့်တူသောချမ်းမြေ့စွာသော
 သီလ သီတင်းနှင့်ယှဉ်ထသော၊ ပထဝီသဟနံ- မြေကြီးနှင့်တူသော
 သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူထသော၊ ဇိနံ- မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏမာမိ- ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၃။ သုမတိ- ကောင်း သော ပညာ ရှိ တော် မူ ထ သော၊
 ယော ဗုဒ္ဓေါ- အကြင် မြတ် စွာ ဘု ရား သည်၊ ဒီဝေ- နေ၌၊
 ဒီဝါကရောဝ- နေမင်းကဲ့သို့၊ သော ဘန္တော- တင့်တယ်တော်
 မူသည်ဖြစ်၍၊ ရတိဇနေန- မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊
 သိလာသနမ္ပိ- ပဏ္ဍုကမ္ပုလာ ကျောက်နေရာ၌၊ အာသိန္နော-

နေတော်မူလျက်၊ သိဝသုခဒံ-နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ပေးတတ်သော၊
 ဓမ္မ-အဘိဓမ္မာတရားတော်ကို၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့အား၊ အဒေသိ-
 ဝါတုင်းသုံးလပတ်လုံး ဟောတော်မူလေပြီ။ အသဒိသံ-တုဘက်
 ကင်းတော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
 အကျွန်ုပ်သည်၊ နိစ္စံ-အမြဲ၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၄။ ယော နာထော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အဝိ
 ကလေဟိ- မချို့တဲ့ကုန်သော၊ နိရာကုလေဟိ- နှောင့်ယှက်ခြင်း
 ကင်းကုန်သော၊ ပါဒပကံဗ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ- ခြေတော်
 တည်းဟူသော ကြာ ၏ နူး ညံ့ သော အပြင်၌ တရားရှစ်ကွက်
 စက်လက္ခဏာတော် အရေးတို့ဖြင့်၊ တိဟိ လောကေဟိ- သုံးဘုံ
 သူတို့နှင့်၊ နိရူပမေယျတံ- မ နှိုင်း ယှဉ် အပ် သည် ၏ အဖြစ်သို့၊
 သမ္မာပုဏ္ဏ ဝေ-ကောင်းစွာရောက်တော်မူသည် သာလျှင်တည်း၊
 သဗ္ဗလောက မဟိတံ- ခပ်သိမ်းသော လောကသည် ပူဇော်အပ်
 ထသော၊ အသမံ-အတုမရှိသော၊ တံ နာထံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၅။ နရာ နရ သမော သရဏံ- လူ, နတ် တို့၏ စုဝေးရာ
 ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဓိတတ္ထံ- တည် ကြည် သော စိတ် ရှိတော်
 မူထသော၊ ပညာပဒီပဇုတိယာ- ပညာတော် တည်းဟူသော
 ဆီမီးရောင်ဖြင့်၊ ဝိဟတန္ဓကာရံ- ဖျောက်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာ
 တည်းဟူသော အမှိုက်မှောင်ရှိထသော၊ အတ္တာဘိကာမံ-လူ, နတ်
 တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန်အလှိုတော်ရှိထသော၊ နရဒေဝ
 ဟိတာဝဟံ- လူ, နတ် တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ရွက်ဆောင်တော်

မတတ်ထသော၊ ကာရုဏိကံ- ကြီး မြတ် သော မဟာကရုဏာ
တော်နှင့် ယှဉ်ထသော၊ အဂ္ဂံ- မြတ်သော၊ အနန္တဉာဏံ- အဆုံး
မရှိသောဉာဏ် ရှိတော်မူထသော၊ ထံ ဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊
အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ ဝန္ဒာမိ- ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၆။ အခိလ ဂုဏ နိဗ္ဗာနော- ခပ် သိမ်း သော လောကီ၊
လောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ တည်ရာဖြစ်တော်မူသော၊ ယောမုနိန္ဒော-
အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သညတာနံ- ကိုယ်၊ နှုတ် နှလုံးကို
စောင့်ကုန်သော အ ရှင် မြတ် တို့ ၏၊ နိကေတံ- ကိန်းအောင်း
မွေ့လျော်ရာဖြစ်သော၊ ဣသိပတနဝံ- ဣသိပတန အမည်ရှိသော၊
ဝနံ- မိဂဒါဝုန်တောသို့၊ ဥပဂန္တာ- ကြွတော်မူ၍၊ တဟိံ - ထို
မိဂဒါဝုန်တော၌၊ အကုသလစ္ဆေဒံ- အကုသိုလ်ကိုဖြတ်တတ်သော၊
ဓမ္မစက္ကံ- ဓမ္မစကြာတရားကို၊ ပဝတ္တော- ဟောတော်မူလေပြီ၊
အတုလံ- အတုမရှိထသော၊ အဘိက္ကန္တံ- အလွန် နှစ်လိုဖွယ်သော
အဆင်းရှိထသော၊ ဝန္ဒနောယျံ- ရှိခိုးခြင်းကိုခံတော်မူထိုက်ထသော၊
ထံ မုနိန္ဒံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-
ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ- သန့် ရှင်း စင် ကြယ် သော အခြံအရံ
ရှိတော်မူထသော၊ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ- ပြုံး ပြုံး ပြက် နှစ်သက်
ဖွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်၊ ရတ္တံ- တပ်အပ်သော ကိုယ်တော်
ရှိ ထ သော၊ သိရိဝိသယာလယံ- ဘုန်း၊ ပညာ၊ ကျက်သရေ
အပေါင်းတို့၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟိ-
စောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခုအစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်၊ ဥပေထံ-

ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ ရဝိ သသိမဏ္ဍလပွဘုတိလက္ခဏောပစိတ္တံ-
 နေဝန်း, လဝန်း အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်ဖြင့် များစွာ
 ဆန်းကြယ်ခြင်းရှိတော်မူထသော၊ သုရနရပူဇိတံ-နတ်, လူတို့သည်
 ပူဇော်အပ်တော်မူထသော၊ သုဂတံ-မြတ်စွာဘုရားကို၊ အာဒရံ-
 ရိုသေစွာ၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၈။ ယော ဓမ္မရာဇာ- အကြင် တရားမင်း ဘုရားသည်၊
 မုဟ ပဋိဃာသာဒိဉ္ဇလ္လောလဝီစိ - မောဟ, ဒေါသ, တဏှာ အစ
 ရှိသော လောကီလက် ကြီးမားသော လှိုင်းတံပိုး ပြွမ်းသော၊
 သံသာရောဃံ- သံသရာကည်းဟူသော ပင်လယ် ရေအယဉ်ကို၊
 မဂ္ဂေါဠုမ္ပေန- မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောဖြင့်၊ တရိ-
 ကူးတော်မူလေပြီ၊ အဘယံ-ဘေးမရှိထသော၊ ပါရပတ္တိ-နိဗ္ဗာန်
 တည်းဟူသော ကမ်းတဖက်သို့ ရောက်တော်မူထသော၊ ပဇာနံ-
 သတ္တဝါတို့၏၊ တာဏံ-ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူထသော၊ လေဏံ-
 ပုန်းအောင်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ အသမ သရဏံ- အတုမရှိ
 လည်းလျောင်းရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊ ဧကတိတ္ထံ-နိဗ္ဗာန်ပြည်ကို
 ကူးတို့ကူးခပ် မြတ်သော ရေဆိပ်သဖွယ် ဖြစ်တော်မူထသော၊
 ပတိဋ္ဌံ-မှီခိုရာကျွန်းနှင့်တူတော်မူထသော၊ ပုညက္ခေတ္တံ-ကောင်းမှု
 တည်းဟူသော မျိုးစေ့၏စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်
 ဖြစ်တော်မူထသော၊ ပရမသုခဒံ- မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို
 ပေးတော်မူတတ်ထသော၊ တံ ဓမ္မရာဇံ- ထို တရားမင်းဘုရားကို၊
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၁၉။ ပရဟိတကဏ္ဍေ- သူတပါး၏ အစီးအပွားကို ရွက်
ဆောင်တော်မူတတ်သော၊ ယော မုနိန္ဒော-အကြင်မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ ကဏ္ဍမ္မုလေ- ကဏ္ဍအမည်ရှိသော ဥယျာဉ်စောင့်သည်
စိုက်အပ်သော သရက်ဖြူပင်၏အနီး၌၊ နိသိန္ဒော-နေတော်မူလျက်၊
အစ္ဆေရံ-အံ့ဖွယ်ရှိသော၊ နယနသုဘကံ- လှူနတ်တို့၏ မျက်စိအား
တင့်တယ်ခြင်းသို့ ရောက်သော၊ အာကုလဏ္ဍဂိုဏ်းလံ- ရောပြမ်း
ယှက်တင်သော ရေအလုံ့ မီးအလုံ့ရှိသော၊ ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံသံ-မိစ္ဆာ
အယု တည်းဟူသော ကွန်ယက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သော၊ မုနိဘိ-
ဘုရားရှင်တို့သည်၊ အဇဟိတံ-မစွန့်အပ်သော၊ ပါဠိဟေရံ- ရေမီး
အစုံစုံ အစရှိသော တန်ခိုးပြာဠိဟာကို၊ သီသံ-လျင်စွာ၊ အကာသိ-
ပြုတော်မူလေပြီ၊ သေဠိ-အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်တော်မူ
ထသော၊ ပရမရတိဇံ- မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်
ထသော၊ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟိ-တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်၊ ဥပေတံ-ပြည့်စုံတော်
မူထသော၊ တံ မုနိန္ဒံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊
ဝန္ဒေ ဝန္ဒာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၂၀။ ဒယု ဒယာရုဏော- မဟာ က ရု ဏာ သမာပတ်
တည်းဟူသော တက်လတ်သော နေအရုဏ် ရှိတော်မူထသော၊
ဉာဏဝိတ္တိဏ္ဍပိဓမ္မော- ဉာဏ်တော်တည်းဟူသော ကျယ်စွာသော
အဝန်း ရှိတော်မူထသော၊ ဧကော- တုဘက်မပြု တဆူတည်းသာ
ဖြစ်တော်မူထသော၊ ယော မုနိန္ဒုဏော- အကြင် မြတ်စွာဘုရား
တည်းဟူသော နေမင်းသည်၊ သုဒ္ဓေ-စင်ကြယ်စွာသော၊ တိဘဝ
ကုဟရေ-ဘုံသုံးပါးတည်းဟူသော ကြာအိုင်၌၊ ကမလကထိတံ-

ဆမ္မတ(၅) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်၊

ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော၊ ဝိနေယျပ္ပါဏောသံ- ဝေနေယျသတ္တဝါ
 အပေါင်းကို၊ ဓမ္မရံသိ ဝရေဟိ- မြတ်သောသရား တည်းဟူသော
 ရောင်ခြည်တို့ဖြင့်၊ သုဗောဓေသိ- သစ္စာလေးပါးကို သိစေသော
 အားဖြင့် ကောင်းစွာ ပွင့်စေတော်မူပြီ။ ဗျာပိတက္ကိတ္တိနန္ဒ- ပျံ့နှံ့
 သော ကျော်စောခြင်း ရှိတော်မူထဒဟာ၊ တံလောကေကကစ္ဆာ-
 ဘုံသုံးပါးတို့၏ တလုံးတည်းသော မြတ်သောမဂ္ဂဓိ ဖြစ်တော်
 မူထသော၊ ဒုခမသဟာနံ- သူတပါးတို့ သည်းခံနိုင်ခဲ့သော အရာကို
 သည်းခံတော်မူထသော၊ မဟေသိ- သီလက္ခန္ဓ စသည့်ကျေးဇူး
 ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီးတော်မူပြီးထသော၊ တံ မုနိန္ဒကံ-
 ထိုမြတ်စွာဘုရားဘည်းဟူသောနေမင်းကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊
 နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၂၁။ ယောဇိနော- အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗောဓိ
 ပေမတော- သမ္မညတဉာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်၊ အလဂ္ဂ
 မာနဓသာ- ငြိတုယ်ခြင်း ကင်းသောစိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍၊ အနေတ
 ဇာတိယံ- များစွာသောကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌၊ သပုတ္တဒါရံ- သား
 မယားနှင့် ကကွဓသာ၊ အင်္ဂဇိဝိတမ္ပိ- အင်္ဂါကြီးငယ် အသက်ကို
 စဉ်လျက်လည်း၊ အတ္တိကဿ- အလိုရှိသောသူအား၊ အဒါသိယေဝ-
 ပေးလှူတော်မူပြီးသည်သာလျှင်တည်း၊ ဒါနပါရမိ- ဒါနပါရမီကို
 လည်းကောင်း၊ တတော- ထိုဒါနပါရမီမှ၊ ပရံ- တပါးသော၊
 သီလပါရမာဒိကမ္ပိ- သီလပါရမီစသော ကိုးပါးသော ပါရမီကို
 လည်းကောင်း၊ အပူရိ- ဖြည့်ဆည်းပူးတော်မူပြီ၊ တာသံ- ထို
 ဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့၏၊ ဣဒ္ဓိယာ- ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်

အဂ္ဂတံ-မြတ်သောအဖြစ်သို့၊ ဥပယာတံ-ရောက်တော်မူထသော၊
ဧကဒီပကံ-လူနတ်တို့၏ကိုးကွယ်မှုခိုရာတခုတည်းသောကိုင်းကျွန်း
သဖွယ် ဖြစ်တော်မူသော၊ တံဇိနံ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ-
အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိဒေဝံ-သမ္မုတိနတ်, ဥပဝတ္တိနတ်တို့ထက်
လွန်မြတ်သောဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူထသော၊ နိဓန ဝပုဓရံ-အဆုံး
စွန်သော ကိုယ်တော်ကိုဆောင်တော်မူတတ်ထသော၊ မာရဘင်္ဂံ-
မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်မူထသော၊ အဘင်္ဂံ-မာရ်စစ်သည်
တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ မတတ်နိုင်ထသော၊ ပဇာနံ-သတ္တဝါ
တို့၏ဒီပံ-ပညာတည်းဟူသောဆီမီးတန်ဆောင်ကို၊ ဒီပံ-တပြောင်
ပြောင် ထွန်းပတော်မူထသော၊ ဇယဝရ သယနေ မာရ်ငါးပါးကို
အောင်မြင်ရာဖြစ်၍ မြတ်သော ဗောဓိပင်နေရာ၌၊ ဗောဓိပတ္တံ-
အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်တော်မူသည်ဖြစ်၍၊
အဓိပတ္တံ- အကြီးအမှူးအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူထသော၊ ဗြဟ္မာ
ဗြဟ္မာ ဂတာနံ-ဆည်းကပ်ရောက်လာကုန်သော ဗြဟ္မာ, လူ, နတ်
ပရိသတ်တို့အား၊ ဝရဂိရကထိတံ- မြတ်သော တရားစကားကို
ဟောတော်မူတတ်သော၊ ပါပဟိနံ-ညမ်းငြမ်းယုတ်မာ ကိလေသာ
ကို၊ ပဟိနံ-ပယ်ခွာတော်မူထသော၊ လောကာ လောကာဘိရာမံ-
လူ, နတ်, ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်တော်မူထသော၊
မုနိန္ဒံ- ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မူသော၊ တံ မုနိန္ဒံ- ထို
မြတ်စွာဘုရားကို၊ အဟံ- အကျွန်ုပ်သည်၊ သတတံ- မပြတ်၊
အဘိနမေ အဘိနမာမိ-ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ နိဂြောဓဒိဗ္ဗော-အရပ်နှင့် အလံမ္ပုသဖြင့် ပညောင်ပင်၏အဝန်းကဲ့သို့ ဝန်းသောကိုယ် ရှိတော် မူ၏။ မုဒုကရစရဏော-အကြိမ်တရာဖတ်ပြီးသော ဝါဂွမ်းအလား နူးညံ့သော လက်ဖဝါးတော်, ခြေဖဝါးတော် ရှိတော်မူ၏။ ဗြဟ္မ ယောသော-ဗြဟ္မာမင်း၏အသံကဲ့သို့ သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါး နှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော် ရှိတော်မူ၏။ ဧကိဇဗော-ဧကီ မည် သော သား၏မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ပြည့်ဖြိုးသောမြင်းခေါင်း ရှိတော် မူ၏။ ဧကော သစ္စာဒင်္ဂဇာတော- ရှေ့ပဒုမ္မာကြာချပ်နှင့် တူသော အိမ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်သောယောကျ်ားမြတ်၏ နိမိတ်ရှိတော်မူ၏။ ပုနရပိ-တဖန်လည်း၊ သုဂတော-မြတ်စွာဘုရား သည်၊ သုပ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ- ရှေ့ခြေနင်းအပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာ တည်သာ ခြေဖဝါးရှိတော်မူ၏။ မုဒေါဒါတုဏ္ဏလောမော-မျက် မှောင် နှစ်ခုတို့၏အလယ်၌ နူးညံ့ဖြူစင်သော ဥဏ္ဏလုံမွှေးရှင်တော် ရှိတော်မူ၏။ အထမပိ-ထိုမှတပါးလည်း၊ သုဂတော-ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်မူဘတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဗြဟ္မု ဇဂ္ဂတ္တဘာဝေါ-ဗြဟ္မာမင်း၏ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်စွာတက်သော ကိုယ်တော်ရှိတော်မူ၏။ နီလက္ခိ- ညိုသောမျက်လုံး ရှိတော်မူ၏။ ဒီသပဏ္ဍိ-ရှည်သောဖနောင့်ရှိတော်မူ၏။ သုခုမ မလဆဝီ-သိမ်မွေ့ လှစွာသော အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အရေ ရှိတော်မူ၏။ ထောမ္ပရသဂ္ဂသဂ္ဂိ- အရသာကို ဆောင်ယူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော ခုနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ်မြတ်သော အကြော ဖျား လည်ပင်း၌ စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သော ဇိနော- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ စတ္တာလီသဂ္ဂ
 ဒန္တော- အညီအမျှ လေးဆယ်စေ့သော မြတ်သော သွားတော်
 ရှိတော်မူ၏။ သမက လပနဇော-လှနှင့်ဖြတ်သကဲ့သို့ ညီညွတ်သော
 သွား ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံသပ္ပပီနော- ရေ စီး ကြောင်း မ ထင်
 ပြည့်ဖြိုးစင်သော ကျောပြင် ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနိတပါဒေါ-
 စက်လက္ခဏာဖြင့် မှတ်အပ်သော ခြေဖဝါးရှိတော်မူ၏။ အဝိရဋ္ဌ
 ဒသနော- မကျသော သွားတော် ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ- မာရ်
 ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဥဿခံ
 ပါဒေါ- မြင့်သော ဖမ္ပက် ရှိတော်မူ၏။ တိဋ္ဌန္တော- ရပ်တော်
 မူလျက်၊ အနောနမန္တော-မကိုင်းမညွတ်ပဲ၊ ဥဘယကရ မုဒုနာ-
 သိမ်မွေ့နူးညံ့သော လက်တော်နှစ်ဖက်ဖြင့်၊ ဇဏ္ဍကနိ- ပုဆစ်
 ဒူးတော်နှစ်ဖက်တို့ကို၊ အာမသန္တော- သုံးသပ်တော် မူနိုင်၏။
 ဝဇ္ဇကဝဏ္ဏော- ရှေ့မရိုးစည်ာယ် သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ လုံးသော လည်
 ရှိတော်မူ၏။ ဂေါတရုဏ ပခုမကော-ထိုခဏဖွားသော နွားငယ်၏
 မျက်မှူးနှင့်အတူ သိမ်မွေ့ပျို ညီသော မျက်မှူး ရှိတော်မူ၏။
 သီဟပုဗ္ဗခုကာယော- ခြင်္သေ့မင်း၏ ရှေ့ထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်
 တူသော ပြည့်ဖြိုးသောကိုယ် ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော- ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်မူတတ်
 သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သတ္တပီနော စ- လက်၊ ခြေ၊ ပခုံး၊
 လည်လုံး တင့်မိုး ပြည့်ဖြိုး ဖွံ့ထွား ခုနစ်ပါးသော အရပ်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ ဒီဃဂုံလံ- ရှည်သော လက်ချောင်း၊ ခြေချောင်း
 ရှိတော်မူ၏။ အထ-ထိုမှတပါး၊ လောမက္ခပေကလောမော- တခု

တခုသော မွေးတိုင်းတော်၌ တချောင်း တချောင်းစီသာ ရောက်
 သော မွေးညင်းရှိတော်မူ၏။ သမ္မန္တောဒါတ ဒါဌော- ပြည့်ဖြိုး
 ဖြူစင်သောစွယ်တော်ရှိတော်မူ၏။ ကနက သမ တစော-ဇမ္ဗုရာဇ်
 ရှောင်နှုတ်တူသော အရေ ရှိတော်မူ၏။ နီလမုဒ္ဒဂ္ဂ လောမော-
 မျက်နှာတော်ကို မြော်ဘိသကဲ့သို့ အထက်သို့ အဖျားကော့သော
 အလွန်ညိုသော မွေးညင်းရှိတော်မူ၏။ သမ္မုဒ္ဓေါ-မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ထူလဇိဝော-ကျယ်ပြန့်သောလျှာရှိတော်မူ၏။ အထ-ထိုမှ
 ကပါး၊ သီဟဟနုကော-ခြင်္သေ့မင်း၏ အောက်မေးနှင့် တူသော
 ပြည့်ဖြိုးသောမေး ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒ ဟတ္ထော-လေသွန်
 တံခါး၌ လက်သမားတတ် စိမ့်အပ်သော ရှေ့ကွန်ယက်ကဲ့သို့
 ယှက်သော လက်ဖဝါး, ခြေဖဝါး ရှိတော်မူ၏။ နာထော-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည် ဥဏှိသသီသော- သရဖူအလား နှုဖူးသင်းကျစ်ပြား
 ရှိတော်မူ၏။ ဣတိ ဂုဏသတိတံ-ဤသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူး
 အပေါင်းတို့နှင့်ပြည့်စုံတော်မူသော၊ တံမုနိန္ဒ-ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊
 အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ နမာမိ- ရှိခိုးပါ၏ဘုရား။

တိုက်တွန်းချက်

၂၆။ လောကေ-လူ့ရွာ၌၊ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓါတိ ယောသော-
 ဘုရား ဘုရားဟူသော အသံကိုပင်၊ အတိဒုလ္လဘတရော- အလွန်
 ကြားရခဲတုံသေး၏။ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ- ဘုရား အဖြစ်ကို ကား၊
 ကာကထာ- အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာ ရှိအံ့နည်း၊ တသ္မာ- ထို့ကြောင့်၊
 ဝိဘာဝီ- ပညာရှိကုန်သော၊ ဝိဝိဓ ဟိတသုခံ- အထူးထူး အပြား
 ပြားသော စီးပွားချမ်းသာကို၊ ပတ္ထယန္တာ-တောင့်တကုန်သော၊

သာဓဝေါ- သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဣဋ္ဌံ- အလိုရှိအပ်သော၊
 အတ္ထံ- အကျိုးစီးပွားကို၊ ဝဟန္တံ- ရှက်ဆောင်တော် မူတတ်
 ထသော၊ သုရနရ မဟိတံ- နတ်, လူ တို့သည် ပူဇော်အပ်တော်
 မူထသော၊ နိဗ္ဗယံ- ဘေးမရှိထသော၊ ဒက္ခိဏေယျံ- မြတ်သော
 အလှကို ခံတော်မူထိုက်ထသော၊ လောကာနံ- လူသုံးပါးတို့၏၊
 နန္ဒိဝဗ္ဗံ- နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်ထသော၊ ဒသဗလံ- ဆယ်ပါး
 သော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော၊ အသမံ- တုဘက်
 ကင်းတော်မူထသော၊ တံ ဗုဒ္ဓံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားကို၊ နိစ္စံ- အမြဲ၊
 နမဿန္တု- ရှိခိုးစေကုန်သတည်း။

ဆုတောင်း

၂၇။ ဧတေန ပုညေန- ဤသို့မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုးရခြင်း
 တည်းဟူသော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြောင့်၊ သော အဟံ- ထို
 အကျွန်ုပ်သည်၊ သမ္ပရာယေ- တမလွန်ဘာ၌၊ နိပုဏမတိစ- သိမ်မွေ့
 သော ပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊ သတော စ- သတိနှင့် ပြည့်စုံ
 သည်လည်းကောင်း၊ တိတ္ထောစ- ရောင့်ရဲလွယ်သည်လည်းကောင်း၊
 ဒက္ခော စ- လိမ်မာသည်လည်းကောင်း၊ ဒိဋ္ဌိဇ္ဇေပညော စ- ဖြောင့်
 မတ်သော အယူပညာ ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အဓိကလ ဝီရိယော
 စ- မချိုတဲ့သော လုံ့လ ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဘောဂဝါ စ-
 စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိသည်လည်းကောင်း၊ သံဝိဘာဂီ စ- ခွဲခြမ်းဝေဖန်
 တတ် သည်လည်းကောင်း၊ တိက္ခော စ- ထက်မြက် သည်လည်း
 ကောင်း၊ သူရော စ- ရဲရင့်သည်လည်းကောင်း၊ ဓိတတ္ထော စ-
 တည်ကြည်သောစိတ် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ သပရဟိတရော စ-

မိမိအကျိုးစီးပွား, သူတပါးအကျိုးစီးပွားကို ကျင့်ဆောင်တတ်
 သည်လည်းကောင်း၊ ဒီဃဇီဝိ စ-ရှည်သောအသက် ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ အရောဂေဝါ စ-အနာမရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဓညောစ-
 ဘုန်းရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏော စ- အဆင်းလှသည် လည်း
 ကောင်း၊ ယသဿိ စ- များစွာသော အခြံအရံ ရှိသည်ဘည်း
 ကောင်း၊ အတိဗလဝ ဓရော စ-အလွန်သောအားကို ဆောင်နိုင်
 သည်လည်းကောင်း၊ ကိတ္တိမာ စ- ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စော
 ခြင်း ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ခန္တုပေတော စ- သည်းခံခြင်းနှင့်
 ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရပါလိ၏။

၂၇။ သောအဟံ-ထိုကျွန်ုပ်သည်၊ ဒိဌဓမ္မေ-မျက်မှောက်သော
 ကိုယ်၏အဖြစ်၌၊ သဒ္ဓေါ စ-သဒ္ဓါတရား ရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဒါတဂုံပေတော စ- ပေးကမ်းအပ်သော ဝတ္ထုပစ္စည်း အင်္ဂါနှင့်
 ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ ပရမသိရိ စ-မြတ်သော ဘုန်းကြက်
 သရေ ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒယော စ-သူတပါးကို သနားခြင်း
 ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဝိရတ္တော စ- တပ်ခြင်း ကင်းသည်လည်း
 ကောင်း၊ လဇ္ဇိ စ- မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်သည်လည်းကောင်း၊
 ကလျာဏမိတ္တော စ- ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း ရှိသည်လည်း
 ကောင်း၊ အဘိရတကုသလော စ-ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌ အလွန်
 မွေ့လျော်တတ်သည် လည်းကောင်း၊ ပဉ္စသီလာဘိရက္ခော စ-
 ငါးပါးသီလကို အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်သည် လည်းကောင်း၊
 အပ္ပိစ္ဆော စ-နည်းသောအလိုရှိသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပကော
 ဓော စ-နည်းသောအမျက် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ အတိဝုဇုဟဒ

ယော စ- အလွန်ဖြောင့်မတ်သော နှလုံး ရှိသည်လည်းကောင်း၊
 ဣဒ္ဓိမာ စ- တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံသည်လည်းကောင်း၊ အပ္ပမေယျာ စ-
 မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောဂုဏ် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ပါသံသော စ-
 ချီးမွမ်းထိုက်သည်လည်းကောင်း၊ ပေမဝါစော စ- ချစ်ဖွယ်သော
 စကားကို ဆိုတတ်သည်လည်းကောင်း၊ သုဇန ဂုဏဝိဒ္ဓ စ- သူတော်
 ကောင်းတို့၏ ကျေးဇူးကို သိတတ်သည်လည်းကောင်း၊ မာမကော
 စ- သူတော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်သည် လည်းကောင်း၊
 ဘဝေယျ- ဖြစ်ရပါလိမ့်။

အကျိုး

၂၉။ ဣတ္ထံ ဣမိနာ ယထာဝုတ္တပ္ပကာရေန- ဤသို့ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားဖြင့်၊ အသင်္ခယေ- ဤရှေ့ ဤမျှ
 ရှိ၏ဟု မရေမတွက်နိုင်ကုန်ထသော၊ လက္ခဏဒီပိကေ- အစိတ် ဖြစ်
 သော ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်သော၊ နာထဂုဏေ-
 မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ သူစိကာသု- ပြတတ် ကုန်
 သော၊ ဂါထာသု- ဂါထာတို့တွင်၊ ကေဂါတမ္ပိ- တဂါထာကို
 သော်လည်း၊ ဗုဓော ပညာရှိသော၊ ယော ကုလပုတ္တော- အကြင်
 အမျိုးကောင်းသားသည်၊ သရဓတ- အောက်မေ့၏။

၃၀။ သော ကုလပုတ္တော- ထို အမျိုးကောင်းသားသည်၊
 စတုရာ ပါယမုတ္တော စ- အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည် လည်း
 ကောင်း၊ အတ္တဒ္ဓယဿ- ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ အကျိုးစီးပွားနှစ်ပါးကို၊
 သာဓကော စ- ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သည်လည်းကောင်း၊
 ဟတော ပဒ္ဒဝ ဇာလော စ- ဖျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်

တည်းဟူသော ကွန်ယက် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟိတသုခဿ-
စီးပွားချမ်းသာကို၊ လာဘီ စ-ရသည်လည်းကောင်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ-လူနတ်တို့ကို၊ အဓိပေါ စ-အစိုးရသော
နတ်မင်းသည်လည်းကောင်း၊ စတုဒိပိဿရောပိဝါ-လေးကျန်းလုံး
ကို အစိုးရသော စကြဝသေးမင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေယျ-
ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေ ဒေဟေ- အဆုံးစွန်သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌၊
သုဗ္ဗတော-ကောင်းသောအကျင့်ရှိသည်၊ ဟုတော-ဖြစ်၍၊ ဘာဝနာ
ယာနံ-ဘာဝနာတည်းဟူသောယာဉ်ထက်သို့၊ အာရုယျ-တက်စီး၍၊
အညံ- အရဟတ္တဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော၊ တံ သေတဆတ္တကံ- ထို
မြတ်သောထီးဖြူကို၊ ဓာရေန္တော-ဆောင်းလျက်၊ သမံ-မီးခပ်သိမ်း
တို့၏ ငြိမ်းရာဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့၊ ယေတိ-ရောက်လတ္တံ့ သတည်း၊
ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ-ဤကိုယ်၏အဖြစ်၌လည်း၊ အရောဂေါ စ-
အနာမရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒီသဇီဝိကော စ-ရှည်သောအသက်
ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ-ခပ်သိမ်းသောလူတို့သည်၊ ပူဇိတော
စ- ပူဇော်အပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဘာဝနာဘိရတီမနော စ-
ဘာဝနာ၌ အလှူနမ္မေလျော်သော နှလုံး ရှိသည်လည်းကောင်း၊
ဇနပိယော စ- သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်လည်းကောင်း၊
မနာပေါ စ-သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို ပွားစေတတ် သည်လည်း
ကောင်း၊ ဘဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏။ အခိလဓာရဏေ- အလုံးစုံသော
ဂါထာကိုဆောင်ခြင်း၌၊ ကာကထာ- အဘယ်ဆိုဖွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရအနက် ပြီး၏။

လောကနိတိပါဠိ

လေခနာကာရ

(က) လောကနိတိ° ပဝက္ခာမိ၊ နာနာသတ္တ သမုဒ္ဓန္တံ။
မာာဓဓနေဝ သံပေပံ၊ ပန္နိတော ရတနတ္တယံ။

မပါပုဏနရုဏ

(ခ) နိတိ ဟိ လောကေ ပုရိသဿ သာရော၊
မာတာပိတာ စ အာစရိယော မိတ္တော။
တဿှာ ဟိ နိတိ° ပုရိသော ဝိဇညာ၊
ညဏိ မဟာ တောတိ ဗဟုဿုတော စ။

၁။ ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

- ၁။ အလဿယ ကုတောသိပ္ပံ၊ အသိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။
အဓနဿ ကုတော မိတ္တံ၊ အမိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
အသုခဿ ကုတော ပုညံ၊ အပုညဿ ကုတော ပရံ။
- ၂။ သိပ္ပါ သမံ ဓနံ နတ္ထိ၊ သိပ္ပံ စောရာ န ဂဏ္ဍိန္နိ။
ဣဓ လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊ ပရလောကေ သုခါ ဝဟံ။
- ၃။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊ စိတ္တေ သုတံ နိဓာပယေ။
ဝမ္ပိကောဒက ဗိန္နုဝ၊ စိရေန ပရိပ္ပရတိ။
- ၄။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ၊ ဝိဇ္ဇံ ဝါ သိပ္ပ မထဝါ။
ကေမ္ပိ ပရိယောဒါတံ၊ ဇီဝိတ ကပ္ပ ကာရဏံ။

၅။ သေလေ သေလေ န မဏိကံ၊ ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊ ဌာနေ ဌာနေ န ပဏ္ဍိတံ။

၆။ ပဏ္ဍိတော သုတ သမ္ပန္နော၊ ယတ္ထ အတ္ထိတိ စေ သုတော။
မဟုဿာဟေန တံ ဌာနံ၊ ဂန္ဓဗ္ဗံ သုတေသိနာ။

၇။ သနေ သိပ္ပံ သနေ ဓနံ၊ သနေ ပဗ္ဗတ မာရုဟံ။
သနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊ ဣမေ ပဉ္စ သနေ သနေ။

၈။ သုတိ သမ္ပုတိ သင်္ချာ စ၊ ယောဂါ နိတိ ဝိသေသကာ။
ဂန္ဓဗ္ဗာ ဂဏိကာ စေဝ၊ ဓနုဗေဒါ စ ပူရဏာ။

၉။ တိကိစ္ဆာ ဣတိဟာသာ စ၊ ဇောတိ မာယာ စ ဆန္ဒတိ။
ကေတု မန္တာ စ သဒ္ဓါ စ၊ သိပ္ပုဋ္ဌာရသကာ ဣမေ။

၁၀။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရီ၊
ပဇ္ဇေန္နော ဟောတိ ပုစ္ဆိတော။
ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊ ဗဟုမ္ပိ ဘဏတေ သဒါ။

၁၁။ ပေါတ္ထဒကသု စ ယံ သိပ္ပံ၊ ပရဟတ္ထေသု ယံ ဓနံ။
ယထာကိစ္စေ သမ္ပပုဋ္ဌေ၊ န တံ သိပ္ပံ န တံ ဓနံ။

၁၂။ ဇလပုမာဏံ ကုမုဒနာဠံ၊ ကုလပုမာဏံ ဝိနယောပဓာနံ။
ဗျတ္တိပုမာဏံ ကထိတပါကံ၊
ပထဝိပုမာဏံ တိဏမိလာတံ။

၂၃။ အပ္ပဿတော သုတံ အပ္ပံ၊ ဗဟံမညတိ မာနဝါ။
သိန္ဓုဒက မပ္ပဿန္တော၊ ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။

၁၄။ ပဌမံ ပရာဇယေ သိပ္ပံ၊ ဒုတိယံ ပရာဇယေ ဓနံ။
တတိယံ ပရာဇယေ ဓမ္မံ၊ စတုတ္ထံ ကိံ ကရိယတိ။

၁၅။ ဗျတ္တ ပုတြ ကိမလသော၊
အဗျတ္တော ဘာရဟာရကော။

ဗျတ္တကော ပုဇိတော လောကော၊ ဗျတ္တ ပုတြ ဒိနေ ဒိနေ။

၁၆။ မာတာ ဝေရီ ပိလာ သတြ၊
ယေန ဗာလော န သိက္ခိတော။

သဘာမဇ္ဈေ န သောဘတိ၊ ဟံသမဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။

၁၇။ ကဏ္ဍကဂိရိ ကော တိက္ခတိ၊ ကော အဉ္ဇနံ မိဂက္ခကံ။

ဥပ္ပလံ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓံ၊

ကုလပုတ္တရူပေါ ကော ပဝတ္တတိ သာမံဘာဝေါ။

၁၈။ န ရသံ အကောတမ္ဗုလံ၊ အ ဓနဿာ လက်တမ္ပိ။

အလောဏကန္တု ဗျဉ္ဇနံ၊ ဗျာကရဏံ အသိပ္ပဿ။

၁၉။ သုဿုသာ သုတ သမ္ပန္နော၊ သုတာ ပညာယ ဝစုတိ။

ပညာယ အက္ကံ ဇာနာတိ၊

ဉာတော အတ္ထော သုခါဝဟော။

၂၀။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊ ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။

ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊

တံ ဟိနော ဂေါသမော ဘဝေ။

၂၁။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမံ မိတ္တံ၊ န စ ဗျာဓိသမော ရိပု။

န စ အတ္ထသမံ ပေမံ၊ န စ ကမ္မသမံ ဗလံ။

- ၂၂။ ဟံသာ မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊
သီဟော ဂုဇ္ဇံ န သောဘတေ၊
ဂတြာမဇ္ဈေ သူရင်္ဂီ၊ ဗာလမဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။
- ၂၃။ ယာဇီဝိကမ္ပိ စေ ဗာလော၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
န သော ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဒဗ္ဗိ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၄။ မုဟုတ္တမပိ စေ ဝိည၊ ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇာနာတိ၊ ဇိတ္တာ သူပရသံ ယထာ။
- ၂၅။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊ သူရော သင်္ဂါမ ဘူမိယံ။
မဏ္ဍိတဒ္ဓဂ ဝါဏိဇော၊ ဝိဒေသ ဂမနော တထာ။
- ၂၆။ ဓနနာသံ မနာတာပံ၊ သရေ ဒုစ္စရိတာနိ စ။
ဝဉ္ဇနဉ္ဇ အဝမာနံ၊ ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။
- ၂၇။ ပတ္တာနုရူပကံ ဝါကျံ၊ သဘာဝရူပကံ ပိယံ။
အတ္တာနုရူပကံ ကောဓံ၊
ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။
- ၂၈။ အ ဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊ အ ဗလဿ ဟတာရတာ။
အပ္ပညဿ ဝါကျကထာ၊ ဥမ္မတ္တကသမာ ဣဓေ။
- ၂၉။ အနုဂ္ဂာယံ ဂမယန္တော၊ အပ္ပုစ္ဆံ ဗဟုဘာသကော။
အတ္တဂုဏံ ပကာသေန္တော၊ တိဝိဓံ ဟိန လက္ခဏံ။
- ၃၀။ အပ္ပရူပေါ ဗဟုဘာသော၊ အပ္ပပညော ပကာသိတော။
အပ္ပပူရော သဋ္ဌောခေါဘေ၊ အပ္ပခိရာ ဂါဝိ စလေ။

၃၁။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊ ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။
အ ပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိဟုတ္တာ၊ ဓီရာ ပုဇ္ဇေ ငယေ ငယေ။

၃၂။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟေ၊ သုကရေပိ ဥဟေ ဒိပေ။
ဗိဠာရေ သဒိသေ ဗျဠေ၊ သဗ္ဗဓီရေ သိပ္ပသမေ။

၃၃။ န တိတ္ထိ ရာဇာ ဓနုမ္ပိ၊ ပဏ္ဍိတောပိ သုဘာသိတေ။
စက္ခုမ္ပိ ပိယဒဿဓန၊ ဇလေ သာဂရော န တိတ္ထိ။

၃၄။ ရူပယောဗ္ဗန သမ္ပန္နာ၊ ဝိသာလ ကုလသမ္ဘဝါ။
ဝိဠာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊ နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိံသုဘာ။

၃၅။ ဟိနပုဇ္ဇော ရာဇာမစ္စော၊ ဗာလပုဇ္ဇော စ ပဏ္ဍိတော။
အဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊ ပုရိသာနံ န မညထ။

၃၆။ ယော သိသော သိပ္ပလောဘေန၊ ဗဟံ ဂဏှာတံ တံ သိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊ ကထေတုမ္ပိ န ဥဿဟေ။

၃၇။ န ဘိဇ္ဇေတုံ ကုမ္ဘကာရော၊ သောဘေတုံ ကုမ္ဘံ သဇ္ဇေတိ။
န ခိပေတုံ အပါယေသု၊ သိဿာနံ ဝုဒ္ဓိကာရဏာ။

၃၈။ တဂရဉ္စ ပလာသေန၊ ယော နရော ဥပနယုတိ။
ပတ္တာပိ သုရဘိ ဝါယန္တိ၊ ဧဝံ ဓိရူပသေဝနာ။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ-နိဋ္ဌိတံ။

၂။ သုဇနကဏ္ဍ

- ၁။ သဗ္ဗိရောသမာသေထ၊ သဗ္ဗိကုဗ္ဗေထ သန္တံ။
သတံ သဒ္ဓမ္မမညာယ၊ သေယျော ဟောတံ န ပါပိယော။
- ၂။ စဇ ဒုဇနံ သံသဂ္ဂံ၊ ဘဇ သာဓု သမာဂမံ။
ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊ သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။
- ၃။ ယထာ ဥဒ္ဓမ္မရပက္ခာ၊ ဗဟိရတ္တကမေဝ စ။
အန္တော ကိမိဟိ သမ္ပုဏ္ဏာ၊ ဧဝံ ဒုဇန ဟဒယာ။
- ၄။ ယထာပိ ပနသပက္ခာ၊ ဗဟိ ကဏ္ဍကမေဝ စ။
အန္တော အမတသမ္ပန္နာ၊ ဧဝံ သုဇန ဟဒယာ။
- ၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒနဟရု န ဇယဝတိ ဂန္ဓံ၊
နာဂေါ ဂတော နရမုခေ န ဇဟာတိ လီလံ။
ယန္တာဂတော မဓုရသံ န ဇဟာသိ ဥစ္ဆု၊
ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။
- ၆။ သိဟောနာမ ဇိဃစ္ဆောပိ၊ ပဏ္ဏာဒိနိ န ခါဒတိ။
သိဟောနာမ ကိသောစာပိ၊ နာဂမံသံ န ခါဒတိ။
- ၇။ ကုလဇာတော ကုလပုတ္တော၊ ကုလဝံသ သုရက္ခကော။
အတ္တနာ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဟိနကမ္ပံ န ကာရယေ။
- ၈။ စန္ဒနံ သိတလံ လောကေ၊ တတော စန္ဒံ သိတလံ။
စန္ဒ စန္ဒနသိတမ္ပာ၊ သာဓုဂါက္ခံ သုဘာသိတံ။

- ၉၈။ ဥဒေတိ ဘာဏုပစ္ဆိမေ၊ မေရုရာဇာပိ နမတိ။
သီတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊ ပဗ္ဗတဒဂ္ဂ စ ဥပ္ပလံ။
ဝိကသေ န ဝိပရိတာ၊ သာဓုဝါစာ ကုဒါစနံ။
- ၉၉။ သုခါ ရုက္ခဿ ဆာယာဝ၊ တတော ဉာတိမာတာပိတု။
တတော အာစရိယောရညော၊ တတော ဗုဒ္ဓဿနေကဓာ။
- ၁၀၀။ ဘမရာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊ ဂုဏမိစ္ဆန္တိ သဇ္ဇော။
မက္ခိကာ ပုတိ မိစ္ဆန္တိ၊ ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇ္ဇော။
- ၁၀၁။ မာတာ ဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊ ပိတာ ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ ဟိနာ၊ ဒုဗ္ဘာသာ စ ဒုက္ခိရိယာ။
- ၁၀၂။ မာတာ သေဠဿ သုဘာသာ၊
ပိတာ သေဠဿ သုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ သေဠာ၊
သုဘာသာ စ သုက္ခိရိယာ။
- ၁၀၃။ သင်္ဂါမေ သုရမိစ္ဆန္တိ၊ မန္တိသု အကုတုဟလံ။
ပိယဉ္ဇ အန္ဓပါနေသု၊ အတ္ထေ ဇာတေ စ ပဏ္ဍိတံ။
- ၁၀၄။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသ္မာ၊ ဒန္တံ ဒသေတိ ဟိံသိတု။
ဒုဇ္ဇော သုဇ္ဇံ ဒိသ္မာ၊ ရောသယံ ဟိံသမိစ္ဆတိ။
- ၁၀၅။ မာ စ ဝေဂေန ကိစ္စာနိ၊ ကရောဟိ ကာရာပေဟိ ဝါ။
သဟသာ ကာရိတံ ကမ္ပံ၊ မန္တော ပစ္ဆာနုတပ္ပတိ။

သမ္ပတ(၆) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်။

၁၇။ ကောဓံ ပဟန္တာ ကဒါစိ န သောဇာတိ၊
 မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသဒယာ ဝဏ္ဏယန္တိ။
 သဗ္ဗေသံ ဖရုသဝါစံ ခမထ၊
 တေ ခန္တိ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။

၁၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊
 ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ။
 တတော အရိမ္ပိ အပ္ပိယေ၊
 တဒတာပိ အကတညုနိ။

၁၉။ ဩဝါဒေယျဒ နုသာသေယျ၊
 ပါပကာ စ နိဝါရယေ။
 သတံ ဟိ သော ပိယော ဟောတိ၊
 အသတံ ဟောဟိ အပ္ပိယော။

၂၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊ သူရံ ဘောဒေန နိဇ္ဇယေ။
 နိစံ အပ္ပကဒါနေန၊ ဝီရိယေန သမံ ဇယေ။

၂၁။ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္စာဟု၊ ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။
 ဝိသံ ကေဝ ဟနတိ၊ သပ္ပံ သံဃဿ ဟနတိ။

၂၂။ ဇဝေန ဟဒြံ ဇာနန္တိ၊ ဗလိဗဒ္ဒဉ ဝါဟသာ။
 ဒုဟေန ဓေနံ ဇာနန္တိ၊ ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၂၃။ ဓန မပ္ပမ္ပိ သာဓုနံ၊ ကုပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
 ဗဟံ အပိ အ သာဓုနံ၊ န စ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။

- ၂၄။ အာပံ ပိဝန္တိ နော နဇ္ဇော၊ ရုက္ခာ ခါဒန္တိ နော ဖလံ။
ဝဿန္တိ ကုစိ နော မေသံ၊ ပရတ္ထာယ သတံ ဓနံ။
- ၂၅။ အ ပတ္ထေယျံ န ပတ္ထေယျ၊ အ စိန္တေယျံ န စိန္တယေ-
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊ ကာလံ မောသံ န အစ္စယေ။
- ၂၆။ အ စိန္တိတမ္ပိ ဘဝတိ၊ စိန္တိတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
န ဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿ ဝါ။
- ၂၇။ အသန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊ သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အသတံ ဓမ္မံ ရောစေတိ၊ တံ ပရာဘခတော မုခံ။

သုဇ္ဇနကဏ္ဍံ-နိဋ္ဌိတံ။

၃။ ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

- ၁။ အတိပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတူဟလံ ကရော။
သိရဿာ ဝယုမာနောပိ၊ အခုပ္ပရော ဗံဋ္ဌော ယထာ။
- ၂။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တောသဓေဟိ သော သပ္ပေါ၊ ခလော ကေနုပသမ္ပတိ။
- ၃။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေန သော။
ဗာလော ဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ သော ဝေ ဗာလောတိ ဝုစ္စတိ။

၄။ မခုံ မညတိ ဗာလော၊ ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါ စ ပစ္စတိ ပါပံ၊ အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

၅။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊ သဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊ နိရယံ သောပ ပဇ္ဇတိ။

၆။ သရေ ဒုဋ္ဌော စ မုသိကော၊ ဝနေ ဒုဋ္ဌော စ ဝါနံရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌော စ ကံကော၊ နရေ ဒုဋ္ဌော စ ပြဟ္မဏော။

၇။ ဒိဿာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊ ဒိဿံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒိဿော ဗာလာန သံသာရော၊ သဒ္ဓမ္မံ အ ဝိဇာနတံ။

၈။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊ အပ္ပဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပိ သဒေါသံ၊ ခလဇာတော န ပဿတိ။

၉။ နာတ္တဒေါသံ ပရေ ဇညာ၊ ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယေ ကုမ္မာဝ အင်္ဂါနိ၊ ပရဒေါသဉ္စ လက္ခယေ။

၁၀။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊ ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယတေ။
ပဏ္ဍိတော ပဏ္ဍိတေနော၊ ဝဏ္ဏိတောဝ သုဝဏ္ဏိတော။

၁၁။ လုဒ္ဓံ အတ္ထေန ဂဏှယံ၊ ထဒ္ဓံ အဉ္စလိ ကမ္မုနာ။
ဆန္ဒာ နုဝတ္တိယာ မုဠံ၊ ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။

ဗာလဒုဋ္ဌေနကဏ္ဍံ - နိဠိတံ။

၄။ မိတ္တကဏ္ဍ

- ၁။ ဟိတကာရော ပရော ဗန္ဓု၊ ဗန္ဓုပိ အဟိတော ပရော။
အဟိတော ဒေဟဇော ဗျာဓိ၊ ဟိတံ အာရည မောသဓံ။
- ၂။ ပရောက္ခေ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ပစ္စက္ခေ ပိယဝါဒိနံ။
ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊ ဝိသကုမ္ဘေ ယထာ မဓုံ။
- ၃။ ဓနဟိနေ စဇေ မိတ္တော၊ ပုတ္တဒါရာ သဟောဒရာ။
ဓနဝန္တံ သေဝန္တံ၊ ဓနံ လောကေ မဟာသခါ။
- ၄။ ဇာနေယျ ပေသနေ ဘစ္စံ၊ ဗန္ဓဝမ္ပိ ဘယာဂတေ။
အာပဒါသု တထာ မိတ္တံ၊ ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။
- ၅။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောန္တိ ပေါသကာ။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊ သာ ဘရိယာ ယတ္ထ နိဗ္ဗုတိ။
- ၆။ န ဝိဿာသေ အ ဝိဿဋ္ဌံ၊ မိတ္တဉ္စာပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါဓိ ကုပိတော မိတ္တော၊ သဗ္ဗဒေသံ ပကာသတံ။
- ၇။ သင်္ဂိဒုဋ္ဌဉ္စ ယော မိတ္တံ၊ ပုန သန္ဓာတု မိစ္ဆတိ။
သော မစ္စု မုပဂဏှာတိ၊ ဂဗ္ဘမဿတရီ ယထာ။
- ၈။ ဝဟေ အမိတ္တံ ခန္ဓေန၊ ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊ သေလေ ဘိန္ဓေ ဃဋ္ဌံ ဣဝ။

၉။ ဣဏသေသော အဂ္ဂိသေသော၊
သတြု သေသော တထေဝ စ။
ပုနပုနံ ဝိဝုဒ္ဓိံ၊ တသ္မာ သေသံ နံ ကာရုယေ။

၁၀။ ပဒုမံစ မုခံ ယဿ၊ ဝါစာ စန္ဒန သီတလာ။
တာဒိသံ နော ပသေဝေယျ၊ ဟဒယေ တု ဟလာဟလံ။

၁၁။ န သေဝေ ဖရုသံ သာမိံ၊ န စ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ။
တတော အပ္ပဂ္ဂဏံ သာမိံ၊ နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၁၂။ သိဂ္ဂံ ပညာသဟတ္ထေန၊ ဝဇ္ဇေ သတေန ဝါဇိနံ။
ဟတ္ထိဒန္တိံ သဟယေန၊ ဒေသစာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၁၃။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊ ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊ ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၁၄။ ရောဂါတုရေ စ ဒုပ္ပိက္ခေ၊ ဗျသနေ စ သတြုဂ္ဂဟေ။
ရာဇဒွါရေ သုသာနေ စ၊ ယေ တိဋ္ဌန္တိ သုမိတ္တကာ။

၁၅။ သီတဝါစော ဗဟုမိတ္တော၊ ဖရုသော အပ္ပမိတ္တကော။
ဥပမာ ဧတ္ထ ဉာတဗျာ၊ စန္ဒ သူရိယ ရာဇနံ။

မိတ္တကဏ္ဍံ - နိဋ္ဌိတံ။

၅။ ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

- ၁။ ကောကိလာနံ သရော ရူပံ၊ နာရိရူပံ ပတိဗ္ဗတံ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အရူပါနံ၊ ခမာ ရူပံ တပဿိနံ။
- ၂။ ဣတ္ထိနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊ ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာဓနံ။
ဘိက္ခုနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊ ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။
- ၃။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာ စ ဝိဇ္ဇာသောဘာ၊
ဣတ္ထိ သောဘာ သ သာမိကာ။
- ၄။ ပဉ္စရတျာ သုဂန္ဓဗျာ၊ သတ္တရတျာ ဓနုဂ္ဂတာ။
ကေမာသာ သုဘရိယာ၊ အခုမာသာ သိဿာ မလာ။
- ၅။ ဟိ ရမတိ ပင်၊ ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထိ ရမတိ ပု၊ ခု ရမတိ ဓံ။
- ၆။ ဇိဏ္ဏ မန္တံ ပသံသေယျ၊ ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ။
ရဏာ ပုနာဂတံ သူရံ၊ သဿဉ္စ ဂေဟ မာဂတံ။
- ၇။ ဒုတ္တိပတိကာ နာရီ စ၊ ဘိက္ခု ဒုတ္တိ ဝိဟာရိကော။
ဒုတ္တိ ပါသမုတ္တော ပက္ခိ၊ ကတမာယာ ဗဟူတရံ။
- ၈။ ဒုဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊ အမိတ္တံ ဒန္တိ အဘဏိကာ။
ဣတ္ထိနံ ဗျာသနာ ဒန္တိ၊ ရာဂိနံ အပ္ပဘောဇနာ။
- ၉။ ရတ္တိ ဝိနာ န စန္ဒိမာ၊ ဝိစိဝိနာ စ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသဝိနာ ပေါက္ခရဏိ၊ ပတိဝိနာ ကညာ သောဘော။

သမ္မဟ,ဆယ်စောင်တွဲ

၁၀။ ပတိနာ ဇနိတော ဘောဂေါ၊
ဣတ္ထိယာဝ သုဂေါပိတော။
ပုရိသောဝ ဟိ ပဓာနေ၊ ဣတ္ထိ သုတ္တံ သုစိယာ။

၁၁။ သဗ္ဗနဒီ ဝင်္ကနဒီ၊ သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္ထိယော ကရေ ပါပံ၊ လဘမာနေ နိဝါတကေ။

၁၂။ ဝိဝါဒသီလိံ ဥဿယဘဒ္ဒဏိနိံ၊
သမ္ပဿတက္ခိံ ဗဟုပါကဘုတ္တိနိံ။
အဂ္ဂန္တဘုတ္တိံ ပရဂေဟဝါသိနိံ၊
နာရိံ စဇေ ပုတ္တသတပ္ပိ ပုမာ။

၁၃။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနိဝ ကန္တိနိ၊
ဂုယေ စ ဌာနေ ဘဂိနိဝ ဟိရိနိ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရောတိ ဒါသိဝ၊
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရာမယေ။
ရူပိသု သိက္ခိ ကပ္ပနေသု ခန္တိနိ၊
သာနာရိ သေဋ္ဌိတိ ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ။
ကာယဿ ဘေဒါ စ ဒီဝေ ဘဝေယျ သဓ။

၁၄။ သာမာ မိဂက္ခိ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊
သုရူ သုကေသိ သမပန္နိဒန္တိ။
ဂမ္ဘီရနာဘိ ယုဝတိ သုသီလိ၊
ဟိနကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။

- ၁၅။ သရဒံ ဥတုကာလာနံ၊ ဘရိယာနံ ရူပဝတီ။
ဇေဋ္ဌော ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊ ဒိသာနံ ဥတ္တရာ ဒိသာ။
- ၁၆။ ယာ ဣစ္ဆေ ပေါရိသံ နာရိ၊ ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊ ဣဒ္ဓံ ပါရိစာရိကာ။
- ၁၇။ ယော ဣစ္ဆေ ပေါရိသံ ပေါသော၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
ပရဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ဓောတပါဒေါ ဣဒ္ဓမံ။
- ၁၈။ အတိတယောဗ္ဗနော ပေါသော၊ အာနေတိ တိဗ္ဗရုတ္တန်။
တဿာ ဣဿာ န သုပတိ၊ တံ ပရာဘဝတော မုခံ။

ဣတ္ထိကဏ္ဍံ - နိဋ္ဌိတံ။

၆။ ရာဇကဏ္ဍ

- ၁။ ဧက ယာမံ သယေ ရာဇာ၊ ဒွိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
ဃရာဝါသော တိယာမံဝ၊ စတုယာမံ တု ယာစကော။
- ၂။ ဓန ဝါ သုတ ဝါ ရာဇာ၊ နဒီ ဝေဇ္ဇော စ ပဉ္စိမေ။
ယတ္ထ ဒေသေ နိ ဝိဇ္ဇန္တိ၊ န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။
- ၃။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနော၊ န ပေမံ န စ ဗန္ဓ ဝါ။
န စ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊ န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။

၃၀ - ကြိမ်မြောက်၊

၄။ အ ပုတ္တကံ ဘရံ သုညံ၊ ရဋ္ဌံ သုညံ အ ရာဇကံ။
အ သိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊ သဗ္ဗသုညာ ဒလိဒ္ဒတာ။

၅။ ဓန မိစ္ဆေယျ ဝါဏိဇ္ဇေ၊ ဝိဇ္ဇမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တ မိစ္ဆေ တရုဏိတ္တိံ၊ ရာဇာမစ္စံ ဝသံ ဂမေ။

၆။ နဋ္ဌော ယတိ အ သန္တုဋ္ဌော၊ မဟိပတိ စ သန္တုဋ္ဌော။
လဇ္ဇာ စ ဂဏိကာ နဋ္ဌာ၊ နိလ္လဇာ စ ကုလဓိတာ။

၇။ ပက္ခိန္နံ ဗလ မာကာသော၊ မစ္ဆာန မုဒကံ ဗလံ။
ဒုဗ္ဗလဿ ဗလံ ရာဇာ၊ ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။

၈။ ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊ သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဧတေ၊ ဣစ္ဆိတဗျာ သတံ ဂုဏာ။

၉။ သင်္ဂိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊ သင်္ဂိံ သမဏ ဗြာဟ္မဏာ။
သင်္ဂိံ သပ္ပုရိသာ လောကေ၊ သေဓမ္မော သနန္တနော။

၁၀။ အလသော ဂိဟိ ကာမဘောဂီ န သာဓု၊
အသညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
ရာဇာ အနိသမ္မကာရီ န သာဓု၊
ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ န သာဓု။

၁၁။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊ သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတ မာနိနော။
သဗ္ဗေ မဟတ္တ မစ္ဆန္တိ၊ တေသံ ကမ္မံ ဝိနဿတိ။

- ၁၂။ အာယံ ခယံ သယံ ဇညာ၊ ရာဇာ သယံ ကတာကတံ။
နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၃။ ပိဋိတောက္ကံ နိသေဝေယျ၊ ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
သာမိကံ သဗ္ဗဘာဂေန၊ ပရလောကံ အ မောဟဝါ။
- ၁၄။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မူဠော၊ သပ္ပေါ ရာဇကုလာနိ စ။
အပယန္တေန ဂန္ထဗ္ဗာ၊ အစွဲက ပါဏဟာရကာ။
- ၁၅။ ဒုဋ္ဌဘရိယ သံဝါသော၊ ဒေါသော စိတ္တရဒါသကော။
သ သပ္ပေ စ ဃရေ ဝါသော၊ မစ္စုဇေ န သံသယော။
- ၁၆။ မူဠသိသောပဒေဝသန၊ ကုနာရိဘရဏေန စ။
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊ ပဏ္ဍိတော ပျဝသိဒတိ။
- ၁၇။ မာတာ ပုတ္တကရံ ပါပံ၊ သိဿပါပံ ဂုရုကတာ။
ရာဇာ ရဋ္ဌကရံ ပါပံ၊ ရာဇပါပံ ပုရောဟိတော။
- ၁၈။ အကောဓေန ဇိနေ ကောဓံ၊ အ သာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယံ ဒါနေန၊ သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။
- ၁၉။ အဒန္တ ဒမနံ ဒါနံ၊ ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ။
ဒါနေန ပိယဝါစာယ၊ ဥန္တမန္တိ နမန္တိ စ။
- ၂၀။ ဒါနံ သိနေဟ ဘောသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆရံ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသဿိ ဘောသဇ္ဇံ၊ မစ္ဆရံ ကပဏောသဓံ။

- ၂၁။ ဗဟုန မပ္ပသာရာနံ၊ သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ။
တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊ တေန နာဂေါပိ ဗန္ဓတိ။
- ၂၂။ သဟာယော အသမတ္ထောပိ၊ တေဇသာ ကိံကရိဿတိ။
နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊ သယမေ ဝုပသမ္ပတိ။
- ၂၃။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊ ကာမဘောဂံ ကုဒါစနံ။
အာကပ္ပံ ရသဘုတ္တိံ ဝါ၊ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
ဝတ္ထံ သဗ္ဗ မလင်္ကာရံ၊ န ရညာ သဒိသံ ကရေ။
- ၂၄။ န မေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
ဧသော သာမိကော မယုန္တိ၊ စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဋ္ဌာပယေ။
- ၂၅။ နာတိဒူရေ ဘဇေ ရညော၊ နစ္စာသန္ဓော ပဝါတကေ။
ဥဇုကေ နာတိနိဇ္ဇေ စ၊ န ဘဇေ ဥစ္စာမာသနေ။
ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊
အဂ္ဂိဝ သံယတော တိဋ္ဌေ။
- ၂၆။ ဂုဏော သဗ္ဗညုတုလျောပိ၊ န သောဘတိ အနိဿယော၊
မဏိနာမ အနုဋ္ဌောပိ၊ ဟေမံ နိဿာယ သောဘတိ။

ရာဇကဏ္ဍံ - နိဋ္ဌိတံ။

၇။ ပင်္ကိတ္တက ကဏ္ဍ

- ၁။ ဣတ္ထိမိသေ ကုတောသီလံ၊ မံသဘက္ခေ ကုတောဒယာ။
 သုရာပါနေ ကုတောသစ္စံ၊ မဟာလောဘေ ကုတောလဇ္ဇံ။
 မဟာတန္ဒေ ကုတောသိပ္ပံ၊ မဟာကောဓေ ကုတောဓနံ။
- ၂။ သုရာယောဂေါ ဝိကာလော စ၊ သမဇ္ဇ စရဏဂံတော။
 ခိဋ္ဌခံတ္တော ပါပမိတ္တော၊ ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။
- ၃။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္ထဗ္ဗံ၊ ရတ္တော နာဝစနေန စ။
 သဉ္ဇရေယျ ဘယာ ဘိဟော၊ ဝနေ ဝနစရီ ယထာ။
- ၄။ ဇီဝန္တောပိ မတာ ပဉ္စ၊ ပျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။
 ဒုက္ခိတော ပျာမိတော မူဠော၊ ဣဏဝါ နိစ္စသေဝကော။
- ၅။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇိယေ။
 အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိသ္မာ၊ အဘိတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။
- ၆။ နိဒ္ဒါလုကော ပမတ္တော စ၊ သုခိတော ရောဂဝါလသော။
 မဟိဇ္ဇော ကမ္မာရာမော စ၊ သတ္တေ တေ သတ္ထဝဇ္ဇိတာ။
- ၇။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆ ဟေ လာဘ၊ လာဘိ လာဘေန ပူရတိ။
 ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇန္န၊ သိန္နု အာပေန ပူရတိ။
 မေဇာတံ ဣဒံ ဟောတိ၊ နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓာနံ။
- ၈။ န ဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊ ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
 တသ္မာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊ သာဝသေသေန ကာရယေ။

- ၉။ တူလံသလ္လဟုကံလောကေ၊ တတော စာပလ္လဇာတိကော။
တတော ဝုဗ္ဗမနောဝါဒေါ၊ ပမတ္ထော ဗုဒ္ဓဿသာသနော။
- ၁၀။ ပါသာဏဆတ္တံ ဂရုကံ၊ တတော ဒေဝါနာစိက္ခဏံ။
တတော ဝုဗ္ဗာနမောဝါဒေါ၊ တတော ဗုဒ္ဓဿသာသနံ။
- ၁၁။ ကာယဿ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ ဒါဓဿ ဧတ္ထ ကနိဋ္ဌကော။
ကဏ္ဍ သာနာန မက္ခိနံ၊ ဝါမောတု ပါဒဒါသကော။
- ၁၂။ တမ္ပုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္ထော၊ ကုဝေရော ရက္ခတီ သဒါ။
မူလမိ ရက္ခတီ ယက္ခော၊ အဂ္ဂမိ ကာဠကဏ္ဍိကာ။
တာနိ ဘုဉ္ဇေယျု ဆိန္ဒိတု၊ သီရိ ဧဝံ ပဝဗ္ဗတိ။
- ၁၃။ သမ္ပုဏ္ဏရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊ အစ္စုရက္ခော စ ပိဿဏော။
တသ္မာ ဟိ တေ ပူဇယန္တု၊ သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။
- ၁၄။ ဂေါဏာ ဟိ သဗ္ဗဂီဟိနံ၊ ပေါသကာ ဘောဂဒါယံကာ။
တသ္မာ ဟိ မာတာပိတုဝ၊ မာနယေ သက္ကရေယျ စ။
- ၁၅။ ယေ စ ခါဒန္တိ ဂေါမံသံ၊ မာတု မံသံ ခါဒယေ။
မတေသု တေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊ ဒဒေ သောတေ စ ဝါဟယေ။
- ၁၆။ ဂုရု သိဒ္ဓေါ သိပ္ပဝါရမ္ဘော၊ ရဝိ သောကြာ စ မဇ္ဈိမော။
န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ သောရိ အင်္ဂါ စ မရဏံ။
- ၁၇။ အဋ္ဌမိယံ ဂရုံ ဟန္တိ၊ သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသိံ။
သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသမိယံ၊ မာတု ပိတု စ ပုဏ္ဏမိံ။

၁၈။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဉ္ဇေ၊ န လာဗုံ နဝမံ တထာ။
ဒွါဒသ ပြိန္ဒံ တြိ မိနံ၊ ဘုဉ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။

၁၉။ ဧကံ စဇေ ကုလအတ္ထံ၊ ဂါမအတ္ထံ ကုသံ စဇေ။
ဂါမံ စဇေ ဇနပဒတ္ထံ၊ အတ္တတ္ထံ ပထဝီံ စဇေ။

၂၀။ ဒေသံ သြသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊ သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊ ကာကော ကာပုရိသော မိဂေါ။

၂၁။ ယမ္ပိ ပဒေသေ န မာနော၊ န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊ န တတ္ထ ဝသနံ ကဓေ။

၂၂။ စရတျေကေန ပါဒေန၊ တိဋ္ဌတျေကေန ပဏ္ဍိတော။
အနိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊ န ပုဗ္ဗ မာသယံ ဇဟေ။

၂၃။ ဓန ဓည ပတော ဂေသု၊ တထာ ဝိဇ္ဇာဂမေသု စ။
ဒုတေသု အပစာဓေသု၊ စဇော လဇ္ဇော တဒါ ဘဝေ။

၂၄။ ဒွိဂုဏော ထိန မာဟာဓော၊ ဗုဒ္ဓိ စာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊

ကာမော တုဋ္ဌဂုဏော ဘဝေ။

၂၅။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနုစ္ဆု၊ ဝိသေသ ရသဝါဂ္ဂတော။
တထာ သုမေတ္တိကော သာဓု၊ ဝိပရိတောဝ ဒုဇ္ဇနော။

- ၂၆။ ကဿကော ဝါဏိဇော မစ္စော၊
သမဏော သုတသီလဝါ။
တေသု ဝိပုလ ဇာတေသု၊ ရဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။
- ၂၇။ အ သဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊ အနုဋ္ဌာန မလာ ဃရာ။
မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊ ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။
- ၂၈။ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊ ဝီရာနံ သန္တကတ္တနံ။
ဝဒန္တိ စ ဟိနာ ဇနာ၊ ပုဗ္ဗကမ္မပုဗ္ဗာနတံ။
- ၂၉။ န ဝဒန္တိ စေဝံ ဓီရာ၊ ဝါယမိံသု သဗ္ဗကမ္မေ။
န စေ သိဇ္ဈဓိ တံ ကမ္မံ၊ အဖလံ ဝေ ကိံ ဒေါသော။
- ၃၀။ နိစ ကုလံ နိပုညံ ဝါ၊ နိရူပံ နိဗ္ဗလံ သမံ။
ဣမံ ကာလံ ဆုတ္တကာလံ၊ ဓနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍံ-နိဋ္ဌိတံ။

နိဂမန

- က။ ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊ ဒုဇနော မိတ္တ ဣတ္တိ စ။
ရာဇ ပကိဏ္ဍသောစာ တိ၊ သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော။
စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာယံ၊ သောဓိတော ကာသိကေသဟေ။
ဆ နောတံ၊ ဒုတိယာ သာဇ္ဇေ၊ ကာဠေသတ္တမအာဒိဟေ။

လောကနိတိပါဌ်-ပြီး၏။

လောကနိတိ အနက်

ရေးသားစီစဉ်ပုံ

က။ အဟံ- ငါသည်။ ရတနတ္ထယံ- ရတနာသုံးပါး တို့၏ အပေါင်းကို၊ ဝန္တိတော- ရှိခိုးပြီး၍၊ နာနာသတ္ထသမုဒ္ဓဋံ- အထူး ထူးသော ကျမ်းဂန်တို့မှ ထုတ်အပ်သော၊ လောကနိတိ- လောက နိတိ အမည်ရှိသောကျမ်းကို၊ မာဂဇေနေဝ- မာဂဓာသာဖြင့် သာလျှင်၊ သံခေပံ သံခေပေန- အကျဉ်းအားဖြင့်၊ ပဝက္ခာမိ- ဆိုပေအံ့။

ဆင်ကြားလေ့လာခြင်းအကျိုး

ခ။ ဟိ-ဂုဏ်အထူးကား၊ နိတိ-နိတိကျမ်းသည်၊ လောကေ- လောက၌၊ ပုရိသဿ-ယောကျ်ားတို့၏၊ သာရာေ စ-အနှစ်လည်း မည်၏၊ မာတာပိတာ စ-အမိအဖလည်းမည်၏၊ အာစရိယော စ- ဆရာလည်းမည်၏၊ မိတ္တော စ- မိတ်ဆွေ ခင်ပွန်းလည်း မည်၏၊ တသ္မာဟိ တသ္မာဝေ-ယို့ ကြောင့်သာလျှင်၊ ပုရိသော-ယောကျ်ား ကောင်းသည်၊ နိတိ- နိတိကျမ်းကို၊ ဝိဇညာ- တတ်သိရာ၏၊ သော ပုရိသော- ထို နိတိကျမ်းကိုတတ်သော ယောကျ်ားသည်၊ ဉာဏီ စ-ပညာရှိသည်လည်းကောင်း၊ မဟာ စ-ကြီးကျယ်မှန်မြယ် သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုဿုတော စ- များသော အကြားအမြင် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

(တုဠုဘဆန်း ဣန္ဒဝဇီရာ ဂါထာအနက်)

၁။ ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အလသဿ-ပျင်းသော သူအား၊ ကုတော သိပ္ပံ-အတတ်
 အဘယ်မှာတတ်အံ့နည်း၊ အသိပ္ပဿ-အတတ်မရှိသော သူအား၊
 ကုတော ဓနံ-ဥစ္စာအဘယ်မှာရှိအံ့နည်း၊ အဓနဿ-ဥစ္စာမရှိသော
 သူအား၊ ကုတော မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရှိအံ့နည်း၊
 အမိတ္တဿ-အဆွေခင်ပွန်း မရှိသော သူအား၊ ကုတော သုခံ-
 ချမ်းသာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း၊ အသုခဿ-ချမ်းသာမရှိသော
 သူအား၊ ကုတော ပုညံ-ကောင်းမှု အဘယ်မှာ ပြုရအံ့နည်း၊
 အပုညဿ-ကောင်းမှုမရှိသော သူအား၊ ကုတော ဝရံ-နိဗ္ဗာန်ကို
 အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၂။ သိပ္ပေါ သိပ္ပေန-အတတ်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ ဓနံ-
 ဥစ္စာသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ သိပ္ပံ-အတတ်ကို၊ စောရာ-ခိုးသူတို့သည်၊
 န ဂဏ္ဍိန္ဒိ-မယူနိုင်ကုန်၊ ဣခလောကေ-ဤလောက၌၊ သိပ္ပံ-
 အတတ်သည်၊ မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်၏၊ ပရလောကေ-တမလွန်
 ဘဝ၌၊ သုခါဝဟံ-ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၃။ သုတံ-အကြား၊ အမြင်၊ ပညာကို၊ အပ္ပကံ-နည်း၏ဟူ၍၊
 နာတိမညေယျ-မအောက်မေ့ရာ၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊ နိဓာပယေ-
 သိမှီး သွင်းထားရာ၏၊ ဝမ္ပိနကာဒက ပိန္နဲဝ- ကြာရှည် ခြေများ
 စုထားတောင်ပို့ ကြာရှည်အိုးစရည်း၌ကျသော ရေပေါက်ကဲ့သို့
 စိရေန-ကြာမြင့်မှု၊ ပရိပူရတိ-ပြည့်ပါသတည်း။

၄။ ဝိဇ္ဇံ ဝါ- နှုတ်မှုပညာကိုလည်းကောင်း၊ အထ- ထိုမှို၊
သိပ္ပံ ဝါ- လက်မှုပညာကိုလည်းကောင်း၊ ခုဒ္ဒါတိ- နည်းငယ်၏
ဟူ၍၊ နာတိမညေထ-မထိမ့်မြင် မအောက်မေ့ရာ၊ ပရိယောဒါတံ-
ကုန်စင်အောင်တတ်မှုကား၊ ဧကမ္ပိ- တခုသောအတတ်သည်လည်း၊
ဇီဝိတကပ္ပကာရဏံ- အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ဖြစ်ပါသတည်း။

၅။ သေလေ သေလေ- တောင်တောင်ဟူသမျှ၌၊ နမဏိကံ-
ပတ္တမြားမရှိ၊ ဂဇေ ဂဇေ- ဆင်ဆင် ဟူသမျှ၌၊ န မုတ္တိကံ-
အမြုတေ မရှိ၊ ဝနေ ဝနေ- တောတော ဟူသမျှ၌၊ န စန္ဒနံ-
စန္ဒကူးမရှိ၊ ဌာနေ ဌာနေ- အရပ်ရပ် ဟူသမျှ၌၊ န ပဏ္ဍိတံ-
ပညာရှိ သုခမိန် မရှိ။

၆။ သုတသမ္ပန္နော- သုတနှင့်ပြည့်စုံသော၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိ
သည်၊ ယတ္ထ- အကြင်အရပ်၌၊ အတ္ထိတိ- ရှိ၏ဟူ၍၊ စေသုတော-
အကယ်၍ ကြားငြားအံ့၊ တံ ဌာနံ- ထိုအရပ်သို့၊ သုတေသိနာ-
သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်းသားသည်၊ မဟုဿာဟေန-
သည်းစွာ အားထုတ်သဖြင့်၊ ဂန္ထဗ္ဗံ- သွားရာသာလျှင်ကတည်း။

၇။ သိပ္ပံ- အတတ်ကို၊ သနေ- ဖြည်းဖြည်းသင်ရာ၏၊ ဓနံ-
ဥစ္စာကို၊ သနေ- ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏၊ ပဗ္ဗတံ- တောင်ကို၊ အာရုဟံ
အာရုဟန္တော- တက်သောသူသည်၊ သနေ- ဖြည်းဖြည်းတက်ရာ၏၊
ကာမဿ- ကာမဂုဏ်ကို၊ သနေ- ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိ
ရာ၏၊ ကောဓဿ- အမျက်ကို၊ သနေ- ဖြည်းဖြည်း ထွက်ရာ၏၊
ဣမေ ပဉ္စ- ဤငါးပါးတို့ကို၊ သနေ သနေ- ဖြည်းဖြည်း ဖြည်းဖြည်း
တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၈။ သုတိ စ- အကြား, အမြင်, အတတ် လည်းကောင်း၊
 သမ္မုတိ စ- ဓမ္မသတ် အတတ် လည်းကောင်း၊ သင်္ချာ စ- ဂဏန်း
 အတတ်လည်းကောင်း၊ ယောဂါ စ- တံစည်း စူးဆောက် အတတ်
 လည်းကောင်း၊ နိတိ စ- နိဟိကျမ်း အတတ် လည်းကောင်း၊
 ဝိသေသကာ စ- ယာယီ ယတြာ စသော ဗျာကရိုဏ်း အတတ်
 လည်းကောင်း၊ ဂန္ဓဗ္ဗာ စ- စောင်းငြင်း စသော ကဗျာလင်္ကာ
 အတတ်လည်းကောင်း၊ ဂဏိကာစေတ- လက်ပစ် အတတ် လည်း
 ကောင်း၊ ဓနုဗေဒါ စ- ဒူးလေး, လင်းလေး အတတ် လည်း
 ကောင်း၊ ပူရဏာ စ- စကားဟောင်းအတတ် လည်းကောင်း။

၉။ တိကိစ္ဆာ စ- ဆေးအတတ် လည်းကောင်း၊ ဣတိ-
 ဟာသာ စ- ရယ်ရှင်မှုအတတ်လည်းကောင်း၊ ဇောတိ စ- ဗေဒင်
 အတတ်လည်းကောင်း၊ မာယာ စ- လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်
 လည်းကောင်း၊ ဆန္ဒတိ စ- ဆန်းကျမ်းအတတ် လည်းကောင်း၊
 ကေတု စ- သံတမန်အတတ် လည်းကောင်း၊ မန္တာ စ- မန္တာန်
 အတတ် လည်းကောင်း၊ သဒ္ဒါ စ- သဒ္ဒါကျမ်းအတတ် လည်း
 ကောင်း၊ ဣမေ- ဤသည်တို့ကား၊ အဋ္ဌာရသကာ- တဆယ်ရှစ်ပါး
 ကုန်သော၊ သိပ္ပါ- အတတ်တို့တည်း။

၁၀။ လောကေ- လောက၌၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသည်၊
 အပုဋ္ဌော- သူမမေးမှုကား၊ ဘေရီ- စည်ကြီးသဖွယ်၊ ဟောတိ-
 ဖြစ်၏၊ ပုဏ္ဍိတော- သူတည်းမေးမှုကား၊ ပဇ္ဇုန္ဓော- မိုးကြီးသဖွယ်၊
 ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ ဗာလော- သူမိုက်သည်၊ ပုဋ္ဌောပိ- မေးသော်

လည်းကောင်း၊ အပုဋ္ဌောပိ-မမေးသော်လည်းကောင်း၊ သဒါ-
အခါခပ်သိမ်း၊ ဗဟုမ္ပိ-များစွာလည်း၊ ဘဏကေ- ပြောဟော
တတ်သည် သာလျှင်ကတည်း။

၁၁။ လောကေ- လောက၌၊ ပေါတ္တကေသု- ပေတု၌၊
ယံ သိပ္ပဉ္စ- အကြင်အတတ် သည်လည်းကောင်း၊ ပရဟတ္ထေသု-
သုတပါးလက်တို့၌၊ ယံ ဓနုဉ္စ- အကြင်ဥစ္စာ သည်လည်းကောင်း၊
အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ယထာကိစ္စေ-ပြုဖွယ်ကိစ္စသည်၊ သမုပ္ပန္နေ- ဖြစ်လတ်
သော်၊ တံ သိပ္ပံ-ထိုပေ၌ရှိသော အတတ်သည်၊ န သိပ္ပံ-အတတ်
မမည်၊ တံ ဓနုဉ္စ-ထို သုတပါးတို့လက်၌ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း၊
န ဓနံ- ဥစ္စာ မမည်။

၁၂။ လောကေ-လောက၌၊ ဇလပ္ပမာဏံ-ရေတိမ်ရေနက်ကို၊
ကုမုဒနာဉ္စ-ကြာရိုးကိုမြင်သဖြင့် သိအပ်၏၊ ကုလပ္ပမာဏံ-အမျိုး
ယုံတ်၊ မြတ်ကို၊ ဝိနယောပဓာနံ-ကိုယ်အမှုအရာ၊ နှုတ်အမှုအရာဖြင့်
သိအပ်၏၊ (ထိုသူ၏ အကျင့်ဖြင့် သိအပ်၏ သော်လည်းဟူ)
ဗျတ္တိပ္ပမာဏံ- ပညာရှိ မရှိကို၊ ကထိတ ဝါကျ- ဆိုအပ်သော
စကားဖြင့် သိအပ်၏၊ ပထဝိပ္ပမာဏံ- မြေကောင်း မကောင်း
ကိုကား၊ တိဏမိလာတံ-မြက်ညှိုး၊ မညှိုးကိုမြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၃။ လောကေ- လောက၌၊ အပ္ပဿုတော- နည်းသော
သုတရှိသောသူသည်၊ အပ္ပံ-အနည်းငယ်သော၊ သုတံ-သုတကို၊
ဗဟုမညတိ-အများအောက်မေ့တတ်၏၊ မာနဝါ-မာန်ရှိတတ်၏၊
ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား၊ သိန္ဓုဒကံ- သမုဒြာရေကို၊

အပ္ပဿန္တော- မမြင်ဖူးသော၊ မဏ္ဍုကော- ဖါးသူငယ်သည်၊
ကူပေ-တုင်း၌၊ တောယံ-ရေကို၊ ဗဟုံမညတိဣဝ- အများ ထင်
သကဲ့သို့တည်း။

၁၄။ လောကေ- လောက၌၊ ပဌမံ- ပဌမ အရွယ်၌၊ သိပ္ပံ-
အတတ်ကို၊ ပရာဇဇယ- မရတုံအံ၊ ဒုတိယံ- ဒုတိယ အရွယ်၌၊
ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ ပရာဇဇယ-မရတုံအံ၊ တတိယံ-တတိယအရွယ်၌၊
ဓမ္မံ-တရားကို၊ ပရာဇဇယ-မရတုံအံ၊ စတုတ္ထံ- စတုတ္ထအရွယ်တိုင်မှ၊
ကိံ-ကရိယတိ- အဘယ်မှု ရအံ့နည်း။

၁၅။ ပုတြ-ချစ်သား၊ ဗျတ္တ- အတတ်ပညာ သင်ပါလော၊
ကိံ-အဘယ်ကြောင့်၊ အလသော- ပျင်းဘိသနည်း၊ အဗျတ္တော-
အတတ်ပညာမရှိသောသူသည်၊ ဘာရဟာရကော- သူ၏ဝန်ထမ်း
ဖြစ်တတ်၏၊ ဗျတ္တကော-အတတ်ပညာရှိသောသူကို၊ လောကေ-
လောက၌၊ ပူဇိတော- သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏၊ တသ္မာ-ထို့
ကြောင့်၊ ပုတြ-ချစ်သား၊ ဒိနေ ဒိနေ-နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း၊ ဗျတ္တ-
အတတ်ပညာ သင်ပါလော။

၁၆။ ယေန-အကြင် မိဘသည်၊ ဗာလော- သားငယ်ကို၊
န သိက္ခိတော- အတတ်ပညာ သင်မပေးအံ့၊ သာ မာတာ- သို့
မိခင်သည်၊ ဝေရီ-အပြင်ရန်သူမည်၏၊ သော ပိတာ-ထိုအဖသည်၊
သတြု-အတုင်းရန်သူမည်၏၊ သော-ထိုအတတ်ပညာ မတတ်သော
သားသည်၊ ဟံသမဇ္ဈေ-ဟင်္သာတို့၏အလယ်၌၊ ဗကောယထာ-
ဗျိုင်းကဲ့သို့၊ သဘာမဇ္ဈေ- သဘင် အလယ်၌၊ န သောဘတိ-
မတင့်တယ်။

၁၇။ ကဏ္ဍကင်္ဂါ- တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သော
 ဆူးသည်။ ကော တိက္ခတိ- အသူချန်၍ ထက်သနည်း။ သာမံ
 ဘာဝေါ- မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်၏။ မိဂက္ခိကံ- သမင်တို့၏
 မျက်စိသည်။ ကော အဉ္စနံ- အသူ မျက်စဉ်းခတ်၍ ကြည်လင်
 သနည်း။ သာမံဘာဝေါ- မိမိအလိုလိုသာလျှင် ကြည်လင်၏။
 ပလ္လလေ ညံနံ၌၊ ဥပ္ပလံ-ကြာသည်။ ကော သုဂန္ဓံ- အသူထည့်၍
 အနံ၊ ကောင်းသနည်း။ သာမံဘာဝေါ- မိမိအလိုလို သာလျှင်
 အနံ၊ ကောင်း၏။ ကုလပုတ္တရူပေါ- အမျိုးကောင်း သားတို့၏
 သဘောသည်။ ကော ပဝတ္တတိ-အသူပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ သာမံ
 ဘာဝေါ- မိမိအလိုလိုသာလျှင် ဖြစ်၏။

၁၈။ အကော တမ္ပလံ-ထုံးမရှိသောကွမ်းသည်။ န ရသံ-
 အရသာမရှိ၊ အဓနဿ-ဥစ္စာမရှိသောသူ၏။ အလင်္ကတမ္ပိ-တန်း
 ဆာ ဆင်ခြင်းသည်လည်း။ န ရသံ-အရသာမရှိ၊ အ လောဏကံ-
 ဆားမရှိသော၊ ဗျဉ္စနံတု-ကားဖွယ်သည်လည်း။ န ရသံ-အရသာ
 မရှိ၊ အသိပ္ပဏ- အတတ်မရှိသောသူ၏။ ဗျာကရဏံ- ပျိုကဗျာ
 ဖွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ န ရသံ- အရသာမရှိ။

၁၉။ သုဿုသာ-နာခြင်း၊ မှတ်ခြင်းကြောင့်၊ သုတသမ္ပန္နော-
 သုတနှင့် ပြည့်စုံ၏။ သုတေ- သုတကြောင့်၊ ပညာယ- သုတ
 ပညာဖြင့်၊ ငစုတိ- ပွား၏။ ပညာယ- သုတပညာဖြင့်၊ အတ္ထံ-
 အနက်ကို၊ ဇာနာတိ-သိ၏။ ဉာတော-သိအပ်သော၊ အတ္ထော-
 အနက်သည်၊ သုခါဝဟော-ချမ်းသာကိုဆောင်တတ်၏။

၂၀။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဘောဇနံ-အစာစားခြင်း သည်
 လည်းကောင်း၊ မေထုနံ-မေထုန်မှီဝဲခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
 နိဒ္ဒါ- အိပ်ခြင်း သည် လည်း ကောင်း၊ ဂေါဏေပိ- နွား၌
 လည်းကောင်း၊ ပေါသေပိ- လှူ၌လည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇတိ- ရှိ၏၊
 ဝိဇ္ဇာ- အတတ်ပညာသည်၊ ပေါသဿ-လှူ၏၊ ဝိသေသော-
 အထူးပေတည်း၊ တံ ဟီနော- ထိုအတတ်ပညာ ယုတ်ခဲမှုကား၊
 ဝေါသမော-နွားနှင့်တူသည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်၏။

၂၁။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဝိဇ္ဇာသမံ-အတတ်နှင့်တူသော၊
 မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းမည်သည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဗျာဓိသမော-အနာနှင့်
 တူသော၊ ရိပု-ရန်သူမည်သည်၊ န စ အတ္ထိ-မရှိ၊ အတ္တသမံ-ကိုယ်နှင့်
 တူသော၊ ပေမံ- ချစ်အပ်သောသူမည်သည်၊ န စ အတ္ထိ-မရှိ၊
 ကမ္မသမံ-ကံနှင့်တူသော၊ ဗလံ-အားမည်သည်၊ န စ အတ္ထိ-မရှိ။

၂၂။ လောကေ- လောကဉ္စ၊ ဟံသော- ဟင်္သာသည်၊
 ကာကာနံ-ကျီးတို့၏၊ မဇ္ဈေ- အလယ်၌၊ န သောဘတေ- မတင့်
 တယ်၊ သီဟော-ခြင်္သေ့သည်၊ ဂုန္ဒံ-နွားတို့၏၊ မဇ္ဈေ- အလယ်၌၊
 န သောဘတေ-မတင့်တယ်၊ တုရင်္ဂေ-မြင်းသည်၊ ဂဒြာမဇ္ဈေ-
 မြည်းတို့၏အလယ်၌၊ န သောဘတေ-မတင့်တယ်၊ ပဏ္ဍိတော-
 ပညာရှိသည်၊ ဗာလမဇ္ဈေ စ- သူမိုက်တို့၏ အလယ်၌လည်း၊
 န သောဘတေ-မတင့်တယ်။

၂၃။ ဗာလော-လူမိုက်သည်၊ ယာဝဇီဝိမ္မိ-အသက်ထက်ဆုံး
 လည်း၊ ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ စေ ပယိရုပါသတိ-အကယ်၍ ဆည်း
 ကပ်ငြားအံ့၊ သော ဗာလော- ထိုလူမိုက်တို့သည်၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊

န ဝိဇာနာတိ-မသိ၊ ကိမိဝ-အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမူကား၊ ဒဗ္ဗိ-
ယောက်မသည်၊ သူပရသံ-ဟင်း၏အရသာကို၊ န ဝိဇာနာတိ
ယထာ- မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၄။ ဝိညု- ပညာရှိသည်၊ မုဟုတ္တမပိ- တခဏ မျှလည်း၊
ပဏ္ဍိတံ-ပညာရှိကို၊ စေ ပယိရုပါသတိ- အကယ်၍ ဆည်းကပ်
ငြားအံ့၊ ခိပ္ပံ-လျင်စွာ၊ ဓမ္မံ-တရားကို၊ ဝိဇာနာတိ-သိ၏၊ ကိမိဝ-
အဘယ်ကဲ့သို့နည်းဟူမူကား၊ ဇိဝှာ-လျှာသည်၊ သူပရသံ-ဟင်း၏
အရသာကို၊ ဝိဇာနာတိ ယထာ-သိသကဲ့သို့တည်း။

၂၅။ သူရော- ရဲရင့်သော သူသည်၊ သတ္တံ- လက်နက်ကို၊
ဝိနာ-ကြည်၍၊ သင်္ဂါမ ဘူမိယံ-စစ်မြေပြင်အရပ်သို့၊ န ဂစ္ဆေယျ-
မသွားရာ၊ တထာ-ထို့ အတူ၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိသည်၊ သတ္တံ-
ကျမ်းဂန်ကို၊ ဝိနာ-ကြည်၍၊ န ဘာသေယျ-စကားမဆိုရာ၊ အဒ္ဓဂူ-
အခွန်ရှည်သောခရီးသို့ သွားသော၊ ဝါဏိဇော-ကုန်သည်သည်၊
သတ္တံ- အဖေကို၊ ဝိနာ- ကြည်၍၊ န ဂစ္ဆေယျ- မသွားရာ၊
ဝိဝေသဂမနော- အရပ်တပါးသို့ သွားသောသူသည်၊ သတ္တံ-
အဖေကို၊ ဝိနာ-ကြည်၍၊ န ဂစ္ဆေယျ-မသွားရာ။

၂၆။ လောဘက-လောက၌၊ ဓနနာသဉ္စ- ဥစ္စာပျက်ခြင်းကို
လည်းကောင်း၊ မနောတာပဉ္စ-နှလုံးပူပန်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
ဗံရေ-အိမ်၌၊ ဒုစ္စရိတာနိ စ- မကောင်းပြုကျင့်ခြင်းကို လည်း
ကောင်း၊ ဝဉ္စနဉ္စ-လှည့်ဘတ်ခံရခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ အဝမာနဉ္စ-
မထီမဲ့မြင် ပြုခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသည်၊
န ပကာသယေ-ထင်ရှားမပြုရာ။

၂၇။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ပတ္တာနုရူပကံ- အရေးအခွင့်
 ရောက်သည်နှင့် လျော်သော၊ ဝါကျ- စကားကိုလည်းကောင်း၊
 သဘာဝရူပကံ-ကိုယ်အားလျောက်ပတ်သော၊ ပိယံ-ချစ်အပ်သော
 သူကိုလည်းကောင်း၊ အတ္တာနုရူပကံ- ကိုယ်နှင့် တန်ရုံသော၊
 ကောဓံ- အမျက်ကို လည်းကောင်း၊ ယော- အကြင် သူသည်၊
 ဇာနာတိ- သိတတ်၏၊ သော- ထိုသူသည်၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိ
 မည်၏။

၂၈။ အဓနဿ- ဥစ္စာမရှိပဲလျက်၊ ရသံခါဒါ- အရသာ
 အစားကြူးသောသူ၊ အဗလဿ- ခွန်အားမရှိပဲလျက်၊ ဟတာ
 ရတာ- အသတ်အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ၊ အပ္ပညဿ- ပညာ
 မရှိပဲလျက်၊ ဝါကျကထာ- စကားလိုလားသောသူ၊ ဣမေ- ဤသူ
 တို့ကား၊ ဥမ္မတ္တကသမာ- သူရူးနှင့် တူကုန်၏။

၂၉။ အနုဂ္ဂာယံ- သူမခေါ်ပဲလျက်၊ ဂမယန္တော- သူ့အိမ်သို့
 သွားဖန်များသောသူ၊ အပုစ္ဆံ- သူမမေးပဲလျက်၊ ဗဟုဘာသကော-
 များစွာ ပြောဟောတတ်သောသူ၊ အတ္တဂုဏံ- မိမိဂုဏ်ကျေးကို၊
 ပကာသေန္တော ပလ္လာဒတတ်သောသူ၊ ဣဒံ တိဝီဓံ- ဤသုံးပါး
 သည်၊ ဟိနုလက္ခဏံ- သူယုတ်၏ လက္ခဏာတည်း။

၃၀။ အပ္ပရူပေါ- အဆင်းမလှသောသူသည်၊ ဗဟံဘာသော-
 စကားများတတ်၏၊ အပ္ပပညော- ပညာနည်းသော သူသည်၊
 ပကာသိတော- ထင်ရှားပြတတ်၏၊ အပ္ပပူဇော- ရေမပြည့်သော၊
 သံဇ္ဇော- အိုးသည်၊ ခေါဘော- ချောက်ချားတတ်၏၊ အပ္ပခီရာ- နို့ရည်
 မထွက်သော၊ ဂါဝီ- နွားမသည်၊ စလေ- ကျောက်ကန်တတ်၏။

၃၁။ မဏ္ဍုကေပိ- ဖါး သူ ငယ် သည် လည်း။ ဥကြေ-
 ဆောင်ကြောင့် ထိုင်တတ်ကာမျှ။ သီဟေ-ငါ့ခြင်္သေ့ဟု ထင်၏။
 ကာကဂ္ဂဟေ- ကျီးတည်း ချီမှုကား။ ပိယေ ပိယေ- ချစ်ဆွေ
 ချစ်ဆွေဟု မည်တတ်၏။ အ ပဏ္ဍိပိ-ပညာမရှိသော လူမိုက် သည်
 လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတွာ- မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိဟု ထင်သောကြောင့်။
 ဓီရာ- ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆေ-မေးလတ်သော်။ ငယေ ငယေ-
 ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဖွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်၏။

၃၂။ မဏ္ဍုကေပိ- ဖါး သူ ငယ် သည် လည်း။ ဥကြေ-
 ဆောင်ကြောင့် ထိုင်တတ်ကာမျှ။ သီဟေ- ငါ့ခြင်္သေ့ဟု ကောင်း
 အံ့လော။ သူကရေပိ- ဝက်သည်လည်း။ ဥဟေ- အုတ်အုတ်
 မြည်တတ်ကာမျှ။ ဒီပေ- သစ်ဟုကောင်းအံ့လော။ ဗိဇ္ဇာရေပိ-
 ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ-အဆင်းသဏ္ဍာန်တူကာမျှ။ ဗျဇ္ဇေ-
 ကျားဟု ကောင်းအံ့လော။ သဗ္ဗဓီရေ- ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့
 သည်လည်း။ သိပ္ပသမေ-အတတ်ဟု ကောင်းအံ့လော။

၃၃။ ရာဇာ-မင်းသည်။ ဓနမ္ပိ-ဥစ္စာ၌။ န တိတ္ထိ-ရောင့်ရဲခြင်း
 မရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ- ပညာရှိသည်လည်း။ သုဘာသိတေ- စကား
 ကောင်း၌။ န တိတ္ထိ-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ စက္ခုမ္ပိ-မျက်စိသည်လည်း
 ပိယဒဿနေ-ချစ်သောသူကိုမြင်ခြင်း၌။ န တိတ္ထိ-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။
 သာဂရေ-သမုဒ္ဒရာသည်။ ဇလေ-ရေ၌။ န တိတ္ထိ-ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၄။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နော-အဆင်းအရွယ်နှင့် ပြည့်စုံလျှင်း
 ကုန်မှုလည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ- ပြန်ပြော ကြယ်ဝသော
 အမျိုး၌ ဖြစ်လျှင်းကုန်မှုလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟိနာ- အတတ်ပညာမှ

ယုတ်ခဲကြပါကုန် မူကား၊ န သောဘန္တိ- မ တင့် တယ် ကုန် ၊
နိဂန္ဓာ- အနံ့မှ ကင်းကုန်သော၊ ကိံ သုကာဏှဝ- ပေါက်ပန်းတို့
ကဲ့သို့တည်း။

၃၅။ လောကေ-လောက၌၊ ဟိနပုတ္တော-အမျိုးယုတ်သော
သူ၏သားဖြစ်လျက်လည်း၊ ရာဇမစ္စော-မင်း၏အမတ်ဖြစ်တတ်၏၊
ဗာလပုတ္တော စ- သူမိုက်၏သား ဖြစ်လျက်လည်း၊ ပဏ္ဍိတော-
ပညာရှိတတ်၏၊ အ ဓနဿ-ဥစ္စာမရှိသောသူ၏ သားဖြစ်လျက်
လည်း၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်၊ ဗဟု-များတတ်၏၊ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊
ပုရိသာနံ-ယောက်ျားတို့ကို၊ န မညထ-မထီမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၆။ ယော သိဿော-အကြင်တပည့်သည်၊ သိပ္ပလောဘေန-
အတတ်ကို လိုချင်အားကြီးသဖြင့်၊ ဗဟံ-အထူးထူး အပြားပြား
များစွာ၊ ဂဏှာတိ-သင်ယူ၏၊ သော သိဿော-ထိုတပည့်သည်၊
တံ သိပ္ပံ-ထိုအတတ်ကို၊ သုပိနံ-အိပ်မက်ကို၊ ပဿန္တော- မြင်သော၊
မူဂေါဝ- သူ့အ, ကဲ့သို့၊ ကထေတုမ္ပိ- ပြန် ဆို ခြင်း ငှါ လည်း၊
န ဥဿဟေ- မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၇။ ကုမ္ဘကာရေ- အိုးထိန်းသည်သည်၊ ကုမ္ဘံ- အိုးကို၊
ဘိဇ္ဇေတံ-ကဲ့စီမံသောငှါ၊ န ဃဋ္ဌတိ-မပုတ်ခတ်၊ သောဘေတံ-
တင့်တယ်စီမံသောငှါ၊ ဃဋ္ဌဟိ- ပုတ်ခတ်၏၊ အာစရိယော-
ဆရာသည်၊ သိဿာနံ- တပည့်တို့ကို၊ အပါယေသု- အပါယ်
ဆင်းရဲတို့၌၊ ခိပေတံ- ကျစေခြင်းငှါ၊ န ဃဋ္ဌတိ- မပုတ်ခတ်၊
ဝုဒ္ဓိတာရဏာ- အတတ်ပညာ အစီးအပွားဟူသော အကြောင်း
ကြောင့်၊ ဃဋ္ဌတိ-ပုတ်ခတ်၏။

၃၈။ ယော နရော-အကြင်သူသည်၊ တဂရဉ္စ-တောင်ဇလပ်
ပန်းကိုလည်း၊ ပလာသေန-ပေါက်ဖက်ဖြင့်၊ ဥပနယုတိ-ထုပ်၏၊
တဿ-ထိုသူ၏၊ ပတ္တာပိ- ပေါက်ဖက်တို့သည်လည်း၊ သုရဘီ-
ကောင်းသောအနံ့ ရှိကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဝါယန္တိ- လှိုင်ပျံ့ကုန်၏၊
ဧဝံ တထာ- ထို့အတူ၊ ဓိရူပသေဝနာ- ဝညာရှိကို ပေါင်းဖက်
မှီဝဲခြင်းကို၊ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ- မှတ်အပ်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ-ပညာရှိကိုဆိုရာ အပိုင်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ- ပြီးပြီ။

၂။ သုဇန ကဏ္ဍ

၁။ သပ္ပိရေဝ- သူတော်ကောင်းတို့နှင့် သာလျှင်၊ သမာ
သေသ-ပေါင်းဖက်ရာ၏၊ သပ္ပိ-သူတော်ကောင်းတို့နှင့်၊ သန္တဝံ-
ပေါင်းဖက်ခြင်းကို၊ ကုဗ္ဗေထ-ပြုရာ၏၊ သတံ-သူတော်ကောင်း
တို့၏၊ သဒ္ဓမ္မံ- သူတော်ကောင်းတရားကို၊ အညာယ- သိ၍၊
သေယျော-မြတ်သည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ ပါပိယော- ယုတ်မာ
သည်၊ နံ ဟောတိ-မဖြစ်။

၂။ ဒုဇနသံသဂ္ဂံ- သူယုတ်မာတို့နှင့် ပေါင်း သင်း ခြင်း ကို၊
စဇ စဇာဟိ-စွန့်လော့၊ သာဓုသမာဂမံ- ပေါင်းဖက်အပ်သော
သူတော်ကောင်းကို၊ ဘဇ ဘဇာဟိ-ဆည်းကပ်လော့၊ အဟော

ရတ္တိ - နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး၊ ပုည - ကောင်းမှုကို၊ ကခု ကရောဟိ - ပြုလော့၊ အနိစ္စတံ - သင်္ခါရတရားတို့၏ မမြဲသော အဖြစ်ကို၊ နိစ္စ - အမြဲ၊ သရ သရာဟိ - အောက်မေ့လော့။

၃။ ဥဒ္ဓမ္မရပက္ကာ - ရေသဖန်းသီးမှည့်တို့သည်၊ ဗဟိ - အပဉ္စ၊ ရတ္တကမေဝ - နိသည်သာလျှင်တည်း၊ အန္တော - အတွင်း၌ကား၊ ကိမိဟိ သမ္ပုဏ္ဏာ - ပိုး၊ ရှ တုံဖြင့် ပြည့်ကုန်သည်၊ ဟောန္တိယထာ - ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ - ထို့အတူ၊ ဒုဇ္ဇနဟဒယာ - သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏။

၄။ ပနသ ပတ္တာ - ပိန္နဲသီး မှည့်တို့သည်၊ ဗဟိ - အပဉ္စ၊ ကဏ္ဍကမေဝ စ - ဆူးသာလျှင်ထက်ကုန်၏၊ အန္တော - အတွင်း၌ကား၊ အမတ သမ္ပုဏ္ဏာ - အမြန်အရသာနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်၊ ဟောန္တိ ယထာပိ - ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့လည်း၊ ဧဝံ တထာ - ထို့အတူ၊ သုဇ္ဇန ဟဒယာ - သူတော် ကောင်း တို့၏ နှလုံးတို့သည်၊ ဟောန္တိ - ဖြစ်ကုန်၏။

၅။ လောကေ - လောက၌၊ စန္ဒနတရု - စန္ဒကူးပင်သည်၊ သုက္ခောပိ - ခြောက်သွေ့သော်လည်း၊ ပန္နံ - အနံ့ကို၊ န ဇဟာတိ - မစွန့်၊ နာဂေါ - ဆင်ပြောင်သည်၊ ဂတောပိ - စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော်လည်း၊ နရမုခေ - လူတို့၏ မျက်မှောက်၌၊ လီလံ - တင့်တယ်ခြင်းကို၊ န ဇဟာတိ - မစွန့်၊ ဥစ္ဆု - ကြံသည်၊ ယန္တာ ဂတောပိ - ယန္တာရားစက်၏ အဝသို့ ရောက်သော်လည်း၊ မဓုရသံ -

ချိုသောအရသာကို၊ န ဇဟာတိ- မစွန့်၊ ပဏ္ဍိတဇနော- ပညာ
ရှိသော သူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခောပိ- ဆင်း ရဲ ခြင်း သို့
ရောက်သော်လည်း၊ ဓမ္မံ- သူတော်ကောင်းတရားကို၊ န ဇဟာတိ-
မစွန့်သလျှင်ကတည်း။

(သက္ကဆန်း ၁၄-လုံးဘွဲ့၊ ဝသန္တတိလက ဂါထာအနက်)

၆။ သီဟောနာမ-ခြင်္သေ့မည်သည်။ ဇိဗန္ဓောပိ- မှတ်သိပ်
သော်လည်း၊ ပဏ္ဍာဒီနိ- သစ်ရွက်စသည်တို့ကို၊ န ခါဒတိ-မစား၊
သီဟောနာမ-ခြင်္သေ့မည်သည်။ ကိသောစာပိ- ကြုံလို့ ပိန်းချိုး
သော်လည်း၊ နာဂမံသံ-ဆင်သားကို၊ န ခါဒတိ-မစား။

၇။ ကုလဇာတော-မြတ်သောအမျိုး၌ဖြစ်ထသော၊ ကုလဝံသ
သုရက္ခကော-အမျိုးအနွယ်ကိုစောင့်တတ်ထသော၊ ကုလပုတ္တော-
အမျိုးကောင်းသားသည်။ အတ္တနာ-မိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ-
ဆင်းရဲခြင်းကိုရောက်သော်လည်း၊ ဟိနကမ္ပံ- ယုတ်သောအမှုကို၊
န ကာရယေ- မပြုရာ။

၈။ လောကေ-လောက၌၊ စန္ဒနံ- စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ-
ချမ်းမြေ့၏။ တတော- ထိုစန္ဒကူး ချမ်းမြေ့သည်ထက်၊ စန္ဒဝ-
လ,သည်သာလျှင်၊ သီတလံ- ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒ စန္ဒနသီတဗျာ-
လ,စန္ဒကူး ချမ်းမြေ့ သည်ထက်၊ သုဘာသိတံ- ကောင်းစွာ
ဆိုအပ်သော၊ သာဓုဝါကျံ- သူတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်၊
သီတလံ-ချမ်းမြေ့၏။

၉။ ဘာဏု-ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သောနေမင်းသည်၊
 ပစ္ဆိမေ-အနောက်မျက်နှာ၌၊ ဥဒေတိ-တက်ရာ၏၊ မေရုရာဇာပိ-
 မြင်းမိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း၊ နမတိ-ညွတ်ရာ၏၊ ယဒိ-အကယ်
 မလ္လံ၊ နရဂ္ဂိ-ငရဲမီးသည်၊ သီတလံ-ချမ်းမြေ့ရာ၏၊ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ စ-
 တောင်ထိပ်၌လည်း၊ ဥပ္ပံလံ- ကြာသည်၊ ဝိကသေ- ပွင့်ရာ၏၊
 သာဓုဝါစာ- ရှုတော်ကောင်းတို့၏ စကားသည်၊ ကုဒါစနံ- တရံ
 တဆစ်မျှ၊ န ဝိပရိတာ- မဖေဖါက်ပြန်ရာ။

၁၀။ ရုက္ခဿ- သစ်ပင်၏၊ ဆာယာဝ- အရိပ်သည်လျှင်၊
 သုခါ-ချမ်းသာ၏၊ တတော-ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်၊
 ဉာတိ မာတာပိတု-ဆွေမျိုးမိဘ၏၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ သုခါ-
 ချမ်းသာ၏၊ တတော- ထို ဆွေမျိုးမိဘ၏အရိပ် ချမ်းသာသည်
 ထက်၊ အာစရိယော-ဆရာသမား၏၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ သုခါ-
 ချမ်းသာ၏၊ တတော- ထိုဆရာသမား၏အရိပ် ချမ်းသာသည်
 ထက်၊ ရညော-မင်း၏၊ ဆာယာ-အရိပ်သည်၊ သုခါ- ချမ်းသာ၏၊
 တတော- ထိုမင်း၏အရိပ် ချမ်းသာသည်ထက်၊ ဗုဒ္ဓဿ- မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဆာယာ- အရိပ်ဟု ဆိုအပ်သော တရားတော်သည်၊
 အနေကဓာ-များသောအပြားအားဖြင့်၊ သုခါ-ချမ်းသာ၏။

၁၁။ ဘမရာ-ပိတုန်းတို့သည်၊ ပုပ္ဖံ-ပန်းကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိ
 ကုန်၏၊ သဇ္ဇနာ-သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဂုဏံ-ဂုဏ်ကျေးဇူးကို၊
 ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ မက္ခိကာ-ယင်တို့သည်၊ ပုတိံ-အပုတ်ကို၊
 ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏၊ ဒုဇ္ဇနာ-သူယုတ်တို့သည်၊ ဒေါသံ-အပြစ်ကို
 ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏။

၁၂။ မာတာဟိနဿ- အမိယုတ်သောသုအား၊ ဒုဗ္ဘာသာ-
 မကောင်းသော စကားရှိ၏။ ပိတာဟိနဿ- အဖ ယုတ်သော
 သုအား၊ ဒုက္ခိရိယာ-မကောင်းသော အမှုအကျင့်ရှိ၏။ ဥဘော
 မာတာ ပိတာ ဟိနာ-မိဘနှစ်ပါးစုံ ယုတ်မှုကား၊ ဒုဗ္ဘာသာ စ-
 မကောင်းသောစကားလည်းရှိ၏။ ဒုက္ခိရိယာ စ-မကောင်းသော
 အမှုအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၁၃။ မာတာသေဋ္ဌဿ-အမိမြတ်သောသုအား၊ သုဘာသာ-
 ကောင်းသော စကား ရှိ၏။ ပိတာ သေဋ္ဌဿ- အဖ မြတ်သော
 သုအား၊ သုက္ခိရိယာ-ကောင်းသော အမှုအကျင့်ရှိ၏။ ဥဘော
 မာတာ ပိတာ သေဋ္ဌာ-မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မှုကား၊ သုဘာသာ စ-
 ကောင်းသောစကားလည်းရှိ၏။ သုက္ခိရိယာ စ-ကောင်းသော
 အမှုအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၁၄။ သင်္ဂါမေ-စစ်မြေပြင်အရပ်၌၊ သူရိ- ရဲရင့်သောသူကို၊
 ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏။ မန္တိသု- လျှို့ဝှက်သော တိုင်ပင်ရာတို၌၊
 အကုတုဟလံ- စကားစောင့်ချုပ် အုတ်အုတ်ကျွတ်ကျွတ် မပွက်
 တတ်သောသူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏။ အန္ဓပါနေသု- ထမင်း
 အဖျော်ကောင်း စားသောက်သော အခါတို၌၊ ပိယံ- ချစ်အပ်
 သောသူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏။ အတ္ထေ- ခက်ခဲစွာသော
 အရေးအရာသည်၊ ဇာတေ- ဖြစ်လာသည်ရှိသော်၊ ဖဏ္ဍိတံ-
 ပညာရှိသောသူကို၊ ဣစ္ဆန္တိ-အလိုရှိကုန်၏။

သမ္မတ(ဂ) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်

၁၅။ သုနခေါ-ခွေးတကောင်သည်၊ သုနခံ-ခွေးတကောင်
 ကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊ ရောသယံ-ချုပ်ချယ်လျက်၊ ဟိံသိတုံ-
 ညည်းဆဲအံ့သောငှာ၊ ဒန္တိ-သွားကို၊ ဒဿတိ-ပြု၏၊ ဒုဇ္ဇနော-
 သူယုတ်သည်၊ သုဇနံ-သူတော်ကောင်းကို၊ ဒိသွာ-မြင်၍၊
 ရောသယံ-ချုပ်ချယ်လျက်၊ ဟိံသံ-ညည်းဆဲခြင်းကို၊ ဣစ္ဆတိ-
 အလိုရှိ၏။

၁၆။ ဝေဂေန-လျင်စွာ၊ ကိစ္စာနိ-အမှုကိစ္စဟူသမျှတို့ကို၊
 မာ စ ကရောဟိ ဝါ-မိမိသည်းမပြုလင့်၊ မာ စ ကာရာပေဟိ ဝါ-
 သူတပါးကိုသည်း မပြုစေလင့်၊ ကမ္မံ-အမှုကို၊ သဟသာ-အဆော
 ကလျင်၊ ကာရိတံ-ပြုမိမူကား၊ မဒန္တာ-ပညာနည်းသောသူသည်၊
 ပစ္ဆာ-နောက်မှ၊ အနုတပ္ပတိ-ပူပန်ရ၏။

၁၇။ လောကေ လောကဉ္စ၊ ကောဓံ-အမုက်ကို၊ ပဟန္တာ-
 ဖျောက်နိုင်မှုကား၊ ကဒါစိ တရံထုဆစ်မျှလျင်၊ န သောစတိ-
 မစိုးရိမ်၊ မက္ခပ္ပဟာနံ-သူ၏ကျေးဇူး ဆိုခြင်းကို၊ ဣသယော-
 ဘုရားစသောသူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ဝဏ္ဏယန္တိ-ချီးမွမ်းကုန်၏၊
 သဗ္ဗေသံ-ခပ်သိမ်းသောသူတို့၏၊ ဖရုသဝါစံ-ကြမ်းကြုတ်သော
 စကားကို၊ ခပေ-သည်းခံရာ၏၊ ဧတံဒန္တိ-ဤသို့သော သည်းခံ
 ခြင်းကို၊ ဥတ္တမံ-မြတ်၏ဟူ၍၊ သန္တော-ဘုရားစသော သူတော်
 ကောင်း တို့သည်၊ အာဟု-ဆိုကုန်၏။

၁၈။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ အသုစိသင်္ကတေ-မစင်အတိ
 ပြည့်သော၊ သမ္မာဓေ-ကျဉ်းမြောင်းသော၊ ဌာနေ-အရပ်၌၊
 နိဝါသော-နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော-ဆင်းရဲ၏၊ တတော-

ထို့ထက်၊ အပ္ပိယေ-မချစ်မနှစ်သက်လိုသော၊ အရိမှိ-ရန်သူထံ၌၊
နိဝါသော-နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော-ဆင်းရဲ၏၊ တတောပိ-
ထို့ထက်လည်း၊ အကတညူနိ-သူ့ကျေးဇူးကို မသိတတ်သော
သူတို့အထံ၌၊ နိဝါသော-နေရခြင်းသည်၊ ဒုက္ခော-ဆင်းရဲ၏။

၁၉။ သြဝါဒေယျ-ဆုံးမရာ၏၊ အနုသာသေယျ-မပြတ်
ဆုံးမရာ၏၊ ပါပကာ စ-ယုတ်မာသော အကျင့်မှလည်း၊
နိဝါရယေ-တားမြစ်ရာ၏၊ ဟိ-ထိုစကားသင့်ပေစွာ၊ သော-
ထိုဆုံးမတတ်သော သူကို၊ သတံ-သူတော်ကောင်း တို့သည်၊
ပိယော-ချစ်ခင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏၊ အ သတံ-သူတော်
မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်၊ အပ္ပိယော-မချစ်ခင်အပ်သည်၊ ဟောတိ-
ဖြစ်၏။

၂၀။ ဥတ္တမံ-ကိုယ့်ထက်မြတ်သောသူကို၊ အတ္တနိဝါတေန-
ကိုယ်ကို နှိမ့်ချသဖြင့်၊ နိဇ္ဇယေ-အောင်ရာ၏၊ သူရံ-ရဲရင့်သော
သူကို၊ ဘေဒေန-သင်းခွဲသဖြင့်၊ နိဇ္ဇယေ-အောင်ရာ၏၊ နိစံ-
ကိုယ့်အောက်ယုတ်သောသူကို၊ အပ္ပကဒါနေန-တစိုးတစ် ပေး
သဖြင့်၊ နိဇ္ဇယေ-အောင်ရာ၏၊ သမံ-ကိုယ်နှင့် တူသောသူကို၊
ဝီရိယေန-လုံ့လပြုသဖြင့်၊ ဇယေ-အောင်ရာ၏။

၂၁- လောကေ-လောက၌၊ ဝိသံ-အဆိပ်ကို၊ ဝိသံဗူတိ-
အဆိပ်ဟူ၍၊ န အာဟု-မဆိုကုန်၊ သံဃဿ-သံဃာ၏၊ ဓနံ-
ဥစ္စာကို၊ ဝိသံဗူတိ-အဆိပ်ဟူ၍၊ ဥစ္စတေ-ဆိုအပ်၏၊ ဝိသံ-

အဆိပ်သည်၊ ကေဝ ဟနတိ- တကြိမ်သာလျှင် သတ်တတ်၏၊
သံဃံဿ-သံဃာ၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာသည်ကား၊ သဗ္ဗံ- ဘဝအလုံးစုံကို၊
ဟနတိ-သတ်တတ်၏။

၂၂။ ဇဝေန- လျင် မြန် ခြင်း ဖြင့်၊ ဘဒြံ- မြင်းကောင်း
ကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ- သိကုန်၏၊ ဝါဟသာ- လေးသောဝန်ကို
ရွက်ဆောင်ခြင်းဖြင့်၊ ဗလိဗဒ္ဓံ- နွားလားကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ-
သိကုန်၏၊ ဒုဟေန- နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်၊ ဓေနံ- နို့ထွက်သော နွားမ၏
ကျေးဇူးကို၊ ဇာနန္တိ- သိကုန်၏၊ ဘာသမာနေန- ကြံစည်လျှိုဝှက်
ခက်ခဲသောစကားကို ဆိုခြင်းဖြင့်၊ ပဏ္ဍိတံ- ပညာရှိကျေးဇူးကို၊
ဇာနန္တိ- သိကုန်၏။

၂၃။ သာဓုနံ- သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓနံ- ဥစ္စာသည်ကား၊
အပ္ပမ္ပိ- အနည်းငယ်သော်လည်း၊ ကူပေ- တွင်း၌၊ ဝါရိဝ- ရေကဲ့သို့၊
နိဿယော- သူတပါးတို့ မှီခိုရာ၏၊ အသာဓုနံ- သူတော်မဟုတ်
သူယုတ်တို့၏၊ ဓနံ- ဥစ္စာသည်၊ ဗဟံ အပိ- များသော်လည်း၊
အဏ္ဏဝေ- သမုဒ္ဒရာ၌၊ ဝါရိဝ- ရေကဲ့သို့၊ န စ နိဿယော- သူတပါး
တို့ မှီခိုရာ မဖြစ်။

၂၄။ နဇ္ဇော- မြစ်တို့သည်၊ အာပံ- ရေကို၊ နော ပိပန္နိ-
မသောက်ကုန်၊ ရုက္ခာ- သစ်ပင်တို့သည်၊ ဖလံ- အသီးကို၊ နော
ခါဒန္တိ- မစားကုန်၊ မေဃာ- မိုးတို့သည်၊ ကုစိ- အချိုသောအရပ်၌၊
နော ဝဿန္တိ- မရွာကုန်၊ သတံ- သူတော်ကောင်းတို့၏၊ ဓနံ- ဥစ္စာ
သည်ကား၊ ပရုတ္တာယ- သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှါ သာတည်း။

၂၅။ အ ပတ္တေယျံ- မတောင့်တအပ်သည်ကို၊ န ပတ္တေယျံ-
မတောင့်တရာ၊ အ စိန္တေယျံ- မကြံအပ်သည်ကို၊ န စိန္တယေ-
မကြံရာ၊ ဓမ္မမဝ-တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည်ကိုသာလျှင်၊
သုစိန္တေယျံ- ကောင်းစွာ ကြံရာ၏၊ မောဿံ- အချည်းနှီးသော၊
ကာလံ-ကာလကို၊ န အစ္စယေ-မလွန်စေရာ။

၂၆။ အ စိန္တတမ္ပိ-မကြံပဲလျက်လည်း၊ ဘဝတိ-ဖြစ်တတ်၏၊
စိန္တတမ္ပိ-ကြံသော်လည်း၊ ပိနဿတိ-ပျက်တတ်၏၊ ဟိ-ထိုစကား
သင့်စွာ၊ ဣတ္ထိယာ ဝါ-မိန်းမအားလည်းကောင်း၊ ပုရိသဿ ဝါ-
ယောက်ျားအား လည်းကောင်း၊ ဘောဂါ- စည်းစိမ်တို့သည်၊
န စိန္တာမယာ-ကြံတိုင်းမပြီးကုန်။

၂၇။ ယော-အကြင်သူသည်၊ အသန္တဿ- သူတော် မဟုတ်
သော သူယုတ်ကို၊ ပိယော- ချစ်အပ်သည်၊ ဟောတိ- ဖြစ်၏၊
သန္တံ-သူတော်ကောင်းကို၊ ပိယံ- ချစ်အပ်သည်ကို၊ န ကရုတေ-
မပြု၊ အ သတံ- မသူတော် တို့၏၊ ဓမ္မံ- တရားကို သာလျှင်၊
ရောစေတိ-နှစ်သက်၏၊ တဿ-ထိုသူ၏၊ တံ-ထိုအမှုအကျင့်သည်၊
ပရာဘဝတော-ပျက်စီးအံ့သည်၏၊ မုခံ-အကြောခင်းတည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ - သူတော်ကောင်းကို ဆိုရာအပိုင်းသည်။

နိဗ္ဗိတံ - ပြီးပြီ။

၃။ ဗာလဒုဇ္ဇန ကဏ္ဍ

၁။ ခလော- သူယုတ်ကို၊ အတိပိယော- အလွန် ချစ်ခင်
ခြင်းကို၊ န ကာတဗ္ဗော- မပြုအပ်၊ သိရသာ- ဦးခေါင်းဖြင့်၊
ဝယုမာနောပိ- ရွက်ဆောင်အပ်သော်လည်း၊ အဗုပူရော- ရေ
မပြည့်သော၊ ဘဋ္ဌော ယထာ- အိုးကဲ့သို့၊ ကောတူဟလံ- အုတ်အုတ်
ကျက်ကျက်ကို၊ ကရော- ပြုတတ်၏။

၂။ သပ္ပေါ- မြေသည်၊ ဒုဋ္ဌော- ကြမ်းကြုတ်၏၊ ခလော-
သူယုတ်သည်လည်း၊ ဒုဋ္ဌော- ကြမ်းကြုတ်၏၊ သပ္ပေါ- မြေထက်၊
ခလော- သူယုတ်သည်ကား၊ ဒုဋ္ဌတရော- ကြမ်းကြုတ် လွန်၏၊
သော သပ္ပေါ- ထိုမြေသည်၊ မန္တောသဗေဟိ- မန္တရား ဆေးဝါး
တို့ဖြင့်၊ ဥပသမ္ပတိ- ငြိမ်းနိုင်၏၊ ခလော- သူယုတ်သည်ကား၊
ကေန- အဘယ်မည်သောဆေးဖြင့်၊ ဥပသမ္ပတိ- ငြိမ်းနိုင်အံ့နည်း။

၃။ ယော ဗာလော- အကြင် သူမိုက်သည်၊ ဗာလံ- မိမိ
မိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ မညတိ- သိ၏၊ တေန- ထိုသို့သိခြင်းကြောင့်၊
သော- ထိုသူမိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိတောဝါပိ- ပညာရှိ သော်လည်း
မည်သေး၏၊ ယော ဗာလော- အကြင် သူ မိုက် သည် ကား၊
ဗာလော စ- မိုက်လျက်သာလျှင်၊ ပဏ္ဍိတမာနိ- မိမိကိုယ်ကို
ပညာရှိဟုထင်၏၊ သော- ထိုသူမိုက်ကို၊ ဝေ- စင်စစ်၊ ဗာလောတိ-
သူမိုက်ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ- ဆိုအပ်၏။

၄။ ဗာလော- သူမိုက်သည်၊ ယာဝ- အကြင်မျှလောက်၊
ပါပံ- မိမိပြုသောမကောင်းမှုသည်၊ န ပစ္စတိ- အကျိုးမပေးသေး၊
တာဝ- ထိုမျှလောက်၊ မဇုဝ- ပျားရည်ကဲ့သို့၊ မညတိ- အောက်မေ့
တတ်၏၊ ယဒါ စ- အကြင်အခါ၌ကား၊ ပါပံ- မိမိပြုသော

မကောင်းမှုသည်၊ ပစ္စတိ-အကျိုးပေး၏၊ အထ-ထိုအခါ၌၊
ဒုက္ခ-ဆင်းရဲခြင်းသို့၊ နိဂစ္ဆတိ-ရောက်၏။

၅။ ဗာလော- သူမိုက်သည်၊ ဗလဝါ-အားရှိမှု၊ န သာဓု-
မကောင်း၊ သဟ သာ-အနိုင်အထက်၊ ဓနံ-သူ၏ဥစ္စာကို၊ ဝိဒ္ဓတေ-
ရအောင်ယူတတ်၏၊ ဒုပ္ပညော-ပညာနည်းသော၊ သောဗာလော-
ထိုသူမိုက်သည်၊ ကာယဿ ကိုယ်ခန္ဓာ၏၊ အောဒါ-ပျက်သည်မှ၊
ပရိ-နောက်၌၊ နိရယံ-ငရဲသို့၊ ဥပပဇ္ဇတိ-ရောက်တတ်၏။

၆။ သရေ- အိမ်၌၊ ဒုဋ္ဌော စ- ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊
မုသိကော-ကြွက်တည်း၊ ဝနေ-တော၌၊ ဒုဋ္ဌော စ-ဖျက်ဆီးတတ်
သည်ကား၊ ဝါနရော-မျောက်တည်း၊ သကုဏေ-ငှက်၌၊ ဒုဋ္ဌော စ-
ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊ ကာဓကော- ကျီးတည်း၊ နရေ-လှ၌၊
ဒုဋ္ဌော စ-ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား၊ ပြာဟ္မဏော-ပုဏ္ဏားတည်း။

၇။ ဇာဂရတော- နိုးကြားသောသူအား၊ ရတ္တိ-ညဉ့်သည်၊
ဒီဃာ- ရှည်၏၊ သန္တဿ- ခရီးပန်းသောသူအား၊ ယောဇနံ-
တယူဇနာခရီးသည်၊ ဒီဃံ- ရှည်၏၊ သဒ္ဓမ္မံ- သူတော်ကောင်း
တရားကို၊ အဝိဇာနတံ-မသိကုန်သော၊ ဗာလာနံ-သူမိုက်တို့အား၊
သံသုရော-သံသရာသည်၊ ဒီဃော-ရှည်၏။

၈။ ခလဇာတော-ယုတ်သောသဘောရှိသူသည်၊ ပရေသံဝ-
သူတပါးတို့၏ သာလျှင်၊ တိလမတ္တံ- နှမ်းစေ့ခန့်မျှ ရှိသော၊
အပ္ပဒေါသဉ္စ- အနည်းငယ်သော အပြစ်ကိုလည်း၊ ပဿတိ- မြင်
တတ်၏၊ နာဠိကေရမ္ပိ-အုန်းသီးလောက် ရှိသည်လည်းဖြစ်သော၊
သဒေါသံ-မိမိအပြစ်ကို၊ န ပဿတိ-မမြင်တတ်။

၉။ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသောသူသည်၊ အတ္တဒေဝါသံ- မိမိ
 အပြစ်ကို၊ ပရေ-သုတပါးတို့ကို၊ န ဇညာ-မသိစေရာ၊ ပရဿ-
 သုတပါး၏၊ ဒေဝါသံတု-အပြစ်ကိုကား၊ ဇညာ-သိအောင်ပြုရာ၏၊
 ကုမ္မာ-လိပ်တို့သည်၊ အင်္ဂါနိ-ဇက်, ခြေ, ဦးခေါင်းတို့ကို၊ ဂုယန္တိ-
 ဣာ- လျှိုဝှက်ကုန်သကဲ့သို့၊ အတ္တဒေဝါသံ-မိမိအပြစ်ကို၊ ဂုယေ-
 လျှိုဝှက်ရာ၏၊ ပရဒေဝါသဉ္စ- သုတပါး တို့ အပြစ်ကိုလည်း၊
 လက္ခတေ-မှတ်ရာ၏။

၁၀။ ဗာလေန- သမိုက်သည်၊ ပဏ္ဍိတဿ- ပညာရှိအား
 ပသံသာယ- ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်၊ ဒုဏ္ဍော- ဒဏ်ကို၊ ဒိယုတေ-
 ပေးသည်မည်၏၊ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိကို၊ ပဏ္ဍိတေနော- ပညာရှိ
 သည် သာလျှင်၊ ဝဏ္ဏိတောဝ- ချီးမွမ်းသည်သာ၊ သုဝဏ္ဏိတော-
 ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းသည် မည်၏။

၁၁။ ထဒ္ဒိ- လိုချင်တပ်မက်မောခြင်းရှိသောသူကို၊ အတ္ထေန-
 တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်၊ ဂဏှယျ- သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ ထဒ္ဒိ-
 မာန် ခက်ထန်သောသူကို၊ အဉ္စလိကမ္ပုနာ- လက်အုပ်ချီသဖြင့်၊
 ဂဏှယျ- သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ မုဉ္ဇိ- သမိုက်ကိုကား၊ ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ-
 အလိုသို့ လိုက်သဖြင့်၊ ဂဏှယျ- သိမ်းပိုက်ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတံ-
 ပညာရှိကို၊ ယထာဘူတေန- ဟုတ်မှန်တိုင်းပြုသဖြင့်၊ ဂဏှယျ-
 သိမ်းပိုက်ရာ၏။

ဗာလဒုဇနကဏ္ဍ - သမိုက်တို့ကို ဆိုသောအပိုင်းသည်၊
 နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၄။ ပိတ္တကဏ္ဍ

၁။ ဟိတကာရော-စီးပွားကိုဆောင်သည်ရှိသော်၊ ပရောပိ-
ရန်သူသည်လည်း၊ ဗန္ဓု-အဆွေမည်၏၊ အဟိတော- စီးပွားကို
မဆောင်မှု၊ ဗန္ဓုပိ- အဆွေသည်လည်း၊ ပရော- ရန်သူမည်၏၊
ဗျာဓိ-အနာသည်၊ ဒေဟဇော- ကိုယ်၌ဖြစ်လျက်၊ အဟိတော-
စီးပွားကို မဆောင်လေ၊ ဩသဓံ-ဆေးကား၊ အာရညံ-တော၌
ဖြစ်လျက်၊ ဟိတံ-စီးပွားကို ဆောင်လေသတည်း။

၂။ ပရောက္ခေ - မျက်ကွယ်၌၊ ဂုဏဟန္တာရံ- ကျေးဇူးကို
ချေဖျက်တတ်သော၊ ပစ္စက္ခေ-မျက်မှောက်၌၊ ပိယဝါဒိနံ-ချစ်ဖွယ်
သော စကားကို ဆိုတတ်သော၊ တာဒိသံ- ထိုသို့သဘောရှိသော၊
မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်းကို၊ ဝိသကုမ္ဘေ-အဆိပ်အိုး၌၊ မဇံ-ပျားကို၊
ဝဇ္ဇေယျ ယထာ-ကြည့်ရာသကဲ့သို့၊ ဝဇ္ဇေယျ-ကြည့်ရာ၏။

၃။ ဓနဟီနေ- ဥစ္စာတည်း ယုတ်မှုကား၊ မိတ္တော- အဆွေ
ခင်ပွန်းသည်၊ စဇေ-စွန့်တတ်၏၊ ပုတ္တဒါရာ-သားမယားတို့ သည်
လည်းကောင်း၊ သ ဟောဒရာ- ညီသားအစ်ကိုတို့ သည်လည်း
ကောင်း၊ စဇန္တိ- စွန့်တတ်ကုန်၏၊ ဓနဝန္တံ- ဥစ္စာရှိသော သူကို
သာလျှင်၊ သေဝန္တိ-မှီခိုကုန်၏၊ တဿာ-ထို့ကြောင့်၊ ဓနံ-ဥစ္စာ
သည်၊ လောကေ-လောက၌၊ မဟာသခါ-ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၄။ လောကေ- လောက၌၊ ဘစ္စံ- ကျွန်သူစား အကဲကို၊
ပေသနေ- စေပါး ခိုင်းခန့်သော အခါ၌၊ ဇာနေယျ- သိရာ၏၊
ဗန္ဓုမ္ပိ-ဆွေမျိုးအကဲကိုလည်း၊ ဘယာဂတေ- ဘေးရောက်သော

အခါ၌၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏၊ တထာ-ထိမ္မိ၊ မိတ္တံ-အဆွေခင်ပွန်း
အကဲကို၊ အာပဒါသု-ဥစ္စာပျက်စီးသောအခါတို့၌၊ ဇာနေယျ-
သိရာ၏၊ ဒါရဉ္စ-မယားအကဲကိုလည်း၊ ဝိဘက္ခယေ-စည်းစိမ်
ကုန်မှ၊ ဇာနေယျ-သိရာ၏။

၅။ ယော-အကြင် သူသည်၊ ဟိတေ-အစီးအပွား၌၊
ယုတ္တော-ယှဉ်၏၊ သော-ထိုသူသည်၊ ဗန္ဓု-အဆွေခင်ပွန်းမည်၏၊
ယေ-အကြင်သူတို့သည်၊ ပေါသကာ-ကျေးမွေးတတ်ကုန်သည်၊
ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့သည် ပိကရာ-မိဘမည်ကုန်၏၊
ယတ္ထ-အကြင်သူ၌၊ ဝိဿာဒသာ-အကျွမ်းဝင်၏၊ တံ-ထိုသူသည်၊
မိတ္တံ-ခင်ပွန်းမည်၏၊ ယတ္ထ-အကြင်မိန်းမ၌၊ နိဗ္ဗုတိ-နှလုံး
ငြိမ်းအေး၏၊ သခ-ထိုငြိမ်းအေးရာဖြစ်သောမိန်းမသည်၊ ဘရိယာ-
မယားမည်၏။

၆။ အဝိဿဋ္ဌံ-ရန်သူကို၊ န ဝိဿသေ-အလျင်း အကျွမ်း
မဝင်ရာ၊ မိတ္တဉ္စာပိ-အဆွေခင်ပွန်းကိုလည်း၊ နဝိဿသေ-အလွန်
အကျွမ်းမဝင်ရာ၊ ကဒါစိ-တရံတခါ၊ မိတ္တော-အဆွေခင်ပွန်းသည်၊
ကုပိတော-အမျက်ထွက်လတ်သော်၊ သဗ္ဗဝေါသံ-ခပ်သိမ်းသော
အပြစ်ကို၊ ပကခသတိ-ထင်ရှားဖေပြုတတ်၏။

၇။ ယော-အကြင်သူသည်၊ သကိံ-တကြိမ်၊ ဒုဋ္ဌံ-အမျက်
ထွက်ဖူးသော၊ မိတ္တံ-မိတ်ဆွေကို၊ ပုန-တဖန်၊ သန္ဓာတံ-စေ့စပ်
ခြင်းငှါ၊ ဣစ္ဆတိ-အလိုရှိငြားအံ့၊ သော-ထိုသူသည်၊ အဿတရိ-
အဿတိုရ်မြင်းမသည်၊ ဂပ္ပံ-ကိုယ်ဝန်ကို၊ ဂဏှာတိ ယထာ-
ယူသကဲ့သို့၊ မစ္စံ-သေမင်းကို၊ ဥပဂဏှာတိ-ယူသည်မည်၏။

၈။ ယာဝ-အကြင်မျှလောက်၊ ကာလံ- မိမိအကြံ ကာလ
 သည်၊ အနာဂတံ- မရောက်သေး၊ တာဝ- ထိုရှေ့လောက်၊
 အမိတ္တံ-ရန်သူကို၊ ခန္ဓေန- ပခုံးဖြင့်၊ ဝဟေ- ရွက်ဆောင်ရာ၏၊
 ကာလေ- မိမိအကြံ ကာလသည်၊ အာဂတေ- ပြည့်စုံခြင်းသို့
 ရောက်လေပြီးသော်၊ တမေဝ- ထိုရန်သူကိုလျှင်၊ သေလေ-
 ကျောက်၌၊ ဗဒ္ဓံ-ရွက်ဆောင်သောအိုးကို၊ ဘိန္ဒေဗ္ဗဏ္ဍ-ခွဲသကဲ့သို့၊
 ဘိန္ဒေ-ခွဲဖျက်ရာ၏။

၉။ ဣဏသေသော- မြို့ကြွင်း သည်လည်းကောင်း၊ အဂ္ဂိ
 သေသော- မီးကြွင်းသည်လည်းကောင်း၊ တထော စ- ထို့အတူ
 သာလျှင်၊ သတြုသေသော- ရန်ကြွင်း သည်လည်းကောင်း၊
 ပုနပ္ပုနံ- အဖန်တလဲလဲ၊ ဝိဝုဒ္ဓိ- ပွားတတ်ကုန်၏၊ တသ္မာ-
 ထို့ကြောင့်၊ သေသံ-အကြွင်းကို၊ န ကာရဇယ-မပြုရာ။

၁၀။ ယဿ- အကြင်သူ၏၊ မုခံ- မျက်နှာသည်၊ ပဒုမံဝ-
 ပဒုမ္မာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏၊ ဝါစာ- ဆိုသောစကားသည်၊ စန္ဒန
 သီတလာ-စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းအေး၏၊ ဟဒယေတု-နှလုံး၌ကား၊
 ဟလာဟလံ- လျင်စွာ သေစေတတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏၊
 တာဒိသံ- ထိုကဲ့သို့ သဘောရှိသောသူကို၊ နောပသေဝေယျ-
 မမှီဝဲရာ။

၁၁။ ဖရသံ- ကြမ်း ကြုတ် သော၊ သာမိံ- အရှင်ကို၊
 န သေဝေ- မမှီဝဲရာ၊ တတော-ထို့ထက်၊ မစ္ဆရိံ-ဝန်တိုသော၊
 သာမိံ-အရှင်ကို၊ န စ သေဝေယျ-မမှီဝဲရာ၊ တတော-ထို့ထက်၊

၃၀ - ကြိမ်မြောက်၊

အပ္ပဂ္ဂဏှံ မချီးမြှင့်တတ်သော၊ သာမိံ - အရှင်ကို၊ န စ သေဝေယျ-
မမ္ဗိဝံရာ၊ တတော- ထို့ထက်၊ နိဂ္ဂဟိတံ- နှိပ်စက်တတ်သော၊
သာမိံ - အရှင်ကို၊ နေဝ သေဝေယျ-မမ္ဗိဝံရာသလျှင်ကတည်း။

၁၂။ သိင်္ဂီ- ဦးချိုရှိသော သတ္တဝါကို၊ ပညာသဟတ္ထေန-
အတောင်ငါးဆယ်သော အရပ်မှ၊ ဝဇ္ဇေ- ကြည်ရာ၏၊ ဝါဇိနံ-
မြင်းကို၊ သတေန- အတောင်တရာမှ၊ ဝဇ္ဇေ- ကြည်ရာ၏၊ ဟတ္ထိဒန္တိံ-
အစွယ်ရှိသော ဆင်ကို၊ သတဿေန- အတောင် တထောင်မှ၊
ဝဇ္ဇေ- ကြည်ရာ၏၊ ဒုဇ္ဇနံ- သူမကောင်းကိုမူကား၊ ဒေသစာဂေန-
အရပ်ကို စွန့်သဖြင့်၊ ဝဇ္ဇေ- ကြည်ရာ၏။

၁၃။ ကုဒေသဉ္စ- မကောင်းသော အရပ်ကို လည်းကောင်း၊
ကုမိတ္တဉ္စ- မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို လည်းကောင်း၊
ကုကုလဉ္စ- မကောင်းသော အမျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ကုဗန္ဓဝဉ္စ-
မကောင်းသော အဆွေကိုလည်းကောင်း၊ ကုဒါရဉ္စ- မကောင်း
သော မယားကို လည်းကောင်း၊ ကုဒါသဉ္စ- မကောင်းသော
ကျွန်ကိုလည်းကောင်း၊ ဒုရတော-ဝေးစွာ၊ ပရိဝဇ္ဇယေ- ကြည်ရာ၏။

၁၄။ ယေ သခါနော- အကြင်ပွန် တို့သည်၊ ရောဂါတုရေ
စ- အနာနှိပ်စက်တတ်သောကာလ၌လည်းကောင်း၊ ဒုဗ္ဗိက္ခေ စ-
ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးသော အခါ၌လည်းကောင်း၊ ဗျသနေ စ-
စည်းစိမ်ပျက်စီးသောကာလ၌ လည်းကောင်း၊ သတြုဂ္ဂဟေ စ-
ရန်သူဖမ်းမိသောကာလ၌လည်းကောင်း၊ ရာဇဒွါရေ စ- မင်းအိမ်

တံခါး၌ လည်းကောင်း၊ သုသာနေ စ- သုသာန် တစပြင်၌
လည်းကောင်း၊ တိဋ္ဌန္တိ- တည်ရပ်ပေကုန်၏။ တေ သခါနေခ-
ထိုခင်ပွန်းတို့သည် သာလျှင်၊ သုမိတ္တကာ- ခင် ပွန်း ကောင်း
မည်ကုန်၏။

၁၅။ သီတဝါစော-နှုတ်ခွန်းချိုသောစကားရှိသောသူသည်၊
ဗဟုမိတ္တော-များစွာသော အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ဖရုသော- ကြမ်း
ကြုတ်သော သူသည်၊ အပ္ပမိတ္တကော-နည်းသော အဆွေခင်ပွန်း
ရှိ၏။ စန္ဒသုရိယရာဇ္ဇနံ- လမင်း၊ နေမင်း တို့၏။ ဥပမံ-ဥပမာကို၊
ဧတ္ထ-ဤအရာ၌၊ ဉာတဗ္ဗာ-သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍံ - ခင်ပွန်းကို ဆိုရာအပိုင်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၅။ ဣတ္ထိ ကဏ္ဍ

၁။ ကောကိလာနံ-ဥဗြဟ္မတို့၏၊ ရူပံ-အဆင်းကား၊ သရော-
အသံတည်း၊ နာရိရူပံ- မိန်းမတို့၏အဆင်းကား၊ ပတိဗ္ဗတံ-လင်ကို
မြတ်နိုးခြင်းတည်း၊ အရူပါနံ-ရုပ်သဏ္ဍာန်မကောင်းသောသူတို့၏၊
ရူပံ-အဆင်းကား၊ ဝိဇ္ဇာ- အတတ်တည်း၊ တပဿီနံ- ရသေ့၊
ရဟန်းတို့၏၊ ရူပံ-အဆင်းကား၊ ခမာ-သည်းခံခြင်းတည်း။

၂။ ဣတ္ထိနံ-မိန်းမတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကား၊ ရူပံ-အဆင်းတည်း၊
 ပုရိသာနံ-ယောကျ်ားတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကား၊ ဝိဇ္ဇာ-အတတ်တည်း၊
 ဘိက္ခုနံ- ရဟန်းတို့၏၊ ဓနံ- ဥစ္စာကား၊ သီလံ- သီလတည်း၊
 ရာဇာနံ-မင်းတို့၏၊ ဓနံ-ဥစ္စာကား၊ ဗလံ-ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၃။ တာပသာ- ရသေ့, ရဟန်းတို့ သည်ကား၊ ကိသာဝ-
 ကြုံမှသာလျှင်၊ သောဘာ- တင့်တယ်ကုန်၏၊ စတုပ္ပဒါ- အခြေ
 လေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့သည်ကား၊ ထူလာဝ- ဆူမှသာလျှင်၊
 သောဘာ-တင့်တယ်ကုန်၏၊ ပုရိသာ စ-ယောကျ်ားတို့သည်ကား၊
 ဝိဇ္ဇာ- အတတ်ပညာရှိမှသာလျှင်၊ သောဘာ- တင့်တယ်ကုန်၏၊
 ဣတ္ထိ စ-မိန်းမတို့သည်ကား၊ သ သာမိကာဝ-လင်ရှိမှသာလျှင်၊
 သောဘာ-တင့်တယ်ကုန်၏။

၄။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ- တတ်လှစွာသော စောင်းသမား တို့သည်၊
 ပဉ္စရတျာ- ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမှု၊ မလာ- ပျက်ကုန်၏၊
 ဓနုဂ္ဂဟာ-တတ်လှစွာသော လေးသမားတို့သည်၊ သတ္တရတျာ-
 ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့်ကင်းမှု၊ မလာ- ပျက်ကုန်၏၊ သုဘရိယာ-
 တော်မှန်လှစွာသော မယားတို့ ဖြစ်လျှင်မူလည်း၊ ကေမာသာ-
 လင်နှင့် တလကင်းမှု၊ မလာ-ပျက်ကုန်၏၊ သိဿာ-တပည့်တို့သည်၊
 အခုမာသာ-တလခွဲမျှ ဆရာနှင့်ကင်းမှု၊ မလာ-ပျက်ကုန်၏။

၅။ ဟိံ- ကျဲသည်၊ ပင်- ညှန်၌၊ ရမတိ- မွေ့လျော်၏၊
 ဟင်-ဟင်္သာငှက်သည်၊ ပေါက်-ရေကန်၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏၊
 ထိ- မိန်းမသည်၊ ပု- ယောကျ်ား၌၊ ရမတိ- မွေ့လျော်၏၊
 ခု-ရဟန်းသည်၊ ခံ-တရား၌၊ ရမတိ-မွေ့လျော်၏။

၆။ အန္တိ-ထမင်းကို၊ ဇိဏ္ဏံ-အစာကြေမှု၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်း
ရာ၏။ ဒါရဉ္စ-မယားကိုလည်း၊ ဂတယောဗ္ဗနံ- အရွယ်လွန်မှု၊
ပသံသေယျ- ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ- ရဲမက်၏။ ရဏာ ပုနာဂတံ-
စစ်အောင်၍ပြန်မှု၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏။ သဿံ-ကောက်ကို၊
ဂေဟမာဂတံ-အိမ်သို့ရောက်မှု၊ ပသံသေယျ-ချီးမွမ်းရာ၏။

၇။ ဒုတ္တိပတိကာ- နှစ်လင်, သုံးလင်ကွာပြီးသော၊ နာရီ စ-
မိန်းမ သည်လည်းကောင်း၊ ဒုတ္တိဝိဟာရိကော- နှစ်ကျောင်း,
သုံးကျောင်း ပြောင်းပြီးသော၊ ဘိက္ခု စ-ရဟန်း သည်လည်း
ကောင်း၊ ဒုတ္တိပါသမုတ္တော- ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ်, သုံးကြိမ်
လွတ်ပြီးသော၊ ပက္ခိ စ- ငှက်သည်လည်းကောင်း၊ ဗဟုတရံ-
အလွန်များစွာ၊ ကံတမာယာ-ပြုအပ်သော မာယာရှိကုန်၏။

၈။ ဒုဇ္ဇနံ- သူယုတ်ကို၊ ပဟရာ- ပုတ်ခတ်သဖြင့်၊ ဒန္တိ-
ယဉ်ကျေးစေရာ၏။ အဓိတ္တံ- မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းကို၊
အဘဏိကာ- စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်၊ ဒန္တိ- ယဉ်ကျေးစေရာ၏။
ဣတ္တိနံ- မကောင်းသော မိန်းမကို၊ ဗျာသနာ- စည်းစိမ်ကို၊
မအပ်နှင်းသဖြင့်၊ ဒန္တိ- ယဉ်ကျေးစေရာ၏။ ရာဂိနံ- အစာ၌
တပ်မက် မောတတ်သော သူကို၊ အပ္ပဘောဇနာ- အစာကို
ယုတ်သဖြင့်၊ ဒန္တိ-ယဉ်ကျေးစေရာ၏။

၉။ စန္ဒိမာ- လမ္ပ၊ ဝိနာ- ကင်းသော၊ ရတ္တိ- ညဉ့်သည်၊
န သောဘေ- မတင့်တယ်၊ ဝိစိဝိနာ- လှိုင်းတံပိုးမှ ကင်းသော၊
အဏ္ဏဝါ စ- သမုဒ္ဒရာသည်လည်း၊ န သောဘေ- မတင့်တယ်။

ဟံသ ဝိနာ-ဟင်္သာမုကင်းသော၊ ပေါက္ခရဏီ- ရေကန်သည်၊
န သောဘေ-မတင့်တယ်၊ ပတိဝိနာ-လင်္ကာမုကင်းသော၊ ကညာ-
သတို့သမီးသည်၊ န သောဘေ-မတင့်တယ်။

၁၀။ ပတိနာ- လင်သည်၊ ဘောဂေါ- စည်းစိမ်ဥစ္စာကို၊
ဇနိတော- ဖြစ်စေအပ်၏၊ ဣတ္ထိယာ- မိန်းမမှုကား၊ သုဂေါပိ
တောဝ- လုံစေအပ်သည် သာတည်း၊ ဟိ- ထိုစကား သင့်စွာ
ပုရိသောဝ-ယောကျ်ားသည်သာလျှင်၊ ပဓာနော-ပဓာနတည်း၊
ဣတ္ထိ-မိန်းမမှုကား၊ သုစိယာ သုတ္တံဝ- အပ်ချည်နှင့်သာ တူပါ
သတည်း။

၁၁။ သဗ္ဗနဒီ- ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်၊ ဝင်္ကနဒီ- မြစ်
ကောက်တို့ သာတည်း၊ သဗ္ဗ ဝနာ-ခပ်သိမ်းသောတောတို့သည်၊
ကဋ္ဌမယာ- ထင်းဖြင့်ပြီးကုန်၏၊ သဗ္ဗိတ္ထိယော-ခပ်သိမ်းသောမိန်းမ
တို့သည်၊ နိဝါတကေ-ဆိတ်ငြိမ်သောအရပ်ကို၊ လဘမာနေ-ရသည်
ရှိသော်၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊ ကရေ ကရောန္တိ-ပြုကုန်မြဲတည်း။

၁၂။ ဝိဝါဒသီလိ- ငြင်းခုံတတ်သော အလေ့ ရှိထသော၊
ဥဿယ ဘာဏိနိ- ငြူစုစောင်းမြောင်းသော စကားကို ဆိုလေ့
ရှိထသော၊ သမ္ပယ တဏှိ- မြင်တိုင်းကိုလည်း တပ်နှစ်သက်
ထလော၊ ဗဟုပါကဘုတ္တိနိ- များစွာလည်း ချက်ပြုတ်၍စားတတ်
ထသော၊ အဂ္ဂန္တုတ္တိ- လင်၏ အဦးကို စားတတ်ထသော၊
ပရဂေဟ ဝါသိနိ- သူတပါးတို့အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ်သော
အလေ့ရှိထသော၊ နာရိ-မိန်းမကို၊ ပုတ္တသတမ္ပိ- သားတရာပင်
မြင်ငြားသော်လည်း၊ ပုမာ-ယောကျ်ားသည်၊ စဇေ-စွန့်ပစ်ရာ၏။

၁၃။ ယာ နာရီ-အကြင်မိန်းမသည်၊ ဘုတော့သူ စ-စားသော
 အရာတို့၌လည်းကောင်း၊ မဏ္ဍောသူ စ- အဝတ်တန်းဆာ ဆင်ယင်
 သော အရာတို့၌ လည်းကောင်း၊ ဇနီဝ- အမိကဲ့သို့၊ ကန္တိနီ-
 နှစ်သက်ဖွယ် ပြုပြင်တတ်၏၊ ဂုယေ-လျှိုဝှက်အပ်သော၊ ဌာနေ စ-
 ကျစ်လစ်သော အရာ၌လည်း၊ ဘဂိနီဝ-နှစ်မကဲ့သို့၊ ဟိရိနီ-လွန်စွာ
 ရှက်တတ်၏၊ ပတော့သူ-အခါရောက်ကုန်သော၊ ကမ္မေသူ-အမှု
 တို့၌၊ ဒါသီဝ- ကျွန်မကဲ့သို့၊ ကရောတိ-ရိုသေစွာ ပြုတတ်၏၊
 ဘယေသူ- ဘေးရှိသော အခါတို့၌၊ မန္တိ- တိုင်ပင်ဖက် ရ၏၊
 သယနေသူ-အိပ်သောအခါတို့၌၊ ရာမယေ-မွေ့လျော်စေတတ်၏၊
 ရူပီသူ- အရောင်အဆင်းကို ပြုပြင်ခြင်းတို့၌၊ သိက္ခိ- တင့်တယ်စွာ
 ပြုပြင်တတ်၏၊ ကပ္ပုနေသူ-အမျက်ထွက်သောအခါတို့၌၊ ခန္တိနီ-
 သည်းခံတတ်၏၊ သာ နာရီ-ထိုမိန်းမကို၊ သေဋ္ဌိတိ-မြတ်၏ဟူ၍၊
 ပဏ္ဍိတာ-ပညာရှိတို့သည်၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏၊ သာ-ထိုမိန်းမသည်၊
 ကာယဿ ဘေဒါ စ- သေသည်၏ အခြားမဲ့၌လည်း၊ ဒီဝေ-
 နုတ်ပြည်၌၊ သဝေယျ-ဖြစ်ရာ၏။

(ဇဂတိဆန်း ၁၂-လုံးဘွဲ့၊ ဣန္ဒဝံသဂါထာအနက်)

၁၄။ ယာ ယုဝတီ-အကြင်မိန်းမပျိုသည်၊ သာမာ-ရွှေသော
 အသားအရေလည်း ရှိ၏၊ မိဂက္ခိ- သမင်မျက်စိကဲ့သို့ ညိုသော
 မျက်စိလည်းရှိ၏၊ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ- ခါးသေးတင်ကျယ် ငယ်သော
 ဝမ်းလည်း ရှိ၏၊ သူရူ- ဆင်နွားမောင်းကဲ့သို့ သွယ်ပျောင်းသော
 ပေါင်လည်း ရှိ၏၊ သုကေသီ- ရှည်၍ အဖျားကော့တက်သော
 ဆံပင်လည်း ရှိ၏၊ သမပန္တိ ဒန္တိ-ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော

သမ္မတ(၉) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်၊

သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီရနာဘီ- နက်သော ချက်လည်း ရှိ၏။ သုသီလီ-ကောင်းသော အယေအကျင့်လည်းရှိ၏။ သာ ယုဝတီ- ထိုသို့သောမိန်းမပျိုသည်။ ဟိနကုလသု-ယုတ်သောအမျိုးတို့၌၊ ဇာတာပီ-ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိဝါဟေ-ဆက်ဆံထိမ်းမြားရာ၏။

၁၅။ ဥဘုကာလာနံ-ဥတုကာလတို့တွင်၊ သရဒံ-တန်ဆောင် မုန်း လသည်၊ ပဓာနံ-မြတ်၏။ ဘရိယာနံ-မယားတို့တွင်၊ ရူပဝတီ- အဆင်းလှသောမိန်းမသည်၊ ပဓာနံ-မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ-သားတို့တွင် ဇေဋ္ဌာ- သားကြီးသည်၊ ပဓာနံ-မြတ်၏။ ဒိသာနံ- အရပ် ရှစ်မျက်နှာတို့တွင်၊ ဥတ္တရာ ဒိသာ-မြောက်အရပ်သည်၊ ပဓာနံ- မြတ်၏။

၁၆။ ယာ နာရီ- အကြင် မိန်းမသည်၊ ဇာတိံ ဇာတိံ- ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပ္ပုနံ- အဖန်တလဲလဲ၊ ပေါရိသံ- ယောကျ်ား၏ အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆေ- အလိုရှိငြားအံ့၊ သာနာရီ- ထိုမိန်းမသည်၊ ပါရိစာရိကာ-သိကြားမင်း၏မယားသည်၊ ဣန္ဒံ- သိကြားမင်းကို၊ အပစာယဘိ ဣဝ-အရိုအသေလုပ်ကျွေးသကဲ့သို့၊ သာမိကံ-လင်ကို၊ အပစာယေယျ-အရိုအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၇။ ယော ပေါသော-အကြင်ယောကျ်ားသည်၊ ဇာတိံ ဇာတိံ- ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း၊ ပုနပ္ပုနံ-အဖန်တလဲလဲ၊ ပေါရိသံ- ယောကျ်ား၏အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆေ-အလိုရှိငြားအံ့၊ သော ပေါသော- ထိုယောကျ်ားသည်၊ ပရဒါရံ- သူတပါး၏ မယားကို၊ ဇောတ ပါဒေါ-ခြေဆေးပြီးသော၊ ပေါသော-ယောကျ်ားသည်၊ ကဒ္ဒမံ- ညွှန်ကို၊ ဝိဝဇ္ဇေတိ ယထာ-ကြည့်သကဲ့သို့၊ ဝိဝဇ္ဇေယျ-ကြည့်ရာ၏။

၁၈။ အတိတယောဗ္ဗနော-အရွယ်လွန်ပြီးသော၊ ပေါသော-
ယောကျ်ားသည်၊ တိဗ္ဗရတ္တနိ = တည်သီးမျှငယ်သော သားမြတ်
ရှိသော၊ ယုဝတိ - မိန်းမပျိုကို၊ အာနေတိ-ယူဆောင်သိမ်းဆည်း
၏၊ တဿာ-ထိုမိန်းမပျိုအား၊ ဣဿာ- တပါးသူနှင့် ပျော်မွေ့
မည်ကို မနာလိုခြင်းကြောင့်၊ န သုပတိ- မအိပ်နိုင်၊ တံ- ထို
ငယ်သော မယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်၊ ပရာဘဝတော-
ပျက်စီးအံ့သည်၏၊ မုခံ-အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍ - မိန်းမကို ဆိုရာဖြစ်သော အပိုင်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၆။ ရာဇကဏ္ဍ

၁။ ရာဇာ- မင်းကား၊ ကေယခမံ- တယံသာ၊ သယေ-
အိပ်ရာ၏၊ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိကား၊ ဒွိယာမညေဝ- နှစ်ယံ
သာလျှင်၊ သယေ-အိပ်ရာ၏၊ ဃရာဝါသော-အိမ်ရာထောင်သော
လူအပေါင်းကား၊ တိယာမံဝ-သုံးယံသာလျှင်၊ သယေ-အိပ်ရာ၏၊
ယာစကောတု-ဖုန်းတောင်းယာစကာကား၊ စတုယာမံ-လေးယံ
ပတ်လုံး၊ သယေ-အိပ်ရာ၏။

၂။ ယတ္ထ ဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ ဓနဝါ-ဥစ္စာရှိသောသူ
လည်းကောင်း၊ သုတဝါ- အကြားအမြင် များသော ပညာရှိ
လည်းကောင်း၊ ရာဇာ- မင်း လည်းကောင်း၊ နဒီ- မြစ် လည်း

ကောင်း၊ ဝေဇ္ဇော-ဆေးသမားလည်းကောင်း၊ ဣမေပဉ္စ-ဤ
ငါးပါးတို့သည်၊ န ဝိဇ္ဇန္တိ-မရှိကုန်၊ တတ္ထ-ထိုအရပ်၌၊ ဒိဝသံ-
တနေ့ တရက်မျှ၊ န ဝသေ-မနေရာ။

၃။ ယသ္မိံ ပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ န မာနော- မြတ်နိုး
ခြင်းလည်း မရှိ၊ န ပေမံ-ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ၊ န စ ဗန္ဓဝါ-အဆွေ
ခင်ပွန်းလည်း မရှိကုန်၊ ကောစိ- တစုံတခုသော၊ ဝိဇ္ဇာဂမော-
အတတ်ပညာ ရလာခြင်းသည်လည်း၊ န-မရှိ၊ တတြ ပဒေသေ-
ထိုအရပ်၌၊ ဒိဝသံ-တနေ့တရက်မျှ၊ န ဝသေ-မနေရာ။

၄။ လောကေ-လောက၌၊ အ ပုတ္တကံ-သားသမီးမရှိသော၊
သရံ-အိမ်သည်၊ သုညံ-ဆိတ်၏၊ အ ရာဇကံ-မင်းမရှိသော၊ ရဋ္ဌံ-
တိုင်းသည်၊ သုညံ-ဆိတ်၏၊ အ သိပ္ပဿ-အတတ်မရှိသောသူ၏၊
မုခံ-ခံတွင်းသည်၊ သုညံ-ဆိတ်၏၊ ဒလိဒ္ဒတာ- သူဆင်းရဲ၏
အဖြစ်ကား၊ သဗ္ဗသုညာ-အလုံးစုံဆိတ်၏။

၅။ လောကေ-လောက၌၊ ဓနံ-ဥစ္စာကို၊ ဣစ္ဆေယျ-အလိုရှိ
ငြားအံ့၊ ဝါဏိဇ္ဇေ-ကုန်သည်လုပ်ရာ၏၊ ဝိဇ္ဇံ-အတတ်ကို၊ ဣစ္ဆေ-
အလိုရှိမှုကား၊ သံတံ-အကြားအမြင်ရှိသောပုဂ္ဂိုလ်ကို၊ ဘဇေ-
ဆည်းကပ်ရာ၏၊ ပုတ္တံ-သားကို၊ ဣစ္ဆေ-အလိုရှိမှုကား၊ တရုဏိတ္ထိံ-
မိန်းမပျိုကို၊ ဝသေ- ပေါင်းနေရာ၏၊ ရာဇာမစ္စံ- မင်းအမတ်
ဖြစ်ခြင်းကို၊ ဣစ္ဆေ-အလိုရှိမှုကား၊ ဝသံ-မင်း၏အလိုသို့၊ ဂမေ-
လိုက်ရာ၏။

၆။ ယတိ-ရဟန်းသည်၊ အ သန္တုဋ္ဌော-မရောင့်ရဲမှု၊ နုဋ္ဌော-
ပျက်၏၊ မဟိပတိ စ-မြေကြီးသေဌ်နင်း ပြည့်ရှင်မင်းသည်ကား၊
သန္တုဋ္ဌော- ရောင့်ရဲတတ်မှု၊ နုဋ္ဌော- ပျက်၏၊ ဂဏိကာ စ-
ပြည့်တန်ဆာမသည်လည်း၊ လဇ္ဇော-ရှက်တတ်မှု၊ နုဋ္ဌော-ပျက်၏၊
ကုလဓိတာ စ-အမျိုးကောင်းသမီးသည်လည်း၊ နိလ္လဇ္ဇော- မရှက်
တတ်မှု၊ နုဋ္ဌော-ပျက်၏။

၇။ ပက္ခိနံ-ငှက်တို့၏၊ ဗလံ-အားကား၊ အာကာသော-
ကောင်းကင်တည်း၊ မစ္ဆာနံ-ငါးတို့၏၊ ဗလံ-အားကား၊ ဥဒကံ-
ရေတည်း၊ ဒုဗ္ဗလဿ-အားနည်းသောသူ၏၊ ဗလံ-အားကား၊
ရာဇာ-မင်းတည်း၊ ကုမာရာနံ- သူငယ်တို့၏၊ ဗလံ-အားကား၊
ရုဒံ-ငိုခြင်းတည်း။

၈။ ခမာ-သည်းခံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဇာဂရိယံ-နိုးကြား
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဥဋ္ဌာနံ-ထကြွလုံ့လပြုခြင်းလည်းကောင်း၊
သံဝိဘာဂေါ-ဝေဖန်ပေးကမ်းခြင်းလည်းကောင်း၊ ဒယာ-သနား
ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣက္ခဏာ-မြော်မြင်ခြင်း လည်းကောင်း၊
ဧတေ-ဤခြောက်ပါးတို့သည်၊ နာယကဿ-မင်းစသော လူကြီး
မိဘ၏၊ ဂုဏာ-ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း၊ သတံ-သူတော်ကောင်း
တို့သည်၊ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ-အလိုရှိအပ်ကုန်သော၊ ဂုဏာ-ဂုဏ်ကျေးဇူး
တို့တည်း။

၉။ လောကေ-လောက၌၊ ရာဇာနော-မင်းတို့သည်၊ သကိံ-
တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏၊ သမဏဗြာဟ္မဏာ-ရဟန်း ပုဏ္ဏား
တို့သည်၊ သကိံ-တကြိမ်သာ၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်၏၊ သပ္ပုရိသာ-

ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သင်္ကံ-တကြိမ်သာ၊
ခန္ဓာ- ဆိုကုန်၏။ သေ သော ဓမ္မော- ဤသို့သော သဘော
စာရားသည်၊ သနန္တနော-ရှေးသူတော်ကောင်းတို့အကျင့်တည်း။

၁၁။ လောကေ- လောက၌၊ အလသော- ပျင်းသော၊
ကာမဘာဂီ-အိမ်ရာထောင်သော၊ ဂိဟိ- လူသည်၊ န သာဓု-
မကောင်း၊ အညတော- ကိုယ်,နှုတ် နှလုံး မစောင့်သုံးသော၊
ပဗ္ဗဇိတော-ရဟန်းသည်၊ န သာဓု-မကောင်း၊ အနိသမ္မကာရီ-
မဆင်မခြင်ပြုလေ့ရှိသော၊ ရာဇာ-မင်းသည်၊ န သာဓု-မကောင်း၊
ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိဖြစ်လျက်၊ ကောဓနော-အမျက်ထွက်တတ်မှု၊
တံပိ-ထိုအမျက်ထွက်ခြင်းသည်၊ န သာဓု-မကောင်း။

၁၂။ ယတ္ထ-အကြင်အရပ်၌၊ နေတ္တာရော-ရွှေဆောင်အကြီး
အကဲတို့သည်၊ ဗဟဝေါ-များကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော
သူတို့သည်၊ ပဏ္ဍိတ မာနိနော- ငါ ပညာရှိဟု မှတ်ထင်ကုန်၏၊
သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်၊ မဟတ္တံ- အကြီးအမြတ်၏
အဖြစ်ကို၊ ဣစ္ဆန္တိ- အလိုရှိကုန်၏၊ တေသံ- ထိုသူတို့၏၊ ကမ္မံ-
အမှုသည်၊ ဝိနဿတိ-ပျက်တတ်၏။

၁၂။ ရာဇာ- မင်းသည်၊ အာယံ- အခွန်အတုတ်၏ ထွက်၊
မထွက်ကို လည်းကောင်း၊ ခယံ-မျိုးရိက္ခာ ကုန်, မကုန်ကို လည်း
ကောင်း၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဇညာ-သိအောင်ပြုရာ၏၊ ကတာကတံ-
အမှုထမ်းသည်၊ မထမ်းသည်ကိုလည်း၊ သယံ-ကိုယ်တိုင်၊ ဇညာ-

သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟေတဗ္ဗ-နိပိစက်ခြင်းငှာထိုက်သောသူကို၊
နိဂ္ဂဟေ-နိပိစက်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာရဟံ-ချီးမြှောက်ခြင်းငှာထိုက်သော
သူကို၊ ပဂ္ဂဟေ-ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၃။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ အက္ကံ-နေစာကို၊ ပိဋိတောဝ-
ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ-လှုံမှီရာ၏။ ဟုတာသနံ-
မီးကို၊ ကုစ္ဆိနာဝ-ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်၊ နိသေဝေယျ-လှုံမှီရာ၏။
သာမိကံ- အရှင်ကို၊ သဗ္ဗဘာဂေန- အလုံးစုံသော အဖို့ဖြင့်၊
နိသေဝေယျ- ကပ်မှီရာ၏။ ပရလောကံ- တမလွန်ဘဝကို၊
အမောဟဝါ-မမှိုက်သဖြင့်၊ နိသေဝေယျ-ကပ်မှီရာ၏။

၁၄။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ အဂ္ဂိ- မီးကို လည်းကောင်း၊
အာပေါ- ရေကိုလည်းကောင်း၊ ဣတ္ထိ- မိန်းမကိုလည်းကောင်း၊
မူဠော- သူမှိုက်ကိုလည်းကောင်း၊ သပ္ပေါ- မြေကိုလည်းကောင်း၊
ရာဇာကုလာနိ စ- မင်းမျိုးတို့ကို လည်းကောင်း၊ အပယန္တေန-
မထိမပါး ရှောင်ရှားသဖြင့်၊ ဂန္ထဗ္ဗာ- ချဉ်းကပ်အပ် ကုန်၏။
အစ္စကပါဏဟာရကာ- လတ်တလော အသက်ကိုချုတ်တတ်ကုန်၏။

၁၅။ လောကေ- လောကဉ္စ၊ ဒုဋ္ဌဘရိယ သံဝါသော-
မကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဖက်သောသူ လည်းကောင်း၊
ဒေါသော စိတ္တရဒါသကော- ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော
ကျွန်ကို စေသောသူလည်းကောင်း၊ သသပ္ပေ- မြေရှိသော၊ ယရေ-
အိမ်၌၊ ဝါသော စ-နေသောသူလည်းကောင်း၊ မစ္စု ဝေ-သေအံ့
သည် သာလျှင် အမှန်တည်း၊ န သံယသော-ယုံမှားမရှိရာ။

၁၆။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ မူဠသိယော ပဒေသေန-
 မိုက်သော တပည့်ကို အတတ်ပညာ ပို့ချသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ကုနာရီဘရဏေန စ-ယုတ်မာသောမိန်းမကို အိမ်ထောင်ဖက် ပြုရ
 သဖြင့် လည်းကောင်း၊ အသတ် သမ္ပယောဂေန- မသူတော်နှင့်
 ပေါင်းဖက်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပဏ္ဍိတောပိ-ပညာရှိသောသူပင်
 ဖြစ်သော်လည်း၊ အဝသီဒတိ-နစ်တတ်ချေ သလျှင်ကတည်း။

၁၇။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ပါပံ- ယုတ်မာသော အမှုကို၊
 ပုတ္တကရံ- သားတည်း ပြုမှုကား၊ မာတာ- အမိပြုသည်မည်၏၊
 တထာ-ထို့ အတူ၊ သိဿပါပံ-တပည့်တည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား၊
 ဂုရုကတာ-ဆရာပြုသည်မည်၏၊ ပါပံ-မကောင်းမှုကို၊ ရဋ္ဌကရံ-
 တိုင်းသူပြည်သားတည်း ပြုမှုကား၊ ရာဇာ- မင်းပြုသည် မည်၏၊
 ရာဇပါပံ- မင်းတည်း မကောင်းမှု ပြုမှုကား၊ ပုရောဟိတော-
 ပုရောဟိတ် ပြုသည် မည်၏။

၁၈။ ရာဇာနာမ-မင်းသည်၊ ကောဓံ- အမျက် မာန်စောင်
 ကြီးလှသောသူကို၊ အကောဓေန- အမျက်နည်းသဖြင့်၊ ဇိနေ-
 အောင်ရာ၏၊ အ သာဓု- မတော်မမှန်သော သူကို၊ သာဓုနာ-
 တော်မှန် ကောင်းမှုန် သဖြင့်၊ ဇိနေ-အောင်ရာ၏၊ ကဒရိယံ-
 ဝန်တိုသောသူကို၊ ဒါနေန-ပေးကမ်းသဖြင့်၊ ဇိနေ-အောင်ရာ၏၊
 အလိက ဝါဒိနံ-စကားမမှန်သောသူကို၊ သစ္စေန-အမှန်ဆိုသဖြင့်၊
 ဇိနေ-အောင်ရာ၏။

၁၉။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဒါနံ-ပေးကမ်းခြင်းသည်၊
 အဒန္တဒမနံ-မယဉ်ကျေးသောသူကို ယဉ်ကျေးစေတတ်၏၊ ဒါနံ-
 ပေးကမ်းခြင်းသည်၊ သဗ္ဗတ္ထသာဓကံ-ခပ်သိမ်းသော အကျိုးကို
 ပြီးစေတတ်၏၊ ဒါနေန-ပေးကမ်းခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း၊
 ပိယဝါစာယ-ချစ်ဖွယ်သော စကားကြောင့် လည်းကောင်း၊
 လောကာ-လူတို့သည်၊ ဥန္တမန္တိ စ-မိမိကလည်းမြင့်မောက်ရကုန်၏၊
 နမန္တိ စ-မိမိသို့လည်း သူတပါးတို့ ညွတ်လာရကုန်၏။

၂၀။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဒါနံ-ပေးကမ်းခြင်းသည်၊
 သိနေဟ ဘေသဇ္ဇံ-ချစ်ဆေးတည်း၊ မစ္ဆေရံ-ဝန်တိုခြင်းသည်၊
 ဒေါသနောသဓံ-မုန်းဆေးတည်း၊ ဒါနံ-ပေးကမ်းခြင်းသည်၊
 ယသသိ ဘေသဇ္ဇံ-အခြံအရံ အကျော်အစော များဆေးတည်း၊
 မစ္ဆေရံ-ဝန်တိုခြင်းကား၊ ကပဏောသဓံ-အထီး ကျန်သော
 ဆင်းရဲဆေးတည်း။

၂၁။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဗဟုနံ-များစွာကုန်သော၊
 အပ္ပသာရာနံ-ဂုဏ်ကျေးဇူး အနှစ်ကင်းကုန်သော သူတို့၏၊
 သာမဂ္ဂိယာ-ညီညွတ်သည်ရှိသော်၊ ဇယံ-အောင်အပ်သောရန်ကို၊
 ဇယေ-အောင်ရာ၏၊ တိဏေန-မြက်ဖြင့်၊ ယောတ္တံ-လွန်ကို၊
 ဝဋ္ဋတေ-ကျစ်အပ်၏၊ တေန-ထိုလွန်ဖြင့်၊ နာဂေါပိ-ဆင်ပြောင်
 ကိုလည်း၊ ဗန္ဓတိ-ဖွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၂၂။ သဟာယောပိ-ဗိုလ်ပါသူရဲ အဖော်ပြည့်စုံ ညီညွတ်
 သော်လည်း၊ အသမတ္ထော-ရန်သူကို မအောင်စွမ်းနိုင်သော
 မင်းသည်၊ တေဇသာ-တန်ခိုးဖြင့်၊ ကိံကရိဿတိ-အဘယ်

ပြုအံ့နည်း၊ နိဝါတေ- လေဆိတ်သောအရပ်၌၊ ဇလိတော-
ညှိအပ်သော၊ အဂ္ဂိ- မီးသည်၊ သယမေဝ- အလိုလို သာလျှင်၊
ဥပသမ္မတိ-ငြိမ်းချေသတည်း။

၂၃။ ကာမဘောဂံ- ကာမစည်းစိမ်ကို၊ ရညာ- မင်းနှင့်၊
သမကံ-အတူ၊ ကုဒါစနံ-တရံတဆစ်မျှ၊ န ဘုဇ္ဇေ-မခံစားရာ၊
အာကပ္ပံ ဝါ- အသွင်အပြင်ကို လည်းကောင်း၊ ရသဘုတ္တိံ ဝါ-
အရသာ စားခြင်းကို လည်းကောင်း၊ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ ဝါ-
ပန်းပန်ခြင်း၊နံ သာလိမ်းထုံခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝတ္ထံ ဝါ-ပုဆိုး
အဝတ်ကို လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗံ-အလုံးစုံသော၊ အလင်္ကာံ ဝါ-
တန်းဆာဆင်ခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ရညာ-မင်းနှင့်၊ သဒိသံ-
အတူ၊ န ကရေ-မပြုရာ။

၂၄။ ရာဇာ-မင်းကား၊ မေ-ငါ၏၊ သခါ-ခင်ပွန်းသည်၊
န ဟောတိ-မဖြစ်၊ ရာဇာ-မင်းကား၊ မေထုနော-ဂုဏ်ရည်တူသော
အပေါင်းအဖော်သည်၊ န ဟောတိ-မဖြစ်၊ သော-ဤမင်းကား၊
မယံ-ငါ၏၊ သာမိကော-အရှင်တည်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ စိတ္တေ-စိတ်၌၊
နိဋ္ဌံ-အပြီး၊ သုဋ္ဌာပယေ-ကောင်းစွာထားရာ၏။

၂၅။ သောကော-မင်းခ,ယောကျ်ားသည်၊ ရညော-မင်း၏၊
အတိဒ္ဓရေ- အလွန် ဝေးသော အရပ်၌၊ န ဘဇေ- မခစားရာ၊
အစွာသန္ဓေ-အလွန်နီးသည်၌၊ န ဘဇေ-မခစားရာ၊ ဥပဝါတကေ-
လေညာ၌၊ န ဘဇေ-မခစားရာ၊ ဥဇုကေ-ရှေးရှု၌၊ န ဘဇေ-
မခစားရာ၊ အတိနိန္ဒေ စ-အလွန်နိမ့်ရာအရပ်၌လည်း၊ န ဘဇေ-
မခစားရာ၊ ဥစ္စမာသနေ စ-မြင့်သောအရပ်၌လည်း၊ န ဘဇေ-

မခစားရာ၊ ဣတိ-ဤသို့၊ ဆ ဒေါသေ-ခြောက်ပါးသော အပြစ်
တို့ကို၊ ဝဇ္ဇေ-ကြည်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝ-မီးကဲ့သို့၊ သံယတော-စောင့်
စည်းလျက်၊ တိဋ္ဌေ-တည်ရာ၏။

၂၆။ သဗ္ဗညုတုလျော- သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားနှင့် တူသော၊
ဂုဏောပိ- ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား၊ အ နိဿယော-
မီခိုရာမရှိမူ၊ န သောဘတိ- မတင့်တယ်၊ မဏိနာမ- ပတ္တမြား
မည်သည်၊ အနုဇ္ဈောပိ- အဖိုး အတိုင်းမသိ ထိုက်သော်လည်း၊
ဟေမံ-ရှေ့ကို၊ နိဿာယ-မှီ၍သာလျှင်၊ သောဘတိ-တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍ-မင်းကို ဆိုရာဖြစ်သော အပိုင်းသည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၇။ ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁။ ဣတ္ထိမိဿ- မိန်းမနှင့် နှီးနှောလေ့ရှိသော ရဟန်း၌၊
ကုတောသီလံ- အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း၊ မံသဘက္ခေ-အသား
စားကြူးသောသူ၌၊ ကုတောဒယာ-အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့
နည်း၊ သုရာပါနေ-သေသောက်ကြူးသောသူ၌၊ ကုတောသစ္စံ-
အဘယ်မှာ စကားမှန်အံ့နည်း၊ မဟာလောဘေ- အလို ရမ္မက်
ကြီးသောသူ၌၊ ကုတောလဇ္ဇံ- အဘယ်မှာ အရှက် ရှိအံ့နည်း၊
မဟာတန္ဒေ- အပျင်းကြီးသောသူ၌၊ ကုတောသိပ္ပံ- အဘယ်မှာ
အတတ် တတ်အံ့နည်း၊ မဟာကောဓေ- အမျက်ကြီးသော သူ၌၊
ကုတောဓနံ- အဘယ်မှာ ဥစ္စာရအံ့နည်း။

၂။ သုရာယောဂေါ စ- သေသောက်ကြူးခြင်း၌ အားထုတ်
 ခြင်းလည်းကောင်း၊ ဝိကာလော စ-အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့
 ရှိခြင်းလည်းကောင်း၊ သမဇ္ဇစရဏင်္ဂတော စ- သဘင် အသွား
 များခြင်းလည်းကောင်း၊ ခိဋ္ဌဓုတ္တော စ- ကြွအန် အစရှိသော
 လောင်းတမ်း ကစားကြူးခြင်းလည်းကောင်း၊ ပါပမိတ္တော စ-
 မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်းရှိခြင်းလည်းကောင်း၊ အလသံ-
 ပျင်းရိဖင့်နှံခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣမေ- ဤသည် တို့ကား၊
 ဘောဂါနံ- စည်းစိမ်တို့၏၊ မုခံ- ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်း
 တည်း။

၃။ ဒိဝါ-နေ၌၊ အဒိက္ခာ- မရှဦးပဲ၊ န ဝတ္တဗ္ဗံ- မဆိုအပ်၊
 ရတ္တော စ- ညဉ့်၌လည်း၊ အ ဝစနေန-မမေးဦးပဲ၊ န ဝတ္တဗ္ဗံ-
 မဆိုအပ်၊ ဘယာ-ဘေးမှ၊ ဘိတော-ကြောက်သော၊ ဝနစရီ-
 တောမုဆိုးသည်၊ ဝနေ-တော၌၊ သဉ္ဇရတိယထာ-ရှေ့နောက်ရှု၍
 သွားသကဲ့သို့၊ သဉ္ဇရေယျ-ကောင်းစွာပြုကျင့်ရာ၏။

၄။ ဇီဝန္တောပိ-အသက်ရှင်ကုန်လျက်လည်း၊ မတာ-သေသူ
 တို့ ဟူ၍၊ ပဉ္စ-ငါးယောက်သောသူတို့ကို၊ ဗျာသေန-ဗျာသ ဆရာ
 သည်၊ ပရိကိတ္တိတာ-ဆိုအပ်ကုန်၏၊ ဒုက္ခိတော- ဆင်းရဲသောသူ၊
 ဗျာမိတော- အနာ နှိပ်စက် သော သူ၊ မူဠော- မိုက်သောသူ၊
 ဣဏဝါ-မြီများသောသူ၊ နိစ္စသဝကော- မင်းဝယ် ကိုယ်ကြပ်၊
 ခစားသောသူ၊ ဣမေ-ဤငါးယောက်တို့တည်း။

၅။ ပဏ္ဍိတော-ပညာရှိမည်သည်၊ အနာဂတံ-မရောက်သေး
 သော၊ ဘယံ-ဘေးကို၊ ဒိသွာ- မြင်သည်ရှိသော်၊ ဒုရတော-

အဝေးက၊ ပရိဝဇ္ဇယေ-ရှောင်ကွင်းရာ၏။ အာဂတံ-ရောက်လာ
သော၊ ဘယံ-ဘေးကို၊ ဒိသ္မာ-မြင်မှုကား၊ အဘိတော-မကြောက်
မရွံ့ စွန့်စားပယ်ဖျောက်သည်။ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

၆။ လောကေ-လောက၌၊ နိဒ္ဒါလုကော စ-အအိပ်ကြူးသော
သူလည်းကောင်း၊ ပမတ္တော စ-မေ့လျော့သောသူလည်းကောင်း၊
သုခိတော-ချမ်းသာကြိုက်တတ်သောသူလည်းကောင်း၊ ရောဂဝါ
စ-အနာရှိသောသူလည်းကောင်း၊ အလသော စ-ပျင်းသောသူ
လည်းကောင်း၊ မဟိစ္ဆော စ-အလိုကြီးသောသူ လည်းကောင်း၊
ကမ္မာရာမော စ- အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်သောသူ လည်းကောင်း၊
ဇေတေ သတ္တ- ဤခုနစ်ယောက်သောသူတို့သည်၊ သတ္တဝဇ္ဇိတာ-
ကျမ်းဂန်မှ ကင်းကုန်၏။

၇။ ဟေ လာဘ-အိုလာဘ်၊ ဒုဂ္ဂတံ-သူဆင်းရဲထံသို့၊ ဂစ္ဆ-
သွားပါလေ၊ လာဘီ- လာဘ်များသောသူသည်၊ လာဘေန-
လာဘ်ဖြင့်၊ ပူရတိ-ပြည့်၏။ ဟေ ပဇ္ဇန္န-အို မိုးနတ်၊ ထလေ-
ကြည်းကုန်း၌၊ ဝဿထ- ရွာပါလေ၊ သိန္နု- သဒ္ဒရာသည်၊
အာပေန-ရေဖြင့်၊ ပူရတိ-ပြည့်၏။ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ-ဤသို့ တောင့်
တ၍ ရသော သဘောတရားသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ ဣဒံ ဓမ္မဇာတံ-
ဤသို့သော သဘောတရားသည်၊ ကမ္မပ္ပဓာနံ-ကံသာလျှင် ပဓာန
သည်၊ ဟောတိ-ဖြစ်၏။

၈။ လောကေ-လောက၌၊ ကိစ္စေ-ပြုဖွယ်သည်၊ ကတေ-
ပြုပြီးသည်ရှိသော်၊ ကတ္တာရံ-ပြုတတ်သောသူကို၊ ကောစိ-တစုံ
တယောက်သောသူသည်၊ န ဟိ သမုပေက္ခတေ-ပြန်၍ မကြည့်ရှု

တတ်၊ တသွာ-ထို့၊ ကြောင့်၊ သဗ္ဗာနိ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ကိစ္စာနိ-
အမှုတို့ကို၊ သာဝသေသေန- အကြွင်းထားသဖြင့်၊ ကာရယေ-
ပြုရာ၏။

၉။ လောကေ-လောက၌၊ တူလံ-လဲဝါသည်၊ သလ္လဟုကံ-
ပေါ့၏၊ တတော-ထို့ထက်၊ စာပလ္လဇာတိကော-လျှပ်ပေါ်သော
သဘောရှိသော သူသည်၊ သလ္လဟုကော-ပေါ့၏၊ တတော-
ထို့ထက်၊ ဝုဗ္ဗမနော ဝါဒေါ-ဆရာ၊ မိဘတို့၏ အဆုံးအမကို
မခံသော သူသည်၊ သလ္လဟုကော-ပေါ့၏၊ တတော-ထို့ထက်၊
ဗုဒ္ဓဿသနေ- မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌၊ ပမတ္ထော-
မေ့လျော့သော သူသည်၊ သလ္လဟုကော-ပေါ့၏။

၁၀။ လောကေ-လောက၌၊ ပါသာဏဆတ္တံ-ကျောက်ထီး
သည်၊ ဂရုကံ-လေး၏၊ တတော-ထို့ထက်၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့၏၊
အာစိက္ခဏံ-ပြောဆိုသောစကားသည်၊ ဂရုကံ-လေး၏၊ တတော-
ထို့ထက်၊ ဝုဗ္ဗာနံ-ဆရာ၊ မိဘတို့၏၊ သြဝါဒေါ- အဆုံးအမသည်၊
ဂရုကော-လေး၏၊ တတော-ထို့ထက်၊ ဗုဒ္ဓဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊
သာသနံ-ဆုံးမသောစကားတော်သည်၊ ဂရုကံ-လေး၏။

၁၁။ လောကေ- လောက၌၊ ဒက္ခိဏဟတ္ထော- လက်ျာ
လက်ကား၊ ကာယဿ-ကိုယ်၏၊ ဒါသော-ကျွန်မည်၏၊ ဧတ္ထ-
ဤလက်ျာလက်၌၊ ကနိဋ္ဌကော-လက်သန်းကား၊ ကဏ္ဍဃာနာနံ-
နား၊ နှာခေါင်း တို့၏ လည်းကောင်း၊ အက္ခိနံ- မျက်စိတို့၏
လည်းကောင်း၊ ဒါသော-ကျွန်မည်၏၊ ဝါမောတု-လက်ဝဲလက်
သည်ကား၊ ပါဒဒါသကော-ခြေတို့၏ ကျွန်မည်၏။

၁၂။ တမ္ပုလဿ-ကွမ်း၏၊ မဇ္ဈေ-အလယ်ဖြစ်သော၊ ပတ္တေ-
 အရွက်၌၊ ကုဝေရော- ကုဝေရနတ်သည်၊ သဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊
 ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ မူလမှိ- အရင်း၌၊ ယက္ခော- ဘီလူးသည်၊
 ရက္ခဘိ-စောင့်၏၊ အဂ္ဂမှိ စ-အဖျား၌လည်း၊ ကာဗ္ဗကဏ္ဍိကာ-
 ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာသည်၊ ရက္ခတိ-စောင့်၏၊ တသ္မာ-
 ထို့ကြောင့်၊ တာနိ-ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို၊ ဆိန္ဒိတုာ-ဖြတ်၍၊
 ဘုဇ္ဇေယျ- စားရာ၏၊ ဝေ- ဤကို စားသည်ရှိသော်၊ သိရိ-
 ဘုန်းကျက်သရေသည်၊ ပဝစုတိ-တိုးပွား၏။

၁၃။ ဗြဟ္မာဝ- ဗြဟ္မာသည် သာလျှင်၊ သမ္ပုဏ္ဏရက္ခော-
 သင်ပုန်းကိုစောင့်၏၊ ဗိဿဏော စ- ဗိဿဏိုးနတ် သည်လည်း၊
 အစ္မရက္ခော- ကမ္မလော့ကိုစောင့်၏၊ တသ္မာ ဟိ တသ္မာ ဝေ-
 ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ သိပ္ပါရမ္ဘာ- အတတ်သင်ကုန်သော သူတို့
 သည်၊ တေ- ထိုဗြဟ္မာ ဗိဿဏိုးတို့ကို၊ ပူဇယန္တု-ပူဇော်စေကုန်
 သတည်း၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ တံ နရံ- ထိုပူဇော်တတ်သော
 သူကို၊ မာနေန္တိ-မြတ်နိုးတတ်ကုန်၏။

၁၄။ ဂေါဏာ- နွားတို့သည်၊ သဗ္ဗဂီဟိနံ- ခပ်သိမ်းသော
 သူတို့ကို၊ ဟိ ယသ္မာ- အကြင်ကြောင့်၊ ပေါသကာ- ကျွေးမွေး
 တတ်ကုန်၏၊ ဘောဂဒါယကာ- စည်းစိမ်ကို ပေးတတ်ကုန်၏၊
 တသ္မာ ဟိ တသ္မာ ဝေ-ထို့ကြောင့်သာလျှင်၊ မာတာပိတူဝ-
 အမိအဖတို့ကဲ့သို့၊ တေ- ထိုနွားတို့ကို၊ မာနယေ- မြတ်နိုးရာ၏၊
 သက္ကရေယျ စ-အရိုအသေလည်း ပြုရာ၏။

၁၅။ ယေ စ-အကြင်သူတို့သည်လည်း၊ ဂေါမံသံ-နွားတို့၏ အသားကို၊ ခါဒန္တိ-စားကုန်၏၊ တေ-ထိုသူတို့သည်၊ မာတုမံသံဝ- အမိ၏အသားကို သာလျင်၊ ခါဒယေ-စားသည် မည်ကုန်ရာ၏၊ တေသု-ထိုနွားတို့သည်၊ မတေသု-သေကုန်သည်ရှိသော်၊ ဂိဇ္ဈာနံ- လင်းတတို့အား၊ ဒဒေ-ပေးရာ၏၊ သောတေ စ- ရေအလျဉ်၌ သော်လည်း၊ ဝါဟယေ-မျှောရာ၏။

၁၆။ ဂုရု-ကြာသပတေးနေ့၌၊ သိပ္ပါရမ္ဘော-အတတ်ပညာ စ၍သင်မှု၊ သိဒ္ဓေါ- ပြီးစီး၏၊ ရဝိ သောကြာ စ- တနင်္ဂနွေနေ့ သောကြာနေ့၌သင်မှု၊ မဇ္ဈိမော- လျစ်လျူရ၏၊ ဗုဒ္ဓ စန္ဒရော- ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၊ တနင်္ဂလာနေ့၌သင်မှု၊ န သိပ္ပေါ-အတတ်မတတ်ရာ၊ သောရီ အင်္ဂါ စ- စနေနေ့၊ အင်္ဂါနေ့တည်း သင်မှုကား၊ မရဏံ- သေရာ၏။

၁၇။ အဋ္ဌမိယံ-လဆန်းရှစ်ရက်, လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌ အတတ် ပညာ သင်မှု၊ ဂရုံဟန္တိ- ဆရာကို သတ်သည်မည်၏၊ စာတုဒ္ဓသိ- လဆန်းတဆယ့်လေးရက်, လဆုတ်တဆယ့်လေးရက်နေ့၌ အတတ် ပညာသင်မှု၊ သိသံဟန္တိ- တပည့်ကို သတ်သည်မည်၏၊ ဒသမိယံ- လဆန်းဆယ်ရက်, လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှု၊ သိပ္ပံဟန္တိ- အတတ်ကို သတ်သည်မည်၏၊ ပုဏ္ဏမိ- လပြည့်နေ့၌ အတတ်ပညာသင်မှု၊ မာတု ပိတု ယန္တိ- အမိ, အဖကို သတ်သည် မည်၏။

၁၈။ လောကေ- လောက၌၊ သိပ္ပါရမ္ဘော- အတတ်ပညာ သင်သောသူသည်၊ သတ္တ-လဆန်းခုနစ်ရက်, လဆုတ်ခုနစ်ရက်၌၊

နာဠိကံ-အုန်းသီးကို၊ န ဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊ နဝမံ-ကိုးရက်မြောက်၌၊
လာဗ္ဗိ-အိမ်ဗူးကို၊ တဏှာ-ထို့ အတွက်၊ န ဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊ ဒွါဒသ-
တဆယ့်နှစ်ရက်မြောက်၌၊ ပြိန္ဒ-ကင်းပိန်ကို၊ န ဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊
တြိ-သုံးရက်မြောက်၌၊ မိန္ဒ-ဟင်းမျိုးကို၊ န ဘုဇ္ဇေ-မစားရာ၊
ဘုဇ္ဇေ-စားမိငြားအံ့၊ သိပ္ပံ-အတတ်သည်၊ ဝိနသတိ-ပျောက်၏။

၁၉။ လောကေ-လောက၌၊ ကုလအတ္ထံ-အမျိုး၏အကျိုးငှာ၊
ဧကံ-တယောက်သောသူကို၊ စလေ-စွန့်ရာ၏၊ ဂါမအတ္ထံ-ရွာ၏
အကျိုးငှာ၊ ကုကံ-အမျိုးကို၊ စလေ-စွန့်ရာ၏၊ ဇနပဒတ္ထံ-ဇနပုဒ်၏
အကျိုးငှာ၊ ဂါမံ-ရွာကို၊ စလေ-စွန့်ရာ၏၊ အတ္တတ္ထံ-မိမိအကျိုးငှာ၊
ပထဝီ-မြေအလုံးကို၊ စလေ-စွန့်ရာ၏။

၂၀။ လောကေ-လောက၌၊ သီဟော-ခြင်သို့ သည်လည်း
ဧကောင်း၊ သပ္ပုရိသော- သူတော်ကောင်း သည်လည်းကောင်း၊
ဧလော-ဆင်သည်လည်းကောင်း၊ ဣမေ-ဤသူတို့သည်၊ ဒေသံ-
အကျိုးမရှိသော အရပ်ကို၊ သြသဇ္ဇ-စွန့်၍၊ ဂစ္ဆန္တိ-သွားကုန်၏၊
ဧကော-ကျီးသည်လည်းကောင်း၊ ကာပုရိသော- ဖုတ်သော
ယောကျ်ား သည်လည်းကောင်း၊ ဖိဂေါ- သမင် သည်လည်း
ကောင်း၊ ဣမေ-ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ တတ္ထဝံ-ထိုမိမိကျင်လည်ရာ
အရပ်၌သာလျှင်၊ နိဇနံ-ပျက်စီးခြင်းသို့၊ ယန္တိ-ရောက်ကုန်၏။

၂၁။ ယမိ ပဒေသေ-အကြင်အရပ်၌၊ န မေဇော-မြတ်နိုး
ခြင်းလည်း မရှိ၊ န ဖေမံ-ချင်ခြင်းလည်းမရှိ၊ န စ ဗန္တဝါ-အဆွေ

သမ္ပတ(၁၀) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်။

ခင်ပွန်းလည်း မရှိ၊ ကောစိ-တစုံတခုသော၊ န စ ဝိဇ္ဇာဂါဟော-
အတတ်ပညာသင်စိမ့်သေ သူလည်းမရှိ၊ တက္က-ထိုအရပ်၌၊ ဝသန-
နေခြင်းကို၊ န ကရေ-မပြုရာ။

၂၂။ ပဏ္ဍိတော- ပညာရှိသဘောကား၊ ဧကေန ပါဒေန-
လှမ်းသောခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို မျှော်တင်းသော
စိတ်ဖြင့်၊ ရေဘိ-သွား၏၊ ဧကေန ပါဒေန-ရပ်သော ခြေကဘက်
နှင့်တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွာသောစိတ်ဖြင့်၊ တိဋ္ဌတိ-ရပ်၏၊
ပရိဋ္ဌာနံ- အရပ်သစ်ကို၊ အနိသမ္မ- မစူးစမ်းပဲ၊ ပုဗ္ဗမာလယံ-
နေရပ်ဟောင်းကို၊ န ဇဟေ-မစွန့်တည့်ရာ။

၂၃။ လောကေ- လောက၌၊ ဓန ဓည ပယောဂေသု စ-
ဥစ္စာ စပါး ရောင်းဝယ်သော အခါတို့၌လည်းကောင်း၊ တထာ-
ထိုမှတပါး၊ ဝိဇ္ဇာဂမေသု စ- အတတ်သင်သော အခါတို့၌ လည်း
ကောင်း၊ ဣဒေသု စ- တမန် အစေအပါး ခံသော အခါတို့၌
လည်းကောင်း၊ အပစာရေသု စ- မေထုန်မှီဝဲသော အခါတို့၌
လည်းကောင်း၊ တဒါ တေသု ကာလေသု-ထိုအခါတို့၌၊ လဇ္ဇာ-
အရှက်အကြောက်ကို၊ စဇ္ဇာ-စွန့်အပ်သည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်၏။

၂၄။ ထိနံ- မိန်းမတို့၏၊ အာဟာရော- အစာစားခြင်းကား၊
ပုရိသာနံ- ယောက်ျားတို့ထက် ဒွိဂုဏော- ရှစ်ဆလွန်သည်၊ ဘဝေ-
ဖြစ်၏၊ ဗုဒ္ဓိစာပိ- ပညာသည်လည်း၊ စတုဂ္ဂုဏော- လေးဆလွန်၏၊
ဝါယာမော- လုံ့လကား၊ ဆဂ္ဂုဏော- ခြောက်ဆ လွန်သည်၊
ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ ကာမောတု- ကာမဂုဏ်ကို တပ်မက်မောခြင်း
ကား၊ အဋ္ဌဂုဏော- ရှစ်ဆလွန်သည်၊ ဘဝေ-ဖြစ်၏။

၂၅။ လောကေ-လောကဉ္စ၊ ဥစ္ဆု-ကြံသည်၊ အဂ္ဂတော-
 အဖျားမှ၊ ကမေန- အစဉ်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ- အဆစ်တိုင်း
 အဆစ်တိုင်း၊ ဝိသေသ ရသဝါ- လွန်ထူးသော အရသာရှိသည်၊
 ဟောတိ- ဖြစ်၏၊ သုမေတ္ထိကော- ခင်ပွန်းကောင်း ဖြစ်သော၊
 သာဓု- သူတော်သူမြတ်သည်လည်း၊ တထာ- ထို ကြံ၏ အဖျားမှ
 အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍ ချိုသည်နှင့်တူ၏၊ ဒုဇ္ဇေနော- ယုတ်မာ
 သော အဆွေခင်ပွန်းကား၊ ဝိပရိတောဝ- အရင်းစသာ ချို၍
 အဖျားတိုင်လတ်သော် မချိုသောကြံ၏ သဘောတည်း။

၂၆။ ကဿကော- လယ်လုပ် သော သူ လည်းကောင်း၊
 ဝါဏိဇော- ကုန်သည်လည်းကောင်း၊ အမစ္စော- အမတ် လည်း
 ကောင်း၊ သုတ သီလဝါ- အကြားအမြင် သီတင်းသီလနှင့် ပြည့်စုံ
 သော၊ သမဏော- ရဟန်းလည်းကောင်း၊ တေသု- ထိုလေးပါး
 တို့သည်၊ ဝိပုလ ဇာတေသု- ပြန်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်၊
 ရဋ္ဌပိ- တိုင်းနှိုင်ငံသည်လည်း၊ ဝိပုလံ- ပြန်ပြောသည်၊ သိယာ-
 ဖြစ်ရာ၏။

၂၇။ မန္တာ- အတတ်ပညာသည်၊ အသဗ္ဗာယမလာ- ရွတ်အံ
 သရဇ္ဈာယ်ခြင်း မရှိလျှင် ပျောက်ပျက်၏၊ သရာ- အိမ်ထောင်
 စီးပွားတို့သည်၊ အနုဋ္ဌာန မလာ- ထကြွလုံ့လမရှိ ပျင်းရိလျှင်
 ပျက်စီးကုန်၏၊ ကောသဇ္ဇံ- ပျင်းရိခြင်းသည်၊ ဝဏ္ဏဿ- အဆင်း
 လှသောသူ၏၊ မလံ- အညစ်အကြေးတည်း၊ ပမာဒေါ- မေ့လျော
 ခြင်းသည်၊ ရက္ခတော- ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော ရဟန်း၏၊
 မလံ- အညစ်အကြေးတည်း။

၂၇။ လောကေ-လောကဗျ၊ ဟိနာနံ-ချိုသောလုံ့လ ရှိကုန်
 သော၊ ဇနာနံ-လူတို့၏၊ ဝိတ္တံ-ဥစ္စာသည်၊ ဝိရာနံ-ကြီးမားသော
 လုံ့လ ရှိကုန်သော သူတို့၏၊ အန္တကတ္တနံ- ဥစ္စာ၏ အပြစ်သို့၊
 ဂစ္ဆတေ-ရောက်တတ်၏၊ ဟိနာ ဇနာ-ယုတ်မာသော သူတို့သည်၊
 ဗုဗ္ဗ ကမ္မဗုဗ္ဗဓာနုတံ-ရွေးကံသာ ပဓာနုဟူ၍၊ ဝဒန္တိ-ဆိုကုန်သလျှင်
 စာတည်း။

၂၈။ ဝီရာ- ပညာရှိကား၊ ဝေ-ဤသို့၊ န ဝဒန္တိ- မဆိုကုန်၊
 သဗ္ဗကမမ္မ- ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို၊ ဝါယမိံ- သု- လုံ့လ
 ပြုကုန်သည်သာလျှင်တည်း၊ စေ-အကယ်၍၊ ဟိ ကမ္မ-ထိုအမှုသည်၊
 န သိဇ္ဈတိ-မပြီးခဲ့အံ့၊ အ ဗလံ ဝေ- ရည်တိုင်း အကျိုးမဖြစ်သည်
 သာလျှင်တည်း၊ ကိံ ဒေါ-သော-အဘယ်အပြစ်ရှိအံ့နည်း။

၃၀။ ယော နရော- အကြင် ယောက်ျား၊ မိန်းမသည်၊
 နိစကုလံ-ယုတ်နိမ့်သောအမျိုး၌လည်း ဖြစ်၏၊ နိဗ္ဗညံ ဝါ-နှုတ်မှု
 ပညာ၊ လက်မှုပညာ အတတ်လည်းမရှိ၊ နိရူပံ-အရပ်အရှည်လည်း
 မတင့်တယ်၊ နိဗ္ဗလံ အမံ-အစွမ်းခွန်အားလည်းမရှိ၊ တထာပိ-
 ထိုသို့ အပြစ်ထင်သော်လည်း၊ ဣမံ ကာလံ- ဤကာလကား၊
 ဆုတ္တကာလံ- ကာလဆုတ်တည်း၊ ဓနမေဝ-ဥစ္စာသည် သာလျှင်၊
 ဝိသေသသံ-အထူးပြုသော ကာလတည်း။

မကိဏ္ဍက ကဏ္ဍံ - ပြုံးပြုံးသည်ကို ဆိုရာဖြစ်သော အပိုင်းသည်၊
 နိဇ္ဇိတံ-ပြုံးပြုံး။

နိဂုံး

က။ ပဏ္ဍိတော ကဏ္ဍော- ပညာရှိကို ဆိုရာ အပိုင်း လည်း
 ကောင်း၊ သုဇနော ကဏ္ဍော- သူတော်ကောင်းကို ဆိုရာ အပိုင်း
 လည်းကောင်း၊ ဒုဇနော- သူယုတ်ကိုဆိုရာအပိုင်း လည်းကောင်း၊
 မိတ္တ ဣတ္ထိ စ- အဆွေခပ်ပန်းကိုဆိုရာအပိုင်း၊ မိန်းမကိုဆိုရာအပိုင်း
 လည်းကောင်း၊ ရာဇာ ဗကိဏ္ဍကော စ- မင်းကို ဆိုရာအပိုင်း၊
 ပြုံးပြမ်းသောစကားကို ဆိုရာဖြစ်သော အပိုင်း လည်းကောင်း၊
 ဣတိ- ဤသို့၊ သတ္တကဏ္ဍဝိဘူသီနော- ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်းဆာ
 ဆင်အပ်သော လောကနိတိ ကျမ်း၏။ “စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာ-
 စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မမဇ မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု” အမည်တော်
 ရှိသော မဟာအောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်း ဆရာတော်သည်၊
 သောဓိတော- သူတ်သင်အပ်သော၊ အယံ လောကနိတိနိဿယော-
 ဤလောကနိတိ နိဿယသည်။ ကာသိကော သတေဆနောတျ-
 ၁၁၉၆-ခု၊ ဒုတိယာသာဠေ- ဒုတိယာဝါဆိုလ၌၊ ကာဠေ သတ္တမ
 အာဒိဗော- လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက် တနင်္ဂနွေနေ့၌၊ နိဠိတော-
 ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနိတိအနက်-ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီးပါဠိ
ပရိတ္တနိဒါန

- ၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေသု၊ အတြာဂစ္ဆန္တိ ဒေဝတာ၊
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊ သုဏန္တိ သဂ္ဂမောက္ခဒံ။
- ၂။ ဓမ္မဿပနကာလော အယ် ဘဒ္ဒန္တာ၊
- ၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ
သမ္ဗုဒ္ဓဿ။
- ၄။ ယေ သန္တာ သန္တပီတော၊
တိသရဏ သရဏာ၊
တ္ထေ လောကန္တရော၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာ စ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟန၊
ဗျာဝဇ္ဇာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တိ ဒေဝါ၊
ဝရ ကနက မယေ၊
မေရုရာဇေ ဝသန္တော။
သန္တော သန္တောသဟေတံ၊
မုနိဝရ ဝစနံ၊
သောတုမဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

ဝတ်အသင်းသို့ ဝတ်အသင်းသားများ ဖြတ်၍ ဖြတ်၍ ရွတ်ဖတ်
နိုင်ကြစေရန် () ဤကဲ့သို့ ကော်မာ အမှတ်ဖြင့် ပြထားပါသည်။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေသု၊ ယက္ခာ ဒေဝါ စ ပြဟ္မနေော၊။
ယံ အမေဟံ ကတံ ပုညံ၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသာဓကံ၊။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတွာ၊ သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ၊။
ပမာဒရဟိတာ ဟောန္တု၊ အာရက္ခဒသု ဝိသေသတော၊။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊ ဝုဇ္ဈိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ၊။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊ ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ၊။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟေန္တု သုခိ သဗ္ဗေ၊ ပရိဝါရေဟိ အတ္တနေော၊။
အနိဿာ သုမနာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ၊။

၉။ ရာဇတော ဝါ စောရတော ဝါ၊
မနုဿတော ဝါ အမနုဿတော ဝါ၊
အဂ္ဂိတော ဝါ ဥဒကတော ဝါ၊
ပိသာစတော ဝါ ခါဏုကတော ဝါ၊
ကဏုကတော ဝါ နက္ခတ္တတော ဝါ၊
ဇနပဒရောဂတော ဝါ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ၊
အသန္ဒိဋ္ဌိဒတာ ဝါ အသပ္ပုရိသတော ဝါ၊
စက္က ဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကု၊
အဟိ ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒိပိ အစ္ဆ တရစ္ဆ၊
သုကရ မဟိံသ ယက္ခ ရက္ခသာဒိဟိ၊
နာနာဘယတော ဝါ နာနာရောဂတော ဝါ
နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ အာရက္ခံ ဂဏန္တု။။

၁-မင်္ဂလသုတ်
မင်္ဂလနိဒါန

- က။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသံ ဟိ၊ စိန္တယိံ သု သဒေပကာ၊^၈
သောတ္တာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံ သဉ္စ မင်္ဂလံ။
- ခ။ ဒေသိတံ ဒေဝ ဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာယနံ။
သဗ္ဗဇောက ဟိတတ္တာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊^၉
- ဂ။ ဧဝံ မေသုတံ၊ ကေံ သမယံ ဘဂဝေါ သာဇတ္ထိယံ ဝိဟရတိ၊
ဇေတဝနေ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊ အထခေါ
အညတံရာ ဒေဝတာ အဘိက္ကန္တာယ ရတ္တိယာ အဘိက္ကန္တ
ဝဏ္ဏာ ကေဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ သြဘာသေတာ။
- ဃ။ ယေန ဘဂဝေါ၊ တေနုပသကံမိ၊ ဥပသကံမိတာ ဘဂဝန္တံ
အဘိဝါဒေတာ ကေမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ကေမန္တံ ဌိတာ ခေါ
သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

ဒေဝတာ ယာဝန

- ၉။ ဗဟူ ဒေဝေါ မနုဿာ စ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ။
အာကာခံမာနာ သောတ္တာနံ၊ ဗြဟ္မိ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

ပုဒ္ဓဒေသိတ

- ၁။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။
ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၂။ ပတိရူပ ဒေသဝါသော စ၊ ပုဗ္ဗေ စ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္ဗာ ပဏိဓိ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

- ၃။ ဗာဟုဿစူဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယော စ သုသိက္ခိတော၊။
သုဘာသိတာ စ ယာဝါစာ၊ ဧတံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ၊။
- ၄။ မာတာ ပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော၊။
အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ၊ ဧတံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ၊။
- ၅။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ စ၊ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော၊။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ၊ ဧတံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ၊။
- ၆။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာ စ သံယမော၊။
အပ္ပမာဒေါ စ ဓမ္မေသု၊ ဧတံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ၊။
- ၇။ ဂါရဝေါ စ နိဝါတော စ၊ သန္တုဋ္ဌိ စ ကတညုတာ၊။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ၊။
- ၈။ ခန္တိ စ သောဝစယတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ၊။
ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ဧတံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ၊။
- ၉။ တပေါ စ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ၊။
နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာ စ၊ ဧတံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ၊။
- ၁၀။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မဟိ၊ စိတ္တံ ယဿ နကမ္ပတိ၊။
အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဧတံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ၊။

အာနိသံသ

- က။ တောဒိသာနိ ကတာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပ္ပရာဇိတာ၊။
သဗ္ဗတ္ထ သောတ္ထိံ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလာ မုတ္တမံ၊။

မင်္ဂလာသုတ္တံ—နိဋ္ဌိတံ။

၂-ရတနသုတ် နိဒါန

က။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ၊ တထာဂတဿ ဒဿ ပါရမိယော၊ ဝသ ဥပပါရမိယော၊ ဒဿ ပရမတ္ထပါရမိယော တိ၊ သမတိံသ ပါရမိယော ပဉ္စ မဟာ ပရိစ္စာဂေ၊ လောကတ္ထစရိယံ ဉာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယန္တိ၊ တိဿော စရိယာယော ပစ္ဆိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိ၊ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ ပဓာန စရိယံ၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတညာဏပုဋိဝေဓံ၊ ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ နဝ လောကုတ္တရ ဓမ္မေတိ၊ သဗ္ဗေပိ မေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတော၊ ဝေသာလိယာ တီသု ပါကာရန္တရေသု၊ တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တိကရောဇ္ဇော၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယ၊ ကာရုညစိတ္တိ ဥပဋ္ဌပေတော။

- ခ။ ကောဋီသက သဟဿေသု၊ စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
- ယဿာဏံ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ၊ ယဉ္စ ဝေသာလိယာ ပုရေ။
- ဂ။ ရောဂါ မနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခ၊ သမ္ဘုတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
- ခိပ္ပ မန္တရ ဓာပေသိ၊ ပရိတ္တိ တံ ဘဏာမ ဟေ။

အာနန္ဒဘာသိတ

- ၁။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
- ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ။
- သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တိ။
- အထောပိ သက္ကစ သုဏန္တု ဘာသိတံ။

၂။ တသ္မာ ဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗေ၊
 မေတ္တံ ကရေထ မာနုသိယာ ပဇာယ၊။
 ဒိဝါ စ ရတော စ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
 တသ္မာ ဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ၊။

၃။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ၊။
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

၄။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏိတံ၊
 ယဒဇ္ဈဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော၊။
 န တေန ဓမ္မေန သမတ္ထိ ကိဉ္စိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

၅။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယီ သုစိံ၊
 သမာဓိ မာနန္တရိကည မာဟု၊။
 သမာဓိနာ တေန သမော န ဝိဇ္ဇတိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

၆။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပသတ္တာ၊
 စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ၊။
 တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂတဿ သာဝကာ၊
 ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပလာနိ၊။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

၇။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဠေန၊
 နိက္ကာမိနော ဂေါတမ သာသနမ္ပိ၊။
 တေ ပတ္တိပတ္တာ အမတံ ဝိဂ္ဂယ၊
 လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတိ ဘုဉ္ဇမာနာ၊။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

၈။ ယထိန္ဒုခိလော ပထဝိဿိတော သိယာ၊
 စတုပ္ပိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော၊။
 တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယော အရိယသစ္စာနိ အဝေစ္စ ပဿတိ၊။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

၉။ ယေ အရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘီရ ပညေန သုဒေသိတာနိ၊။
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 န တေ ဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ၊။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

၁၀။ သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
 တယဿ မ္မော ဇဟိတာ ဘဝန္တိ၊။
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္စ၊
 သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္ဇိ၊။

၁၁။ စတုဟာပါယေဟိ စ ဝိပုမုတ္တော၊
 ဆစ္စာဘိ ဌာနာနိ အဘဗ္ဗ ကာတံ၊။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

၁၂။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မ ကရေတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒ စေတသာ ဝါ၊။
 အဘဗ္ဗ သော တဿ ပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌာပဒဿ ဝုတ္တာ၊။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

၁၃။ ဝနပုဂ္ဂမ္ဘေ ယထ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
 ဂိမ္မာန မာသေ ပဌမသ္မိံ ဂိဓမ္မံ၊။
 တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊
 နိဗ္ဗာနဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ၊။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု၊။

၁၄။ ဝရော ဣရည ဝရဒေါ ဝရာဟရော၊
 အနုတ္တရော ဓမ္မဝရံ အဒေသယိ၊။
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု၊။

၁၅။ ခိဏံ ပုရာဏံ နံဝ နတ္ထိံ သမ္ဘဝံ၊
 ဝိရတ္တစိတ္တာ ယတိကေ ဘဝသ္မိံ၊။
 တေ ခိဏဗိဇာ အဝိရူဠိဆန္ဒာ၊
 နိဗ္ဗန္တိ ဓိရာ ယထယံ ပဒိပေါ၊။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု၊။

သက္ကဘာသိတ

၁၆။ ယာနိဓ ဘူကာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ၊။
 တထာဂတံ ဒေဝ မနုဿ ပူဇိတံ၊
 ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိံ ဟောတု၊။

၁၇။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ၊။
 တထာဂတံ ဒေဝ မနုဿာ ပုဇိတံ၊
 ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိံ ဟောတု၊။

၁၈။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိ ဝါ ယာနိ ဝ အန္တလိက္ခေ၊။
 တထာဂတံ ဒေဝ မနုဿ ပုဇိတံ၊
 သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိံ ဟောတု၊။

ရတနသုတ္တံ-နိဋ္ဌိတံ။

၃-မေတ္တသုတ်

နိဒါန

က။ ယဿာ နုဘာဝတော ယက္ခာ၊
 နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ၊။
 *ယမ္ပိ စေဝါ နုယုဉ္ဇေန္တော၊ ရတ္တိန္တိဝ မတန္တိတော၊။

ခ။ သုခံ သုပတိံ သုတ္တော စ၊ ပါပံ ကိဉ္စ န ပဿတိ၊။
 ဧဝ မာဒိ ဂုဏပေတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။

*ယဉ္ဇိ

၁။ ကရုဏီယ မတ္တကုသလေန၊
 ယန္တိ သန္တိ ပဒံ အဘိသမေစ္စ၊။
 သက္ကော ဥဇ္ဇ စ သုဟဇ္ဇ စ၊
 သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနီ၊။

၂။ သန္တုဿကော စ သုဘရော စ၊
 အပ္ပကိစ္စော စ သလ္လဟုကဝုတ္တိ၊။
 သန္တိန္ဒြိယော စ နိပကော စ၊
 အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသု နန္ဒဂိဒ္ဓေါ၊။

၃။ န စ ခုဒ္ဒ မာစဇရ ကိဉ္စိ၊
 ယေန ဝိညု ပရေ ဥပဝဒေယျံ၊။
 သုခိနော ဝ ခေမိနော ဟောန္တု၊
 သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ၊။

၄။ ယေ ကေစိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊
 တဿ ဝါ ထာဝရာဝ နဝ သေဿ၊။
 ဒီဃာ ဝါ ယေဝ မဟန္တာ၊
 မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ၊။

၅။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
 ယေဝ ဒုရေ ဝသန္တိ အဝိဒုရေ၊။
 ဘူတာ ဝ သမ္ဘဝေသိဝ၊
 သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တု သုခိတတ္တာ၊။

၆။ န ဖရော ပရံ နိက္ခဗေထ၊
 နာတိ မညေထ ကတ္ထံ န ကိဉ္စိ၊
 ဗျာရောသနာ ပဋိသသည၊
 နာည မညဿ ဒုက္ခ မိစ္ဆေယျ၊။

၇။ မဒတာ ယထာ နိယံပုတ္တ၊
 မာယုသော ကေပုတ္တ မနုရုက္ခေ၊။
 ဝေမ္ပိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
 မာနသံ အာဝဇော အပရိမာဏံ၊။

၈။ မေတ္တာဉ္စ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊
 မာနသံ အာဝဇော အပရိမာဏံ၊။
 ဉဉ္စိ အဂေ စ တိရိယဉ္စ၊
 အ သမ္မာဓံ အဝေရ မသပတ္တံ၊။

၉။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္ဒောဇ၊
 သယာနော ယာဝတဘာဿ ဝိတမိန္ဒေ၊။
 ဇေတံ သဘိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
 ဗြဟ္မဇေတံ ဝိဟာရ မိဓ မာဟု၊။

၁၀။ ဒိဋ္ဌိံ အနုပဂ္ဂမ္ပ၊
 သီလဝါ ဒဿနေန သပ္ပန္နော၊။
 ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
 န ဟိ ဇာတုဂ္ဂဗ္ဗသေယျ ပုန ရေတိ၊။

မေတ္တသုတ်-နိဋ္ဌိတံ။

၄-ခန္ဓသုတ်

နိဒါန

- က။ သဗ္ဗာ သီဝိသ ဇာတိနံ၊ ဒိဗ္ဗမန္တံ ဂဒံ ဝိယ၊။
ယံ နာသေတိ ဝိသံ ယောရံ၊ သေသဉ္စာပိ ပရိယယံ၊။
- ခ။ အာဏာခေတ္တံမှိ သဗ္ဗတ္ထံ၊ သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏိနံ၊။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။

ခန္ဓပရိတ္တ

- ၁။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ရောပဏ္ဍေဟိ မေ၊။
ဆဗျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ စ၊။
- ၂။ အပါဒကေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဒွိပါဒကေဟိ မေ၊။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊ မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ၊။
- ၃။ မာ မံ အပါဒကော ဟိံ သိ၊ မာ မံ ဟိံ သိ ဒွိပါဒကော၊။
မာ မံ စတုပ္ပဒေဝိ ဟိံ သိ၊ မာ မံ ဟိံ သိ ဗဟုပ္ပဒေဝိ၊။
- ၄။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊ သဗ္ဗေ ဘူတာ စ ကေဝလာ၊။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊ မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ၊။
- ၅။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊ အပ္ပမာဏော ဓမ္မော၊။
အပ္ပမာဏော သံသော၊ ပမာဏန္တာနိ သရိယပါနိ၊။
အဟိ ဝိစ္ဆိကာ သတပဒိ၊ ဥဏ္ဏနာဘိ သရုပ္ပ မုသိကာ၊။

၆။ ကတာ မေ ရက္ခာ၊ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊ ပဋိက္ခန္တု ဘူတာနိ၊။
 သောဟံ နမော သာဝတော၊
 နမော သတ္တန္တံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနံ၊။

ခန္ဓပရိတ္တံ-နိဋ္ဌိတံ။

၅-မောရသုတ်
 နိဒါန

၈။ ပူရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ မောရယောနိယံ၊။
 ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊ မဟာသတ္တံ ဝနေစရာ၊။
 ၉။ စိရသံ ဝါယမန္တာပိ၊ နေဝ သက္ခိံ သု ဂဏှိတံ၊။
 ဗြဟ္မမန္တန္တိ အက္ခာတံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။

မောရပရိတ္တ

၁။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိသဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော၊။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိသဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ဒိဝသံ၊။
 ၂။ ယေ ဗြဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု၊။
 နမတ္တု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္တု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ၊။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတာ၊ မောရော စရထိံ သေနာ၊။

၃။ အပေတယံ စက္ခုမာ ကေရာဇာ၊
 ဟရိဿဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော၊။
 တံ တံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
 တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟရေမု ရတ္တိံ၊။

၄။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေ စ မံ ပါလယန္တု၊။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ၊။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတ္တာ၊ မောရော ဝါသ မကပ္ပယိံ၊။

မောရပရိတ္တံ-နိဋ္ဌိတံ။

၆-ဝန္ဓသုတ်
 နိဒါန

က။ ဗုရေန္တံ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ နိဗ္ဗတ္တံ ဝဇ္ဇဇာတိယံ၊။
 ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂံ၊ မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိံ၊။
 ခ။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊ လောကနာထေန ဘာသိတံ၊။
 ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။

ဝန္ဓပရိတ္တံ

၁။ အတ္တိံ လောကေ သီလဂုဏော၊
 သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ၊။
 တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊ သစ္စကိရိယ မန္တုတ္တရံ၊။

၂။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊ သရိတွာ ပုဗ္ဗကေ ဝိနေ၊။
သမ္ပဗလ မဝဿာယ၊ သစ္စကိရိယ မကာသဟံ၊။

၃။ သန္တိ ပက္ခာ အ ပတနာ၊ သန္တိ ဗါဒါ အဝဉ္ဇနာ၊။
မာတာ ဖိတာ စ နိက္ခန္တာ၊ ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ၊။

၄။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယံ၊ မဟာပဇ္ဇလိတော သိခိ၊။
ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊
ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခိ၊။
သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊ သော မေ သစ္စပါရမီ၊။

ဝဋ္ဋပရိတ္တံ - နိဋ္ဌိတံ။

၇-ဓလေ့သုတ်
နိဒါန

က။ ယဿာ နုဿရဇဏနာပိ၊ အန္တလိက္ခေပိ ဗါဏိနော၊။
ပတိဋ္ဌ မဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ၊။
ခ။ သဗ္ဗု ပဒ္ဒဝ ဇာလမ္ဘာ၊ ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ၊။
ဂဏနာ န စ မုတ္တာနံ၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ၊။

ဓလေ့ပရိတ္တ

ဂ။ ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဇ္ဇေယံ ဝိဟရတိ၊။
ဇေတဝနေ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊။

၁။ တတြ ခေါ် ဘဂဝါ ဘိက္ခု။ အာမန္တေသိ ဘိက္ခဝေါတိ၊
 ဘဒ္ဒန္တေတိ တေ ဘိက္ခု။ ဘဂဝတော ပစ္စယောသိ၊ ဘဂဝါ
 တေဒဝေါ။ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒေါသုရ သင်္ဂါမော၊
 သမုပဗျူဠော အဟောသိ၊ အထခေါ ဘိက္ခဝေ သက္ကော
 ဒေါန မိန္ဒော၊ ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေသိ၊ သစေ
 မာရိသာ ဒေါနံ သင်္ဂါမဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဘယံ ဝါ
 ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ
 ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ မမံ ဟိ ဝေါ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊
 ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊
 သော ပဟိယိဿတိ။

၂။ နော စေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ
 ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာ
 ပတိဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ၊ ယံ
 ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော
 ပဟိယိဿတိ။

၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
 ကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
 ကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လော
 ကယတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော
 ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိ။

၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေယျံ ဥလ္လော
ကေယျာယ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေယျံ ဥလ္လော
ကေယျာယ၊ ဤသာနဿ ဟံ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေယျံ ဥလ္လော
ကယတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော
ဝါ၊ သော ပဟိယိဿတိတိ၊။

၅။ တံ ခေါ ပန ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါနမိန္ဒဿ
ဇေယျံ ဥလ္လောကယတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေယျံ
ဥလ္လောကယတံ၊ ဝရုဏဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေယျံ ဥလ္လော
ကယတံ၊ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေယျံ ဥလ္လောကယတံ၊
ယံ ဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊
သော ပဟိယေထာပိ နောပိ ပဟိယေထ၊။

၆။ တံ ကိဿဟေဟု သက္ကော ဟံ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါနမိန္ဒော၊
အ ဝိဘဉာဂေါ အ ဝိတဒေါသော အ စိတမောဟော၊ ဘိရူ
ဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတိ၊။

၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဧဝံ ဝဒါမိ၊ သစေ တုမ္ဘာကံ
ဘိက္ခဝေ၊ အရညဂတာနံ ဝါ ရုက္ခမူလဂတာနံ ဝါ သုညာဂါရ
ဂတာနံဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံ
သော ဝါ၊ မမေဝ တသ္မိံ သမယေ အနုဿရေယျာယ၊။

၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိဇ္ဇာ
စရဏ သမ္ပန္နော၊ သုဂတော လောကဝိဒ္ဓံ၊ အနုတ္တရော ပုရိသ
ဒမ္မသာရံထိ၊ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ ဗုဒ္ဓေါ ဘဂဝါတိ၊။

၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ, ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ, သော ပဟိ
ယိဿတိ,။

၁၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ,၊ အထ ဓမ္မ
အနုဿရေယျာထ,။

၁၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတာ ဓမ္မော, သန္တိဋ္ဌိကော,
အကာလိကော, ဧဟိပဿိကော, ဩပနေယျိကော, ပစ္စတ္တံ
ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညူဟိတိ,။

၁၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ, ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ, သော ပဟိ
ယိဿတိ,။

၁၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ,၊ အထ သံဃံ
အနုဿရေယျာထ,။

၁၄။ သပ္ပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော,
ဥပ္ပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော, ဉာယပ္ပုဋ္ဌိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော, သာမိစိပ္ပုဋ္ဌိပန္နော ဘဂဝတော
သာဝက သံဃော, ယဒိဒံ စတ္တာရိ ပုရိသ ယုဂါနိ အဋ္ဌ ပုရိသ
ပုဂ္ဂလာ၊ ဧသ ဘဂဝတော သာဝက သံဃော, အာဟုနေယျော
ပါဟုနေယျော, ဒက္ခိဏေယျော, အဗ္ဗလိကရုဏီယော, အနုတ္တရံ
ပုညက္ခေတ္တံ လောကဿာတိ,။

၁၅။ သံဃံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ၊ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ လောမဟံသော ဝါ၊ သော ပဟီ
ယိဿတိ။

၁၆။ တံ ကိဿဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခဝေ အရဟံ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိတရာဂေါ ဝိတဒေါသော ဝိတမောဟော၊
အဘိရူ အဆမ္ဘိ အနုတြာသိ အပလာယိတိ။

၁၇။ ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊ ဣဒံ ဝတုာန သုဂတော၊
အထာပရံ တေ ဒဝေါစ သတ္တာ။

၁၈။ အရညေ ရုက္ခမူလေ ဝါ၊ သုညာဂါရေဝ ဘိက္ခဝေါ၊
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊ ဘယံ တုမ္ဘာက နော သိယာ။

၁၉။ နော စေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊ လောကဇေဋ္ဌံ နရာသဘံ၊
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ။

၂၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊ နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သံဃံ သရေယျာထ၊ ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ။

၂၁။ ဧဝံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊ ဓမ္မံ သံဃဉ္စ ဘိက္ခဝေါ၊
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ၊
လောမဟံသော န ဟေဿတိ။

ဇေဂ္ဂပရိတ္တံ-နိဋ္ဌိတံ။

၈-အာဠာနာဠိယသုတ် နိဒါန

- က။ အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊ သာသနေ သာရု သမ္မတေ၊။
အမနုဿေဟိ စဇ္ဇေဟိ၊ သဒါ ကံဗ္ဗိသ ကာရိတိ၊။
- ခ။ ပရိသာနံ စတဿန္တံ၊ အဟိံသာယ စ ဂုတ္တိယာ၊။
ယံ ဒေသေသိ မဟာဝီရော၊ ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ၊။

အာဠာနာဠိယသုတ္တ

- ၁။ ဝိပဏိဿ စ နမတ္ထု၊ စက္ခုမန္တဿ သိရီမတော၊။
သိခိဿာပိ စ နမတ္ထု၊ သဗ္ဗဘူတာ နုကမ္ပိနော၊။
- ၂။ ဝေဿဘုဿ စ နမတ္ထု၊ နှာတကဿ တပဿိနော၊။
နမတ္ထု ကကုသန္တဿ၊ မာရုသနာ ပမဒ္ဒိနော၊။
- ၃။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊ ပြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော၊။
ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊ ဝိပုမုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ၊။
- ၄။ အင်္ဂီရသဿ နမတ္ထု၊ သကျပုတ္တဿ သိရီမတော၊။
ယော ဣမံ ဓမ္မံ ဒေသေသိ၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ ပနုဒနံ၊။
- ၅။ ယေ စာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊ သထာဘူတံ ဝိပဿိသံ၊။
တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊ မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ၊။

၆။ ဟိတံ ဒေဝ မနုဿာနံ၊ ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ၊။
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ၊။

၇။ ဧတေ စညေ စ သမ္ပုဒ္ဓါ၊ အနေက သံတကောဠိယော၊။
သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ၊။

၈။ သဗ္ဗေ ဒိသဗလူပေတာ၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟု ပါဂတာ၊။
သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊ အာသဘံ ဌာန မုတ္တမံ၊။

၉။ သီဟနာဒံ နဒဇ္ဇေ တေ၊ ပရိသာသု ဝိသာရဒါ၊။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊ လောကေ အပ္ပဋိဝတ္တိယံ၊။

၁၀။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓံဓမ္မေဟိ၊ အဠာရသဟိ နာယကာ၊။
ဗာတ္ထိံသ လက္ခဏူပေတာ၊ သိတာ နုဗျဉ္ဇနာ ဓရာ၊။

၁၁။ ဗျာမပ္ပဘာယ သပ္ပဘာ၊ သဗ္ဗေ တေ မုနိက္ခုရာ၊။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊ သဗ္ဗေ ဒိဏာသဝါ ဇိနာ၊။

၁၂။ မဟာပတာ မဟာတေဇာ၊ မဟာပညာ မဟဗ္ဗလာ၊။
မဟာကာရုဏိကာ ဓိရာ၊ သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ၊။

၁၃။ ဒီပါ နာထာ ပတိဋ္ဌာ စ၊ တာဏာ လေဏာ စ ပါဏိနံ၊။
ဂတီ ဗန္ဓု မဟေဿာသာ၊ သရဏာ စ ဟိတေသိနော၊။

၁၄။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊ သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ၊။
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊ ဝန္ဒာမိ ပုရိသုတ္တမေ၊။

၁၅။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊ ဝဒ္ဓာမေ တေ တထာဂတေ၊။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊ ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ၊။

၁၆။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊ ပုဒ္ဓါ သန္တိကရာ တုဝံ၊။
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗဘယေဟိ စ၊။

၁၇။ သဗ္ဗရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊ သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော၊။
သဗ္ဗဘေရ မတိက္ကန္တော၊ နိဗ္ဗုတော စ တုဝံ ဘဝ၊။

၁၈။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊ ခန္တိမေတ္တာ ဗလေန စ၊။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ၊။

၁၉။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ၊။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ၊။

၂၀။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ၊။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ၊။

၂၁။ ပစ္ဆိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ နာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ၊။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ၊။

၂၂။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ သန္တိ ယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ၊။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ၊။

၂၃။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊ ဒက္ခိဏေန ဝိရုဇ္ဇကော၊။
ပစ္ဆိမေန ဝိရုပက္ခော၊ ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ၊။

- ၂၄။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသသိနော။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ။
- ၂၅။ အာကာသဌာ စ ဘူမဌာ၊ ဒေဝါနာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ။
- ၂၆။ ဣဒ္ဓိမန္တောစ ယေ ဒေဝါ၊ ဝသန္တာ ဣဓ သာသနေ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊ အ ရောဂေန သုခေန စ။
- ၂၇။ သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု၊
သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
မာ တေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊ သုခိ ဒီဃာယုကော ဘဝ။
- ၂၈။ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊ နိစ္စံ ဝုဇ္ဈာပစာယိနော။
စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဇ္ဈန္တိ၊ အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ။

အာဠာနာဠိယသုတ်-နိဋ္ဌိတံ။

၉-အင်္ဂုလိမာလသုတ် နိဒါန

က။ ပရိက္ခံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
နိသိန္ဒဠာန ဓောဝနံ။
ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

ခ။ သေတ္ထိနာ ဂဗ္ဘဝုဠာနံ၊
ယဉ္ဇ သာဓုဓတိ တဒ်ဏေ။
ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊
လောကနာထေန ဘာသိတံ။
ကပ္ပဠာယိ မဟာတေဇံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမဟေ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တ

ဒ။ ယတောဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယံ ဇာတော၊
နာဘိဇာနာမိ သဉ္ဇိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါရောပေတာ၊ တေန
သစ္စေန သောတ္ထိံ တေ ဟောတု၊ သောတ္ထိံ ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ-နိဋ္ဌိတံ။

၁၀ - ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်
နိဒါန

- က။ သံသာဓရ သံသရန္တာနံ၊ သဗ္ဗဒုက္ခ ဝိနာသနေ၊။
သတ္တ ဓမ္မေ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ မုာရသေနာ ပမဒ္ဒနေ၊။
- ခ။ ဗုဇ္ဈိတာ ယေ စိမေ သတ္တာ၊ တိဘဝါ မုတ္တကုတ္တမာ၊။
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊ အမတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ၊။
- ဂ။ ဝေမာဒိ ဂုဏုပေတံ၊ အနေက ဂုဏသင်္ဂဟံ၊။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ ဘဏာမ ဟေ၊။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တ

- ၁။ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ သတိသင်္ခါတော၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယော တုထာ၊။
ဝီရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ စ တထာပရေ၊။
- ၂။ သမာဓုပေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ၊။
မုနိနာ သမ္မဒက္ခာတာ၊ ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ၊။
- ၃။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊ နိဗ္ဗာနာယ စ ဗောဓိယာ၊။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊။
- ၄။ ကေသ္မိံ သမယေ နာထော၊ မောဂ္ဂုလ္လာနဉ္စ ကဿပံ၊။
ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိံ၊။

- ၅။ တေ စ တံ အဘိနန္ဒိတံ၊ ရောဂါ မုစ္ဆိံသု တခံဏေ၊။
 တေနေ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သေတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊။
- ၆။ ကေဒါ မေရုဇာပိ၊ ဂေလညေနာဘိ ပိဋိတော၊။
 စုဒ္ဓတ္ထေရေန တံ သေဝ၊ ဘဏာပေတွာန သာဒရံ၊။
- ၇။ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊ တမှာ ဝုဋ္ဌာသိ ဌာနသော၊။
 တေနေ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သေတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊။
- ၈။ ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊ တိဏန္ဒမ္ပိ မဟေသိနံ၊။
 မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊ ပတ္တာ နုပုတ္တိ ဓမ္မတံ၊။
 တေနေ သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သေတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ-နိဋ္ဌိတံ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ်

- ၁။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ မဂ်လဉ္စ၊
 ယော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
 ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု၊။
- ၂။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝ မဂ်လဉ္စ၊
 သော စာ မနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
 ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနာသ မေန္တု၊။

၃။ ယံ ဒန္တိမိတ္တံ အာမ မင်္ဂလဉ္စ၊
 ယော စာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ၊
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုဗိနံ အကန္တံ၊
 သိသာနုဘာဝေနေ ဝိနာသ မေန္တိ၊။

၄။ ဒုက္ခပဏှာ စ နိဒ္ဒုက္ခာ၊ ဘယပုဏှာ စ နိဗ္ဗယာ၊
 သောကပ္ပုဏှာ စ နိသောကာ၊
 ဟောန္တိ သဗ္ဗေပိ ပါဏိနေ၊။

၅။ ဣဿာတာ စ အမေဟိ၊ သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ၊
 သဗ္ဗေ ဒေဝါ နုမောဒန္တိ၊ သပ္ပသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ၊။

၆။ ဒါနံ ဒေန္တိ သဒ္ဓါယ၊ သီလံ ရက္ခန္တိ သဗ္ဗဒါ၊
 အာဝနာ သီရိတာ ဟောန္တိ၊ ဂစ္ဆန္တိ ဒေဝတာဂတာ၊။

၇။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပ္ပုဏှာ၊ ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ၊
 အရဟန္တနဉ္စ တေဇေန၊ ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သပ္ပသော၊။

၈။ ယံ ကိဉ္စ ဝိတ္တံ ဣဒ ဝါ ဖုရံ ဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ၊
 န နေဝ သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု၊။

သမ္မတ(၁၂) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်၊

၉။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊။
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။။

၁၀။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓ ဝါ ဟုရံ ဝါ၊
 သဂ္ဂေသု ဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊။
 န နော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရဟနံ ပဏီတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။။

၁၁။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊။
 သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တုတေ၊။

၁၂။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊။
 သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊ သဒါသုခိ ဘဝန္တုတေ၊။

၁၃။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ၊။
 သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန၊ သဒါ သုခိ ဘဝန္တုတေ၊။

၁၄။ မဟာကာရုဏိကော နာထော၊ ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏိနံ၊
 ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊ ပတ္တော သမ္မောဓိ မုတ္တမံ၊။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ၊

၁၅။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ၊ သကျာနံ နန္ဒိဝစုနော၊။
ဧဝ မေဝ ဇယော ဟောတု၊ ဇယဿု ဇယမဂ်လေ၊။

၁၆။ အပရာဇိတပလ္လင်္ကေ၊ သီဝေ ပုထုဝိပုက္ခလေ၊။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗဒ္ဓါနံ၊ အဂ္ဂပုတ္တော ပမောဒတိ၊။

၁၇။ သုန္ဒကန္တိ သုမဂ်လံ၊ သုပ္ပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ၊။
သုခဏော သုမဟုတ္တော စ၊ သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိယု၊။

၁၈။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္မံ၊ ဝါစာကမ္မံ ပဒက္ခိဏံ၊။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္မံ၊ ပဏီဓိ တေ ပဒက္ခိဏေ၊။

၁၉။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတုာန၊ လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ၊။
ဇေ အတ္ထုလဒ္ဓါ သုခိတာ၊ ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓသာသနေ၊။
အ ရောဂါ သုခိတာ ဟောန္တု၊ သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာဟိတိ၊။

ပုဗ္ဗဏှသုတ်-နိဋ္ဌိတံ

မရိတ်ကြီးပါဠိတော်ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီးအနက်

ပရိတ်ကြီး နိဒါန်း

၁။ သမန္တာ- ဤ စကြာဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ၊ စက္ကဝါ
 ငွေသု-တသောင်းသော စကြာဝဠာတို့၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန်သော၊
 ဒေဝတာ- နတ်တို့သည်၊ အတြ- ဤ ပရိတ်ရွတ်ရာ အရပ်သို့၊
 အာဂစ္ဆန္တု- လာလှည့်ကုန်၊ မုနိရာဇဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊
 သဂ္ဂမောက္ခဒံ- နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်ကို ပေးတတ်သော၊ သဒ္ဓမ္မံ-
 သူတော်ကောင်းတရားတည်းဟူသော ပရိတ်တော်ကို၊ သုဏန္တု-
 နာလှည့်ကုန်။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ- အို နတ် များ တို့၊ အယံ- ဤအခါကား၊
 ဓမ္မဿဝနကာလော-တရားတော်ကို နာအံ့သောအခါတည်း။

၃။ အရဟတော-ပစ္စည်းလေးပါးကိုခံတော်မူထိုက်ထသော၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ- သစ္စာလေးပါးကို သယမ္ဘူညာဏ်ဖြင့် သိတော်
 မူပြီးထသော၊ တဿဘဂဝတော-ထိုမြတ်စွာဘုရားအား၊ နမော-
 ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထ ဝါ-ဤ စကြာဝဠာ၌လည်းကောင်း၊ လောကန္တရေ
 ဝါ-စကြာဝဠာတပါး၌ လည်းကောင်း၊ ဝသန္တာ-နေကုန်သော၊
 သန္တာ- သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော၊ သန္တစိတ္တာ- ငြိမ်သက်
 သောစိတ် ရှိကုန်သော၊ တိသရဏ သရဏာ-ရတနာသုံးပါးလျှင်

ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗကာလံ-အခါခပ်သိမ်း၊ ဂုဏ ဂဏ
 ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဌာ-ဂုဏ်အပေါင်းကိုယူခြင်း၌ အားထုတ်ကုန်သော၊
 ဘုမ္မာ-မြေ၌တည်ကုန်သော၊ ယေ ဒေဝါ စ-အကြင် ဘုမ္မစိုး
 နတ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ အ ဘုမ္မာ- ကောင်းကင်၌
 တည်ကုန်သော၊ ယေ ဒေဝါ စ-အကြင် အာကာသစိုး နတ်တို့
 သည်လည်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ ဧတေ ဒေဝါ စ-ထိုနတ်တို့သည်
 လည်းကောင်း၊ ဝရကနကမယေ-မြတ်သောရွှေစိုင်းအတိပြီးသော၊
 မေရုရာဇေ- မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌၊ ဝသန္တော- နေကုန်သော၊
 သန္တော-သူတော်ကောင်းဖြစ်ကုန်သော၊ ယေ ဒေဝါ စ-အကြင်
 နတ်အပေါင်းတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တောသဟေတုံ-ရောင့်ရဲ
 ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော၊ အဂ္ဂံ-မြတ်သော၊ မုနိပရ ဝစနံ-
 မြတ်စွာဘုရား၏ စတားတော်ကို၊ သောတုံ- နာအံ့သောငှာ၊
 သမဂ္ဂါ-အညီအညွတ်၊ အာယန္တု-လာလတ်ကုန်လော့။

(ပကတိဆန်း ၂၁-လုံးဘွဲ့၊ သဒ္ဓရာဂါထာအနက်)

၅-၆။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သာဓကံ- အ လုံး စုံ သော လောကီ၊
 လောကုတ္တရာ စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်သော၊ ယံ ပုညံ- အကြင်
 ကောင်းမှုကို၊ အမေဟိ-ငါတို့သည်၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊ တံ ပုညံ-
 ထိုကောင်းမှုကို၊ သဗ္ဗေသု- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ စက္ကဝါဠေသု-
 စကြာဝဠာတို့၌၊ ဌိတာ-တည်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
 ယက္ခာ စ-ဘီလူးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ဒေဝါ စ-နတ်တို့ သည်
 လည်းကောင်း၊ ဗြဟ္မာနော စ- ဗြဟ္မာတို့ သည်လည်းကောင်း၊

အနုမောဒိတော- ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သမဂ္ဂါ- အညီ
 အညွတ်၊ သာသနော- သာသနာတော်၌၊ ရတာ- မွေ့လျော်ကုန်သည်၊
 ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ ဝိသေသတော- အထူးအားဖြင့်၊
 အာရက္ခာသု- စောင့်ရှောက်ခြင်းတို့၌၊ ပမာဒရဟိတာ- မွေ့လျော့
 ခြင်း ကင်းကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၇။ သာသနဿစ- သာသနာတော်၏ လည်းကောင်း၊
 လောကဿစ- လူ၏ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါ- အခါ ခပ်သိမ်း၊
 ဝုစ္စိ- စည်ပင်ပြန့်ပွား များရခြင်းသည်၊ ဘဝတု- ဖြစ်စေသတည်း၊
 သာသနမ္ပိ စ- သာသနာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ လောကဉ္စ- လူကို
 လည်းကောင်း၊ ဒေဝါ- နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗဒါ- အခါ ခပ်သိမ်း၊
 ရက္ခန္တု- စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္တနော-
 မိမိ၏၊ ပရိဝါရေဟိ- အခြေအရံတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ- တကွ၊ သုခိ-
 ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊
 သဗ္ဗေဟိ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဉာတိဘိ- အဆွေအမျိုးတို့နှင့်၊
 သဟ- တကွ၊ အနိဿာ- ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်၊ သုမနာ- ဝမ်းမြောက်
 ကုန်သည်၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ- မင်းဘေးမှလည်းကောင်း၊ စောရတော
 ဝါ- ခိုးသူဘေးမှလည်းကောင်း၊ မနုဿတောဝါ- လူရိုင်းလုံပျက်
 ဘေးမှလည်းကောင်း၊ အမနုဿတောဝါ- ဘီလူးဘေးမှ လည်း

ကောင်း၊ အဂ္ဂိတော ဝါ-မီးဘေးမှလည်းကောင်း၊ ဥဒကတော
 ဝါ- ရေဘေးမှ လည်းကောင်း၊ ပိသဿတော ဝါ- မြေဘုတ်
 ဘီလူးဘေးမှလည်းကောင်း၊ ခါဏုကတော ဝါ- သစ်ငုတ် ခလုတ်
 ဘေးမှလည်းကောင်း၊ ကဏုကတော ဝါ- ဆူးငြောင့် ဘေးမှ
 လည်းကောင်း၊ နက္ခတ္တတော ဝါ- မကောင်းသောနက္ခတ်ဘေးမှ
 လည်းကောင်း၊ ဇနပဒရောဂတော ဝါ- ဇနပုဒ်၌ဖြစ်သော အဖျား
 အနာ ဘေးမှလည်းကောင်း၊ အသဒ္ဓမ္မတော ဝါ- သူတော်မဟုတ်
 သူယုတ်တို့၏ အကျင့်ဘေးမှလည်းကောင်း၊ အသန္နိဋ္ဌိတော ဝါ-
 မှားသောအယူဘေးမှ လည်းကောင်း၊ အသပ္ပုရိသတော ဝါ-
 သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏ ဘေးမှလည်းကောင်း၊ စက္ခု-ကြမ်း
 သော၊ ဟတ္ထိ-ဆင်၊ အဿ-မြင်း၊ မိဂ-သားရဲ၊ ဂေါဏ-နွား၊
 ကုက္ကုရ-ခွေး၊ အဟိ-မြွေ၊ ဝိစ္ဆိက-ကင်းမြီးကောက်၊ မဏိသပ္ပ-
 မြေစိမ်း၊ ဒီပိ-သစ်၊ အစ္ဆ-ဝံ၊ တရစ္ဆ-အောင်း၊ သူကရ-ဝက်၊
 မဟိံသ-ကျွဲ၊ ယက္ခ-ဘီလူး၊ ရက္ခာသာဒီဟိ-ရေစောင့်ဘီလူး အစ
 ရှိသည် တို့ကြောင့်၊ ပဝတ္တာ-ဖြစ်သော၊ နာနာဘယတော ဝါ-
 အထူးထူးသော ဘေးမှလည်းကောင်း၊ နာနာရောဂတော ဝါ-
 အထူးထူးသော ရောဂါမှလည်းကောင်း၊ နာနာဥပဒ္ဒဝတော ဝါ-
 အထူးထူးသော ဥပဒ္ဒဝေ မှလည်းကောင်း၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊
 အာရက္ခ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ဂဏန္တု-ယူစေကုန်သတည်း။

၅-ရတနသုတ်အနက်

နိဒါန်း

က။ ပဏီဓာနတော- ဘုရားဆုကို တောင်းတော်မူသည်မှာ
 ပဋ္ဌာယ-စဉ်၊ တထာဂတဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဒဿ ပါရမိယော
 စ-ဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့လည်းကောင်း၊ ဒဿ ဥပပါရမိ
 ယော စ- ဆယ်ပါးသော ဥပပါရမီတော်တို့ လည်းကောင်း၊
 ဒဿ ပရမတ္ထပါရမိယော စ-ဆယ်ပါးသောပရမတ္ထပါရမီတော်တို့
 လည်းကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သမတိံ သ ဝါရမိယော စ- အမျှ
 သုံးဆယ်သော ပါရမီတော်တို့ကို လည်းကောင်း၊ ပဉ္စ မဟာ
 ပရိစ္စာဂေ စ- ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီးတို့ကို လည်းကောင်း၊
 ဇောကတ္ထစရိယဉ္စ- လူတို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှာ ကျင့်တော်
 မှုခြင်းလည်းကောင်း၊ ဉာတတ္ထစရိယဉ္စ-ဆွေတော် မျိုးတော် တို့၏
 အ ကျိုး စီး ပွား အ လို့ ငှာ ကျင့်တော်မှုခြင်း လည်းကောင်း၊
 ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယဉ္စ-ဘုရားဖြစ်ခြင်းငှာကျင့်တော်မှုခြင်းလည်းကောင်း၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ တိသော- သုံးပါးကုန်သော၊ စရိဟာယော စ-
 အကျင့်တော်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ ပစ္ဆိမဘဝေ- အဆုံးစွန်သော၊
 ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌၊ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ စ-ပဋိသန္ဓေနေတော်မှုခြင်း
 ကိုလည်းကောင်း၊ ဇာတိံ စ-ဖွားတော်မှုခြင်းကိုလည်းကောင်း၊
 အဘိနိက္ခမနဉ္စ- မြတ်သော တောထွက်တော်မှုခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ ပဓာနစရိယဉ္စ- ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်တော်မှုခြင်းကို
 လည်းကောင်း၊ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ- ရတနာပလ္လင် ဗောဓိပင်၌၊
 မာရဝိဇယဉ္စ- မာရ် ငါး ပါး ကို အောင်တော်မှုခြင်းကို လည်း
 ကောင်း၊ သဗ္ဗညုတဉ္စ-သဗ္ဗညုတဉ္စကို ထိုးထွင်း၍

သိတော်မူခြင်းကို လည်းကောင်း၊ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနဉ္စ- ဓမ္မစကြာ
 တရား ဟောတော်မူခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ နဝ လောကုတ္တရဓမ္မေ
 စ-ကိုးပါးသော လောကုတ္တရတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဣတိ-
 ဤသို့၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ-
 ဤ မြတ်စွာဘုရား ကျေးဇူးတော်တို့ကို၊ အာဝဇ္ဇေတော- ဆင်ခြင်
 အောက်မေ့၍၊ ဝေသာလိယာ-စေသာလီပြည်၏၊ တိသု ပါကာ
 ရန္တရေသု-တံတိုင်းသုံးထပ်တို့၏အကြားတို့၌၊ တိယာမရတ္တိံ-ညဉ့်
 သုံးယံ ပတ်လုံး၊ ပရိတ္တံ-ရတနသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ ကရောန္တော-
 ရွတ်တော်မူသော၊ အာယသ္မာ အာနန္ဒတ္ထေရော ဝိယ- အရှင်
 အာနန္ဒာမထေရ်ကဲ့သို့၊ ကာရုညစိတ္တံ- သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သော
 စိတ်ကို၊ ဥပဋ္ဌပေတော-ဖြစ်စေ၍။

ခ-ဂ။ ကောဋိသတသဟသေသု- ကုဋေ တသိန်းကုန်သော၊
 စက္ကဝါဠေသု စကြဝဠာတို့၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန်သော၊ ဒေဝတာ-
 နတ်တို့သည်၊ ယဿ-အကြင်ရတနသုတ်ပရိတ်တော်၏၊ အာဏံ-
 အာဏာစက်ကို၊ ပဋိဂ္ဂဏန္တိ-ခံယူကုန်၏၊ ယဉ္စ-အကြင် ရတနသုတ်
 ပရိတ်တော်သည်လည်း၊ ဝေသာလိယာ-ဝေသာလီအမည်ရှိသော၊
 ပုရေ-ပြည်၌၊ ရောဂါမနုဿဒုဗ္ဗိက္ခ သမ္ဘူတံ-အနာနိပ်စက်ခြင်း၊
 ဘီလူးဖမ်းစားခြင်း၊ ငတ်မှတ်ခြင်းတို့ကြောင့်ဖြစ်သော၊ တိဝိဓံ-
 သုံးပါးအပြားရှိသော၊ ဘယံ-ဘေးကို၊ ခိပ္ပံ-လျင်စွာ၊ အန္တရ
 ဓာပေသိ-ကွယ်ပျောက်စေ၏၊ တံ ပရိတ္တံ- ထို ရတနသုတ် ပရိတ်
 တော်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ- ငါတို့သည်၊
 ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁။ ဣဓ-ဤပရိတ်ရွတ်ရာအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌ တည်ကုန်
 သော၊ ယာနိ ဘူတာနိဝါ- အကြင်နတ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊
 အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌိတဘနိ-တည်ကုန်သော၊ ယာနိ
 ဘူတာနိ ဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာဂတာနိ-
 အညီအညွတ်လာကုန်၏၊ သဗ္ဗေဝ- အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ဘူတာ-နတ်တို့သည် သုမနာ-ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ အထောပိ-ထိုမှတပါးလည်း၊ ဘာသိတံ-
 ဟောတော်မူအပ်သော ပရိတ်တော်ကို၊ ဣက္ကစ္စံ- ရှိသေစွာ၊
 သုဏန္တု-နာစေကုန်သတည်း။

၂။ ဘူတာ-နတ်များတို့၊ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ တုမေ-
 သင်တို့သည်၊ ဓမ္မဿဝနတ္ထံ- ပရိတ်တော်ကို နာ အံ့ ဧသာ ငှာ၊
 သမာဂတာ- အညီအညွတ် လာကုန်၏၊ တသ္မာဟိ- ထို့ကြောင့်
 သာလျှင်၊ နိသာမေထ-နာကြကုန်လော့၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်း ကုန်
 သော နတ်တို့သည်၊ မာနုသိယာ-လူဖြစ်သော၊ ပဇာယ-သတ္တဝါ
 အား၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းကို၊ ကရောထ-ပြုကုန်လော့၊ ယေ-အကြင်
 သူတို့သည်၊ ဒိဝါ စ- နေ၌ လည်းကောင်း၊ ရတ္တော စ- ည၌
 လည်းကောင်း၊ တုမေ-သင်နတ်တို့ကို၊ ဥဒ္ဓိဿ-ရည်မှတ်၍၊ ဗလိံ-
 ပူဇော်သက္ကာရကို၊ ဟရန္တိ-ဆောင်ကုန်၏၊ တသ္မာဟိ-ထို့ကြောင့်
 သာလျှင်၊ နေ-ထိုသူတို့ကို၊ အပ္ပမတ္တာ- မမေ့မလျော့ကုန်သည်
 ဖြစ်၍၊ ရက္ခထ-စောင့်ရှောက်ကြကုန်လော့။

၃။ ဣဓ ဝါ-ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံ ဝါ-နဂါး
 ပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ သဂ္ဂုသု ဝါ-နတ်ပြည်တို့၌

လည်းကောင်း၊ ယံ ကိဉ္ဇိ- အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ- နှစ်သက်ခြင်းကို
 ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဏိတံ- မှန်မြတ်သော၊ ယံ ရတနံ- အကြင်
 ရတနာသည်၊ အတ္ထိ- ရှိ၏၊ တထာဂတေန- မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊
 သမံ- တူသော၊ နံ- သို့ရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ- မရှိ၊ ဗုဒ္ဓေ- မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ- ဤရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-
 မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤ သစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-
 သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ
 သတည်း။

၄။ ခယံ- ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော၊ ဝိရာဂံ- ရာဂ၏၊
 ကင်းရာဖြစ်သော၊ အမတံ- သေခြင်းကင်းထသော၊ ပဏိတံ-
 မြတ်သော၊ ယံ နိဗ္ဗာနံ- အကြင် နိဗ္ဗာန်ကို၊ သမာဟိတော-
 တည်ကြည်သောစိတ် ရှိတော်မူသော၊ သကျမုနိ- မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ အဇ္ဈဂါ- ရတော်မူပြီ၊ တေန ဓမ္မေန- ထိုနိဗ္ဗာန်တရားနှင့်၊
 သမံ- တူသော၊ ကိဉ္ဇိ- တစုံတခုသောရတနာသည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊ ဓမ္မေ-
 တရားတော်၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ- ဤ ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊
 ပဏိတံ- မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤ သစ္စာစကားကြောင့်၊
 ပါဏိနံ- သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော- ဘုရားမြတ်သည်၊ ယံ သမာဓိံ- အကြင်
 အရဟတ္တမဂ်နှင့်ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ သုစိံ- စင်ကြယ်၏ဟူ၍၊
 ပရိဝဏ္ဏယီ- ချီးမွမ်းတော်မူပြီ၊ ယံ သမာဓိံ- အကြင် အရဟတ္တမဂ်
 နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို၊ အာနန္တရိကံ- မိမိ၏ အခြားမဲ့၌

အကျိုးပေးတတ်၏ဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အာဟု-
 ဟောတော်မူကုန်ပြီ၊ တေန သမာဓိနာ- ထို အရဟတ္တမဂ်နှင့်
 ယှဉ်သော သမာဓိနှင့်၊ သမော-တူသောတရားသည်၊ န ဝိဇ္ဇတိ-
 မရှိ၊ ဓမ္မေ- တရားတော်၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ- ဤရတနာ၏ အဖြစ်
 သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤသစ္စာစကား
 ကြောင့်၊ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊
 ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ သတံ- သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ပသတ္ထာ- ချီးမွမ်းအပ်
 ကုန်သော၊ ယေ ပုဂ္ဂလာ-အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အဋ္ဌ-ရှစ်ယောက်
 တို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊ တောနိ-ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊
 စတ္တာရိ ယုဂါနိ-လေးယောက်အစုံတို့သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏၊
 သုဂတဿ- မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဝကာ- တပည့်ဖြစ်ကုန်သော၊
 ယေ ပုဂ္ဂလာ-ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒက္ခိယေယျာ-မြတ်သော
 အလှကို ခံထိုက်ကုန်၏၊ ဧတေသု- ထို အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား၊
 ဒိန္နာနိ-လူအပ်ကုန်သော အလှတို့သည်၊ မဟပ္ပလာနိ- ကြီးသော
 အကျိုးရှိကုန်၏၊ သံဃေ- သံဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ- ဤ
 ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-
 ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ- သတ္တဝါတို့အား၊ သုတ္ထိ-
 ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ဂေါတမသာသနမ္ပိ- ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား သာသနာ
 တော်၌၊ ယေ- အကြင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဒဠေန- မြဲမြံ
 စွာသော၊ မနုဿာ-စိတ်ဖြင့်၊ သုပ္ပယုတ္တာ- လွန်စွာအားထုတ်ခြင်း

ရိုက္ကုန်၏။ နိက္ကာမိနော-ကိလေသာတို့မှ ထွက်မြောက်တော် မူကုန် ပြီးသော၊ တေ-ထိုရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ပတ္တိပတ္တာ-ရအပ်သော အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အမတံ- သေခြင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိဂ္ဂယ- အာရုံပြုသောအားဖြင့် ယူကုန်၍၊ မုဓာ- ကိလေသာ ရှိသဖြင့်၊ လဒ္ဓါ- ရကုန်၏။ နိဗ္ဗုတိံ - အရဟတ္တဖလ သမာပတ်ကို၊ ဘုဉ္ဇမာနာ-ခံစားကုန်သည်၊ ဟောန္တိ-ဖြစ်ကုန်၏။ သံဃေ- သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ- ဤရတနာ၏ အဖြစ် သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန- ဤ သစ္စာစကား ကြောင့်၊ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၂၈။ ယော-အကြင်သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ အရိယသစ္စာနိ- မြတ်သောသစ္စာတို့ကို၊ အဝေစ္စ-သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်ဖြင့်သက်၍၊ ပဿတိ-မြင်၏။ ပထဝိသိတော- မြေ၌မှီလော၊ ဣန္ဒြိယလော- မြေမြေ့စွာစိုက်အပ်သော တံခါးတိုင်သည်၊ စတုတ္ထိ ဝါတေဟိ-အရပ် လေးမျက်နှာမှ လာကုန်သော လေတို့သည်၊ အသမ္ပကမ္ပိယော- တုန်လှုပ်စေခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သည်၊ သိယာ ယထာ-ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ဣဒမ္ပိသပ္ပုရိသံ- ဤ သောတာပန် ဖြစ်သော သူတော်ကောင်း ကိုလည်း၊ တထူပမံ-ထိုတံခါးတိုင်နှင့်တူ၏ဟူ၍၊ ဝဒါမိ-ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ-သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-ဤရတနာ ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ချမ်းသာ ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၉။ ယေ- အကြင် သံတ္တက္ခတ္တုပရမ သောတာပန် ကိဘင်၊
 ဂမ္ဘီရပညေန- နက်နဲသောဉာဏ် ရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ သုဒဒသိတာနိ- ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
 အရိယသစ္စာနိ- အရိယသစ္စာတို့ကို၊ ဝိဘာဝယန္တိ- ပညာရောင်ဖြင့်
 ထင်ရှားခြင်းကိုပြုကုန်၏၊ တေ- ထို သတ္တက္ခတ္တု ပရသောတာပန်
 ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ ဘုသံ-ပြင်းစွာ၊ ပမတ္တာ- နတ်မင်း အစရှိသည်
 ဖြစ်၍ မေ့လျော့ကုန်သည်၊ ကိဉ္ဇာပိ ဟောန္တိ- အကယ်၍ကား
 ဖြစ်ကုန်၏၊ တထာပိ- ထိုသို့မေ့လျော့ကုန်သော်လည်း၊ တေ- ထို
 သတ္တက္ခတ္တုပရမသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်၊ အဋ္ဌမံ- ရှစ်ခုမြောက်
 သော၊ ဘဝံ-ဘဝကို၊ န အာဒိယန္တိ- မယူကုန်၊ သံသေ- သံသာ
 တော်၏၊ ဣဒမ္ဗိရထနံ- ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-
 မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤ သစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-
 သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ
 သတည်း။

၁၀-၁၁။ အဿ- ထို သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဒဿန
 သမ္ပဒါယ- သောတာပတ္တိမဂ်ဉာဏ်နှင့် ပြည့်စုံခြင်းနှင့်၊ သဟာဝ-
 တပြိုင်နက် သာလျှင်၊ ဇဟိတာ- စွန့်အပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ-
 ကိလေသာ တရားတို့သည်၊ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ စ- သက္ကာယ အယူ
 လည်းကောင်း၊ ဝိစိကိစ္ဆိတဉ္ဇ- ရှစ်ပါးသောအရာ၌ ယုံမှားခြင်း
 လည်းကောင်း၊ သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ- နှား၊ ခွေး စသည်တို့၏ အလေ့
 အကျက်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏ ဟူသော အယူလည်း

ကောင်း၊ ဣတိ-ဤသို့၊ တယော- သုံးပါးတို့သည်၊ ဘဝန္တိ-
 ဖြစ်ကုန်၏၊ ကိဉ္စ-စိုးစဉ်းမျှသော ကိလေသာသည်၊ ယဒိအတ္ထိ-
 အကယ်၍ကား ရှိသေး၏ တထာပိ- ထိုသို့ ရှိသေးသော်လည်း၊
 သော-ထိုသောတာဝန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ စတုဟိ-လေးပါးကုန်သော၊
 အပါယေဟိ-အပါယ်တို့မှ၊ ဝိပုဗ္ဗေတော-လွတ်ပြီ၊ ဆ-ခြောက်ပါး
 ကုန်သော၊ အဘိဋ္ဌာနာနိ စ ရုန့်ရင်းသော အနန္တရိယကံ ငါးပါး
 နှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ကိုလည်း၊ ကာတုံ-ပြုခြင်းငှာ၊ အ ဘဗ္ဗော-
 မထိုက်၊ သံသေ-သံသာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်
 သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤ သစ္စာစကား
 ကြောင့်၊ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊
 တောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၂။ သော-ထို သောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ကာယေန ဝါ-
 ကိုယ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝါစာယ ဝါ-နှုတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊
 ဥဒ-ထိုမြို့၊ စေတသာ ဝါ-စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ပါပကံ-
 ယုတ်မာသော၊ ကမ္မံ-မကောင်းမှုကို၊ ကိဉ္စာပိကရောတိ-အကယ်၍
 ပြုစေကာမူ၊ သော-ထိုသောတာဝန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ တဿ-ထိုပြုအပ်
 ပြီးသော မကောင်းမှုကို၊ ပဋိစ္ဆေဒါယ-ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှာ၊ အဘဗ္ဗော-
 မထိုက်၊ ဒိဋ္ဌပဒဿ-မြင်အပ်ပြီးသောနိဗ္ဗာန်ရှိသော သောတာပန်
 ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အဘဗ္ဗတာ- ပြုအပ်ပြီးသော မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်း
 ခြင်းငှာ မထိုက်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဝုတ္တာ- ဟောတော်မူအပ်၏၊
 သံသေ- သံသာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ- ဤ ရတနာ၏ အဖြစ်

သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤသို့ မှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃။ ဂိမ္မာနံ-နှေ့လတို့၏၊ ပဌမသ္မိံ ဂိမ္မေ- ရှေးဦးစွာသော နှေ့ဖြစ်သော၊ မာသေ-တန်ခူးလ၌ ဖုဿိတဂ္ဂေ-ပွင့်သောအဖျား၊ ရှိသော၊ ဝနပ္ပဂုဗ္ဗေ- တောအုပ်သည်၊ သဿိရိကောယထာ- အသရေရှိသကဲ့သို့၊ တထူပမံ- ထိုတောအုပ်လျှင် ဥပမာရှိသော နိဗ္ဗာနဂါမိံ-နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်သော၊ ဓမ္မဝရံ-တရားတော် မြတ်ကို၊ ပရမံဟိတာယ-မြတ်သောနိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ၊ အဒေသယိ- ဟောတော်မူပြီ၊ ဗုဒ္ဓေ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ ဣဒမ္ဗိရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ- မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤသို့ မှန်သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ- ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄။ ဝရော- မြတ်တော်မူထသော၊ ဝရညု- မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို သိတော်မူထသော၊ ဝရဒေ-မြတ်သောကောင်းကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်ထသော၊ ဝရာ ဟရော- မြတ်သောအကျိုးကို ပေးတော်မူတတ်ထသော၊ အနုတ္တရော-မိမိထက်လွန်မြတ်သောသူ ရှိတော် မူ သော မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မဝရံ- မြတ်သော တရားတော်ကို၊ အဒေသယိ- ဟောတော်မူပြီ၊ ဗုဒ္ဓေ- မြတ်စွာ ဘုရား၏၊ ဣဒမ္ဗိရတနံ- ဤရတနာ၏ အဖြစ် သည်လည်း၊

ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤသို့ မှန်သော သစ္စာစကား
ကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သူဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅။ ယေသံ-အကြင် ရဟန္တာတို့အား၊ ဗုရာဏံ-အဟောင်း
ဖြစ်သော ကံသည်၊ ခိဏံ-ကုန်ပြီ၊ နဝသမ္ဘဝံ- အသစ်ဖြစ်သော
ကံသည်၊ နတ္ထိ-မရှိ၊ အာယတိကေ-လောလတ္တံ့သော၊ ဘဝသ္မိံ-
ဘဝ၌၊ ဝိရတ္တဝိတ္တာ-တပ်ခြင်းကင်းသောစိတ်ရှိကုန်၏၊ ခိဏဗီဇာ-
ကုန်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေမျိုးစေ့ရှိကုန်၏၊ အဝိရုဠိသန္ဓေ- ပဋိသန္ဓေ
နေခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းကင်းကုန်သော သန္ဓေရှိကုန်၏၊ အယံ
ပဒီပေါ-ဤဆီမီးသည်၊ နိဗ္ဗုတော ယထာ- ငြိမ်းသကဲ့သို့၊ ဓိရာ-
ဖညာရှိကုန်သော၊ တေ-ထိုရဟန္တာတို့သည်၊ နိဗ္ဗန္တိ-ငြိမ်းကုန်၏၊
သံဃေ-ရဟန္တာ သံသံတော်တို့၏၊ ဣဒမ္ပိရတနံ- ဤရတနာ၏
အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤသို့
မှန်သောသစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သူဝတ္ထိ-
ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

သိကြားရွတ်ဆို

၁၆။ ဣဓ- ဤပရိတ်တော်ရွတ်ရာအရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ- မြေ၌
တည်ကုန်သော၊ ယာနိ သူတာနိ ဝါ- အကြင်နတ်တို့သည်လည်း
ကောင်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ-တည်ကုန်သော၊
ယာနိ သူတာနိ ဝါ- အကြင် နတ်တို့ သည်လည်း ကောင်း။

သမ္မတ(၁၃) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်

သမာဂတာနိ-အညီအညွတ်လာကုန်၏။ တေ မယံ-ထိုငါတို့သည်၊
 တထာဂတံ- ရှေးဘုရားတို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းတော်မူသော၊
 ဒေဝမနုဿပူဇိတံ-နတ်, လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ ဗုဒ္ဓံ-မြတ်စွာ
 ဘုရားကို၊ နမဿာမ- ရှိခိုးကုန်၏။ တေန- ထိုသို့ ရှိခိုးရသော
 ကောင်းမှုကြောင့်၊ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာ
 ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၇။ ဣဓ- ဤပရိတ်တော်ရွတ်ရာ အရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌
 တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ-အကြင်နတ်တို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ-တည်ကုန်သော၊
 ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ-အကြင် နတ်တို့သည်လည်းကောင်း၊ သမာ
 ဂတာနိ- အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ- ထို ငါတို့သည်၊
 တထာဂတံ- ကိလေသာကို ဖျက်ဆီးသော အခြင်း အရာ ဖြင့်
 ဖြစ်သော၊ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ- နတ်, လူတို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊
 ဓမ္မံ-တရားတော်ကို၊ နမဿာမ- ရှိခိုးကုန်၏။ တေန-ထိုသို့ ရှိခိုး
 ရသော ကောင်းမှုကြောင့်၊ ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-
 ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၈။ ဣဓ- ဤပရိတ်တော်ရွတ်ရာ အရပ်၌၊ ဘုမ္မာနိ-မြေ၌
 တည်ကုန်သော၊ ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ-အကြင်နတ်တို့ သည်လည်း
 ကောင်း၊ အန္တလိက္ခေ-ကောင်းကင်၌၊ ဌိတာနိ-တည်ကုန်သော၊
 ယာနိ ဘူတာနိ ဝါ- အကြင်နတ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊ သမာ
 ဂတာနိ- အညီအညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ- ထို ငါတို့သည်၊

တထာဂတံ-မချွတ်မယွင်းကျင့်ခြင်းရှိထသော၊ ဒေဓမနုဿပူဇိတံ-
နတ်၊ လူ တို့သည် ပူဇော်အပ်သော၊ သံဃံ- သံဃာတော်ကို၊
နမဿာမ-ရှိခိုးကုန်၏၊ တေန-ထိုသို့ရှိခိုးရသောကောင်းမှုကြောင့်၊
ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသကည်း။

ရတနသုတ္တံ-ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊

နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၃-မေတ္တသုတ်အနက်

နိဒါန်း

ဧက-၁။ ယဿ-အကြင် မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်၏၊ အာနု
ဘာဝဇော- အာနုဘော်ကြောင့်၊ ယက္ခာ- ဘီလူး တို့သည်၊
ဘိံသနံ-ကြောက်မက်ဖွယ်သောအဆင်းကို၊ နေဝဒဿန္တိ- မပြု
ဝံ့ကုန်၊ ယမှိ စေဝ- အကြင် မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်၊
ရတ္တိဉ္စ-ညဉ့်၌ လည်း ကောင်း၊ ဒိဝဉ္စ- နေ့၌ လည်း ကောင်း၊
အကန္တိဇော-မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍၊ အနုယုဉ္စန္ဓော-လုံ့လပြုသော
သူသည်၊ သုခံ-ချမ်းသာစွာ၊ သုပတိ-အိပ်ရ၏၊ သုတ္တော စ-
အိပ်ပျော်သော်လည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတခုသော၊ ပါပံ-မကောင်းသော

အိပ်မက်ကို၊ န ပဿတိ- မမြင်မက်၊ ဧဝမာဒိ ဂုဏ္ဏပတံ- ဤသို့
အစရှိသော ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော၊ တံ ပရိတ္တံ- ထို မေတ္တသုတ်
ပရိတ်ကော်ကို၊ ဟေ-အိုသူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ- ငါတို့သည်၊
ဘဏာမ- ရွတ်ကြကုန်အံ့။

နိဗ္ဗာန်လိုချင်သူ

၁။ သန္တံ- ငြိမ်သက်သော၊ ယံ ပဒံ- အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်၊
အတ္ထိ- ရှိ၏။ တံ- ထိုနိဗ္ဗာန်သို့၊ အဘိသမေဓ- သစ္စာလေးပါးကို
သိသောအားဖြင့် ကောင်းစွာ ရောက်၍၊ ဝိဟရိတုကာမေန-
နေခြင်းငှာ အလိုရှိသော၊ အတ္ထကုသလေန- အကျိုးစီးပွား၌
လိမ္မာသောရဟန်းသည်၊ ကရဏီယံ- ပြုကျင့်အပ်၏။ သက္ကော စ-
ကိုယ် အသက်၌ ကွက်ခြင်းမရှိ သစ္စာတရားကို သိခြင်းငှာ ကျင့်စွမ်း
နိုင်သည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇ္ဇ စ- ဖြောင့်မတ်သော
ကိုယ်၊ နှုတ် နှစ်ပါး ရှိသည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ သုဟုဇ္ဇ စ-
ဖြောင့်မတ်သော စိတ်ထား ရှိသည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။
သုဝစော စ- ဆိုဆုံးမလွယ်သည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ မုဒု စ-
နှူးညံ့သည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ အနတိမာနိ စ- မာန ထောင်
လွှားခြင်း မရှိသည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။

၂။ သန္တုဿဒကာ စ- ပစ္စည်းလေးပါးတို့၌ ရောင့်ရဲ သည်
လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရော စ- မွေးမြူလွယ်သည်လည်း၊
အဿ- ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စော စ- နည်းသော အမှုကိစ္စရှိသည်လည်း၊

အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သလ္လဟုကဝုတ္တိ စ-ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း
 ရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ သန္တိန္ဒိယော စ- ငြိမ်သက်သော
 စက္ခုစသော ဣန္ဒြေရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏၊ နိပကော စ-
 ရင့်သောပညာရှိသည်လည်း၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊ အပ္ပဂဗ္ဗော စ-
 ကိုယ်၊ နှုတ် နှလုံး ကြမ်းကြုတ်ခြင်း မရှိသည်လည်း၊ အဿ-
 ဖြစ်ရာ၏၊ ကုလေသု-ဒါယကာတို့၌၊ အနုနုဂိဒ္ဓေါ စ- တပ်မက်
 မောခြင်း မရှိသည်လည်း၊ အဿ-ဖြစ်ရာ၏။

၃။ ယေန- အကြင် ကာယ စသော သုံးပါးသော
 ဒုစရိုက်ကြောင့်၊ ဝိညု- ပညာရှိတို့သည်၊ ပရေ- သူတပါးတို့ကို၊
 ဥပာဒေယျု-ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏၊ ကိဉ္ဇိ- စိုးစဉ်းသော၊ ခုဒ္ဒိ- အနည်း
 ငယ်ငယ် ဖြစ်သော်လည်း၊ တံ- ထို ဒုစရိုက်ကို၊ န စ အာစရေ-
 မကျင့်ရာသည် သာတည်း၊ သဗ္ဗသတ္တာ- ခပ်သိမ်း ကုန်သော
 သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိနော ဝါ-ချမ်းသာခြင်းနှင့်ပြည့်စုံကုန်သည်
 လည်းကောင်း၊ ခေမိနော ဝါ- ဘေးကင်းငြိမ်းကုန်သည်လည်း
 ကောင်း၊ ဟောန္တု- ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သုခိတတ္တာ-ချမ်းသာ
 သော ကိုယ်၊စိတ် ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၄။ ယေ ကေစိ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏဘူတာ ဝါ- ပဉ္စ
 ဝေါကာရ၊ စတုဝေါကာရ၊ ဧကဝေါကာရ သတ္တဝါတို့သည်လည်း
 ကောင်း၊ အနဝသေသာ- အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ တဿ ဝါ-
 ထိတ်လန့်တတ်ကုန်သော ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊
 ထာဝရာ ဝါ- မြဲမြံစွာတည်ကြည်ကုန်သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်

လည်းကောင်း၊ ဝိသုဒ္ဓါ-ရည်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တာ
 ဝါ- အကြင် နဂါးအစရှိသော သတ္တဝါတို့ သည်လည်းကောင်း၊
 မဟန္တာ-ကြီးသောကိုယ် ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တာ ဝါ- အကြင်
 ငါး, လိပ် အစရှိသော သတ္တဝါတို့ သည်လည်းကောင်း၊ မဇ္ဈိမာ-
 အလယ်ဖြစ်သောကိုယ် ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တာ ဝါ- အကြင်
 နွားအစရှိသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ရဿကာ-ပု, တို့,
 နိမ့်ငယ်သောကိုယ်ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တာ ဝါ-အကြင် ကြက်,
 ငှက် အစရှိသော သတ္တဝါတို့ သည်လည်းကောင်း၊ အဏုကာ-
 သေးဖွဲ့ သိမ်မွေ့သောကိုယ် ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တာ ဝါ-အကြင်
 ပိုးရွှစသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ ထူလာ-ဆူဖြိုးသော
 ကိုယ် ရှိကုန်သော၊ ယေ သတ္တာ ဝါ-အကြင် ဝက်စသော သတ္တဝါ
 တို့ သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ- ရှိကုန်၏၊ တေ သတ္တာ ဝါ- ထို
 သတ္တဝါတို့ သည်လည်းကောင်း။

၅။ ဒိဋ္ဌာ-မြင်ဖူးကုန်သော ယေ သတ္တာ ဝါ-အကြင်သတ္တဝါ
 တို့ သည်လည်းကောင်း၊ အဒိဋ္ဌာ-မမြင်ဖူးကုန်သော၊ ယေ သတ္တာ-
 အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ အဝိဒူရေ-မနိုးဝေးသောအရပ်၌၊ ဝသန္တိ-
 နေကုန်၏၊ တေ သတ္တာ ဝါ- ထို သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊
 ဘူတာ ဝါ- ရဟန္တာတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သမ္ဘဝေသီ ဝါ-
 ဘဝသစ်၌ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းဖြစ်သော ကံကိုရှာမှီးလေ့ ရှိကုန်
 သော ပုထုဇဉ် သေက္ခတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသတ္တာ-
 ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ သုခိတတ္တာ- ချမ်းသာသော
 ကိုယ်, စိတ် ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၆။ ပရော-တယောက်သောသူသည်၊ ပရံ-တယောက်သော
 သူကို၊ န နိက္ခဗေဗ္ဗထ-အမျက်မထွက်ရာ၊ ကတ္တစိ- တစုံ တခုသော
 အရာ၌၊ ကိဉ္စိ-တစုံတယောက်သော၊ နံဇနံ- ထိုသူကို၊ ဗျာရော
 သနာ- ဖောက်ပြန်သော ကာယကံ၊ ဝစိကံ တို့ဖြင့် ညှဉ်းဆဲ
 ချုပ်ချယ်ခြင်းဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပဋိသံသညာ- ရန် အမျက်
 ဟူသော စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ နာတိမညေထ-မထိမဲ့မြင်မပြုရာ၊
 အည မညဿ-တယောက်သည် တယောက်၏၊ ဒုက္ခံ-ဆင်းရဲကို၊
 န ဣစ္ဆေယျ-အလိုမရှိရာ။

၇-၈။ မာတာ-အမိသည်၊ နိယံ ပုတ္တံ-မိမိသားရင်းဖြစ်သော၊
 ဇကပုတ္တံ- တယောက်တည်းသောသားကို၊ အာယုသာ- အသက်
 ကြောင့်၊ အနုရက္ခေ ယထာ-အစဉ်စောင့်ရှောက်သကဲ့သို့၊ ဝေဗ္ဗိ-
 ဤအတူလည်း၊ သဗ္ဗဘူတေသု- ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌၊
 အပရိမာဏံ-အတိုင်းအရှည်မရှိသော၊ မာနသံ- မေတ္တာနှင့် ယှဉ်
 သော စိတ်ကို၊ ဘာဝယေ- အဖန်တလဲလဲ ပွားစေရာ၏၊ ဥဒ္ဓံ-
 အထက်ဘဝင်တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ အဇော-အောက်အထိ
 တိုင်အောင်လည်းကောင်း၊ တိရိယံ- ရှစ်မျက်နှာ ဖီလာ လည်း
 ကောင်း၊ ဣတိပိ ဣမိနာ ပကာရေန-ဤသို့သော အပြားအား
 ဖြင့်၊ သဗ္ဗလောကသ္မိံ- အလုံးစုံသော လောက၌၊ အသမ္မာဓံ-
 ကျဉ်းမြောင်းခြင်းမရှိသည်ကို၊ အဝေရံ-ရန်မရှိသည်ကို၊ အသပတ္တံ-
 ဆန့်ကျင်ဘက် မရှိသည်ကို၊ ကတော-ပြု၍၊ အပရိမာဏံ- အတိုင်း
 အရှည် မရှိသော၊ မေတ္တံ-မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော၊ မာနသံ-စိတ်ကို၊
 ဘာဝယေ-ပွားစေရာ၏။

၉။ ဣဇ-ဤသာသနာတော်၌၊ တိဋ္ဌံ ဝါ- ရုပ်သော် လည်း
 ကောင်း၊ စရံ ဝါ- သွားသော်လည်းကောင်း၊ နိဿိန္ဒော ဝါ- ထိုင်
 သော်လည်းကောင်း၊ သဃာနော ဝါ- လျောင်းသော် လည်း
 ကောင်း၊ ယာဝတာ- အကြင်မျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊
 ဝိတမိဒ္ဓေါ- အိပ်ခြင်း၊ ငိုက်ခြင်း ကင်းသည်၊ အဿ- ဖြစ်ရာ၏၊
 တာဝတာ- ထိုမျှလောက်သော ကာလပတ်လုံး၊ ဧတံသတိ- ထို
 မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော သတိကို၊ အဓိဋ္ဌေယျ- ဆောက်တည်ရာ၏၊
 ဧတံ ဝိဟာရံ- ထို မေတ္တာနှင့်ယှဉ်သော သတိဖြင့် နေခြင်းကို၊
 ပြဟံ- မြတ်သော၊ ဝိဟာရံ- နေခြင်းဟူ၍၊ ဗုဒ္ဓေါ- မြတ်စွာဘုရား
 တို့သည်၊ အာဟု- ဟောတော်မူကုန်ပြီ။

၁၀။ ဘိက္ခု- သံသရာဘေးကို ရှုလေ့ရှိသောသူသည်၊ ဒိဋ္ဌိဉ္စ-
 မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသို့လည်း၊ အနုပဂ္ဂမ္မ- မကပ်မူ၍၊ သီလဝါ- လောကုတ္တရာ
 သီလ ရှိသည်ဖြစ်၍၊ ဒဿနေန- သောတာပတ္တိ မဂ် ဉာဏ် နှင့်၊
 သမ္ပန္နော- ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍၊ ကာမေသု- တေဘုမ္မက သင်္ခါရ
 တည်းဟူသော ဝတ္ထုကာမတို့၌၊ ဂေဓံ- တပ်ခြင်းကို၊ ဝိနယ-
 ပယ်ဖျောက်၍၊ ဇာတု- စင်စစ်၊ ပုန- တဖန်၊ ဂဗ္ဘသေယျံ- အမိ
 ဝမ်းအောင်း၌ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းသို့၊ န ဧတိ- မရောက်ရလတ္တံ့။

မေတ္တသုတ္တံ- မေတ္တသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊
 နိဋ္ဌိတံ- ပြီးပြီ။

၄-ခန္ဓသုတ်အနက်

နိဒါန်း

က-၁။ ဒိဗ္ဗမန္တံ ဂဒံ- နတ်၏ မန္တရား နတ်ဆေးဝါးသည်၊ သဗ္ဗာ သီဝိသ ဇာတိနံ- လျင်သော အဆိပ်ရှိသော မြေခပ်သိမ်း တို့၏၊ ယောရံ-ပြင်းစွာသော၊ ဝိသံ-အဆိပ်ကို၊ နာသေတိ ဝိယ- ဖျက်ဆီးသကဲ့သို့၊ ဧဝံ တထာ- ထို့အတူ၊ ယံ ပရိတ္တံ- အကြင် ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊ သဗ္ဗတ္ထ- အလုံးစုံသော၊ အာဏာ ခေတ္တမှီ-အာဏာတော် နှံ့ရာဖြစ်သော စကြဝဠာ ကုဋေတသိန်း၌၊ ဌိတာနံ- တည်ကုန်သော၊ သဗ္ဗပါဏိနံ- ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါ တို့၏၊ ဝိသဉ္စ- အဆိပ်ကိုလည်းကောင်း၊ အသေသံ- အကြွင်း မရှိသော၊ ပရိဿယဉ္စာပိ-ဘေးရန်ကိုလည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါ- ခပ်သိမ်းသောကံလ၌၊ သဗ္ဗသောပိ-ခပ်သိမ်းသော အခြင်းအရာ ဖြင့်လည်း၊ နိဝါရေတိ-တားမြစ်တတ်၏၊ တံ ပရိတ္တံ- ထို ခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရှုတ်ကြကုန်အံ့။

၁။ ဝိရူပက္ခေဟိ- ဝိရူပက္ခ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ- တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ- ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဧရာပထေဟိ-ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဆဗျာပုတ္တေဟိ- ဆဗျာပုတ္တ နဂါးမင်းတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ- ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ကဏှာဂေါတမ ကေဟိ စ-ကဏှာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း၊ သဒ္ဓိံ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ အပါဒကေဟိ-အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-
 တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ
 သတည်း၊ ဒွိပါဒကေဟိ-အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ
 သတည်း၊ စတုပ္ပဒေဟိ-အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်၊
 သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေ
 သတည်း၊ ဗဟုပ္ပဒေဟိ-များသော အခြေရှိကုန်သော သတ္တဝါ
 တို့နှင့်၊ သဒ္ဓိ-တက္ခ၊ မေ-ငါ၏၊ မေတ္တံ-ချစ်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ အပါဒကော-အခြေမရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊
 မာ ဟိံ သိ-မညှင်းဆဲစေသတည်း၊ ဒွိပါဒကော-အခြေနှစ်ချောင်း
 ရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာ ဟိံ သိ- မညှင်းဆဲစေ
 သတည်း၊ စတုပ္ပဒေ-အခြေလေးချောင်းရှိသော သတ္တဝါသည်၊
 မံ-ငါ့ကို၊ မာ ဟိံ သိ- မညှင်းဆဲစေသတည်း၊ ဗဟုပ္ပဒေ-
 များသော အခြေရှိသော သတ္တဝါသည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ မာ ဟိံ သိ-
 မညှင်းဆဲစေသတည်း။

၄။ ကေဝလာ- အကြွင်းမရှိကုန်သော၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်း
 ကုန်သော၊ သတ္တာ စ-သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-
 ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါဏာ စ- ထွက်သက်, ဝင်သက် ရှိသော
 သတ္တဝါတို့ သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ- ခပ် သိမ်း ကုန် သော၊
 ဘူတာ စ-ထင်ရှားသော သတ္တဝါတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-
 ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘဒြာနိ- ကောင်းသော

အာရုံတို့ကို၊ ပဿန္နု-မြင်စေကုန်သတည်း၊ ကိဉ္စိ-တစုံတယောက်
သော သူကို၊ ပါပံ-မကောင်းကျိုးသည်၊ မာ အာဂမာ-မရောက်
စေကုန်သတည်း။

၅။ ဗုဒ္ဓေါ- ဘုရား ကျေးဇူးတော်သည်၊ အပ္ပမာဏော-
အတိုင်းအရှည် မရှိ၊ ဓမ္မော- တရား ကျေးဇူး တော် သည်၊
အပ္ပမာဏော- အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ သံသော- သံဃာ ကျေးဇူး
တော်သည်၊ အပ္ပမာဏော-အတိုင်းအရှည်မရှိ၊ အဟိ-မြေ သည်
လည်းကောင်း၊ ဝိစ္ဆိကာ- ကင်းမြီးကောက် သည်လည်းကောင်း၊
လတပဒီ-ကင်းခြေများ သည်လည်းကောင်း၊ ဥဏ္ဏနာဘီ-ပင့်ကူ
သည်လည်းကောင်း၊ ဘရမ္မ- တက်တူ သည် လည်း ကောင်း၊
မူသိကာ-ကြက်သည်လည်းကောင်း၊ ဣမာနိ-ဤသတ္တဝါတို့သည်၊
သရိသပါနိ-ကိုယ်နှင့်သွားတတ်ကုန်၏၊ ပမာဏဝန္တာနိ- အတိုင်း
အရှည်ကို ပြုတတ်ကုန်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။

၇။ မေ-ငါသည်၊ ရက္ခာ-အစောင့်အရှောက်ကို၊ ကတာ-
ပြုအပ်ပြီ၊ မေ-ငါသည်၊ ပရိတ္တံ-အရံအတားကို၊ ကတံ-ပြုအပ်ပြီ၊
ဘူတာနိ-ရန်သူဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဋိက္ခမန္တု-ဖဲစေကုန်
သတည်း၊ သော အဟံ- ထိုငါသည်၊ ဘဂဝတော- မြတ်စွာ
ဘုရားအား၊ နမော- ရှိခိုးပါ၏၊ သတ္တန္တံ- ခုနစ်ဆူကုန်သော၊
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓါနိ- ဝိပဿီအစရှိကုန်သော မြတ်စွာဘုရားတို့အား၊
နမော-ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓပရိတ္တံ-ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်
နိဗ္ဗတံ-ပြီးပြီ။

၅-မောရသုတ်အနက် နိဒါန်း

က-ခ။ ဗောဓိသမ္ဘာရေး-အရိယမဂ်ဉာဏ်, သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်ကုန်သော ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ် တို့ကို၊ ပူရေန္တံ-ဖြည့်တော်မူသော၊ မောရယောနိယံ-ဥဒေါင်း မျိုး၌၊ နိဗ္ဗတ္တံ-ဖြစ်ထသော၊ သံဝိဟိတာ ရက္ခံ-ကောင်းစွာ စီရင် အပ်သော အစောင့်အရှောက် ရှိသော၊ မဟာသတ္တံ-ဘုရား အလောင်း ရှေ့ဒေါင်းမင်းကို၊ ဝနေစရာ-တောမုဆိုးတို့သည်၊ စိရဿံ-ကြာမြင့်စွာ အနှစ် ခုနစ်ရာတို့ပတ်လုံး၊ ဝါယမန္တာပိ-ဖမ်းအံ့သောငှာ လုံ့လ ပြုကုန်သော်လည်း၊ ယေန-အကြင် မောရသုတ် အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဂဏှိယံ-ဖမ်းယူအံ့သောငှာ၊ နေဝသက္ခိံ သု-မတတ်နိုင်ကုန်သည်သာတည်း၊ ယဉ္ဇပရိတ္တံ-အကြင် မောရသုတ်ပရိတ်တော်ကိုလည်း၊ ဗြဟ္မမန္တန္တိ-မြတ်သော မန္တာန် ဟူ၍၊ အက္ခာတံ-ဘုရားဟောတော်မူအပ်၏၊ တံ ပရိတ္တံ-ထို မောရသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁။ စက္ခုမာ-လူတို့၏ မျက်စိရှိထသော၊ ဧကရာဇာ-မြတ် သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဟရိဿဝဏ္ဏော-ရှေ့အဆင်းနှင့်၊ တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော-မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော၊ အယံ သူရိယော-

ဤနေမင်းသည်၊ ယသွာ-အကြင်ကြောင့်၊ ဥဒေတိ-တက်၏၊
 တံ တသွာ-ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿဝဏ္ဏံ- ရှေ့အဆင်းနှင့် တူသော
 အဆင်းလည်း ရှိထသော၊ ပထဝိပုဘာသံ-မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်း
 သော အရောင်လည်းရှိထသော၊ တံ- အရှင်နေမင်းကို၊ အဟံ-
 ငါသည်၊ နမဿာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ တယာ-ရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ-
 စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည် ဖြစ်၍၊ မယံ- ငါတို့သည်၊ အဇ္ဇ-
 ယနေ့၌၊ ဣမံ ဒိဝသံ- ဤနေ့ပတ်လုံး၊ ဝိဟရေမု- ချမ်းသာစွာ
 နေပါကုန်အံ့။

၂။ ပြာဟ္မဏာ- မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိတော်
 မူကုန်သော၊ ယေ ဗုဒ္ဓါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ-
 အလုံးစုံသော ဥပေယျဓံဘရား ငါးပါးတို့ကို၊ ဝေဒဂူ-သိခြင်းသို့
 ရောက်တော်မူကုန်ပြီ၊ တေ ဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မေ-
 ငါ၏၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းကို၊ သမ္ပဋ္ဌိစ္ဆန္တု-ခံတော်မူစေကုန်သတည်း၊
 တေ ဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မံ-ငါ့ကို၊ ပါလယန္တု စ-
 စောင့်လည်း စောင့်တော်မူစေကုန်သတည်း၊ ဗုဒ္ဓါနဉ္စ-မြတ်စွာ
 ဘုရားတို့အားလည်း၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေ
 သတည်း၊ ဗောဓိယာ စ-မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်အားလည်း၊ နမော-
 ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တာနဉ္စ-ကိလေသာမှ
 လွတ်တော်မူကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အားလည်း၊ နမော- ရှိခိုးခြင်း
 သည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဝိမုတ္တိယာ စ- အရိယာတို့၏
 ဝိမုတ္တိငါးပါးအားလည်း၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေ

သတည်း၊ ဣတ္ထိ-ဤသို့၊ သော 'မောရော-ထို ဘုရားအလောင်း
ဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံ ပရိတ္တံ-ဤအရံအတားကို၊ ကံတွာ-ပြု၍၊
သေနာ-အစာရှာအံ့သောငှာ၊ ရေတိ-သွား၏။

၃။ စက္ခုမာ-လူတို့၏ မျက်စိရှိထသော၊ ကေရာဇာ- မြတ်
သော မင်းလည်းဖြစ်ထသော၊ ဟရိဿဝဏ္ဏော- ရွှေအဆင်းနှင့်
တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသော-မြေအပြင်၌
ထွန်းလင်းသော၊ အရောင်လည်း ရှိထသော၊ အယံ သူရိယော-
ဤနေမင်းသည်၊ ယသ္မာ-အကြင်ကြောင့်၊ အပေတိ-ဝင်၏။
တံ တသ္မာ-ထို့ကြောင့်၊ ဟရိဿဝဏ္ဏံ- ရွှေအဆင်းနှင့် တူသော
အဆင်းလည်း ရှိထသော၊ ပထဝိပ္ပဘာသံ-မြေအပြင်၌ ထွန်းလင်း
သော အရောင်လည်း ရှိထသော၊ တံ-အရှင်နေမင်း၏၊ အဟံ-
ငါသည်၊ နမဿာမိ-ရှိခိုးပါ၏၊ တယာ-ရှင်နေမင်းသည်၊ ဂုတ္တာ-
စောင့်ရှောက်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မယံ-ငါတို့သည်၊ အဇ္ဇ-ယနေ၌၊
ဣမံ ရတ္ထိ-ဤည၌ပတ်လုံး၊ ဝိတာရေမု-ချမ်းသာစွာနေပါကုန်အံ့။

၄။ ဗြာဟ္မဏာ- မျှောအပ်ပြီးသော မကောင်းမှု ရှိတော်
မူကုန်သော၊ ယေ ဗုဒ္ဓါ-အကြင်မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဗ္ဗဓမ္မေ-
အလုံးစုံသော ဧည ယျဓံတရားငါးပါးတို့ကို၊ ဝေဒဂူ-သိခြင်းသို့
ရောက်တော်မူကုန်ပြီ၊ တေ ဗုဒ္ဓါ- ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
မေ-ငါ၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းတို့၊ သမ္ပုဋ္ဌိန္ဒြိယန္တု- ခံတော် မူစေကုန်
သတည်း၊ တေ ဗုဒ္ဓါ- ထို မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မံ- ငါ့ကို၊
ပါလယန္တု စ- စောင့်လည်း စောင့်တော် မူစေကုန်သတည်း၊
ဗုဒ္ဓါနဉ္စ- မြတ်စွာဘုရားတို့အားလည်း၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်။

အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဗောဓိယာ စ- မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ်
 အားလည်း၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊
 ဝိမုတ္တာနဉ္စ- ကိလေသာမှ လွတ်တော်မူကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 အားလည်း၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊
 ဝိမုတ္တိယာ စ- အရိယာတို့၏ ဝိပုတ္တိငါးပါးအားလည်း၊ နမော-
 ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ သော
 မောရော- ထိုဘုရားအလောင်း ဥဒေါင်းမင်းသည်၊ ဣမံ ပရိတ္တံ-
 ဤအရံအသားကို၊ ကတော- ပြု၍၊ ဝါသံ- ညဉ့်အိပ်နေခြင်းကို၊
 အကပ္ပယံ- ပြုပြီ။

မောရပရိတ္တံ- မောရသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊
 နိဗ္ဗိတံ- ပြီးပြီ။

၆- ဝဋ္ဋသုတ်အနက်
 ဒါဒါနံ

က။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ- သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်
 သော ပါရမီဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်တို့ကို၊ ပူရေန္တံ- ဖြည့်တော်
 မူသော၊ ဝဋ္ဋဇာတိယံ- ငုံး၏အမျိုး၌၊ နိဗ္ဗုတံ- ဖြစ်တော်မူသော၊
 မဟာသတ္တံ- ဘုရားအလောင်း ငုံးသူငယ်ကို၊ ယဿ ပရိတ္တံ-
 အကြင် ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်၏၊ တေဇေန- တန်ခိုးတေဇော် အာနု
 တော်ကြောင့်၊ ဒါဝဂ္ဂိ- တောမီးသည်၊ ဝိဝဇ္ဇယံ- မဲကြည့်လေ၏။

၁။ သာရိပုတ္တဿ- သာရိပုတြာ အ မည် တော် ရှိ သော၊
 ထေရဿ-လကျောရံ မဟာထေရ်အား၊ လောကနာထေန-မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ- ဟောတော်မူအပ်သော၊ ကပ္ပဋ္ဌာယိ-
 တ ကမ္ဘာ ပတ် လုံး တည် ထ သော၊ မဟာတေဇံ- ကြီးသော
 အာနုဘော် ရှိသော၊ တံ ပရိတ္တံ- ထို ဝဋ္ဋသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊
 ဟေ- အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ- ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ-
 ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁။ လောကေ-လောက၌၊ သီလဂုဏော-သီလတည်းဟူသော
 ကျေးဇူး သည်လည်းကောင်း၊ သစ္စံ- သစ္စာစကား သည်လည်း
 ကောင်း၊ သောစေယျံ- ဖြူစင်သောအဖြစ် သည်လည်းကောင်း၊
 အနုဒ္ဒယာ- ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သနားခြင်းကရုဏာ သည်လည်း
 ကောင်း၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ထို သစ္စာစကားဖြင့်၊
 အနုတ္တရံ-မိမိထက်မြတ်သော တရားမရှိသော၊ သစ္စကိရိယံ-သစ္စာ
 ပြုခြင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ ကာဟာမိ-ပြု၏။

၂။ ဓမ္မဗလံ- တရားတော်၏ အစွမ်းကို၊ အာဝဇ္ဇေတွာ-
 ဆင်ခြင်၍၊ ပုဗ္ဗကေ-ရှေး၌ ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော၊ ဇိနေ-
 မြတ်စွာဘုရားတို့ကို၊ သရိတွာ-အောက်မေ့၍၊ သစ္စဗလံ-သစ္စာ
 စကား၏ အစွမ်းကို၊ အဝဿာယ-အမှီပြု၍၊ သစ္စကိရိယံ-သစ္စာ
 ပြုခြင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ အာကာသိ-ပြုပြီ။

၃။ မေ-ငါ့အား၊ ပက္ခာ-အတောင်တို့သည်၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊
 အပတနာ-မပျံ့နှံင်ကုန်၊ မေ-ငါ့အား၊ ပါဒါ-ခြေတို့သည်၊ သန္တိ-
 ရှိကုန်၏၊ အဝဉ္ဇနာ-မသွားနှံင်ကုန်၊ မာတာပိတာ စ-ငါ့မိ, ငါ့ဘတို့

သည်လည်း၊ နိက္ခန္ဓာ-ငါ့ကိုစွန့်လျက်ပျံ့ထွက်ကုန်ပြီ၊ ဇာတဝေဒ-
တောမီး၊ ဝဋ်ကမ-ဖဲကြည်လေလော့၊ ဣတိ-ဤသို့၊ သစ္စကိရိယံ-
သစ္စာပြုခြင်းကို၊ အဟံ-ငါသည်၊ အာကာသိ-ပြုပြီ။

၄။ မယံ-ငါ၏၊ သစ္စေ-သစ္စာကို၊ ကတေ-ပြုအပ်သည်ရှိသော်၊
သဟ-ပြုသည်နှင့်တပြိုင်နက်၊ မဟာပဇ္ဇလိတော-ကြီးသော အလှူ
ရှိသော၊ သိခိ-တောမီးသည်၊ သောဠသကရိသာနိ- တဆယ့်
ခြောက်မင်း ပယ်စာတို့ တိုင်တိုင်၊ ဝဇ္ဇေသိ-ဖဲကြည်လေပြီ၊ သိခိ-
မီးသည်၊ ဥဒကံ-ရေသို့၊ ပတုာ-ရောက်၍၊ နိဗ္ဗာယံတိ ယထာ-
ငြိမ်းသကဲ့သို့ တထာ-ထို့အတူ၊ နိဗ္ဗာယံ-ငြိမ်းလေပြီ၊ မေ-ငါ၏၊
သစ္စေန- သစ္စာနှင့်၊ သမော- တူသော တရားသည်၊ နတ္ထိ- မရှိ၊
သော-ဤသည်ကား၊ မေ-ငါ၏၊ သစ္စပါရမီ-သစ္စာပါရမီတည်း။

ဝဋ္ဋပရိတ္တံ-ဝဋ္ဋသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌတံ-ပြီးပြီ။

၇-ဓဇဂ္ဂသုတ်အနက်
နိဒါန်း

က။ ယဿ- အကြင် ဓဇဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်ကို၊ အနုဿဓု
ဇောနာပိ- အောက်မေ့ကာမျှဖြင့်လည်း၊ အန္တလိက္ခေပိ- ကောင်း
ကင်၌ သော်လည်း၊ ပါဏိနော-သတ္တဝါတို့သည်၊ ဘူမိယံဝိယ-
မြေ၌ကဲ့သို့၊ သဗ္ဗထာ- အချင်းခပ်သိမ်း၊ ပတိဋ္ဌံ- တည်ရာကို၊
အဓိဂစ္ဆန္တိ-ရကုန်၏။

သမ္မတ(၁၄) အကြိမ်သုံးဆယ်မြေ့နက်၊

၁။ ယက္ခ စောရာဒိ သမ္ဘဝါ- ဘိလူး, ခိုးသူ အစရှိသည်
 တို့ကြောင့် ဖြစ်သော၊ သဗ္ဗပဒ္ဒဝ ဇာလမှာ- အလုံး စုံသော
 ဥပဒ္ဒဝေါ တည်းဟူသော ကုန်ယက်မှ၊ မုတ္တာနံ- လွတ်ကုန်သော
 သတ္တဝါတို့၏၊ ဂဏနာ- အရေအတွက်သည်လည်း၊ နတ္ထိ-မရှိ၊
 တံ ပရိတ္တံ- ထို ဓဇဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ- အို သူတော်
 ကောင်းတို့၊ မယံ- ငါတို့သည်၊ ဘဏာမ- ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၂။ ဘန္တေ ကဿပ- အရှင်မဟာကဿပ၊ ဣဒံ သုတ္တံ- ဤ
 ဓဇဂ္ဂသုတ်ကို၊ မေ အကျွန်ုပ်အာနန္ဒာသည်၊ ဘဂဝတော- မြတ်စွာ
 ဘုရား၏၊ သံမုခါ- အထံတော်မှ၊ သုတ်- ကြားလိုက်ရသည်ကား၊
 ဧဝံ- ဤသို့ပါသည်၊ ဧကံ- တပါးသော၊ သမယံ- အခါ၌၊ ဘဂဝါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သာဝတ္ထိယံ- သာဝတ္ထိပြည်၏အနီး၌၊ အနာထ
 ပိဏ္ဍိကဿ- အနာထပိဏ္ဍိ သဌေး၏၊ အာရာမေ- နှလုံးမွေ့လျော်
 ပျော်ဖွယ်ရာဖြစ်သော၊ ဇေတဝနေ- ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌၊
 ဝိဟာရတိ- နေတော်မူ၏။

၃။ တတြခေါ- ထိုသို့ နေတော်မူသော အခါ၌၊ ဘဂဝါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို၊ ဘိက္ခဝေါတိ- ရဟန်းတို့
 ဟူ၍၊ အာမန္တေသိ- မိန့်တော်မူ၏၊ တေဘိက္ခု- ထိုရဟန်းတို့သည်၊
 တေ- အရှင်ဘုရားအား၊ ဘဒ္ဒံ- ကောင်းခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေ
 သတည်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရားအား၊
 ပစ္စယောသို- စကားတုန့်ပြန် လျှောက်ကြကုန်၏၊ ဘဂဝါ-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘိက္ခု- ရဟန်းတို့ကို၊ ဧတံ ဝစနံ- ဤ

ဆိုလတ္တံ့ သောစကားကို၊ အဝေါ စ-မိန့်တော်မူ၏၊ ဘိက္ခုဝေ-
ရဟန်းတို့၊ ဘူတပုဗ္ဗံ- ရှေး၌ ဖြစ်ဖူးသည်ကား၊ ဒေဝါသုရ
သင်္ဂါမော- တာဝတိံသာနတ်၊ အသာရာနတ်တို့၏ စစ်ပဲ့သည်၊
သမုပဗျူဠော- ကောင်းစွာ စုရုံး စည်းဝေးသည်၊ အဟောသိ-
ဖြစ်ဖူးပြီ၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ အထခေါ-ထိုအခါ၌၊ ဒေဝါနံ-
စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာနတ်တို့ကို၊ ဣဇ္ဇန္ဒာ- အစိုးရသော၊
သက္ကော-သိကြားမင်းသည်၊ တာဝတိံသေ- တာဝတိံသာ နတ်
ပြည်၌ နေကုန်သော၊ ဒေဝေ-နတ်တို့ကို၊ အာမန္တေသိ- မိန့်ဆို၏၊
မာရိသာ- အချင်း နတ် များ တို့၊ သင်္ဂါမ ဂတာနံ- စစ်ပဲ့သို့
ရောက်ကြကုန်သော၊ ဝေါ ဒေဝါနံ- သင် နတ် များ တို့အား၊
ယံ ဘယံ ဝါ-အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဆမ္ဘိ
တတ္ထံ ဝါ- အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
ယော လောမဟံသော ဝါ- အကြင် ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ- အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊
တသ္မိံ သမယေ-ထိုအခါ၌၊ မမေဝ-ငါသိကြားမင်း၏ သာလျှင်၊
ဓဇဂ္ဂံ- တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ- ကြည့်ကြကုန်လေစွ၊
ဟိ သစ္စံ-မှန်၏၊ မမ-ငါသိကြားမင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ တံခွန်ဖျားကို၊
ဥလ္လောကယထံ-ကြည့်ကြကုန်သော၊ ဝေါ တုမ္ဘာကံ-သင်နတ်များ
တို့အား၊ ယံ ဘယံ ဝါ-အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ- အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း သည်လည်း၊
ကောင်း၊ ယော လောမဟံသော ဝါ-အကြင်ကြက်သီးမွေးညင်း
ထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-

ထိုကြောက်ခြင်း, ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း, ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့။ ။

၂။ မေ-ငါသိကြားမင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ နော စေ ဥလ္လောကေယျာထ- အကယ်၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ- ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိ အမည် ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လော ကေယျာယ-ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဟိ သစ္စံ-မှန်၏၊ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ-တံခွန် ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ-ကြည့်ကြကုန်သော၊ ဝေါ တုမ္ဘာကံ- သင်နတ်များတို့အား၊ ယံ ဘယံ ဝါ-အကြင် ကြောက်ခြင်း သည် လည်းကောင်း၊ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယော လောမဟံသော ဝါ-အကြင်ကြက်သီး မွေးညင်း ထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော- ထို ကြောက်ခြင်း, ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း, ကြက်သီး မွေးညင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့။ ။

၃။ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ နောစေ ဥလ္လောကေယျာထ- အကယ်၍ မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ- ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည် ရှိသော်၊ ဝရုဏဿ-ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ- တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ- ကြည့်ကြကုန်လော့၊ ဟိ သစ္စံ-မှန်၏၊ ဝရုဏဿ-ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ- တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ- ကြည့်ကြ

ကုန်သော၊ ဝေါ တုမ္ဘာကံ-သင်နတ်များတို့အား၊ ယံ ဘယံ ဝါ-
 အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ-
 အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယော
 လောမဟံသော ဝါ- အကြင် ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း သည်
 လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထို ကြောက်ခြင်း၊
 ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်း၊ ကြက် သီး မွေး ညင်း ထ ခြင်း သည်၊
 ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့။ ။

၄။ ဝရုဏဿ-ဝရုဏအမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း
 ၏၊ ဓဇဂ္ဂံ-တံခွန်ဖျားကို၊ နော စေ ဥလ္လောကေယျာထ-အက . ရှိ
 မကြည့်မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ-ထိုသို့ မကြည့်မိကုန်သည် ရှိသော်၊
 ဤသာနဿ-ဤသာန အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊
 ဓဇဂ္ဂံ- တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကေယျာထ- ကြည့်ကြကုန်လော့၊
 ဟိ သစ္စံ- မှန်၏၊ ဤသာနဿ-ဤသာန အမည်ရှိသော၊ ဒေဝ
 ရာဇဿ- နတ်မင်း၏၊ ဓဇဂ္ဂံ- တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ-
 ကြည့်ကြကုန်သော၊ ဝေါ တုမ္ဘာကံ- သင်နတ်များ တို့အား၊
 ယံ ဘယံ ဝါ- အ ကြင် ကြောက် ခြင်း သည် လည်း ကောင်း၊
 ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ- အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း၊ ယော လောမဟံသော ဝါ-အကြင် ကြက်သီးမွေးညင်း
 ထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ- ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-
 ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညင်း
 ထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ္တံ့၊ ဣတိ- ဤသို့၊
 အာမန္တေသိ-မိန့်ဆို၏။ ။

၅။ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဒေဝါနံ-နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြေသ-
 အစိုးရသော၊ သက္ကဿ-သိကြားမင်း၏၊ တံ ခေါ ပန ဇေဂ္ဂံ-
 ထိုတံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ ဝါ-ကြည့်ကြကုန်သော နတ်တို့
 အား လည်းကောင်း၊ ပဇာပတိဿ- ပဇာပတိ အမည်ရှိသော၊
 ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ တံ ခေါ ပန ဇေဂ္ဂံ-ထိုတံခွန်ဖျားကို၊
 ဥလ္လောကယတံ ဝါ- ကြည့်ကုန်သော နတ်တို့အားလည်းကောင်း၊
 ဝရုဏဿ- ဝရုဏ အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ- နတ်မင်း၏၊
 တံ ခေါ ပန ဇေဂ္ဂံ- ထို တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ ဝါ-
 ကြည့်ကြကုန်သော နတ်တို့အား လည်းကောင်း၊ ဤသာနဿ-
 ဤသာန အမည်ရှိသော၊ ဒေဝရာဇဿ-နတ်မင်း၏၊ တံ ခေါ ပန
 ဇေဂ္ဂံ-ထို တံခွန်ဖျားကို၊ ဥလ္လောကယတံ ဝါ-ကြည့်ကြကုန်သော
 နတ်တို့အားလည်းကောင်း၊ ယံ ဘယံ ဝါ-အကြင် ကြောက်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်
 ရှိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယော ဂောမဟံသော ဝါ- အကြင်
 ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿဘိ-ဖြစ်
 လတ္တံ၊ သော-ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း၊ ကြက်သီး
 မွေးညင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိယေထာပိ- ပျောက်မှုလည်း ပျောက်
 ရာ၏၊ နော ပဟိယေထာပိ- မပျောက်မှုလည်း မပျောက်ရာ။

၆။ တံ-ထိုပျောက်ခြင်း,မပျောက်ခြင်းသည်၊ ကိဿဗောတု-
 အဘယ့်ကြောင့်နည်းဟူမူကား၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ ဟိ ယသ္မာ-
 အကြင်ကြောင့်၊ ဒေဝါနံ- နတ်တို့ကို၊ ဣန္ဒြေသ- အစိုးရသော၊
 သက္ကော- သိကြားမင်းသည်၊ အ ဝိတရာဂေါ- မကင်းသော

ရာဂရှိ၏။ အ ဝိတဒေါသော-မကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ အ ဝိတ
 မောဟော- မကင်းသောမောဟရှိ၏။ ဘီရု- ကြောက်တတ်၏။
 ဆမ္ဘိ- ကိုယ်ခက်တရော်ရတတ်၏။ ဥတြာသိ- ထိတ်လန့်တတ်၏။
 ပလာယိ- ပြေးတတ်၏။ ဣတိတသ္မာ- ထို့ကြောင့်၊ ပဟိယေထာပိ-
 ပျောက်မှုလည်း ပျောက်ရာ၏။ နော ပဟိယေထာပိ- မပျောက်
 မှုလည်း မပျောက်ရာ။

၇။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အဟဉ္စ ခေါ-ငါဘုရားသည်ကား၊
 ဧဝံ-ဤသို့၊ ဝဒါမိ-ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ အရည
 ဂတာနံ ဝါ-တောသို့ ကပ်သည်မှုလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ရုက္ခမူလ
 ဂတာနံ ဝါ- သစ်ပင်ရင်းသို့ ကပ်သည်မှုလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊
 သုညာဂါရ ဂတာနံ ဝါ- ဆိတ်ငြိမ်ရာအရပ်သို့ ကပ်သည်မှုလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော၊ တုမ္ဘာကံ-သင်တို့အား၊ ဘယံ ဝါ-ကြောက်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ-ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်းသည်
 လည်းကောင်း၊ လောမဟံသော ဝါ- ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ- အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအံ့၊
 တသ္မိံ သမယေ-ထိုအခါ၌၊ မမေဝ- ငါဘုရားဂုဏ် သာလျှင်၊
 အနုဿရေယျာထ-အဖန်တလဲလဲအောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၈။ သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာ စ
 ကာရဏေန-ဤသို့ ခပ်သိမ်းကုန်သော ကိလေသာတို့မှ ဝေးတော်
 မှုသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အရဟံ- အရဟ မည်တော်
 မူ၏။ သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာ စ
 ကာရဏေန- ဤသို့ ခပ်သိမ်းသော ဥပယုဓံတရား ငါးပါးတို့ကို

မဖောက်မပြန် သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် အလုံလုံ ကိုယ်တော်တိုင်
 သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်၏။ သော ဘဂဝါ- ထို မြတ်စွာဘုရား
 သည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာ စ ကာရဏေန- ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊
 ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ တဆယ့်ငါးပါးတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
 အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော-ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္န
 မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ
 ဣမိနာ စ ကာရဏေန- ဤသို့ ကောင်းသောစကားကို ဆိုတော်
 မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ သုဂတော- သုဂတ
 မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ- ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ
 ဣမိနာ စ ကာရဏေန- ဤသို့ လောကသုံးပါးတို့ကို အကြွင်းမရှိ
 သိတော်မူသော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ လောကဝိဒ္ဓ-
 လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊
 ဣတိပိ ဣမိနာ စ ကာရဏေန- ဤသို့ လူယောက်ျား၊ နတ်
 ယောက်ျား၊ တိရစ္ဆာန်ယောက်ျားတို့ကို အတုမရှိ ဆုံးမတော်
 မူတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ အနုတ္တရော ပုရိသ
 ဒမ္မသာရထိ- အနုတ္တရော ပုရိသ ဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။
 သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာ စ ကာရ
 ဏေန- ဤသို့ လူ,နတ်တို့၏ဆရာ ဖြစ်တော်မူသော အကြောင်း
 ကြောင့်လည်း၊ သတ္တာ ဒေဝမနုဿာနံ- သတ္တာ ဒေဝမနုဿာန
 မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ- ထို မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ
 ဣမိနာ စ ကာရဏေန- ဤသို့ သစ္စာလေးပါးတရားတို့ကို ကိုယ်

တော်လည်းသိ၊ ဝေနေယျတို့ကိုလည်း သိစေတော် မှုတတ်သော အကြောင်းကြောင့်လည်း၊ ဗုဒ္ဓေါ- ဗုဒ္ဓံ မည်တော်မူ၏။ သော ဘဂဝါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣတိပိ ဣမိနာ စ ကာရဏေန- ဤသို့ ဘုန်း တော် ခြောက် ပါး ရှိ တော် မှု သော အကြောင်း ကြောင့်လည်း၊ ဘဂဝါ- ဘဂဝါ မည်တော်မူ၏။ ဣတိ-ဤသို့၊ အနုဿရေယျာထ-အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၉။ ဟိ သစ္စံ-မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ-ရဟန်းတို့၊ မမံ- ငါဘုရား ရုဏ်တော်ကို၊ အနုဿရတံ- အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေါ တုမှာကံ- သင်ချစ်သားတို့အား၊ ယံ ဘယံ ဝါ- အကြင် ကြောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ- အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယော လောမဟံ သော ဝါ-အကြင်ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်း၊ ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်းသည်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက် လတ္တံ့။

၁၀။ မံ-ငါဘုရား၏ ရုဏ်တော်ကို၊ နော စေ အနုဿရေ ယျာထ- အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်ငြားအံ့၊ အထ- ထိုသို့ မအောက်-မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်၊ ဓမ္မံ- တရားတော် ရုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ-အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၁၁။ ဘဂဝတာ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဓမ္မော- တရားတော် မြတ်ကို၊ သ္မာက္ခာတော-ကောင်းစွာဟောတော်မူအပ်၏၊ ဓမ္မော- တရားတော်မြတ်သည်၊ သန္နိဋ္ဌိကော- မျက်မှောက်၌ အကျိုးပေး

ခြင်းငှာ ထိုက်၏။ ဓမ္မော- မဂ်လေးပါး တရားတော်သည်။
 အကာလိကော- မိမိအခြားမဲ့၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏။ ဓမ္မော-
 တရားတော်သည်။ ဟိပယိကော- လာလှည့် ရှုလှည့် ဟူသော
 အစီရင်ကို ခံတိုက်၏။ ဓမ္မော- တရားတော်သည်။ ဩပနေယျိကော-
 နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းငှာ ထိုက်၏။ ဓမ္မော- တရားတော်ကို၊
 ပစ္စတ္တံ- အသီးသီး၊ ဝိညဟိ- ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော- သိအပ်
 ခံစားအပ်၏။ ဣတိ- ဤသို့။ အနုဿရေယျာထ- အောက်မေ့ကြ
 ကုန်လော့။

၁၂။ ဟိသစ္စံ- မှန်၏။ ဘိက္ခဝေ- ရဟန်းတို့၊ ဓမ္မံ- တရား
 ဂုဏ်တော်ကို၊ အနုဿရတံ- အဖန်တလဲလဲ အောက်မေ့ကုန်သော၊
 ဝေ ဟိ တုမ္ဘာကံ- သင်တို့အား၊ ယံ ဘယံ ဝါ- အကြင် ကြောက်ခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ- အကြင်ကိုယ်ခက်တရော်
 ရှိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ယော လောမဟံသော ဝါ- အကြင်
 ကြက်သီးမွေးညင်း ထခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-
 ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော- ထိုကြောက်ခြင်း၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိခြင်း၊
 ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်းသည်။ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ္တံ့။

၁၃။ ဓမ္မံ- တရားတော်ဂုဏ်ကို၊ နော စေ အနုဿရေယျာထ-
 အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့၊ အထ- ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်
 သည် ရှိသော်၊ သံဃံ- သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို၊ အနုဿရေယျာထ-
 အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၁၄။ ဘဂဝတော- မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော-
 တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်။ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော- ကောင်းစွာ
 ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော-
 တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်။ ဥဗ္ဗုပ္ပဋိပဇ္ဇော- ဖြောင့်ဖြောင့်
 ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော-
 တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်။ ဉာယပ္ပဋိပဇ္ဇော- အသင့်
 အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက
 သံဃော-တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်။ သာမိပ္ပဋိပဇ္ဇော-
 အရိုအသေပြုခြင်းကို ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ-
 လေး ပါး ကုန်သော၊ ယဒိဒံ ယာနိ ပုရိသယုဂါနိ- အကြင်
 ယောကျ်ားတို့၏အစုံတို့သည်၊ သန္တိ-ရိုကုန်၏။ တေ ပုရိသပုဂ္ဂလာ-
 ထို လေးပါးစုံဖြစ်သော ယောကျ်ားမြတ်တို့ သည်ကား၊ အဋ္ဌ-
 ရှစ်ယောက်တို့တည်း။ ဘဂဝတော-မြတ်စွာဘုရား၏။ ဧသ ဧသော
 သာဝက သံဃော- ထို တပည့်ဖြစ်သော သံဃာတော်သည်ကား၊
 အာဟုနေယျော- အဝေးမှဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။
 ပါဟုနေယျော-ဧည့်သည်တို့အား ရည်မှတ်၍ ထားသော ပစ္စည်း
 အထူးကို ပူဇော်ခြင်းငှာ ထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော- မြတ်သော
 အလှကို ခံထိုက်၏။ အဗ္ဗလိကရဏိယော- လက်အုပ်ချီခြင်းကို
 ခံထိုက်၏။ လောကဿ-လူအများ၏။ အနုတ္တရံ- အတုမရှိသော
 ပုညက္ခေတ္တံ-ကောင်းမှု၏ စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဖွယ်
 ဖြစ်၏။ ဣတိ-ဤသို့။ သံဃံ-သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေ
 ယျာထ-အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၁၅။ ဟိ-သင့်စွ၊ ဘိက္ခုဝေ-ရဟန်းတို့၊ သံဃံ-သံဃာတော်၏
 ဂုဏ်ကို၊ အနုဿဒုတံ-အောက်မေ့ကုန်သော၊ ဝေါ-သင်တို့အား၊
 ယံ ဘယံ ဝါ-အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ယံ ဆမ္ဘိ
 တတ္ထံ ဝါ-အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိခြင်း သည်လည်းကောင်း၊
 ယော လောမဟံသော ဝါ- အကြင် ကြက်သီးမွေးညင်းထခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ ဘဝိဿတိ-ဖြစ်လတ္တံ့၊ သော-ထို ဘယ,ဆမ္ဘိ
 တတ္ထ,လောမဟံသသည်၊ ပဟိယိဿတိ- ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း။

၁၆။ တံ- ထို ဘယ,ဆမ္ဘိတတ္ထ, လောမဟံသ ပျောက်ခြင်း
 သည်၊ ကိဿဟေတု-အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဘိက္ခုဝေ- ရဟန်းတို့၊
 တထာဂတော-ဝိပဿီ အစရှိသော ရှေးဘုရားတို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့
 ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်၊
 အရဟံ-ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်၊
 သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ-ကောင်းသောအကျင့်ဖြင့် ညစ္စာလေးပါး တရား
 ကို သိတော်မူတတ်၏၊ ဝီတရာဂေါ- ကင်းသော ရာဂရှိ၏၊ ဝီတ
 ဒေါသော- ကင်းသော ဒေါသ ရှိ၏၊ ဝီတမောဟော-ကင်းသော
 မောဟရှိ၏၊ အ ဘီရု-မကြောက်တတ်၊ အ ဆမ္ဘိ-ကိုယ်ခက်တရော်
 မရှိတတ်၊ အ နုတြာသီ- မလန့်တတ်၊ အ ပလာယီ-မပြေးတတ်၊
 ဣတိတဿာ-ထို့ကြောင့်၊ ပဟိယိဿတိ-ပျောက်လတ္တံ့ သတည်း၊
 ဣတိ-ဤသို့၊ အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။

၁၇။ ဘာဝါ-မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ-ဤ သစေ တုမှာကံ
 ဘိက္ခုဝေ စသော စကားကို၊ အဝေါစ- မိန့်တော်မူ၏၊ သုဂတော-
 မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဣဒံ-ဤသို့သောစကားကို၊ ဝတုာနံ-ဆို၍၊

အထ-ထိုနောက်မှ၊ အ ပရံ-တပါးသော၊ တေ- ထို အရညေ
ရုက္ခမူလေ ဝါ စသော စကားကို၊ သတ္ထာ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
အဝေါစ-မိန့်တော်မူ၏။

၁၈။ ဘိက္ခုဝေါ- ရဟန်းတို့၊ အရညေ ဝါ- တော၌ လည်း
ကောင်း၊ ရုက္ခမူလေ ဝါ- သစ်ပင်ရင်း၌ လည်းကောင်း၊ သုညာ
ဂါရေ ဝါ- ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌လည်းကောင်း၊ သမ္ပုဒ္ဓံ- မြတ်စွာ
ဘုရား၏ဂုဏ်ကို၊ တုမေ- သင်တို့သည်၊ အနုဿရေယျာထ-
အောက်မေ့ကြကုန်လော့၊ တုမှာကံ- သင်တို့အား၊ ဘယံ- ကြောက်
ခြင်းလည်း၊ နော သိယာ- မဖြစ်ရာ။

၁၉။ လောကဇေဋ္ဌံ- လူတို့ထက်ကြီးတော်မူသော၊ နရာသဘံ-
လူတို့ထက် မြတ်တော်မူသော၊ ဗုဒ္ဓံ- ငါဘုရားကို၊ နော စေ သရေ
ယျာထ- အကယ်၍ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ဖြစ်အံ့၊ အထ-
ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်၊ နိယျာနိကံ- သံသရာမှ
လွတ်မြောက်ကြောင်း ဖြစ်သော၊ သုဒေသိတံ- ငါဘုရားသည်
ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊ ဓမ္မံ- တရားတော်ဂုဏ်ကို၊
သရေယျာထ- အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၂၀။ နိယျာနိကံ- သံသရာမှ ထွက်မြောက်ကြောင်းဖြစ်သော၊
သုဒေသိတံ- ငါဘုရားသည် ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော၊
ဓမ္မံ- တရားတော်ဂုဏ်ကို၊ နော စေ သရေယျာထ- အကယ်၍
မအောက်မေ့မိကုန်သည် ဖြစ်အံ့၊ အထ- ထိုသို့ မအောက်မေ့မိ
ကုန်သည် ရှိသော်၊ ပုညက္ခေတ္တံ- ကောင်းမှု တည်းဟူသော

မျိုးစေ့၏စိုက်ပျိုးရာ လယ် ယာ မြေ ကောင်း သ ဖွယ် ဖြစ်သော၊
အနုတ္တရံ-အတုမရှိသော၊ သံသံ- သံသာတော်၏ဂုဏ်ကို၊ သရေ
ယျာထ-အောက်မေ့ကြကုန်လော့။

၂၁။ ဘိက္ခုဝေါ-ရဟန်းတို့၊ ဝေ- ဤသို့သော အပြားအား
ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓဉ္စ-ငါဘုရားဂုဏ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ မဗ္ဗဉ္စ-တရား
ဂုဏ်တော်ကို လည်းကောင်း၊ သံဃဉ္စ-သံသာဂုဏ်တော်ကို လည်း
ကောင်း၊ သရန္တာနံ-အောက်မေ့ကုန်သောသင်တို့အား၊ ဘယံ ဝါ-
ကြောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံ ဝါ- ကိုယ်ခက်
တရော်ရှိခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ လောမဟံသော ဝါ-ကြက်သီး
မွေးညင်းထခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ န ဟေဿတိ-မဖြစ်လတ္တံ့။

ဇေဂ္ဂပရိတ္တံ -ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

က-အာဇ္ဇာနာဠိယ သုတ် အနက်
နိဒါန်း

က-ခ။ နာထဿ-မြတ်စွာဘုရား၏၊ သာဓုသမ္မတေ-သူတော်
ကောင်းတို့သည် “ကောင်း၏” ဟု သမုတ်အပ်သော၊ သာဿနေ-
သာသနာတော်၌၊ အပ္ပသန္ဓေဟိ-မကြည်ညိုကုန်သော၊ စဏ္ဍေဟိ-
ကြမ်းကြုတ်ကုန်သော၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ ကိပ္ပိသ ကာရိတိ-
မကောင်းမှုကို ပြုလေ့ရှိကုန်သော၊ အမနုဿေဟိ-ဘီလူးတို့သည်၊
စတဿန္တံ- လေး ပါး ကုန် သော၊ ပရိသာနံ- ပရိသတ် တို့ကို၊
အဟိံ သာယ စ-မညှင်းဆဲစေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဂုတ္တိယာ စ-

စောင့်ရှောက်ခြင်းငှာ လည်းကောင်း၊ မဟာဝိရော- မြတ်စွာ
ဘုရားသည်၊ ယံ ပရိတ္တံ-အကြင်အာဇာနည်သုတ်ပရိတ်တော်ကို၊
ဒေသေသိ-ဟောတော်မူပြီ၊ တံ ပရိတ္တံ- တို့ အာဇာနည်သုတ်
ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ- အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ- ငါတို့အည်၊
ဘဏ္ဍာမ- ရှုတ်ကြကုန်အံ့။

၁။ စက္ခုမန္တဿ - စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူသော၊
သိရိမတော- ဘုန်း ကျက် သ ရေ နှင့် ပြည့် စုံ တော် မူ သော၊
ဝိပဿိဿ စ-ဝိပဿိမြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊
နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဘူတာ
နုကမ္ပိနော အလုံးစုံသောသတ္တဝါတို့ကို သနားတော်မူတတ်သော၊
သိခိဿာပိ စ-သိခိမြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊
နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၂။ နှာဘကဿ- ဆေး လျော် အပ် ပြီး သော ကိလေသာ
ရှိတော်မူသော၊ တပဿိနော-ခြိုးခြံသောအကျင့် ရှိတော်မူသော၊
ဝေဿဘုဿ စ-ဝေဿဘုမြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်
၏၊ နမော-ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း၊ မာရသေနာ
ပမဒ္ဒိနော- မာရ်စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးပြီးသော၊ ကကုသန္ဓဿ-
ကကုသန် မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ-အကျွန်ုပ်၏၊ နမော-
ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု-ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ဗြာဟ္မဏဿ- မကောင်းမှုကို မျှောပြီးထသော၊ ဝုသိ
မတော- သုံးပြီးသောအကျင့် ရှိတော်မူထသော၊ ကောဏာဂမ
နဿ စ- ကောဏဂုံမြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊

နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဓိ- ခပ်သိမ်း
 သော အာရုံတို့၌၊ ဝိပုမုတ္တဿ- ကိလေသာတို့မှ ကင်းလွတ်တော်
 မူပြီးသော၊ ကဿပဿ စ- ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊
 မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ နမော- ရှိခိုးခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေ
 သတည်း။

၄။ ယော- အကြင်ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗဒုက္ခာ
 ပနုဒနံ- အလုံးစုံသော ဆင်းရဲကို ပယ် ဖျောက် တတ် သော၊
 ဣမံ ဓမ္မ- ဤတရားကို၊ ဒေသေတိ- ဟောတော်မူပြီ၊ အင်္ဂီရသဿ-
 ကိုယ်တော်မှထွက်သော အရောင်ရှိတော်မူထသော၊ သိရီမတော-
 ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ သကျပုတ္တဿ-
 သာကီဝင်မင်းသား ဖြစ်တော်မူထသော၊ တဿ စ- ထို ဂေါတမ
 မြတ်စွာဘုရားအားလည်း၊ မေ- အကျွန်ုပ်၏၊ နမော- ရှိခိုး
 ခြင်းသည်၊ အတ္ထု- ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ လောကေ- လောက၌၊ နိဗ္ဗုတာ- ငြိမ်းလေကုန်ပြီးသော၊
 ယေ စာပိ ဇနာ- အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း၊ ယထာ
 ဘူတံ- ဟုတ်မှန်သော အလျောက်၊ ဝိပဿိသံ- မြင်ကုန်ပြီ၊ တေဇနာ-
 ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အပိသုဏာ- ချောပစ်သော စကားကို
 မဆိုကုန်၊ အထ- ထိုမျှ၊ မဟန္တာ- မြတ်ကုန်၏၊ ဝီတသာရဒါ-
 ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းကုန်၏။

၆။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ- ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး၊ စရဏ
 တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော် မူထသော၊ မဟန္တံ- မြတ်စွာ

ထသော၊ ဝိတသာရဒံ- ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းတော်မှုထသော၊
ဒေဝမနုဿာနံ-နတ်လူတို့၏၊ ဟိတံ-အစီးအပွားကို ဆောင်တော်
မှုတတ်ထသော၊ ယံ ဂေါတမံ- အကြင်ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရားကို၊
ဒေဝမနုဿာ-နတ်လူတို့သည်၊ နမဿန္တိ-ရှိခိုးကုန်၏။

၇။ ဧတေ သမ္ပုဒ္ဓါ စ- ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့
သည်လည်းကောင်း၊ အညေ- တပါးကုန်သော၊ အနေကသတ
ကောဋီယော-ကုဋေအရာမက များလှစွာကုန်သော၊ သမ္ပုဒ္ဓါ စ-
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊
ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ အသမ သမာ-အတုမရှိသော ဘုရား
နှင့်သာ တူတော်မှုကုန်၏၊ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသောဘန်ခိုး ရှိတော်မူ
ကုန်၏။

၈။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊
ဒဿဗလူပေတာ- ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊ ဉာဏ်တော်အား
ဆယ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူကုန်၏၊ ဝေသာရဇ္ဇေဟိ- လေးပါး
သော ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တော်တို့နှင့်၊ ဥပါဂတာ- ပြည့်စုံတော်
မူကုန်၏၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ ဗုဒ္ဓါ- ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်၊ ဥတ္တမံ- မြတ်သော၊ အာသတံ- ပုရိသ ဥသဘ
ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်သော၊ ဌာနံ-သဗ္ဗညုတဉာဏ်တော်ကို၊ ပဋိဇာနန္တိ-
ဝန်ခံတော်မူကုန်၏။

၉။ ပရိသာသု- ပရိသတ် လေးပါး၊ ပရိသတ် ရှစ်ပါးတို့၌၊
ဝိသာရဒါ- ရွံ့ရှာခြင်းကင်းတော်မှုကုန်သည်ဖြစ်၍၊ ဧတေ ဗုဒ္ဓါ-

သမ္မတ(၁၅) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်

ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သီဟနာဒံ-ခြင်္သေ့မင်း ကဲ့သို့ရဲတင်းသော စကားကို၊ နဒန္တိ-မြက်ဆို့တော်မူကုန်၏။ လောကေ-လောက၌၊ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ- တ စုံ တ ယောက် သော သူ သည် ဟောခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော၊ ဗြဟ္မစက္ကံ-မြတ်သော ဓမ္မစကြာ တရားတော်ကို၊ ပဝတ္တေန္တိ-ဟောတော်မူကုန်၏။

၁၀။ အဋ္ဌာရသဟိ-တဆယ့်ရှစ်ပါးကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ- ဘုရားကျေးဇူးတော်တို့နှင့်၊ ဥပေတာ- ပြည့်စုံတော် မူကုန်၏။ နာယကာ- နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်မူတတ်ကုန်၏။ ဗာတ္တိ သ လက္ခဏပေတာ- သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးသော ယောကျ်ားမြတ် တို့၏ လက္ခဏာတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူပေ၏။ အသိတာနုဗျဉ္ဇနာဓရာ- ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာတော်ငယ်တို့ကို ဆောင်တော်မူကုန်၏။

၁၁။ သဗ္ဗေ- ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ- ထို မြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်၊ ဗျာမပ္ပဘာယ-တလံမျှလောက်သော ရောင်ခြည် တော်ဖြင့်၊ သုပ္ပဘာ- ကောင်းစွာ ထွန်းတောက်ပတော် မူကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇရာ- ရဟန်းတို့ထက် မြတ်တော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗညုနော- ခပ်သိမ်းသော ဧညယျဓံတရား ငါးပါးတို့ကို သိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ တေဗုဒ္ဓါ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ခိဏာသဝါ- ကုန်ပြီးသော အာသဝေါတရား လေးပါး ရှိတော် မူကုန်၏။ ဇိနာ-မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူကုန်၏။

၁၂။ မဟာ ပဘာ- ကြီး မြတ် သော ကိုယ် တော် ရောင်, ဉာဏ်တော်ရောင် ရှိတော်မူကုန်၏။ မဟာတေဇာ-ကြီးမြတ်သော

တန်ခိုးရှိတော်မူကုန်၏။ မဟာပညာ-ကြီးမြတ်သောပညာ ရှိတော်
မူကုန်၏။ မဟာဗ္ဗလာ- ကြီးမြတ်သော ကိုယ်တော်အား ဆယ်ပါး၊
ဉာဏ်တော်အားဆယ်ပါး ရှိတော်မူကုန်၏။ မဟာကာရုဏိကာ-
ကြီးမြတ်သော ကရုဏာတော် ရှိတော်မူကုန်၏။ ဓီရ- ပညာ
သမာဓိ ရှိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ-ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့၏။
သုခါဝဟာ-ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၃၂။ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပါ စ-မှီရာကျန်းသဖွယ်လည်း
ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ နာထာ စ- ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူ
ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာ စ- တည်ရာလည်းဖြစ်တော်မူကုန်၏။ တာဏာ စ-
သံသရာ ဝဋ်ဆင်း ရဲမှလည်း စောင့်ရှောက်တော် မူကုန်၏။
လေဏာ စ- ပုန်းအောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ဂတိ စ-
လားရာလည်း ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ ဗန္ဓု စ- အဆွေအမျိုးလည်း
ဖြစ်တော်မူကုန်၏။ မဟေဿာသာ စ-လေးသမားကြီးတို့နှင့်လည်း
တူတော်မူကုန်၏။ သရဏာ စ- သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲကိုလည်း
ညှဉ်းဆဲ ဖျက်ဆီးတော် မူတတ်ကုန်၏။ ဟိတေသိနော စ-စီးပွား
ကိုလည်း ရှာတော်မူတတ်ကုန်၏။

၁၃၃။ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဧတေ ဗုဒ္ဓါ- ထို မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ သဒေဝကဿ-နတ်နှင့်တကွသော၊ လောကဿ-
လူ၏။ ပရာယဏာ စ- မှီခိုလည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်
မူကုန်၏။ ပုရိသုတ္တမေ ပုရိသုတ္တမာနံ- ယောက်ျားမြတ် ဖြစ်တော်
မူကုန်သော၊ တေသံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ- ခြေတော်
တို့ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်။ သိရသာ-ဦးဖြင့်၊ ဝန္ဓာမိ-ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ အဟ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဧတေ တထာဂတေ-ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားတို့ကို၊ ဝစသာ စ- နှုတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ မနသာ စေ-
 စိတ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သယံနေ စ- အိပ်သောအခါ၌ လည်း
 ကောင်း၊ အာသနေ စ- ထိုင်သော အခါ၌ လည်းကောင်း၊
 ဌာနေ စ-ရပ်သောအခါ၌ လည်းကောင်း၊ ဂမနေ စာပိ-သွား
 သော အခါ၌ လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဒါ-ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊
 ဝန္တာမိ- ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ သန္တိကရာ- ငြိမ်းချမ်းခြင်းကိုပြုတတ်ကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ-
 မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သုခေန-ချမ်းသာ
 သဖြင့်၊ တုဝံ သင့်ကို၊ ရက္ခန္တု- စောင့်တော်မူစေကုန်သတည်း၊
 တေဟိ-ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်၊ ရက္ခိတော- စောင့်တော်မူအပ်
 သည်ဖြစ်၍၊ ဝါ-စောင့်အပ်သော၊ တံ-သင်သည်၊ သန္တော စ-
 ငြိမ်းချမ်းသည်လည်း၊ ဘဝ- ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဘယေဟိ-
 ခပ်သိမ်းသောဘေးတို့မှ၊ မုတ္တော စ- လွတ်သည်လည်း၊ ဘဝ-
 ဖြစ်စေသတည်း။

၁၇။ တုဝံ-သင်သည်၊ သဗ္ဗရောဂါ- ခပ်သိမ်းသော အနာ
 ရောဂါမှ၊ ဝိနိမုတ္တော စ- ကင်းလွတ် သည် လည်း ကောင်း၊
 သဗ္ဗသန္တာပ ဝဇ္ဇိတော စ-ခပ်သိမ်းသော ပူပန်ခြင်းမှ ကင်းလွတ်
 သည်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဝေရံ- ခပ်သိမ်းသော အတွင်း, အပ
 ဘေးရန်ကို၊ အတိက္ကန္တော စ- လွန်မြောက်သည်လည်းကောင်း၊
 နိဗ္ဗုတော- ကိုယ်, စိတ် ချမ်းသာခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝ-
 ဖြစ်စေသတည်း။

၁၈။ တေသံ- ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သစ္စေန စ- သစ္စာ
 အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သီလေန စ- သီလအာနုဘော်
 ကြောင့်လည်းကောင်း၊ ခန္တိမေတ္တာ ဗလေန စ- ခန္တိမေတ္တာ
 အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေပိ- ကို မြတ်စွာဘုရားတို့
 သည်လည်း၊ အမေ- ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ- အနာမရှိသဖြင့်
 လည်းကောင်း၊ သုခေန စ- ချမ်းသာသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 အနုရက္ခန္တု- အစဉ်စောင့်ရှောက်တော် မူစေကုန်သတည်း။

၁၉။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- အရှေ့မျက်နှာ အရပ်အဖို့၌၊
 မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဘူတာ- ဂန္ဓဗ္ဗ နတ်တို့
 သည်၊ သန္တိ- ရှိကုန်၏။ တေပိ- ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း၊ အမေ-
 ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ- အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သုခေန စ- ချမ်းသာသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုရက္ခန္တု- အစဉ်
 စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၂၀။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- တောင်မျက်နှာအရပ်အဖို့၌၊
 မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ဒေဝါ- ကုမ္ဘဏ်နတ်
 တို့သည်၊ သန္တိ- ရှိကုန်၏။ တေပိ- ထိုကုမ္ဘဏ်နတ်တို့ သည်လည်း၊
 ကမေ- ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ- အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊
 သုခေန စ- ချမ်းသာသဖြင့် လည်းကောင်း၊ အနုရက္ခန္တု- အစဉ်
 စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၂၁။ ပဉ္စမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- အနောက်မျက်နှာအရပ်အဖို့၌၊
 မဟိဒ္ဓိကာ- ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ နာဂါ- နဂါးတို့သည်၊
 သန္တိ- ရှိကုန်၏။ တေပိ- ထိုနဂါးတို့သည်လည်း၊ အမေ- ငါတို့ကို၊

အရောဂေန စ- အနာ မရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုခေန စ-
ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက်
စေကုန်သတည်း။

၂၂။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ- မြောက်မျက်နှာအရပ်အဖို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ-ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ယက္ခာ-ဘီလူးတို့သည်၊
သန္တိ-ရှိကုန်၏။ တေပိ-ထိုဘီလူးတို့သည်လည်း၊ အမေ-ငါတို့ကို၊
အရောဂေန စ- အနာမရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုခေန စ-
ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ် စောင့်ရှောက်
စေကုန်သတည်း။

၂၃။ ပုရိတ္ထိမေန- မြင်းမိုရ်တောင်မှ အရှေ့မျက်နှာ အရပ်၌၊
ဓတရဋ္ဌော-ဓတရဋ္ဌ နတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ-နေ၏။ ဒက္ခိဏေန-
မြင်းမိုရ်တောင်မှ တောင်မျက်နှာ၌၊ ဝိရုဠကော-ဝိရုဠက နတ်မင်း
သည်၊ ဝသတိ-နေ၏။ ပစ္ဆိမေန- မြင်းမိုရ်တောင်မှ အနောက်
မျက်နှာ၌၊ ဝိရူပက္ခော- ဝိရူပက္ခ နတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ-နေ၏။
ဥတ္တရံဒိသံ- မြင်းမိုရ်တောင်မှ မြောက်မျက်နှာ၌၊ ကုဝေရော-
ကုဝေရနတ်မင်းသည်၊ ဝသတိ-နေ၏။

၂၄။ စတ္တာရော-လေးယောက်ကုန်သော၊ ဓတ မဟာရာဇာ-
ထို စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့သည်၊ လောကပါလုာ-လူတို့ကို
စောင့်တတ်ကုန်၏။ ယသဿိနော-များသော အခြေအရံရှိကုန်၏။
တေပိ မဟာရာဇာ-ထို စတုမဟာရာဇ်နတ်မင်းကြီးတို့သည်လည်း၊

အမေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ- အနာမရှိသဖြင့်လည်းကောင်း၊
သုခေန စ- ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း၊ အနုရက္ခန္တု- အစဉ်
စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၂၅။ မဟိန္ဒိကာ- ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော၊ အာကာ
သဌာ စ-ကောင်းကင်၌လည်း တည်ကုန်သော၊ ဘူမဌာ စ-မြေ၌
လည်း တည်ကုန်သော၊ ဒေဝါ စ- နတ်တို့ သည်လည်းကောင်း၊
နာဂါ စ-နဂါးတို့သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ-ရှိကုန်၏၊ တေပိ-
ထိုနတ်နဂါးတို့သည်လည်း၊ အမေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ-အနာ
မရှိသဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုခေန စ- ချမ်းသာသဖြင့် လည်း
ကောင်း၊ အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၂၆။ ဣမ သာသနေ-ဤသာသနာတော်၌၊ ဝသန္တာ-နေကုန်
သော၊ ဣန္ဒိမန္တာ-ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော၊ ယေဒေဝါ စ-
အကြင်နတ်တို့သည်လည်း၊ သန္တိ- ရှိကုန်၏၊ တေပိ ဒေဝါ- ထို
နတ်တို့သည်လည်း၊ အမေ-ငါတို့ကို၊ အရောဂေန စ- အနာမရှိ
သဖြင့် လည်းကောင်း၊ သုခေန စ-ချမ်းသာသဖြင့်လည်းကောင်း၊
အနုရက္ခန္တု-အစဉ်စောင့်ရှောက်စေကုန်သတည်း။

၂၇။ သဗ္ဗိတိယော- ခပ် သိမ်း သော ဥပဒ္ဒ ဝေါတို့သည်၊
ဝိဝဇ္ဇန္တု- ဖဲကြဉ်စေကုန်သတည်း၊ သောကော စ- စိုးရိမ်ခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ ရောဂေါ စ- အနာ သည်လည်းကောင်း၊
ဝိနဿတု-မပျောက်စေသတည်း၊ တေ-သင့်အား၊ အန္တရာယာ-
အန္တရာယ်တို့သည်၊ မာဘဝန္တု-မဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သုခိ စ-

ချမ်းသာသော ကိုယ်, စိတ် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဒီဃာယုကော
စ- ရှည်သောအသက် ရှိသည်လည်းကောင်း၊ ဘဝ- ဖြစ်စေ
သတည်း။

၂၇။ နိစ္စ- အမြဲ၊ ဝုဇ္ဈာပစာယိနော- အသက်ကြီးသောသူ၊
ဂုဏ်ကြီးသောသူတို့ကို အရိုအသေ ပြုလေ့ရှိသော၊ အဘိဝါဒန
သီလိဿ- ရှိခိုးခြင်းအလေ့ရှိသောသူအား၊ အာယု စ- အသက်ရှည်
ခြင်း လည်းကောင်း၊ ဝဏ္ဏော စ- အဆင်းလှခြင်းလည်းကောင်း၊
သုခဉ္စ- ချမ်းသာကြီးခြင်း လည်းကောင်း၊ ဗလဉ္စ- ကိုယ်အား၊
ဉာဏ်အား ကြီးခြင်းလည်းကောင်း၊ ဣတိ- ဤသို့၊ စတ္တာရော-
လေးပါးကုန်သော၊ ဓမ္မာ- ကောင်းသော အကျိုးတရားတို့သည်၊
ဝစ္ဆန္တိ- ပွားကုန်၏။

အာဠာနာဠိယသုတ္တံ- အာဠာနာဠိယသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ- ပြီးပြီ။

၉- အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်
နိဒါန်း

က-၁။ ယံ ပရိတ္တံ- အကြင် အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို၊
ဘဏန္တဿ- ရွတ် သော သူ ၏။ နိဿိန္ဒဋ္ဌာန ဓောဝနံ- နေရာ
အင်းပျဉ်ကို ဆေးသော၊ ဥဒကမ္ပိ- ရေသည်လည်း၊ သဗ္ဗမေဝ-
အလုံးစုံသာလျှင်ဖြစ်သော၊ ပရိဿယံ- ဘေးရန်ကို၊ ဝိနာသေတိ-
ပျောက်စေတတ်၏။ ယံ ပရိတ္တံ- အကြင်ပရိတ်တော်သည်၊ ဓာခံဏေ-

ထိုခဏ၌၊ သောတ္ထိနာ-ချမ်းသာသဖြင့်၊ ဂဗ္ဘဝုဠာနုဉ္ဇ-ကိုယ်ဝန်မှ
ထခြင်းကိုလည်း၊ သာဓေတံ ပြီးစေတတ်၏။ အင်္ဂုလိမာလသ-
အင်္ဂုလိမာလ အမည်ရှိသော၊ ထေရဿ-မထေရ်အား၊ လောက
နာထေန- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဘာသိတံ- ဟောတော်မူအပ်
သော၊ ကပ္ပဠာယိ-တကမ္ဘာပတ်လုံးတည်ထဲသော၊ မဟာတေဇံ-
ကြီးသောအာနုဘော် ရှိထသော၊ တံ ပရိတ္တံ- ထို အင်္ဂုလိမာလ
ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ- အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊
ဘဏာမ-ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈။ ဘဂိနိ-နုမ၊ အဟံ-ငါသည်၊ ယတော- အကြင်အခါမှ၊
ပဠာယ-စ၍၊ အရိယာယ-မြတ်သော၊ ဇာတိယာ-ဇာတ်အားဖြင့်၊
ဇာတော-ဖြစ်၏၊ တတော-ထိုအခါမှ၊ ပဠာယ- စ၍၊ သဉ္စိစ္စ-
သေစေလိုသော စေတနာဖြင့် အားထုတ်၍၊ ပါဏံ-သတ္တဝါကို၊
ဇီဝိတာ-ဇီဝိဓာ်ခြေမှ၊ ဝေါရောပေတာ- ချဘူးသည်ဟူ၍၊ နာဘိ
ဇာနာမိ-ငါမသိ၊ တေန သစ္စေန- ထိုသို့ မှန်သော သစ္စာစကား
ကြောင့်၊ တေ သင့်အား၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း၊ ဂဗ္ဘဿ-ဝမ်း၌တည်သော သူငယ်အားလည်း၊
သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ-အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ-ပြီးပြီ။

၁၀-ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်အနက်
နိဒါန်း

က-ခ-ဂ။ သံသာရေ-သံသရာ၌၊ သံသရန္တာနံ-ကျင်လည်
 ကုန်သော သတ္တဝါတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာဒသနေ- အလုံးစုံသော
 ဆင်းရဲကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ မာရဓေနာပမဒ္ဒနေ- မှာရ်
 စစ်သည်ကို ဖျက်ဆီးတတ်ကုန်သော၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါးကုန်သော၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂ- ဗောဇ္ဈင်္ဂ အမည်ရှိကုန်သော၊ ယေ ဓမ္မေ-အကြင်
 တရားတို့ကို၊ ဗုဇ္ဈိတော- သိကုန်သောကြောင့်၊ ဥတ္တမာ- မြတ်ကုန်
 သော၊ ဣမေသတ္တာ-ဤသတ္တဝါတို့သည်၊ တိဘဝါ-ဘဝသုံးပါးမှ၊
 မုတ္တကာ-လွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍၊ အ ဇာတိံ- ပဋိသန္ဓေ နေခြင်း
 မရှိသော၊ အ ဇရံ- အိုခြင်းမရှိသော၊ အဗျာဓိံ- ဖျားနာခြင်း
 မရှိသော၊ အ မတံ- သေခြင်းကင်းသော၊ နိဗ္ဗယံ- တေးမရှိသော
 နိဗ္ဗာန်သို့၊ ဂတာ-ရောက်ကုန်၏။ ဝေမာဒိ ဂုဏ္ဏပေတံ-ဤသို့ အစ
 ရှိသော ဂုဏ်တို့နှင့်ပြည့်စုံသော၊ အနေက ဂုဏသင်္ဂဟံ-တပါးမက
 များလှစွာသော ဂုဏ် အ ပေါင်း တို့ ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော၊
 ဩသဓဉ္စ- ဆေးသဖွယ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ မန္တဉ္စ- မြတ်သော
 မန္တန်သဖွယ်လည်းဖြစ်ထသော၊ ဣမံ ဗောဇ္ဈင်္ဂံ-ဤဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ်
 ပရိတ်တော်ကို၊ ဟေ-အို သူတော်ကောင်းတို့၊ မယံ-ငါတို့သည်၊
 ဘဏာမ-ရှုတ်ကြကုန်အံ့။

၁-၂-၃။ သတိသင်္ခါတော- သတိဟု ဆို အပ် သော ၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂီ စ- ဗောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ဓမ္မာနံ ဝိစယော စ-

သစ္စာလေးပါး တရားတို့ကို အနိစ္စ အစရှိသော အခြင်းအရာဖြင့်
ဆင်ခြင်တတ်သော ဓမ္မဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ တထာ-
ထိုမှတပါး ဝီရိယံ-ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်လည်းကောင်း၊ ပီတိပဿဒ္ဓိ
ဗောဇ္ဈင်-ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်တို့ လည်းကောင်း၊
တထာပရေ-ထိုမှတပါးကုန်သော၊ သမာဓုပေက္ခာဗောဇ္ဈင် ၈-
သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်၊ ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်တို့လည်းကောင်း၊ ဣတိ-
ဤသို့၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ သဗ္ဗဒုဿိနာ- အလုံးစုံသော
တရားကို ဆင်ခြင်တော်မူပြီးသော၊ မုနိနာ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊
သမ္မာ- ကောင်းစွာ၊ အက္ခာတာ- ဟောတော်မူအပ်ကုန်သော၊
ဧတေ-ထိုဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်၊ ဘာပိတာ- ပွားစေအပ်ကုန်သည်
ရှိသော်၊ ဗဟုလီကာတာ- အကြိမ်များစွာ အလေ့အလာ ပြုအပ်
ကုန်သည်ရှိသော်၊ အဘိညာယ စ- ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းငှာ
လည်းကောင်း၊ နိဗ္ဗာနာယ စ- နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊
ဗောဓိယာ စ- မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် အကျိုးငှာ လည်းကောင်း၊
သံဝတ္တန္တိ- ဖြစ်ကုန်၏၊ ဧတေန သစ္စစဇ္ဇေန- ဤ သစ္စာစကား
ကြောင့်၊ တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-
ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၄-၅။ ကေသ္မိံ သမယေ-တပါးသောအခါ၌၊ နာထော-
မြတ်စွာဘုရားသည်၊ မောဂ္ဂုလ္လာနဉ္စ-မောဂ္ဂုလ္လာန်မထေရ်ကို လည်း
ကောင်း၊ ကဿပဉ္စ-ကဿပမထေရ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဂိလဘိနေ-
နာကုန်သော၊ ဒုက္ခိတေ-ဆင်းရဲကုန်သော၊ တေ-ထိုမထေရ်တို့ကို၊
ဒိဿာ-မြင်၍၊ သတ္တ-ခုနစ်ပါးကုန်သော၊ ဝဗောဇ္ဈင်-ဗောဇ္ဈင်

တို့ကို၊ အဒေသယိ-ဟောတော်မူပြီ၊ တေ စ- ထိုမထေရ်တို့ သည်
 လည်း၊ တံ-ထိုတရားတော်ကို၊ အဘိနန္ဒိတော- အလွန် နှစ်သက်
 ကုန်၍၊ တဒ်ဏေ-ထိုခဏ၌၊ ရောဂါ-အနာမှ မုစ္ဆိံ သု-လွတ်ကုန်ပြီ၊
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ တေ-သင့်အား၊
 သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
 ဖြစ်စေသတည်း။

၆-၇။ ကေဒါ-တပါးသောအခါ၌၊ ဓမ္မရာဇာပိ-တရားမင်း
 ဘုရားသည်လည်း၊ ဂေလညေန-အနာသည်၊ အဘိပိဋိတော-
 အလွန် နှိပ်စက်အပ် သည် ဖြစ် ၍၊ စုန္ဒတ္ထေခရန်- စုန္ဒထေရ်ကို၊
 တံ ယေဝ-ထိုဗောဇ္ဈင်တရား ခုနစ်ပါးကိုပင်လျှင်၊ သာဒရံ-ရိုသေ
 ခြင်းနှင့်တကွ၊ ဘဏာပေတောန-ဟောစေလတ်၍၊ သမ္မောဒိတောန-
 နှစ်လိုတော်မူ၍၊ ဌာနဓံသာ-ဟောသောခဏ၌၊ တမှာ အာဗာဓာ-
 ထိုအနာမှ၊ ဝုဋ္ဌာသိ-ထတော်မူ၏၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသစ္စာ
 စကားကြောင့်၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ တေ-သင့်အား၊ သောတ္ထိ-
 ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၈။ တိဏ္ဍန္တမ္ပိ- သုံးပါးလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ မဟေသိနံ-
 သီလက္ခန္ဓ စသည်ကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူးရှာမှီးလေ့ကျက်
 ပြီးကုန်သော အရှင်မြတ် တို့အား၊ ပဟိနာ- ဗောဇ္ဈင်တရား
 ခုနစ်ပါး၏ အာနုဘော်ဖြင့် ပယ်အပ်ကုန်ပြီးသော၊ တေ စ
 အာဗာဓာ-ထိုအနာတို့သည်လည်း၊ မဂ္ဂါဟတာ- မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်
 ကုန်သော၊ ကိလေသာဝ- ကိလေသာတို့ကဲ့သို့၊ အနုပုတ္တိဓမ္မတံ-

တဖန် မဖြစ်ပြန်ခြင်းသဘော ရှိသည်၏အဖြစ်သို့၊ ပတ္တာ- ရောက်
ကုန်ပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသစ္စာစကားကြောင့်၊ တေ-
သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊
ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ-ဗောဇ္ဈင်သုတ်ပရိတ်တော်သည်၊
နိဗ္ဗိတံ-ပြီးပြီ။

၁၁-ပုဗ္ဗဏှသုတ် အနက်

၁။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တာ-အကြင်ဥက္ကာကျခြင်း၊ လကြတ်ခြင်းစသော
မကောင်းသော နိမိတ် သည်လည်းကောင်း၊ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ-
အကြင် အမြင်၊ အကြား၊ အတွေ့ အားဖြင့် မင်္ဂလာမရှိခြင်း
သည်လည်းကောင်း၊ သကုဏဿ-ငှက်၏၊ အမနာမေ- နှလုံးကို
မပွားစေတတ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါ စ-အကြင် အသံသည်လည်း
ကောင်း၊ ယော ပါပဂ္ဂဟော စ-အကြင် တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊
ရာဟု တည်းဟူသော ပါပဂြိုဟ် သည်လည်းကောင်း၊ အကန္တံ-
နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော၊ ယံ ဒုဿပိနဉ္စ- အကြင် ကြောက်မက်ဖွယ်
ထင်သော မကောင်းသော အိပ်မက်သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ-
ရှိကုန်၏၊ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော- ထို မကောင်းသော နိမိတ်
အစရှိသည်တို့သည်၊ ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန- ဘုရားရှင်တို့၏ ဂုဏ်ကို
အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ-
ဝေးစွာစင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ဇန္တု- ရောက်စေကုန်
သတည်း။

၂။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ-အကြင်ဥက္ကာကျခြင်း, လကြတ်ခြင်းစသော
 မကောင်းသော နိမိတ် သည်လည်းကောင်း၊ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ-
 အကြင် အမြင်, အကြား, အတွေ့ အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ သကုဏဿ-ငှက်၏၊ အမနာပေါ-နှလုံးကို
 မပွားစေတတ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါ စ-အကြင် အသံသည်လည်း
 ကောင်း၊ ယော ပါပဂ္ဂဟော စ- အကြင် တနင်္ဂနွေ, အင်္ဂါ, စနေ,
 ရာဟု တည်းဟူသော ပါပဂြိုဟ် သည်လည်းကောင်း၊ အကန္တိ-
 နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော၊ ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ-အကြင် ကြောက်မက်ဖွယ်
 ထင်သော မကောင်းသော အိပ်မက် သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ-
 ရှိကုန်၏၊ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော-ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစရှိ
 သည်, တို့သည်၊ ဓမ္မာနုဘာဝေန- ဆယ်ပါးသော တရားတော်၏
 ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊
 ဝိနာသံ-ဝေးစွာစင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ဇန္တု- ရောက်စေ
 ကုန်သတည်း။

၃။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တဉ္စ-အကြင်ဥက္ကာကျခြင်း, လကြတ်ခြင်းစသော
 မကောင်းသော နိမိတ် သည်လည်းကောင်း၊ ယံ အဝမင်္ဂလဉ္စ-
 အကြင် အမြင်, အကြား, အတွေ့ အားဖြင့် မင်္ဂလာ မရှိခြင်း
 သည်လည်းကောင်း၊ သကုဏဿ-ငှက်၏၊ အမနာပေါ-နှလုံးကို
 မပွားစေတတ်သော၊ ယော သဒ္ဓေါ စ-အကြင် အသံသည်လည်း
 ကောင်း၊ ယော ပါပဂ္ဂဟော စ- အကြင် တနင်္ဂနွေ, အင်္ဂါ, စနေ,
 ရာဟု တည်းဟူသော ပါပဂြိုဟ် သည်လည်းကောင်း၊ အကန္တိ-
 နှစ်သက်ဖွယ်မရှိသော၊ ယံ ဒုဿုပိနဉ္စ-အကြင် ကြောက်မက်ဖွယ်

ထင်သော မကောင်းသော အိပ်မက်သည်လည်းကောင်း၊ သန္တိ-
ရိုက်ကုန်၏၊ ဧတေ ဒုန္နိမိတ္တာဒယော-ထိုမကောင်းသောနိမိတ် အစရှိ
သည် တို့သည်၊ သံဃာနုဘာဝေန- သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို အာရုံ
ပြု၍ဖြစ်သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ ဝိနာသံ-ဝေးစွာ
စင်ကင်း လွင့်ပျောက်ခြင်းသို့၊ ဧန္တု-ရောက်စေကုန်သတည်း။

၄။ ဒုက္ခပုတ္တာ-ကိုယ်စိတ်၏ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော၊
သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော- သတ္တဝါတို့
သည်၊ နိဒ္ဒုက္ခာ စ-ဆင်းရဲကင်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေ
ကုန်သတည်း၊ ဘယပုတ္တာ-ဘေးဥပဒ်နှိပ်စက်ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
သော၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော-သတ္တဝါ
တို့သည်၊ နိဗ္ဗယာ စ-ဘေးဥပဒ်ကင်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု-
ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ သောကပုတ္တာ- ဆွေမျိုး ပျက်စီးခြင်း
စသည်ဖြင့် စိုးရိမ်ခြင်းသို့ရောက်ကုန်သော၊ သဗ္ဗေပိ-အလုံးစုံလည်း
ဖြစ်ကုန်သော၊ ပါဏိနော- သတ္တဝါတို့သည်၊ နိဿောကာ စ-
စိုးရိမ်ခြင်း ကင်းကုန်သည်လည်း၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅။ ဧတ္တာဝတာ စ-ဤမျှ အတိုင်းအရှည်ရှိသော သဒ္ဓါအစဉ်
အနက်အစဉ်ဖြင့်လျှင်၊ အမေဟိ-ငါတို့သည်၊ သမ္ဘတံ-ဆည်းပူး
အပ်သော၊ ပုညသမ္ပဒံ- ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဒေဝါ-နတ်တို့သည်၊ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်း
အကျိုးငှာ၊ အနုမောဒန္တု-ဝမ်းမြောက်ကြစေကုန်သတည်း။

၆။ သဒ္ဓါယ-ကံ, ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သဖြင့်၊ ဒါနံ- ဆွမ်း စသော ဒါနဝတ္ထုကို၊ ဒဒန္တု-ပေးလှူစေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ သီလံ-ပဉ္စသီလ စသည်ကို၊ ရက္ခန္တု- စောင့်စေ ကုန်သတည်း၊ ဘာဝနာဘိရတာ- ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာ၌ လှံစွာ မွေ့လျော်ကုန်သည်၊ ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း၊ အာဂတာ- ပရိတ်တော်ကို နာအံ့သောငှာ လာကုန်သော၊ ဒေဝတာ- နတ် သည်၊ ဂစ္ဆန္တု-ပြန်သွားကြကုန်လော့။

၇။ ဗလပ္ပိတ္တာ-ကိုယ်တော်အားဆယ်ပါး, ဉာဏ်တော်အား ဆယ်ပါးသို့ ရောက်တော်မူကုန်သော၊ သဗ္ဗေ-ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ဗုဒ္ဓါ စ-မြတ်စွာဘုရားတို့၏လည်းကောင်း၊ ပစ္စေကာနဉ္စ-ပစ္စေက ဗုဒ္ဓါတို့၏လည်းကောင်း၊ ယံ ဗလံ- အကြင် အာနုဘော်သည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ ဇေတန ဗလေန စ-ထိုတန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော် အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အရဟန္တာနံ-ရဟန္တာတို့၏၊ တေဇေန စ- တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော် အားဖြင့် လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗသော-ခပ်သိမ်းသော အရပ်ဆစ်မျက်နှာမှ၊ ရက္ခံ- အစောင့် အရှောက်ကို၊ အဟံ-အကျွန်ုပ်သည်၊ ဗန္ဓာမိ-ဖွဲ့၏။

၈။ ဣဓ ဝါ-ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံ ဝါ-နဂါး ပြည်, ဂဠုန်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေယျ ဝါ-နတ်ပြည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ ယံ ကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္တံ- နှစ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဏိတံ-မှန်မြတ်သော၊ ယံ ရတနံ- အကြင် ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တထာဂတေန- မြတ်စွာဘုရားနှင့်၊

သမံ-တူသော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ-မရှိ၊ ဗုဒ္ဓေ-မြတ်စွာ
ဘုရား၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏီတံ-
မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤ သစ္စာစကားကြောင့်၊ ပါဏီနံ-
သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ
သတည်း။

၉။ ဣဓ ဝါ-ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံ ဝါ-နဂါး
ပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေသု ဝါ-နတ်ပြည်တို့၌
လည်းကောင်း၊ ယံ ကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္ထံ- နှစ်သက်ခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဏီတံ- မှန်မြတ်သော၊ ယံ ရတနံ- အကြင်
ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တထာဂတေန- မြတ်စွာဘုရား တရား
တော်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နော အတ္ထိ-မရှိ၊
ဓမ္မေ-တရားတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏အဖြစ်သည်လည်း၊
ပဏီတံ- မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန- ဤ သစ္စာစကားကြောင့်၊
ပါဏီနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀။ ဣဓ ဝါ-ဤလူ့ပြည်၌လည်းကောင်း၊ ဟုရံ ဝါ-နဂါး
ပြည်၊ ဂဠုန်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း၊ သဂ္ဂေသု ဝါ- နတ်ပြည်တို့၌
လည်းကောင်း၊ ယံ ကိဉ္စိ-အလုံးစုံသော၊ ဝိတ္ထံ- နှစ်သက်ခြင်းကို
ဖြစ်စေတတ်သော၊ ပဏီတံ-မှန်မြတ်သော၊ ယံ ရတနံ- အကြင်
ရတနာသည်၊ အတ္ထိ-ရှိ၏၊ တထာဂတေန- မြတ်စွာဘုရား တပည့်
သား သံဃာတော်နှင့်၊ သမံ-တူသော၊ နံ-ထိုရတနာသည်၊ နော
အတ္ထိ-မရှိ၊ သံဃေ-သံဃာတော်၏၊ ဣဒမ္ပိ ရတနံ-ဤရတနာ၏

သမ္ပတ(၁၆) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်၊

အဖြစ်သည်လည်း၊ ပဏိတံ-မြတ်၏၊ ဧတေန သစ္စေန-ဤသစ္စာ စကားကြောင့်၊ ပါဏိနံ-သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ-ချမ်းသာခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၁။ သဗ္ဗမဂ်လံ-ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ချမ်းသာစီးပွား များခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သောမဂ်လာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေလတည်း၊ သဗ္ဗဒေဝတာ-ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည်၊ ရက္ခန္ဓု-စောင့်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန-ခပ်သိမ်းသော ဘုရားရှင်တို့၏ဂုဏ်ကို အာ ရုံ ပြု ၍ ဖြစ် သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ- ထိုသတ္တဝါ တို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သုခိ-ကိုယ်စိတ်၏ချမ်းသာခြင်းရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၂။ သဗ္ဗမဂ်လံ-ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ချမ်းသာစီးပွား များခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သောမဂ်လာသည်၊ ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဒေဝတာ-ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့သည်၊ ရက္ခန္ဓု-စောင့်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန-ခပ်သိမ်းသော ဘုရားတော်တို့၏ဂုဏ်ကို အာ ရုံ ပြု ၍ ဖြစ် သော စေတနာ၏ အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သဒါ-အခါခပ်သိမ်း၊ သုခိ-ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၊ ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၃။ သဗ္ဗမဂ်လံ- ခပ်သိမ်းသော ပစ္စုပ္ပန်သံသရာ ချမ်းသာစီးပွား များခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သောမဂ်လာသည်၊

ဘဝတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ သဗ္ဗဒေဝကာ- ခပ်သိမ်းသော နတ်တို့
သည်၊ ရက္ခန္တု-စောင့်စေကုန်သတည်း၊ သဗ္ဗသံသာနုဘာဝေန-
ခပ်သိမ်းသော သံသာတော်၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်သော
စေတနာ၏အာနုဘော်ကြောင့်၊ တေ-ထိုသတ္တဝါတို့သည်၊ သဒါ-
အခါခပ်သိမ်း၊ သုခိ- ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၊
ဘဝန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ မဟာကာရုဏိကော- ကြီးမြတ်သောကရုဏာ ရှိတော်
မူသော၊ နာထော- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ သဗ္ဗပါဏိနံ- ခပ်သိမ်း
သော သတ္တဝါတို့၏၊ ဟိတာယ-အစီးအပွားအကျိုးငှါ၊ သဗ္ဗာ-
ခပ်သိမ်းကုန်သော၊ ပါရမီ-ပါရမီတို့ကို၊ ပုရေတွာ-ဖြည့်တော်
မူ၍၊ ဥတ္တမံ-မြတ်သော၊ သမ္မောဓိံ-အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတ
ဉာဏ်သို့၊ ပတ္တော-ရောက်တော်မူပြီ၊ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန- ဤသို့
မှန်သောစကားကို ဆိုခြင်းတည်းဟူသော သစ္စာစကားကြောင့်၊
တေ-သင့်အား၊ သဗ္ဗဒါ- အခါခပ်သိမ်း၊ သောတ္ထိ- ချမ်းသာ
ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅။ သကျာနံ- သာကီဝင် မင်းသားတို့၏၊ နန္ဒိဇုနော-
နှစ်သက်ခြင်းကို ပွားစေတတ်သော မြတ် စွာ ဘုရား သည်၊
ဗောဓိယာ-ညောင်ဗိုဒွံဟေပင်၏၊ မူလေ-အနီးဖြစ်သော၊ အပရာ
ဇိတ ပလ္လင်တော်၌၊ ဇယန္တော ယထာ- မာရ်ငါးပါးကို
အောင်တော်မူသကဲ့သို့၊ ဝေမေဝ- ဤအတူသာလျှင်၊ ဇယော-

အောင်ခြင်းသည်၊ ဟောတု-ဖြစ်စေသတည်း၊ ဇယ မင်္ဂလေ-
ရန်ကိုအောင်ကြောင်း ကောင်းမှုမင်္ဂလာကြောင့်၊ တံ-သင်သည်၊
ဇယဿု-အောင်စေသတည်း။

၁၆။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ- ခပ်သိမ်းသော ဘုရားသခင်တို့၏၊ အဘိ
သေကေ- အဘိသိက် ခံတော်မူရာ ဖြစ်သော၊ ပုထုဝိပုက္ခလေ-
မြေအပြင်၌ သန့်ရှင်းစင်ကြယ် တင့်တယ်သော၊ သီသေ-မြေတို့၏
အထွတ်အထိပ်ဖြစ်သော၊ အပရာဇိတပလ္လင်္ဂေ-အပရာဇိတ ပလ္လင်
တော်၌၊ အဂ္ဂပတ္တော- မြတ်သော ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်
မူသည် ဖြစ်၍၊ ဘဂဝါ- မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ပမောဒတိ-
ဝမ်းမြောက်တော်မူ၏၊ ဝေမေဝ-ဤအတူသာလျှင်၊ အဂ္ဂပတ္တော-
မြတ်သောအလိုသို့ရောက်သည်ဖြစ်၍၊ တံ-သင်သည်၊ ပမောဒဿု-
ဝမ်းမြောက်စေသတည်း။

၁၇။ သုနက္ခတ္တံ- ကောင်းသောနက္ခတ် သည်လည်းကောင်း၊
သုမင်္ဂလံ-ကောင်းသောမင်္ဂလာသည်လည်းကောင်း၊ သုပ္ပဘာတံ-
ကောင်းသော မိုးသောက်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ သုဟုဋ္ဌိတံ-
ကောင်းစွာ ထရခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတု- ဖြစ်စေ
သတည်း၊ သုခဏော- ကောင်းသောခဏ သည်လည်းကောင်း၊
သုမုဟုတ္တော စ- ကောင်းသော မုဟုတ် သည်လည်းကောင်း၊
ဗြဟ္မစာဒိသု-မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၌၊
သုယိဋ္ဌံ-ကောင်းစွာပူဇော်ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ ဟောတု-
ဖြစ်စေသတည်း။

၁၈။ ပဒက္ခိဏံ-မြတ်သော၊ ကာယကမ္မံ- ကာယကံ သည်
သည်းကောင်း၊ ပဒက္ခိဏံ-မြတ်သော၊ ဝါစာကမ္မံ- ဝစီကံ သည်
သည်းကောင်း၊ ပဒက္ခိဏံ-မြတ်သော၊ မနောကမ္မံ-မနောကံ သည်
သည်းကောင်း၊ ပဒက္ခိဏေ-မြတ်သောကံ၌၊ ပဏိဓိ-ဆောက်တည်
ခြင်း သည်လည်းကောင်း၊ တေ-သင့်အား၊ ဟောတု- ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

၁၉။ ယေ သတ္တာ- အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၊ ပဒက္ခိဏာနိ-
မြတ်သော ကံတို့ကို၊ ကတာနု-ပြုကုန်၍၊ ပဒက္ခိဏေ- မြတ်ကုန်
သော၊ အတ္ထေ-အကျိုးတို့ကို၊ လဘန္တိ-ရကုန်၏၊ တေ သတ္တာ-
ထို သတ္တဝါတို့သည်၊ အတ္ထလဒ္ဓါ- ကောင်းမြတ်သော အကျိုးကို
ရကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သုခိတာ- ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်
ဖြစ်၍၊ ဗုဒ္ဓသာသနာ-မြတ်စွာဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဝိရုဇ္ဇာ-
စည်ပင်ပြန့်ပွား များကုန်သည်ဖြစ်၍၊ သဗ္ဗေဟိ- ခပ်သိမ်းကုန်
သော၊ ဉာတိဘိ-ဆွေမျိုးတို့နှင့်၊ သဟ-တကွ၊ အရောဂါ-အနာစ
ကင်းကုန်သည်၊ သုခိတာ- ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်၊
ဟောန္တု-ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ-ပုဗ္ဗဏှသုတ်ပရိတ်တော်သည်၊
နိဇ္ဇိတံ-ပြီးပြီ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် နိဿယ ပြီး၏။

စကားကြီးဆယ်ခွန်းလင်္ကာ

၁-ရေကူးညာတင် ပြောနည်း

ရေကူးညာတင်၊ ထုံးပုံပြင်ကို၊ လင်္ကာကျဉ်းရုံး ဓိပ္ပာယ်
ကိုးသော်၊ အူထုံးလေငြား၊ သဌေးသားကို၊ သမားဇီဝက၊
ရက်သတ္တဝယ်၊ ကုမည့်ရှယ်လည်း၊ မလွယ်လေဟန်၊ အကျယ်
ညက်ဖြင့်၊ ကယ်မန် ခုနစ်လ၊ အိပ်သော်မှလျှင်၊ ကုမ၊ နိုင်မည်၊
သို့ဆိုသည်ကို၊ အလီနို့မ့်ချ၊ လေး၊ ငါး လနှင့်၊ သုံးလ၊ နှစ်လ၊
တလတိုင်အောင်၊ မစွမ်းဆောင်မှ၊ ရက်သတ္တတိုင်၊ မုချမလွဲ၊
အိပ်ပျော်ဆဲဝယ်၊ ဝမ်းခွဲပြီးခါ၊ အူထုံးရာကို၊ လွယ်ကာဖြေရှင်း၊
သွင်းမြဲသွင်း၍၊ နေရင်းတိုင်းသာ၊ ပြီးစေရာသည်။ ညာတင်ရေကူး
စကားတည်း။

၂-ကောက်ပင်ရိတ်လှီး ပြောနည်း

ကောက်ပင်ရိတ်လှီး၊ ပုံတနည်းမှာ၊ ရှေးအခါတွင်၊ ဥစ္စာ
ကြွယ်ငြား၊ သဌေးသားသည်၊ မြားပစ်ရာဝယ်၊ ဗျိုင်းသူငယ်ကို၊
အလွယ်ဖြင့်သာ၊ ရခဲပါသော်၊ အာသာရှိငြား၊ တဦးသားက၊
ငါ့ဗျိုင်းမှန်လျက်၊ သင့်လက်နက်ကြောင့်၊ အသက်ခနွာ၊ ဆုံးရ
ရှာပြီ၊ သာမညဗျိုင်း၊ ဘောမပိုင်းနှင့်၊ နေ့တိုင်းရက်စဉ်၊ ရှေ့စင်
တကျပ်၊ ချီလာတတ်၍၊ မပြတ်ငါ့အား၊ ပေးလာငြား၏၊ စကား
ထိုသို့၊ ဆိုတုံမြို့သော်၊ မချိုကေန်၊ အကယ်မှန်မှ၊ ယမန်လူက၊ ထို့တူ
ပေးငြား၊ နှစ်လ၊ များကို၊ မိန့်ကြားစမ်းပါ၊ ဆိုသောခါလျှင်၊

ရှည်ကြာလှပြီ၊ အခါလည်ဟု၊ ပြောသည်ခဏ၊ ရေတွက်ဆသော်၊
သုံးရာ့ခြောက်ဆယ်၊ ထိုရက်ဝယ်တွင်၊ ရှေ့စင်သုံးရာ၊ ခြောက်ဆယ်
သာပြီ၊ ငါ့အိမ်ရှေ့တွင်၊ ထားသည့်အင်ကို၊ နေ့စဉ်ခိုးယူ၊ သင်မူ
လက်ခံ၊ သို့ဖြစ်ဟန်ကြောင့်၊ အမြန်ပေးပေ၊ ဆိုတုံလေသော်၊
မနေရွံ့ကြောက်၊ ပေးရမြောက်သည်။ ကောက်ပင်ရိတ် လှီး
စကားတည်း။

၃-ရေစီးဖောင်ဆန် မြောနည်း

ရေစီးဖောင်ဆန်၊ ပြောဆိုဟန်မှာ၊ ဒွါရဝတီ၊ ရွှေပြည်သေဌ်နင်း၊
ဘုရင်မင်းသည်၊ တနင်းသာရီ၊ စစ်မက်ချီ၍၊ နေသည်ခဏ၊
တပ်ကြီးချလျက်၊ ရာဇာဓိရာဇ်၊ သိတုံလစ်သော်၊ ကားမြစ်အံ့ငှာ၊
တောင်းပန်စာဖြင့်၊ ပညာရှိမတ်၊ စေလွှတ်လတ်လျှင်၊ ထိုစာ
တွင်သော်၊ အဆွေတော်ဟု၊ ရေးဖော်လက်ချက်၊ မနှစ်သက်၍၊
အမျက်ပြင်းစွာ၊ ထွက်သောခါဝယ်၊ ရာဇာဓိရာဇ်၊ သံတော်စစ်က၊
အနှစ်ရသာ၊ အထူးပါအောင်၊ မြတ်စွာဗုဒ္ဓ၊ ပမာပြု၍၊ ဘုရား
နောင်တော်၊ ဤသို့ခေါ်ဟု၊ ဆွေတော်စစ်လည်း၊ မင်းကေရာဇ်၊
ထီးဆောင်းဖြစ်မှ၊ ကေရာဇ်ချင်း၊ ဆက်စာသွင်းသော်၊ အကြည်
တော်ဟု၊ ရေးဖော်မြဲပေ၊ လျှောက်တင်လေသော်၊ ရွှေပြည်ဘုရင်၊
သဘောဝင်၍၊ ပြောအင်ဆိုနည်း၊ လွန်မြောက်ချီးသည်။ ရေစီး
ဖောင်ဆန် စကားတည်း။

၄-အိုးတန် ဆန်ခပ် ပြောနည်း

အိုးတန် ဆန်ခပ်၊ စကားရပ်ကို၊ မှတ်စိမ့်သောငှာ၊ အလင်္ကာ
 ဖြင့်၊ မယ်ပါရိက၊ ဒုက္ကလတို့၊ ဖြစ်ကြပျက်အင်၊ မျက်မမြင်ကို၊
 လက်ငင်ဆွဲကာ၊ သုဝဏ္ဏာလျှင်၊ တောမှာတစေ၊ လုပ်ကျွေးနေ၍၊
 ရှည်ကြာကာလ၊ တိုင်ရောက်မှလျှင်၊ ဗာရာပြည့်ရှင်၊ ပုဆိုးသွင်က၊
 တောခွင်လည်ရာ၊ သုဝဏ္ဏာကို မြင်ပါစောင့်ငြား၊ ထိုသူအားကို၊
 သားကောင်အသွင်၊ စိတ်ဝယ်ထင်၍၊ မဆင်ခြင်လစ်၊ လေးနှင့်
 ပစ်သော်၊ ဆိုးညစ်ကြမ္မာ၊ ကံကြောင့်သာဟု၊ ပြစ်ဆာမတင်၊
 မွေးမိခင်နှင့်၊ ဖခင်ကိုသာ၊ လုပ်ကျွေးပါဟု၊ သာယာသံချို၊
 လျှောက်ပါဆို၍၊ ထိုခဏတွင်၊ ဇီဝပျက်ကြေ၊ သားကောင်သေမှ၊
 မိနှင့်ဖတို့၊ ရောက်လာကြလျှင်၊ သိကြားမြင်သော်၊ ပူပင်သောက၊
 မရှိကြလင့်၊ သားလှသက်ရှင်၊ မျက်စိမြင်နှင့်၊ ရွှေစင်အသပြာ၊
 အိုးရတနာကို၊ လိုရာတခု၊ လျှောက်တောင်းပြုလော့၊ ယခုအလို၊
 ပြည့်အံ့ဆိုလျှင်၊ လိုရာမထ၊ ရွှေအိုးရ၍၊ သားလှမျက်နှာ၊ မြင်လို
 ပါဟု၊ သုံးဖြာလုံးကို၊ သိမ်းပိုက်ဆိုသည့်၊ ဉာဏ်ကိုအားကိုး၊
 စကားမျိုးသည်။ အိုးတန်ဆန်ခပ် ပြောနည်းတည်း။

၅-ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့ စကားပြောနည်း

ဆီပွတ်ကျည်ပွေ့၊ ပြောဆိုလေ့မှာ၊ မင်းရာဇာသည်၊ မဟာ
 စေတီ၊ တည်ရာကြံ့ခိုင်၊ ပိန္နဲတိုင်ကို၊ အလိုရှိလစ်၊ မန်ကျည်း
 နှစ်လျှင်၊ ကျစ်လစ်အသား၊ မာ၏လားဟု၊ မေးငြားသောခါ၊

မန်ကျည်းလည်းမာ၊ ကျွန်းလည်းမာဟု၊ ပညာအလျှောက်၊
ဆိုတုံမြောက်၍၊ နောက်ထပ်တခါ၊ ရှားနှစ်သာလျှင်၊ မာပါ
လိမ့်လား၊ မေးပြန်ငြားသော်၊ ရှားနှစ်ကားမာ၊ ကျွန်းလည်း
မာဟု၊ တခါမနေ၊ လျှောက်တင်လေ၍၊ မင်းကေရာဇ်၊ ကျွန်းသား
စစ်ကို၊ နှစ်သက်ချမ်းမြေ့၊ ဘောဝယ်တော့သည်။ ကျည်ပွေ့ဆီပွတ်
ပြောနည်းတည်း။

၆-ဆင်ဝှေ့ ရန်ရှောင် ပြောနည်း

ဆင်ဝှေ့ ရန်ရှောင်၊ ပမာဆောင်သော်၊ ဘုန်းခေါင်ညီရင်း၊
အိမ်ရှေ့မင်းသည်၊ ကြည်ခြင်းသဒ္ဓါ၊ ကျောင်းဆောက်ရာတွင်၊
တိုင်း၊ ပြင်၊ ထက်၊ အောက်၊ မြေသို့ရောက်အောင်၊ တပြောင်
ပြောင်ပင်၊ အရောင်မီးမီး၊ ယိုစီးမတတ်၊ ရွှေချလတ်လျှင်၊
မြို့ဝန်မြင်သော်၊ မလျော်လေချက်၊ တိုက်ပွတ်ဖျက်၍၊ ယက်မ
အောက်က၊ မြေသို့ကျမှ၊ သိရသောခါ၊ ဒါယကာလျှင်၊ ပြင်းစွာ
အမုက်၊ ဒေါသထွက်၍၊ ချက်ချင်းသတ်မည်၊ ခေါ်စေသည်တွင်၊
ရိုးဦးတင်လျက်၊ အရှင်ဘုရား၊ သတို့သားလျှင်၊ မင်းကေရာဇ်၊
ဖြစ်မည့်ကေနံ၊ မုချမှန်၍၊ ထိုရုံကာလ၊ ကျောင်းဆောက်မှလျှင်၊
ရွှေချဖို့ရာ၊ ချင်းသည်သာဟု၊ ပညာရွှေဆောင်၊ ရန်ဝှေ့ရှောင်သည်။
နောက်နောင်မှတ်ရန် စကားတည်း။

၇-တောင်သူယာခုတ် ပြောနည်း

တောင်သူယာခုတ်၊ မိန့်ထုတ်ဝစန၊ ပုံပြဆိုသော်၊ ရဋ္ဌဝိဒေ၊
 မိထံပြေ၌ ဝိဒေဟရာဇ်၊ မင်းစစ်နရိန်၊ ဘုန်းရာဇိန်၏၊ သုခမိန်ကျော်၊
 မဟော်ပညတ်၊ သိန်းအမတ်တို့၊ ဆိုလတ်များစွာ၊ စကားမှာ၌၊
 ပညာ၊ ဓန၊ ထိုနှစ်ငတောင်၊ ဓနအမြတ်၊ သိန်းအမတ်က၊ ဆိုလတ်
 သောခါ၊ ပညာသတ်မြတ်၊ မဟော်မတ်က၊ ထပ်၍တဖန်၊ ဆိုလေ
 ပြန်သော်၊ မဟော်သဓာ၊ ငယ်နုစွာမို့၊ မှန်ရာမသိ၊ ဥစ္စာရှိမှ၊
 ခယ၊ ငပ်တွား၊ လူအများတို့၊ စကားနာခံ၊ သိန်းဆိုပြန်သော်၊
 မဟော်ဝိဒူ၊ သိသသူက၊ ဓနဥစ္စာ၊ ရှိရှာပေလည်း၊ ရောဂါဥပဒါ၊
 ကပ်ငြိသောခါ၊ မသိပါလျှင်၊ ပညာရှိရှေ့၊ ဆည်းကပ်၍သာ၊
 မှီခိုလာ၏၊ ပြောပြန်ဘိက၊ သေနကလည်း၊ ဝိဒေဟရာဇ်၊ ရှင်မင်း
 စစ်သည်၊ အနှစ်ဥစ္စာ၊ ရတနာနှင့်၊ ပြည်ရွာရဋ္ဌ၊ အစိုးရ၍၊
 များစွာ လူပေါင်း၊ ခဝပ်ညောင်းသည်၊ စကားချီသော်၊
 မဟော်သဓ၊ ပဏ္ဍိတက၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ စိန္တေယျာမှာ၊ ဥစ္စာမရှိ၊
 သို့ဖြစ်ဘိလည်း၊ ဉာဏ်ကြီးမြတေ၊ ထွန်းတောက်ဝေ၍၊ ဒေဝ
 ဗြဟ္မာ၊ မနုဿာတို့၊ ပူဇာမြို့ဟု၊ ဗဟုဝစနာ၊ ပြောကြားရာတွင်၊
 ရှေးလျှင်အစ၊ သိမ်ငယ်ပဟု၊ နောက်မှကြီးလျက်၊ သီးသီးတက်၍၊
 မိန့်မြှက်ထူထောင်၊ ဉာဏ်စွမ်းပြောင်သည်။ တောင်သူယာခုတ်
 စကားတည်း။

၈-ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ် ပြောနည်း

ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်၊ ပြောလှစ်ဝစန၊ ရက္ခပုရုံ၊ တိုင်းနိုင်ငံက၊
 ဘဏ်ပညာရုံ၊ မတ်ကဝိနှင့်၊ ပြည်ကြီးအင်းဝ၊ နဂရတွင်၊
 မတ်လုလင်တို့၊ နိုင်ဖို့စကား၊ စစ်ထိုးငြားသော်၊ နှစ်ပါးပြည်ရွာ၊
 စည်ပင်သာဟု၊ နှစ်ဖြာနှစ်ဝ၊ ပြောကြလေရာ၊ ရာသီဆယ့်နှစ်လ၊
 လူထိုမျှတို့၊ ပုံမှမချဉ်း၊ အင်းဝကဝိ၊ ဆိုလတ်ဘိက၊ ခညဝတီ၊
 တိုင်းရွှေပြည်မှ၊ မတ်ကျော်လှလည်း၊ များစွာလူပေါင်း၊
 သောင်းသောင်းအုတ်အုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ကို၊ ကြည့်သည်ဆိုသော်၊
 ထိုအင်းဝအမတ်၊ ပညာတတ်လည်း၊ ကြီးလတ်ငယ်စု၊
 ကြည့်ရှုစို့ရာ၊ ဟုတ်ပါလိမ့်မည်၊ နောက်ဆုတ်လည်ရွှေ၊ အချက်
 တွေကို၊ ကြီး၍တခါ၊ တို့ပြည်ရွာမှာ၊ ဂဇာပြောင်ဆင်၊ ကကြီး
 ပြင်၍၊ တနေ့သုံးခါ၊ ရေချပါလည်း၊ ကြည့်လာမရောက်၊
 တောဆင်ပေါက်တို့၊ ရောက်လာသောခါ၊ ကြည့်တို့ပါ၏၊
 ပမာဝံ့သွင်၊ အမတ်သင်လည်း၊ တောဆင်အလား၊ မယဉ်ပါး၍၊
 အများအားထုတ်၊ ကြည့်လိမ့်ဟုတ်သည်။ ကြက်ဆုတ်ခွပ်ပစ်
 စကားတည်း။

၉-ရေစစ်ကရား ပြောနည်း

ရေစစ်ကရား၊ စကားရူဠိ၊ ပြောကြမည်ဟု၊ ကြံစည်ပြုငြား၊
 လေးယောက်သားနှင့်၊ တပါးသူအို၊ သစ္စာဆို၍၊ အလိုမတူ၊
 မယုံသကဲ့၊ ကျန်မမသွေ၊ စေစားလေဟု၊ အပြိုင်ပြုကာ၊ လေးဝ

ယောကျ်ား၊ သူငယ်များတို့၊ စကားပေါ့သွပ်၊ မပြောတတ်လျှင်၊
 ထပ်၍သူအို၊ မြက်ဆိုလေတုံ၊ စကားပုံမှာ၊ ငါ့ဝါပင်ပေါက်၊
 လေးယောက်သင်တို့၊ ဆိုလေမြို့သော်၊ မယုံတို့ပါ၊ ပြန်ပြော
 ခါလည်း၊ ကျန်သာအစစ်၊ ယုံပြန်လစ်လည်း၊ နစ်အံ့ကျန်တိုင်း၊
 အရင်းအဖျား၊ ဖိုးသက်ကြားလျှင်၊ ဆီးတားပတ်ရစ်၊ စကား
 မြစ်သည်။ ရေစစ်ကရား ပြောနည်းတည်း။

၁၀-ခက်တင်မောင်းနင်း ပြောနည်း

ခက်တင်မောင်းနင်း၊ ပြော ဆို ရင်း မှာ၊ ယ မန် ရှေး ခါ၊
 မတ်ဗိုလ်ပါတို့၊ ယုတ်မာဆိုးညစ်၊ သူခိုးစစ်ကို၊ သတ်ပစ်အံ့ငှာ၊
 ဖမ်းယူရာတွင်၊ သာမညသူ၊ မဟုတ်မူ၍၊ တောင်ဗလူဆရာ၊
 တူရင်းချာဟု၊ ဆိုရှာအတွင်း၊ မတ်ခပင်းလည်း၊ ကပ်ချဉ်းဆရာ၊
 လျှောက်ကြပါသော်၊ ဆရာတော်လည်း၊ မြက်စော်ငါ့တူ၊
 ပြောလိုက်မူက၊ ငါ့မှာမုသား မလွတ်ငြားချေ၊ မပြောနေလည်း၊
 သေအံ့လုလင်၊ ဉာဏ်ဆင်ခြင်၍၊ လုလင်တူရင်း၊ မဟုတ်ခြင်းကို၊
 ဘယ်သူဆိုဟု၊ မြက်ဆိုမိန့်ဟ၊ မျက်မှောင်ချေ၍၊ မကျ မတင်၊
 ပြောသောသွင်သည်။ ခက်တင်မောင်းနင်း စကားတည်း။

စကားကြီးဆယ်ခုန်းလင်္ကာ ပြီး၏။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ ဆုံးမခန်း

- ၁။ လက်သစ်တောင်တာ၊ ယူဇနာပေါင်း၊ တာပြန်လောင်း
သော်၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်၊ အမြင့်ဆောင်သား၊
တောင်မြင်းမိုရ်ရှိ၊ ဂုဏ်ကြီးဘိသည်၊ မွေးမိ၊ ဖခင်၊
ကျေးဇူးရှင်နှင့်၊ ထို့ပြင်တခြား၊ ဘိုးနှင့်ဘွားကို၊ ဘုရား
တဆူ၊ ဂူတလုံးသွင်၊ စိတ်ဝယ်ထင်လျက်၊ ဦးတင်
လက်ထား၊ အစားအဝတ်၊ မလွတ်စေရ၊ ရေပူ၊ ရေအေး၊
လိုရာပေး၍၊ မွေးကျေးကြပေ၊ တထေ့မှတ်သား၊ အခါ၊
အချို့၊ သူတို့ဆိုလည်း၊ ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာစသည်၊
ပြသဆိုထေ့ မျှီတတ်စေ။
- ၂။ အစ်ကိုကြီးအား၊ ညီငယ်များလည်း၊ စကားနှုတ်ဆက်၊
ဖက်၍မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ ကိုကြီးအမ၊ သည်နှစ်ဝကို၊
မိဘကဲ့သို့ မှတ်ပါလေ။
- ၃။ ဆွေကြီး၊ မျိုးကြီး၊ အဘကြီးနှင့်၊ ဦးရီးသားချင်း၊
ဘထွေး ရင်းက၊ ဟူသမျှကို၊ ဂုဏ်ဝုစွာ၊ ပဇာယန၊
စိတ်ကသိစေ၊ ပြစ်မှားမိက မသင့်ချေ။
- ၄။ ပေါက်ဖော်သားချင်း၊ တဝမ်းတွင်းမှ၊ အရင်းအနှစ်၊
ဖွဲ့စီစစ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊ မခြားထိုသည်၊ အူတုံဖြစ်က
ချစ်ကြလေ။
- ၅။ သေတူရှင်ဖက်၊ ဆောင်ရွက်မကင်း၊ အချင်းချင်းတွင်၊
အခင်းကြီးငယ်၊ ရှိခါဝယ်လည်း၊ မဖယ်မသွေ၊ ညီညာ
ကုန်း၍ ရုန်းကြလေ။

၆။ ရှေးကစွန့်ကြဲ၊ ကံရင်းနဲ့၍၊ ဆင်းရဲခဲတုံ၊ ကိုယ်မလုံ၍၊
သုဂုဏ်ပိုင်ပိုင်၊ မဆပ်နိုင်သော်၊ ကိုယ်တိုင်သုအိမ်၊
ရောက်ခဲ့ကြိမ်က၊ မထိမ်မမြူး၊ ဘရားဖူးသို့၊ ကျေးဇူး
ရှိထွေ သိတတ်စေ။

၇။ တယောက်စကား၊ တယောက်နားမှာ၊ မခါးရအောင်၊
သတိဆောင်၍၊ မောင် တို့ ဆို လေ၊ ပျားသကာသို့
ချိုလှစေ။

၈။ မတွေ့ခိုက်ရန်၊ မကျူးလွန်နှင့်၊ မျက်မာန်ဒေါသ၊ မထွက်
ရအောင်၊ မာန်မာန်ကို ချုပ်ကြလေ။

၉။ သေနှင့် အရက်၊ စီး ပွား ဖျက် ကို၊ တစ်ကယ်မျှ၊
မသောက်ကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ရှင်တော်ဟောသည့်
အဆိပ်ရေ။

၁၀။ ကိုယ် နှင့် လည်း စာ၊ သတ္တဝါကို၊ ကြင်နာလှစေ၊
သုအသက်ကိုလည်း ချစ်ပါလေ။

၁၁။ သူ၏ဥစ္စာ၊ သူ့ဘဏ္ဍာကို၊ မေတ္တာမရှေး၊ သူမပေးက၊
ဆေးတအိုးမျှ၊ မယူကြနှင့်၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ကာမ
မိစ္ဆာ၊ သူ့အိမ်ရာကို၊ မြင်ခါခဏ၊ သူသတ်ကြူးသည့်၊
ဘီလူးမသို့၊ စိတ်ကမသွေ ထင်မိစေ။

၁၂။ သူ့ကိုမမှား၊ မလှည့်စားနှင့်၊ စကားစမြည်၊ မြက်သည်
စစ၊ ပြောသမျှကို မှန်လှစေ။

၁၃။ အပါယ်လေးပါး၊ လှားမည့်အကြောင်း၊ မကောင်းမှုမှ၊ စပ်သမျှကို၊ ရှောင်ကြပါလေ၊ ဖွဲ့စီစစ်၍၊ အပြစ်စုပုံ၊ မခြားတုံသည်၊ သေလုံထုတ်ခြောက်၊ ငရဲရောက်မည် ရှံကြောက်ကြ။

၁၄။ ဘုရား၊ တရား၊ မြတ်ဖျားသံဃာ၊ အရိယာတို့၊ မကွာ နေ့ည၊ ဟတ္ထအဉ္ဇလီ၊ မြှောက်ပင့်ချီသည်၊ ကိုယ်စီနေ့ည ကိုးကွယ်ကြ။

၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခအနတ္တာ၊ လက္ခဏာသုံးပါး၊ ဤတရားကို၊ ဖွားဖွားနှုတ်ဝယ်၊ သရဇ္ဈာယ်၍၊ ကိုးကွယ်စောင့်ရှောက်၊ ဆောက်တည်ကြလေ၊ လည်တွင်ဆွဲသည့်၊ ပုလဲကဲ့သို့ မြဲလှစေ။

၁၆။ စာဖတ်စာသင်၊ ရှင်သာမဏေ၊ ထွေထွေကောင်းမှု၊ စုံတခုကို၊ ပြုစုကြပေ၊ မသွေမဖောက်၊ ကြီးရာရောက် သော်၊ လျှောက်လျှောက်ပတ်ပတ်၊ သူတော်မြတ်၏၊ ကျင့်ဝတ်ပီထွေ၊ ကိုယ်ကိုထိန်း၍ သိမ်းဆည်းလေ။

၁၇။ ဖုန်းတောင်းယာစကာ၊ ခံရောက်လာသော်၊ သဒ္ဓါသုံးဝ၊ ထက်လှစေ၊ ပေးစွန့်ကြဲသည် လှရဲစေ။

၁၈။ နောင်သံသရာ၊ ရိက္ခာအတူ၊ ကံကျွေးဟူသည်၊ အလှ ဆိုကာ၊ မဆုတ်ကြနှင့်၊ ရဲလှပါစေ၊ တံစက်အောက်တွင်၊ ခံသောက်ရေလား၊ ကျဖန်များက၊ ပြည့်ငြားသည်သာ၊ ထုံးဖော်ငင်းစာကို ထောက်ပါလေ။

၁၉။ သူတော်ကောင်းနှင့်၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ၊ သူမိုက်မဲကို၊
ရှောင်လွှဲပါလေ၊ ဤသူအမြတ်၊ ဤသူလတ်ဟု၊ ညစ်ထတ်
ကြမ်းကြုတ်၊ ဤသူယုတ်ဟု၊ အဟုတ်အမှန်၊ မသွေ
လှန်သည်၊ ကေန့်ဆတ်ဆတ်၊ လူသုံးရပ်ကို သိတတ်စေ။

၂၀။ ကဲ့ရဲ့သင်္ဂြိုဟ်၊ ဆိုလည်းမထီ၊ မသတိအောင်၊ ဟိရိဩတ္တပ္ပံ၊
စောင့်ကြပ်မဆို၊ မိမိကိုယ်ကို၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်လျှင်၊ ဖြစ်လို
ဖြစ်စေ၊ ငါမထေဟု၊ သရေမဆောင်၊ လူမုန်းအောင်
လျှင်၊ မောင်တို့မကျင့် ကြလေနှင့်။

၂၁။ ငြိမ်သက်ဣန္ဒြေ၊ တည်ကြည်ထေ့ဖြင့်၊ သန္ဓေကောင်းမှန်၊
တော်လှန်မှန်လျက်၊ စိတ်မာန်မနှောင့်၊ နှုတ်လက်
စောင့်သည်၊ သူကောင်းသွေးရေ ပီလှစေ။

၂၂။ ရပ်သူ,ရွာသား၊ သူကောင်းများအား၊ နားမှာမဆံ့၊
မခန့်မလေး၊ သူမုန်းဆေးလျှင်၊ ဆဲရေးညစ်ညမ်း၊
ကိုယ်လက်နှမ်းအောင်၊ မသွမ်းမကျင့် ကြလေနှင့်။

၂၃။ မုန်းဖွယ်လည်းတတ်၊ မျောက်မျက်စိကို၊ မျက်စဉ်း
ခတ်သို့၊ လျှပ်လျှပ်ပေါ်ပေါ်၊ လော်လော်လည်လည်၊
မတည်မျောက်နှယ်၊ စက်ဆုတ်ဖွယ်ဟု၊ သည့်နှယ်မဆို
ရစေနှင့်။

၂၄။ ကွယ်ရာမရွေး၊ မျက်နှာဝေးကံ၊ တွေးလေကြံဆ၊ မိမိ
သဘော၊ သို့ကျင့်သောဟု၊ ပြောရသူချင်း၊ မေတ္တာ
ကင်းအောင်၊ သတင်းမပုပ် ပါစေနှင့်။

၂၅။ အရောင်းအဝယ်၊ အသွယ်သွယ်လျှင်၊ လိုဖွယ်ရရန်၊
စိုးထိုက်တန်လျှင်၊ မှန်သည်ကိုလိုက်၊ လောဘတိုက်၍၊
လူမိုက်မဆို ရစေနှင့်။

၂၆။ နှလုံးသည်းခြေ၊ သန္ဓေလည်းတန်၊ မမှန်စကား၊ သူပြစ်
မှားဟု၊ အများမဆို ရစေနှင့်။

၂၇။ မပြောင့်မုသား၊ မတရားကို၊ လားလားဤသူ၊ မပြုဟူ၍၊
ဗိုလ်လူခပ်သိမ်း၊ မေတ္တာလိမ်းသည်၊ ချမ်းမွမ်းဆိုထွေ
ရတတ်စေ။

၂၈။ အတည်အကျေး၊ အပေးအကမ်း၊ သေခမ်း၊ ရှင်ခမ်း၊
လူတိုတမ်းကို၊ အော်အမ်းနှိုင်လှေ၊ လောကဝတ်ကိုလည်း
သိတတ်စေ။

၂၉။ ရဟန်း၊ သံဃာ၊ အရိယာ၊ သူတော်ကောင်း၊ အပေါင်း
စည်းဝေး၊ ပြောရေးဆိုတမ်း၊ ဖွဲ့လမ်းကြုံငြား၊ အသွား
အလာ၊ လူဒါန်းခါလည်း၊ လက်ယာဖက်က၊ အကျီ
လက်ကို၊ တဖက်ချလျက်၊ ကပ်လအပါး၊ ဝပ်လျှိုးတွား၍၊
ကျောင်းသားမိထွေ ယဉ်ကျေးစေ။

၃၀။ ကြီး သူ တဖြာ၊ ပညာရှိအား၊ သူကောင်းများနှင့်၊
စကားလေ့လာ၊ ပြောသောခါလည်း၊ ပျာဗျာကျွန်ုပ်၊
ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ်ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်သည်၊
ကျောင်းထွက်လူပေ ဆိုရစေ။

သဒ္ဓတ(၁၇) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်၊

၃၁။ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပမကြွင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ အခင်းအရာ၊ ရှိသောခါလည်း၊ နှုတ်ပါလက်ရေး၊ ဇယ်ထောင်သောင်းကို၊ ဒွါးကောင်းပြေးသို့၊ လူရေးလူရာ ပီလှစေ။

၃၂။ အပေါ်အလွင်၊ ပျော်ရွှင်မပါး၊ လောင်းစားကြက်ငှက်၊ မလေ့ကျက်နှင့်၊ အသက်မွေးမှု၊ တခုခုကို၊ လုပ်မှုဆောင်ခင်း၊ မပျင်းမရိ၊ မိမိကိုတိုင်၊ အကြင်လက္ခဏာ၊ လူ့ဘာသာလျှင်၊ ဥစ္စာရကြောင်း၊ အရောင်းအဝယ်၊ ကုန်စလယ်သွား၊ မနေနားပဲ၊ ပျားပိတုန်းတူ၊ ဝတ်ရည်ယူသို့၊ လူစဉ်မီးအောင် ကြီးစားလေ။

၃၃။ အသုံးအဆောင်၊ အိမ်ထောင်ခမ်းနား၊ အပါးပါးတို့၊ ပြန်ပွားလေအောင်၊ ကြောင်ပုဇွန်စား၊ ကျွတ်ကျွတ်စားသို့၊ ယောက်ျားပြီထွေ၊ ဝီရိယနှင့်၊ လုံ့လကိုလည်း ရှိလှစေ။

၃၄။ သူ၏ စီးပွား၊ ငါ့ စီးပွားကို၊ ထောက်ထားမိစေ၊ ကြီးလောဘကို မျှတစေ။

၃၅။ မမေ့မနှောက်၊ မကောက်မကျစ်၊ မလိမ်လစ်ပဲ၊ မစဉ်းလဲနှင့်၊ စိတ်ထဲဖြောင့်ပေ၊ လူ့အကျင့်ကိုလည်း သိတတ်စေ။

၃၆။ ဟုတ်သောအကြံ၊ မှန်သောအကျင့်၊ သင့်သောအယူ၊ ဖြူသောနှလုံး၊ သူတော်ထုံးကို၊ စွဲသုံးသောထွေ ပြီလှစေ။

၃၇။ ကျိုးကြောင်းစကား၊ ပြောဆိုငြားသော်၊ လျင်လျားဆွေးနွေး၊ ဆိုရေးလိမ်မာ၊ ပညာရှိအား ကိုယ်တိုင်သွား၍၊ စကားလိုက်လျော၊ စစပြော၍ နှီးနှောလေ။

၃၈။ ကြိမ်မြောက်

၃၈။ ငါ၏စိတ်တုတ်၊ ထင်၏မလွဲ၊ လိပ်ခဲတည်းလည်း၊ ဟုတ်တည်း
ကေနိ၊ အားမသန်နှင့်၊ မှန်သည်တစေ မရှိစေ။

၃၉။ မှတ်ဖွယ်မှတ်ရာ၊ ထိုထိုစာကို၊ ရှာ၍မပြတ် အိမ်တွင်ဖတ်။

၄၀။ ဖတ်ပြန်သော်ကား၊ ဖတ်ပါများက၊ သားမယားပင်၊
မိုက်မှားခဲ့စွာ၊ မလိမ်မာလည်း၊ စာပေစကား၊ နေ့တိုင်း
ကြားက၊ ထူးခြားလိမ်မာ၊ ရှိသည်သာတည့်။

၄၁။ နားမှာမဝင်၊ မသိမြင်က၊ သမင်, ကျွဲ, နွား၊ တောင်သူ
လားသို့၊ မပွားပညာ၊ မလိမ်မာပဲ၊ မိစ္ဆာစိတ်ခိုင်း၊ သူတိုင်း
မှိုင်းသည်၊ ရိုင်းစိုင်းတောင်သူ၊ မိလက္ခူနှင့် တူလိမ့်မည်။

၄၂။ ရင်ဝယ်ဖြစ်ငြား၊ မွေးသည့်သားကို၊ မယ်ဖွားမိခင်၊ ဆုံးမ
သင်သို့၊ အကြင်ဆရာ၊ တို့သူငါကို၊ လိမ်မာစေကြောင်း၊
ကောင်းပါစေလို၊ ဆိုပါသမျှ၊ သြဝါဒကို၊ နားမျှမထောင်၊
မကြားယောင်သို့၊ မောင်တို့ပြုက၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်၊ နောင်
သံသရာ၊ ဆက်များစွာ၌၊ ချမ်းသာမည့်ရေး၊ အလွန်
ဝေးသည်၊ သေဘေးမလွဲ၊ ဝဋ်ဆင်းရဲမှ၊ ရှေ့ခဲဘယ်နှယ်၊
အသွယ်သွယ်ကို၊ လွဲဖယ်ကြံစည် လွတ်ပါမည်။

၄၃။ နားလည်စေကြောင်း၊ သို့ကျင့်ကောင်းစွာ၊ သောင်း
သောင်း နှံ့စပ်၊ သည်တိုင်းမှတ်ဟု၊ ထေရ်မြတ်ဆရာ၊ ရဋ္ဌသာ
လျှင်၊ ပညာရကြောင်း၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်း၍၊ ရုံးပေါင်း
ဆင်ခြင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊ ဤတွင်တခန်း ပြီး၏သော်။

ရှင်မဟာရဋ္ဌသာရ, ဆုံးမခန်း ပြီး၏။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခန်း

- ၁။ တိလောကဟု၊ မရနှိုင်းတူ၊ ဖက်မပြုသည်၊ သုံးဆူရတနာ၊
မာတာပိတ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှားမဆို၊
ရိုသေကြစေ၊ သာမဏေကာ၊ သူငယ်စကား၊ တပည့်များတို့၊
မှတ်သား ကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊
ဝမ်းတွင်ကြပ်ကြပ် စွဲ၍မှတ်။
- ၂။ က ဓယာက် က ယက်၊ ကျက် ကျက် ပျောက် ပျောက်၊
စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသေသပ်သပ်၊
စိတ်ယူစွဲ၍ အမြဲမှတ်။
- ၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်သစ်
ဒန်ပူ၊ လုံ့လထူသည်၊ ယူ၍မပြတ် နေ့တိုင်းကပ်။
- ၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်ကို၊
မြင် လျှင် မ ဖွယ်၊ မသပ္ပာယ်သော်၊ လှယ်၍မပြတ်
တံမြက်ခတ်။
- ၅။ သုံး ဆောင် ရေနှင့်၊ သောက် ရေ အိုး တွင်၊ ရေနည်း
မြင်သော်၊ ခေါင်ညီညွတ် သွား၍ခတ်။
- ၆။ ရေခတ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ၊ ရေမှာကြာသော်၊
သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာကြံလော
မင်းတို့ကျော။
- ၇။ နေ့၊ ညဉ့်၊ နံနက်၊ ကိန်းစက်မွေရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊
ခင်းလာယူငြား သွင်းခေါက်ထား။

- ၈။ သင်္ကန်း၊ သပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြံ့သွားခါသော်၊ ယူရာ
သည်များ ပြင်၍ထား။
- ၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာကြ မြင် သော်၊ အလျင် လှမ်း ယူ၊
ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ချွေး စွန်း မူကား၊ နေ ပူ ဖြန့် လှား
သွင်းခေါက်ထား။
- ၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်ကို၊
လွဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခတ်၍ နေထံပါး။
- ၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိန်း၍၊ ကိန်းစက်သောခါ၊ တစာစာနှင့်၊
ပြာပြာလောင်လောင်၊ တဖေင်ဖေင်သည်၊ ခေါင်ခေါင်
ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။
- ၁၂။ ရိုင်း စိုင်း နိုး ကပ်၊ မကိုင်းညွတ်ပဲ၊ မတ်တတ်တိုး၍
မသွားနှင့်။
- ၁၃။ စားဖွယ်သောက်ရာ၊ ကပ်သောအခါလည်း၊ ချဉ်းလာ
နိုးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ် ချဉ်း၍ကပ်။
- ၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတန်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လားဟု၊
စကားသည့်နယ် မမေးနှင့်။
- ၁၅။ မိဦး၊ ဘဦး၊ ဆရာဦးကို၊ ခူး၍အလျင် မစားနှင့်။
- ၁၆။ မိဘ၊ ဆရာ၊ ထားသည့်ဟာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊
မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွား
ခ၊ ယ တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်းဟင်းဗျဟ်ကို၊
ပွတ်တုံညစ်ကြေး၊ မြူမတင်အောင် စင်စင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင်,အိမ်တွင်၊ မသင့်မြင်သော်၊ ယူငင် သိမ်း
ဆည်း၊ အထဲသို့ငြား ကောင်းကောင်းထား။

၁၉။ အမှုနည်းများ၊ ခန့်ထားရှိသော်၊ တခွန်းခေါ်က၊
ကြားသော်ခဏ လာပါကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၌၊ လျှင်လျှင်ခဏ လာပါကြ။

၂၁။ တပါးတပို့၊ သွားကြလို့သော်၊ ဆရာကိုပန်မှ သွားပါကြ။

၂၂။ မိဘဖူးမြင်၊ ရွာသို့ဝင်လည်း၊ ခြေမြင်,လက်မြင်၊ ချိန်ခါ
တွင်၌၊ လျှင်လျှင်ခဏ ပြန်ပါကြ။

၂၃။ ဖျားနာကျောင်းတွင်၊ ရှိခွဲလျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်နာနာ၊
ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၄။ သီတင်းသုံးခြင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်၊ ညီတွင်
အစ်ကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ အစ်ကို,အဖ မှတ်ပါကြ။

၂၅။ အသက်ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်နှိမ်ချ ရှိတုပ်က။

၂၆။ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြွကြွလည်းလာ၊ ဗျာဗျာကျွန်ုပ်၊
ပုဆစ်တုပ်လျက်၊ လက်အုပ်ချီကြ ပြုကုန်ကြ။

၂၇။ တရားပေစာ၊ ဟောသောခါလည်း၊ နှုတ်မှာမစောင့်၊
အလွန်မှောင်၍၊ တထောင့်စကား မပြောနှင့်။

၂၈။ လူဖွယ်, ဒါနိုးဖွယ်၊ ကြီးငယ်တည်တည်၊ ရောက်လာသည်
ဝယ်၊ လဲလှယ်ခဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို ပေးလိုက်ကြ။

၂၉။ ကုမ်းနှင့် ဆေးလျှင်၊ ဧည့်သည်မြင်သော်၊ အလျင်ခဏ
တည်ပါကြ။

၃၀။ မင်းသွား, ငါသွား၊ အငြင်းပွား၍၊ စကားတောက်ဆတ်
မဆိုအပ်။

၃၁။ မပြတ်မချော၊ ဆူလည်လာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစားလိုရ
နေပါကြ။

၃၂။ ရဟန်း, သံဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ရာအထူး၊
သင်ဖြူးနှင့်ဖျော၊ လာ၍ဖျဖျ ခင်းပါကြ။

၃၃။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တထွေ၊
တပြေတရွာ၊ သွားသောခါလည်း၊ ညီညာလျှောက်ပတ်၊
လက်ကတော့ကို၊ ကောင်းကောင်းထိုးကုန်လတ်။

၃၄။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြမ္မေသိမ်၊ ဣန္ဒြေ
နှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းတည်း၊
ဟိန်းဟဲ့မဆို ရစေနှင့်။

၃၅။ မျက်မှောက်ကောင်းငြား၊ ပြင်တဝါးမှာ၊ တခြားမကျင့်
ကြလေနှင့်။

၃၆။ မသင့်တတ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပေလီ၊ တစီစီ
နှင့်၊ ဟိဟိသည်များ၊ ကျီစား၍လည်း မနေနှင့်။

၃၇။ ဟီနာနုတ္ထ၊ မဆဲကြံနှင့်၊ ကြီးကငယ်သည် နင်, ဟယ်ကိုမျှ၊
မဆိကြံနှင့်၊ ရန်စခြုတ်ခြည်၊ ရှောင်လွှဲဖည်၍၊ ထတ်မည်
ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြံနှင့်၊ ချစ်လှိုသိုသေ၊
အချင်းချင်းကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအေ, ဘရင်း၊ ကမ်း
တင်းသို့၊ သားရင်းတူကွ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၈။ သင်္ကန်းအဝတ်၊ ချစ်ထားပစ်လေ၊ မရှိသေ၍၊ ကလေ
ကဝ၊ စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို မဝတ်နှင့်။

၃၉။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ကြည့်ကြလှောက်သာ၊
မနေရာသည်၊ တတ်မီသမျှ ညီညာကြ။

၄၀။ ဆရာနေခင်း၊ အင်းပျဉ်ညောင်စောင်း၊ လီလျောင်း
ဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်
မထိုင်နှင့်။

၄၁။ ရှေ့ကစူးစူး၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင်ဆောင့်ကြောင့်နှင့်၊
ပေါင်လက်ကားယား၊ အပါးကြပ်ကြပ် မနေအပ်။

၄၂။ ရှင်နှင့်သူငယ်၊ ဒသက်ရေအိုးကိုတခြားတယ်၊ သုံးဖွယ်
မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကိုလည်း မသောက်နှင့်။

၄၃။ ရဟန်းသံဃာ၊ အရိယာကို၊ လူမသမာတို့၊ ချိုချိုငဲ့ငဲ့၊
ကဲ့ရဲ့ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဖက်မဆို့၊ ရှိသေကြစေ၊
မြေပွေး, မြေဟောက်၊ မထိစောက်သို့ ရှံကြောက်စေ။

၄၄။ မေ့တော်၊ ဓာတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကို၊ ဖူးမြော်မပြတ်၊
ရွှေကျောင်းဦးမှာ၊ ဖြည့်ကြဝတ်တက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊
ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပျက်၊ လက်အုပ်
တင်ထား၊ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ၊ ရတနာသုံးပါး၊
ဂုဏ်တော်များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ ဆောက်တည်ကြ။

၄၅။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြွပ်မတ်၊
ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသင်ဟု၊ ထိပ်တင်
လည်းရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင် ကြိုးစားကျက်။

၄၆။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရှင်မျက်နှာ၊ မသာမချို၊
ထိုထိုအကြံ၊ ကြီးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊
မျက်နှာတပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊
တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၄၇။ မပြတ်အသံ၊ တညံညံသည်၊ စာအံ၊ စာဖတ်၊ ကျက်မှတ်
မြဲတည်း၊ သည်လည်းညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသား၊
စကားဆိုထွေ ပီလှစေ။

၄၈။ သင်ပုန်း၊ ထန်းရွက်၊ ပေထက်စဉ်ကာ၊ ရေးသားခါလည်း၊
အက္ခရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း လှတတ်စေ။

၄၉။ မပျင်းမရိ၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ နှလုံးစွဲအောင်၊
တဖေင်ဖေင်တည့်၊ သန်းခေါင်ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်
သမျှ၊ စစ၊ ကုန်စေ၊ ညဉ့်ကိုအလွတ် ရွတ်နိုင်စေ။

၅၀။ ရဟန်း, မောင်ရွှင်၊ လူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊ မဖတ်
စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေ့သာကုန်ငြား၊ ရက်သံများအောင်၊
စကားဖေင်ဖွဲ့၊ တုံလွဲကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊
တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း မနေနှင့်။

၅၁။ တယောက်တခြား၊ စကား မ ဆို၊ ကိုယ်စီကိုယ်ငါ
သင်ပုန်းပေမှာ၊ လက်မကွာအောင် စာရေးကြ။

၅၂။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ ဖြူထွား ခေါင်း
ပေါင်း၊ နားဇွောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သီကာ
မြူးရှင်၊ ရှေ့ငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နှယ် မကျင့်နှင့်။

၅၃။ သင်္ကန်းမှာလည်း၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်ပပ၊
ပြုကြမသင့်၊ နှင်းဆိုးနှင့်၊ တိန်းညက်ဆိုးကိုလည်း
မဝတ်နှင့်။

၅၄။ ဒသသီ ဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊
စောင့်ကြပ်မြဲထေ့ ညီလှစေ။

၅၅။ ဗဟု သု တ ၊ တတ် ပ ချင် လျှင် ၊ သင် သာ ခိုက် ကို
သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင် တ စေ ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းကခွာသော်၊
နောက်ခါနောင်တ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ်ပညာ၊ တတ်မှသာလျှင်၊ ကျောင်းမှာနေကျိုး
နပ်မည်ပ။

၅၈။ သားတို့မှာလည်း၊ ပညာလိုချင်၊ ကျောင်းကန်ဝင်သော်၊
မသင်တခါ၊ သင်တခါနှင့်၊ မလာတနေ့၊ လာတနေ့လည်း၊
ဆို၍မနိုင်၊ ဖျင်းခေါင်တိုင်သည်၊ တွေ့မိုင်လျက်သာ၊
နေ့ရက်ကြာလျှင်၊ တခါရိုက်လေ၊ ညက်ညက်ကြေမည်၊
သားရေလှမ်းတော့ မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ဆုံးမ စ ကား၊ ဆိုသည် များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊
စိတ်မစွဲလျှင်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ် ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ
ကြုံလော မင်းတို့ကျော။

၆၀။ ယခုအခါ၊ သာသနာတွင်၊ လုံ့ဖြစ်မည်မျှ၊ လွန်ခဲလှ၏၊
လူထက်၊ သာမဏေ၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသံသာ၊
ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊ ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊
သည်ထက်သည်သာ၊ မြတ်ရာရာကို၊ လွယ်ကာခဏ
လှမ်းပါကြ။

၆၁။ ဆရာမြတ်မှန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရအကျော်၊ မိန့်တော်
နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်သာသာ၊ ပါဠိ
ဂါထာနှင့်၊ လင်္ကာမဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊ နှုတ်ဖြင့်
မှတ်ဖွယ်၊ များသူငယ်မှာ၊ လွယ်ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့်
ကြံ၍၊ ဉာဏ်ဖြင့်လောင်းသည်၊ ကောင်းကောင်းကျက်မှတ်
ကြစေသော်။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမစာ၊ ဤတွင်ရှေ့ ပြီးပြီ။

ဖိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံ

မြန်ဇဗ္ဗူပေါ်၊ ဉာဏ်ယူမျှော်သည်၊ သူတော်ကျွန်ုပ်၊ နား၏
တန်းဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ပုဒ်ဖြင့်၊ အာလုပ်ချိုမြ၊
စကားပုံသရုပ်၊ အမျိုးထုတ်ပြီးလျှင်၊ အချုပ်ပြခဲ့မည်။

၁။ ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်၊ ယုတ်လှတာကို ပယ်ရမည်၊
ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်မှ အေးမြရာသည်၊ ယုတ်လှတာကို ပယ်မှ
ဘေးပ ကွာသည်။

၂။ သေရည်ကို မသောက်နှင့်၊ ရေကြည်ကို မနှောက်နှင့်၊
သေရည်ကို သောက်က အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်၊ ရေကြည်ကို
နှောက်က အနယ်မှုန်တို့ ထတတ်သည်။

၃။ ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်၊ ဝင်တိုင်းလည်း သိပ်၍
မမျှီနှင့်၊ ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ် ပွားတတ်သည်၊
ဝင်တိုင်း သိပ်၍မျှီက အန္တရာယ်များတတ်သည်။

၄။ ဂေါဏမံသံကိုလည်း မစားနှင့်၊ ကောဓခြံရံကိုလည်း
မပွားနှင့်၊ ဂေါဏမံသံကို စားမိက မိဘသဖွယ် ဖြစ်ပေသည်၊
ကောဓခြံရံကိုပွားက အဓိကရ အပါယ်နစ်ချေသည်။

၅။ အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်၊ မဟုတ်စကားကို မဆိုဘိ
နှင့်၊ အယုတ်တရားကို အလိုရှိက ဘဂဝါ၏စကားကို ပယ်ရာကျ
ချေသည်၊ မဟုတ်စကားကိုဆိုဘိက သမာဓိတရားကို ကွယ်လွှာ
ရချေသည်။

၆။ မြူသလိပုံနှင့် ကလေးကို မစနှင့်၊ လူကို ယုံသဖြင့် အကြွေးမချနှင့်၊ မြူသလိပုံနှင့် ကလေးကိုစက ကလေးအမိုက်မို့ ဆဲတတ်သည်၊ လူကိုယုံသဖြင့် အကြွေးချက အရေးမစိုက်သမို့ မှဲတတ်သည်။

၇။ အမျိုးယုတ်လူအဆင်းလှလျှင် သတိထား၊ တန်ခိုးနုပုံသူ ထမင်းဝလျှင် မကျီစားနှင့်၊ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက စာဂ တန်တတ်သည်၊ တန်ခိုးနုပုံသူ ထမင်းဝက မာနထန်တတ်သည်။

၈။ အဟုတ်အမှန်ကိုလည်း သိမှ၊ အလုပ်အကြံလည်း ရှိမှ၊ အဟုတ်အမှန်ကို သိက သံသရာဘေးပရံ့ အနေကျယ်ကြမည်၊ အလုပ်အကြံရှိက ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေတည်ကြမည်။

၉။ သဋ္ဌေးလုံကြွယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်၊ မြေပွေးကို ငယ်သော်လည်း အလမ္မာယ်မပြုနှင့်၊ သဋ္ဌေးလုံ ကြွယ်သည်ဟု မာန်စွယ်ထက အရိုအသေနဲ့လို့ ပြေမုန်းတတ်သည်၊ မြေပွေးကို ငယ်သည်ဟု အလမ္မာယ်ပြုက ထိုမြေခဲလို့ သေဆုံးတတ်သည်။

၁၀။ မတော်ပဲ မဝယ်နှင့်၊ မခေင်ပဲ မလယ်နှင့်၊ မတော်ပဲ ဝယ်လေက အသပြာနေ ရှုံးတတ်သည်၊ မခေင်ပဲ လယ်ချေက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

၁၁။ မတော်တာကို မမြီး မစားနှင့်၊ အဖော် မပါလျှင် ခရီးမသွားနှင့်၊ မတော်တာကို မြီးစားက ဘေးရလို့ ရောဂါ ပွားတတို့သည်၊ အဖော်မပါပဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့ သောကများတတ်သည်။

၁၂။ ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်၊ မီးကိုလည်း အကြွင်း
မထားနှင့်၊ ခရီးကို အပြင်းသွားက မှားတတ်သည်၊ မီးကို
အကြွင်းထားက ပွားတတ်သည်။

၁၃။ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမမှားလေနှင့်၊ အနာရောဂါကို
မကြီးပွားစေနှင့်၊ ဆရာပြောသမျှကို အပြီးမှားက မုချ
မှောက်တတ်သည်၊ အနာရောဂါကို ကြီးပွားက ဒုက္ခရောက်
တတ်သည်။

၁၄။ စကား စကား ပြောဖန်များက စကားထဲက ဇာတိ
ပြု၍ မာနတံခွန် ထူတတ်သည်၊ ဘုရား၊ တရား ဖောဇန်များက
တရားထဲက ပါဠိရ၍ ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။

၁၅။ အမျိုးမြတ်မှ အရိုးကို ကြံရာသည်၊ တန်ခိုးလျှပ်မှ
အဖိုးတန်ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်ဝအကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံပြုလျက်၊
'ဦးနု'မည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဖွယ်ရာ၊ ဆုံးမစာကို၊
တကာ,တကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ - ည လေ့ကျက် ကြပါ
ကုန်လော့။

ဖိုးသူတော် 'ဦးနု' စကားပုံ ပြီး၏။

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်

ကျင့်ဝတ်လင်္ကာ

တလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊
 ဘုရားရွှေစက်၊ ရောင်ပြုံးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား
 ရိုညွတ်တွား၍၊ သဒ္ဓါနှင့်မိဘ၊ တပည့်စသည်၊ ပြုမူ
 သောဝတ်၊ ချွတ်မူပါယ်ရွာ၊ လားမည့်တာကြောင့်၊
 သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြုသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊
 အကျဉ်းမှာပိမ့်၊ နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး၊ ကျက်၍သုံး။

သားသမီးကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မှေခံထိုက်စေ၊ လူမျှဝေ၍၊
 စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်၊ ကျင့်ဖွယ်သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊
 ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်၊ ဖခင်
 မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ညီညာထကြ၊ ဆုံးမနာယူ၊ လာမှုကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်ကျွေး၊
သင်တေးအံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အတတ်လာည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊
သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတို့၊ ကျင့်ဖို့ဝတ်ငါးဖြာ။

လင်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မထီမဲ့ကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စားဆင်ယင်၊
မြတ်နိုးကြင်၊ ငါးအင် လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြည့်ရှောင်၊
လျော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ၊ အိမ်သူ
ကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊
နှုတ်မြှက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ၊ ကျင့်လေ
မိတ်သဟာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ခင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊
လိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ ကတ်အားလူစေ၊ ခတ်ငါးထွေ၊ ပြုလေ
ဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

မကောင်းမြစ်ထား၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်ဖောကျူး၊
နာဖူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊ ရဟန်းမူ၊
ခြောက်ခု လွန်သေချာ။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု၊ သုံးလောကဆရာ။
ကျင့်ဝတ်မပြေ၊ ဗါယ်လေးထွေ၊ လားလေမြင့်ရှည်ကြာ။
ဤသည်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ။

လှည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချ သို့၊ မိဘနှင့်သား၊
မယားနှင့်လင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မုန်ဒကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊
ဆရာ, တပည့်၊ တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်စင်မှု၊
ရှင်လည်းမကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလူပြည်၊ လှည့်လည်
အတူ၊ စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗာန်ရေပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊ မတည်
ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သုတို့မှာ၊ မလွတ်သာသည်၊ လေးရွာဘို့လုံးလုံး၊
လူဖြစ်ရှုံး။

သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ် ကျင့်ဝတ်လင်္ကာ ပြီး၏။

သိင်္ဂါလောဝါဒ လူ့ကျင့်ဝတ်ကဗျာ

“ပဏာမ ပဋိညာဉ်”

၁။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ ထုတ်ကာပေးတဲ့
 သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်းစာတွေ။
 လူနှင့်တူသူ၊ နာယုကြမ္မိ
 စာမပြုလို့၊ ရေးပါပေ။
 ကျင့်ဝတ်ကျသူ၊ လူအများမှာ
 နောင်ခါသွားလိမ့်၊ ထက်နုတ်ပြည်။
 ဦးဝိသုဒ္ဓါ၊ ရွှေဂူက၊ ရေးပြဟုတ်တာတွေ။
 ဟောဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဂဝါဘုရား အမိန့်သံတွေ။

“မိဘ ကျင့်ဝတ်”

၂။ မကောင်းမှုတွေ၊ ဆိုသမျှကို
 ရှောင်ကြ၊ ရှားကြ၊ တားမြစ်လေ။
 ကောင်းရာကိုသာ၊ ညွှန်ကာကြားလို့
 အတတ်များကို၊ သင်ပါစေ။
 ရင်းနှီးပေးဝေ၊ ဥစ္စာများနှင့်
 ထိမ်းမြားချိန်ကြ၊ ထိမ်းမြားလေ။
 မိဘ၊ ဘိုးဘွား၊ ဝတ်ငါးပါး၊ မမှားပြည့်စုံစေ။
 အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဂဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

“ သားသမီး ကျင့်ဝတ် ”

၃။ မိဘတွေကို၊ လုပ်ကိုင်ကျွေးလို့
 ပြုရေးကိစ္စ၊ စီမံလေ။
 အမေ့ကိုသာ၊ ခံယူထိုက်ဖို့
 လှူလိုက်၊ ပေးလိုက်၊ အမျှဝေ။
 မျိုးအနွယ်ကို၊ စောင့်ကာထိန်းတော့
 မတိမ်းစေနဲ့၊ ကျင့်ဝတ်တွေ။
 သားသမီးများ၊ ဝတ်ငါးပါး၊ မမှားပြည့်စုံစေ။

အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဝဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

“ ဆရာ့ ကျင့်ဝတ် ”

၄။ အတတ်ပညာ၊ သင်ကာပြုလို့
 ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ နေ့တိုင်းပေ။
 ပညာတွေကို၊ ချွန်ကာမထားနဲ့
 ဘေးရန်များကို၊ တားပါလေ။
 သင့်ရာကိုသာ၊ အပ်ကာထားလို့
 တပည့်များကို၊ ကြီးပွားစေ။
 ဆရာသမား၊ ဝတ်ငါးပါး၊ မမှားပြည့်စုံစေ။

အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဝဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

အမ္မတ၊ အယ်စောင်ထွဲ

“ တမည့်ကျင့်ဝတ် ”

၅။ ညီညာကြကော၊ လုံ့လများနှင့်
ဆိုးမဝကားကို၊ နာယူစေ။

ဆရာလာရင်၊ ကြိုကာဆီးလို့
ထံနီးမှာတဲ့၊ လုပ်ကျွေးနေ။

သင်တဲ့စာတွေ၊ အံကာမေးတော့
ကြိုကာတေးလို့၊ ရှုတ်ပါလေ။

တပည့်အများ၊ ဝတ်ငါးပါး၊ မမှားပြည့်စုံစေ။

အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဂဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

“ လင်ကျင့်ဝတ် ”

၆။ မထိမဲ့ကင်း၊ မပြုလျှင်းနဲ့
အပ်နှင်းပါကဲ့၊ ဥစ္စာတွေ။

ကာမမိစ္ဆာ၊ ရှောင်ကာရှားလို့
ဝတ်စားကိုလဲ၊ ဆင်ပါလေ။

မြတ်နိုးကြင်နာ၊ မေတ္တာပွားလို့
ချစ်ခင်သနားတော့၊ နေ့စဉ်ပေ။

လှင်ဆိုသူများ၊ ဝတ်ငါးပါး၊ မမှားပြည့်စုံစေ။

အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဂဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

“မယားကျင့်ဝတ်”

၅။ အိမ်မှုကိစ္စ၊ မှန်မှန်လုပ်လို့
 သိမ်းထုပ် ကျန၊ သေချာစေ။
 မိစ္ဆာလင်မြောင်၊ ရှောင်ကာကွင်းလို့
 ပြစ်ကင်းအောင်ပ၊ ဖြန့်ချိစေ။
 ပျင်းတယ်ဆိုတာ၊ စိတ်မှာမထားနဲ့
 လင်သားကိုလဲ၊ ရှိသလေ။
 အိမ်သူမယား၊ ဝတ်ငါးပါး၊ မမှားကျင့်ပါလေ။

အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဂဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

“ရဟန်းကျင့်ဝတ်”

၈။ မကောင်းရာကို၊ ပယ်ကာမြစ်လို့
 ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ နေ့စဉ်ပေ။
 တရားသစ်ကို၊ ဟောဖော်ကျူးလို့
 နာဖူးကိုလဲ၊ ထပ်မံစေ။
 နတ်ထံဝင်ရာ၊ လမ်းစဉ်ပြလို့
 မေတ္တာမျှတ၊ အမြဲနေ။
 ရဟန်းတော်များ၊ ဝတ်ခြောက်ပါး၊ မမှားပြည့်စုံစေ။

အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဂဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

“ ဒကာ ကျင့်ဝတ် ”

၉။ မေတ္တာရေစင်၊ စိတ်တွင်မျှလို့
 ဆောင်ရွက်ကိစ္စ၊ ချစ်ကြင်လေး။
 ခင်မင်နှုတ်ချို၊ ဆိုစကားနှင့်
 ဖိတ်ထားပါတော့၊ လိုရာတွေ။
 တတ်နိုင်တာကို၊ လှူပါကြတော့
 လှူဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ကျင့်ဝတ်ပေ။
 လှူတကာများ၊ ဝတ်ငါးပါး၊ မမှားပြည့်စုံစေ။

အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဂဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

“ မိတ်ဆွေ ကျင့်ဝတ် ”

၁၀။ ပေးကမ်းကာသာ၊ ချီးမြှင့်ငြားလို့
 ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားတွေ။
 တိုးအောင်၊ ပွားအောင်၊ ကြံဆောင်ရွက်တော့
 နှုတ်ခွန်းမြက်ဟ၊ ချိုသာစေ။
 သစ္စာဆိုကာ၊ မှန်စွာသုံးလို့
 သူမြတ်ကျင့်တုံး၊ မှန်ပါစေ။
 မိတ်ဆွေအများ၊ ဝတ်ငါးပါး၊ မမှားပြည့်စုံစေ။

အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဂဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

“ ဥက္ကဋ္ဌနာယကကြီး ကျင့်ဝတ် ”

၁၁။ နိုးကြားထကာ၊ လုံ့လများနှင့်
 သနားတတ်သိ၊ သည်းခံလေ။
 ဝေဖန်စရာ၊ ဝေဖန်သိလို့
 ကြည့်ရှုစောင်မ၊ ရှိပါစေ။
 ဤခြောက်ထွေကို၊ မပြတ်သုံးလို့
 ရပ်မမုန်းဖို့၊ ဆုံးမနေ။
 လူကြီးသူမ၊ နာယက၊ ပြည့်ဝဂုဏ်ခြောက်ထွေ။

အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဂဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

နိဂုံး

၁၂။ ဤသည်ပတ်တွေ၊ ကျေစေကြဖို့
 ပေနေယျတို့၊ ကျင့်ပါလေ။
 ကျင့်ဝတ်မကျန်၊ မှန်သူများမှာ
 ကော်သွားလိမ့်၊ ထက်နတ်ပြေ။
 ကျင့်ဝတ်မကျေ၊ နေသူများမှာ
 အပါယ်သွားလိမ့်၊ မုချပေ။
 သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်းငယ်ပြ၊ ဗုဒ္ဓဝါဒပေ။

အဲဒါက “ကျမ်းသိင်္ဂါလ” ဘဂဝါဘုရား အမိန့်တော်တွေ။

ဦးစိသုဒ္ဓ-ရှေ့ရှုကျောင်း
 ပုဂံမြို့နယ်။

ဟင်္သာတခရိုင် ခုတ်ရှိ ကံကျောင်းဆရာတော်
“ ဦးဇောဝိဒ ” ၏

မင်္ဂလာကဗျာ နိဒါန်း

(က) သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာတရားကို
နတ်လူအများ၊ ကြံစည်ပေ။
ဘယ်သင်း၊ ဘယ်ဟာ၊ မင်္ဂလာစစ်ဟု
သေချာစစ်မြစ်၊ မသိလေ။
တဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင်၊ နှုတ်ပြိုင်ငြင်းလို့
မင်္ဂလာအခင်း၊ မပြီးပေ။
မင်္ဂလာတရား၊ ဝါဒများ၊ ကွဲပြားနတ်လူတွေ။
အဲဒါကြောင့် ကြံကြ၊ စည်ကြ၊ ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

(ခ) သာဝတ္ထိပြည်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းဝယ်
ကိန်းအောင်းပျော်မွေ့၊ မြတ်စိန္တေ။
သန်းခေါင်ယံခါ၊ နတ်သိကြားများက
မြတ်ဘုရားသို့၊ ဆည်းကပ်လေ။
ဆည်းကပ်ပြီးသော်၊ မင်္ဂလာသဘောကို
ထင်စွာဟောဖို့၊ လျှောက်ပန်ချေ။
အသေဝနတရား၊ အစထား၊ ဟောကြားမိန့်ခဲ့ပေ။
အဲဒါကြောင့် နာရ၊ ကြားရ၊ တမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

ဒဂုန်ဦးထွန်းမြင့်၏-မင်္ဂလာကဗျာ

“ အသေဝနာစ ဗာလာနံ ”

၁။ လှူမိုက်ဆိုလျှင်၊ ရှောင်သွေလှဲလို့
 မမှီဝဲနှင့်၊ ကင်းအောင်နေ။
 ပညာရှိကို၊ အရှည်တံ့လို့
 မှီဝဲဆည်းကပ်၊ နည်းယူစေ။
 သုံးပါးရတနာ၊ မိဘများနှင့်
 ဆရာသမားကို၊ ပူဇော်လေ။
 ချမ်းသာကိုပေး၊ ဆက်ဆံရေး
 မျှော်တော့သုံးချက်ပေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတော့။

“ ပတိဂ္ဂပ ”

၂။ ကုသိုလ်ပညာ၊ ဥစ္စာရဖို့
 သင့်ရာဒေသ၊ အမြဲနေ။
 ရှေးကတင်ကူး၊ ပြုခဲ့ဖူးသည့်
 ကောင်းမှုအထူး၊ ရှိပါစေ။
 မိမိကိုယ်ကို၊ ကောင်းအောင်ထိန်းလို့
 မတိမ်းစေနှင့်၊ ဆောက်တည်လေ။
 ဥစ္စာကိုပေး၊ နေထိုင်ရေး
 မျှော်တော့သုံးချက်ပေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတော့။

“ ဗာဟု သစ္စဉ္စ ”

၃။ တတ်ကောင်းတတ်ရာ၊ ဟူသမျှကို
 ကြား၊ မြင်၊ သူတ၊ ရှိပါစေ။
 အိုးအိမ်တည်တောင်၊ ဝမ်းစာရေးနဲ့
 အသက်မွေးဖို့၊ အတတ်သင်လေ။
 လူနှင့်ဆိုင်ရာ၊ ကျင့်ဝတ်များကို
 ကောင်းစွာသင်ကြား၊ နားလည်စေ။
 မှန်ကန်ယဉ်ကျေး၊ ချိုသာအေး
 ဆိုရေးတတ်ပါစေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ မာတာပိတု ”

၄။ မြင်းမိုရ်ရွှေတောင်၊ မိဘ၊ ကြွေးကို
 ကောင်းစွာဆပ်ပေး၊ ဝတ်ကျေကျေ။
 ကြွေးသစ်ချကာ၊ သားနှင့်မယား
 မြှောက်စားချီးမြှင့်၊ ဝတ်ကုန်စေ။
 အလုပ်တာဝန်၊ မလစ်ဟင်းနဲ့
 အပြစ်ကင်းအောင်၊ လုပ်ပါလေ။
 စည်းစိမ်ကိုပေး၊ ပြုစုရေး
 မျှော်တေးသုံးချက်ပေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ ခါနိဇ္ဇ ”

၅။ သုံးတန်စေတနာ၊ ဖြူစင်တန်းလို့
 ပေးကမ်းဝေမျှ၊ လှူနိုင်စေ။
 ကိုယ်၊နှုတ်၊စိတ်ကြံ၊ မမိုက်မှားနဲ့
 သုစရိုက်တရားကို၊ ကျင့်ပါလေ။
 ဆွေမျိုးတွေကို၊ ပြင်ပမထားနဲ့
 သင်္ဂဟတရားနှင့်၊ ချီးမြှောက်လေ။
 သန့်စင်ပြစ်မျိုး၊ လူထုအကျိုး
 သည်ပိုးရွက်ဆောင်စေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ အာရတိ ဝိရတိ ”

၆။ မကောင်းမှုတွေ၊ ဟူသမျှကို
 မတွေ့ခင်က၊ ရှောင်ကြဉ်လေ။
 တွေ့ကြုံလာလျှင်၊ မလွန်ကျူးနဲ့
 အထူးသဖြင့်၊ စောင့်စည်းနေ။
 အရက်သေစာ၊ မသောက်စားနဲ့
 မှောက်မှားတတ်တဲ့၊ အရာပေ။
 လုပ်ကိုင်ပြောကြား၊ သတိထား
 တရားမမေ့စေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ ဂါရဝေါစ ”

၇။ အသက်ဂုဏ်ဝါ၊ ကိုယ့်ထက်ကြီးက
 ဆည်းကပ် ခ,စား၊ ရိုသေလေ။
 မာနတံခွန်၊ ဂုဏ်မကြွနှင့်
 ကိုယ့်ကိုနှိမ်ချ၊ အမြဲနေ။
 လောဘအပို၊ လိုမလိုက်နဲ့
 ကိုယ်ထိုက်တာနဲ့၊ ကျေနပ်လေ။
 ကိုယ့်ပေါ်ပြုဖူး၊ သူ့ကျေးဇူး
 အထူးသိတတ်စေ။
 ကောင်းကျိုးဆင့်ပွား၊ မြတ်တရား
 နာကြားမပြတ်ပေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ ခန္တီစ ”

၈။ စားဝတ်နေထိုင်၊ ရန်ခပ်သိမ်း
 စိတ်ကိုချုပ်ထိန်း၊ သည်းခံလေ။
 ကျိုးကြောင်းပြည့်နီ၊ ဆုံးမစကားကို
 ပြောကြားလာက၊ နာလွယ်စေ။
 သူမြတ်ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဟူသမျှကို
 မကြာခဏ၊ တွေ့ဆုံလေ။
 သဘာဝတွေ့၊ မှန်ကန်ရေး၊ ဆွေးနွေးမပြတ်ပေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ တပေါ့စ ”

၉။ လောကီအာရုံ၊ ဇိမ်ယစ်မှူးလို့
 ပျော်မကြူးနဲ့၊ ခြိုးခြံလေ။
 မေတ္တာ၊ ပြဟ္မစိုရ်၊ လက်ကိုင်သုံးလို့
 သူမြတ်ကျင့်ထုံး၊ ယှင်းမသွေ။
 လေးပါးသစ္စာ၊ ဉာဏ်မြင်ကြည့်လို့
 အမှန်သိအောင်၊ ကြိုးစားလေ။
 ဒုက္ခလွတ်ကင်း၊ နိဗ္ဗာန်ချဉ်း
 အလင်းပေါက်နိုင်စေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ ဗုဒ္ဓဿ ”

၁၀။ ဆင်းရဲချမ်းသာ၊ သဘာဝ
 တွေ့ကြုံနေကျ၊ လူတိုင်းပေ။
 ကောင်းဆိုး နှစ်တန်၊ အစုံတုံလို့
 တလှည့်စီလဲ၊ အမြဲနေ။
 လောကဓံကြုံ၊ မဖြိုတမ်းပေါ့
 မတုန်လှုပ်စမ်းနဲ့၊ စိတ်ခိုင်စေ။
 သောကကိုထိန်း၊ ရမ္မက်သိမ်း
 အေးငြိမ်းချမ်းသာနေ။
 အဲဒါမှ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ။

“ မင်္ဂလာပြုကျင့်ရကျိုး ”

၁၁။ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာကုံးကို
 လိုက်နာကျင့်သုံး၊ ပန်သူတွေ
 စီးပွားချမ်းသာ၊ ကျက်သရေတိုးလို့
 ကောင်းကျိုးစည်ပွင့်၊ တဝေဝေ
 ဘေးရန်ကင်းကွာ၊ ချစ်သူပေါလို့
 စိတ်ရော,ကိုယ်ရော၊ ချမ်းသာမလေ။
 ပြောဆိုကြံဆ၊ဆောင်သမျှ၊အောင်ရမည်ကိန်းသေ။
 အဲဒါကြောင့် ပန်ကြ,ဆင်ကြ‘မင်္ဂလာ’ပန်းခိုင်တွေ။

“ နိဂုံး ကဗျာ ”

၁၂။ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာတရားတို့
 ပျက်ပြားနေကြ၊ ကမ္ဘာမြေ။
 ဟိုတိုင်း,ဒီပြည်၊ ရန်စစ်ခင်းလို့
 လူနှင့်လူချင်း၊ သတ်ကာနေ။
 ငြိမ်းချမ်းပါစေ၊ အာသိသန့်
 စွမ်းနိုင်ရာက၊ ကူညီသလေ။
 သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး၊ မင်္ဂလာတရား
 ရေးသား ဖြန့်ကာဝေ။
 အဖိုးတန်တဲ့ “ဗုဒ္ဓဝါဒ” ကမ္ဘာက သိပါစေ။

ဒဂုန်-ဦးထွန်းမြင့်။

အရက်သမား 'ဝါဒ' တဗျာ

၁။ ထူးတယ်၊ ရှူးတယ်၊ မူးမယ်တဲ့လို့
မြူးဖွယ်အရက်၊ မှတ်လို့ရယ်။
ကြိတ်ကာ၊ မှိတ်ကာ၊ မျိုကာသွင်းတော့
လှဲလှဲချင်း၊ စချင်တယ်။
ဒီပုလင်းမလောက်ရင်၊ ဟိုပုလင်းသောက်လို့
တယောက်၊ တပေါက်၊ ဆူအုံးမယ်။
ရှက်ကြောက်တရား၊ မရှိငြား၊ အရက်သမားဝါဒရယ်။
အဲဒါကြောင့်၊ ရှောင်ကြပါတော့
ထာဝရ ကောင်းအောင်ကွယ်။

၂။ ဘီလူးစိတ်ဝင်ကာ၊ ထင်သလိုမိုက်လို့
တော့သမျှလိုက်လို့၊ ရမ်းတတ်တယ်။
အဝတ်ဗလာ၊ ကိုယ်မှာပျောက်လျက်
ရွာရိုးလျှောက်လို့၊ ဆဲလိမ့်မယ်။
မကြည့်ချင်သူ၊ တုတ်နဲ့နှက်တော့
အုတ်ဆက်ကဲ့လို့၊ သေတတ်တယ်။
အရက်သမား “ငတ်” များ ရန်ပွားတတ်ပါတယ်။
အဲဒါကြောင့်၊ ရှောင်ကြပါတော့
ထာဝရ ကောင်းအောင်ကွယ်။

၃။ လမ်းဘေးအိပ်ကာ၊ လူညွန့်တုံးလျက်
 အသက်ပါဆုံး၊ ပျက်စီးမယ်။
 ဒါကြောင့် မောင်မယ်၊ တစက်ကလောက်မှ
 အရက်မသောက်ဖို့၊ တောင်းပန်ပါတယ်။
 အရက်မသောက်ရင်၊ လူအပေါင်းက
 သူတော်ကောင်းလို့၊ ဆိုကြမယ်။
 အသိတရား၊ စိတ်မှာထား
 ရှောင်ရှားသင့်ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် ရှောင်ကြပါတော့ ထာဝရ ကောင်းအောင်
 ကွယ်။

၄။ ဓားကိုဖျက်တော့၊ ဝါးအမျက်ပေါ့
 လူကိုဖျက်တော့၊ အရက်ကွယ်။
 သောက်လေ့, မူးလေ၊ ထူးထွေချွန်က
 အရူးဆက်ဆက်၊ ဖြစ်တတ်တယ်။
 ရှောင်လေ, ရှားလေ၊ အဆိပ်တုံးဟု
 ဘဝဆုံးမည့်၊ အရက်ကွယ်။
 သောက်တဲ့သူများ၊ သတိထား
 စဉ်းစားပါအုံးကွယ်။

အဲဒါကြောင့် ရှောင်ကြပါတော့ ထာဝရ ကောင်းအောင်
 ကွယ်။

၅။ ရှောင်ကြဉ်ကြရင်၊ ရောဂါကင်းလို့
 လောကအတုင်း၌၊ ထင်လင်းမယ်။
 လူရော၊နတ်ပါ၊ သဒ္ဓါပွားလျက်
 ကြည်ညိုဝပ်တွား၊ ပြုလိမ့်မယ်။
 မျက်မှောက်တမလွန်၊ နှစ်တန်အကျိုးထို့
 စည်းစိမ်တိုးလို့၊ ချမ်းသာမယ်။
 မောင်မယ်အများ၊ သတိစား
 ရှောင်ရှားပါတော့ကွယ်။

အဲဒါကြောင့် ရှောင်ကြပါတော့ ထာဝရ ကောင်းအောင်
 ကွယ်။

၆။ အရက်သေစွာ၊ သောက်သူများမှာ
 လောကတလွှား၌၊ ဖောင့်တယ်။
 သေတဲ့နောက်မှာ၊ အပါယ်ကျလို့
 ငါးရာဒေဝ၊ ရှူးလိမ့်မယ်။
 ဘုရားဟောကာ၊ ကျန်းဂန်အရနှင့်
 လမ်းမှန်ပြုလို့၊ ဆုံးမတယ်။
 ဦးဝိသုဒ္ဓါ၊ ရှေ့က၊ ရေးပြုထုတ်တစ်ရယ်။

အဲဒါကြောင့် ရှောင်ကြပါတော့ ထာဝရ ကောင်းအောင်
 ကွယ်။

ဂဏန်းသင်္ချာ သံပေါက်စာ

ရတနာသုံးစုံ၊ ပန်းကြာငုံ၊ ကြည်ယုံဦးနှိမ်ချ။
 ဂဏန်းလက်ခဲ၊ သံပေါက်စာ၊ မှတ်ပါလေကုန်ကြ။
 ရှေးကိုသဝေ၊ ဝဆွဲလေ၊ မသွေရေးကာလ။
 ပဲနှင့်စလယ်၊ ပယ်ဥှင်ယ်၊ တင့်တယ်နောက်ပစ်မှ။
 မူးကိုနှစ်ချောင်း၊ ငင်တုံရှောင်း၊ အပေါင်းမှတ်ကုန်ကြ။
 လက်သစ်၊ မတ်လျှင်၊ သေးသေးတင်၊ မြဲပင်မှန်မှချ။
 ဝဆွဲကသတ်၊ ခွက်ဟုမှတ်၊ မပြတ်နှလုံးက။
 ပြည်မှာမူကား၊ တံခွန်လွှား၊ အမျှားမှတ်ကုန်ကြ။
 ကျပ်၊ စိတ်၊ မိုက်လျှင်၊ လုံးကြီးတင်၊ ရေးလျှင်တခဏ။
 နောက်ပစ်ဝဆွဲ၊ ခေါ်တခွဲ၊ မလွဲကေန္တ။
 တင်းနှင့် တောင်လျှင်၊ ကင်းစီးချင်၊ မှန်ပင်ယွင်းမခွ။
 ထွာမှဝဆွဲ၊ ချစမြဲ၊ တနဲမှတ်ကုန်ကြ။
 ရေး၍သင်္ချာ၊ ချသည်မှာ၊ ပိဿာမှတ်လေကြ။
 တပါး၊ နှစ်ပါး၊ ရေးမှတ်သား၊ ချထားပေါက်ဝစ္စ။
 စာတအင်္ဂါ၊ ရေးသောခါ၊ ချကာကင်းစီးကြ။
 အခွက်တဆယ်၊ ရေးခါဝယ်၊ မှတ်ဖွယ်တစ်သုည။
 ရာမှာနှစ်လုံး၊ ထောင်သုံးလုံး၊ ရေးထုံးမလွဲရ။
 လေးလုံးသောင်းပင်၊ ငါးလုံးမြင်၊ သိန်းလျှင်မှတ်လေကြ။
 ခြောက်လုံးသန်းပေ၊ ရေးကုခဋ၊ သုညညခုနှစ်ပြ။
 သင်္ချာဂဏန်း၊ ရေးထုံးတမ်း၊ ဆုံးခန်းနိဋ္ဌိတ။

ဂဏန်းသင်္ချာသံပေါက်စာ ပြီး၏။

ကာလအလိုက် စရိုက်ညီအောင် ကျင့်နည်းဆောင်

ဝှက်ဆိုမုသား၊ နှုတ်ချိုပျားနှင့်
စီးပွားလိုယောင်၊ ရှုပဆောင်၍
မှားအောင်ပြစ်ရှာ၊ ကြံတတ်စွာသား
မေတ္တာချည်းနှီး၊ လူ့ခွေးမြီးနှင့်
တသီးတခြား၊ တပါးပြည်ရှာ
မရှောင်သာ၍၊ ပက္ခာပေါင်းဖေ
ပြုငြားသော်လည်း၊ အပေါ်ကားယှဉ်
အထဲကြည့်၍၊ မာန်ဝင်နှိမ့်ချ
အဝါးဆလျက်၊ ကာလအလိုက်
သူ့အကြိုက်ကို၊ စရိုက်ညီထွေ
ကျင့်တတ်စေ။

ပေါရာဏပဏ္ဍိတကဏ္ဍာ

အိမ်ဆုံးမစာ ရှစ်လုံးဘွဲ့ကဗျာ

(တပည့်ကို ကျက်စေ၍ ဆရာက ချီးပြပါ)

- ၁။ ယူဇနာပေါင်း၊ ရှစ်သောင်းလေးထောင်
မြင့်မိုရ်တောင်မြတ်၊ မြင့်လတ်ပုံဆောင်
ထိုတောင်မက၊ ကြီးလှဂုဏ်ရောင်
မိနှင့်ဘ၊ ဆရာဂုဏ်အရောင်။
- ၂။ ဘုရားနှင့်နှိုင်း၊ ပုံခိုင်းသင့်တယ်
ကျေးဇူးဓမ္မ၊ ကြီးလှသွယ်သွယ်
စားဝတ်ကိုပေး၊ ကျွေးမွေးပါကွယ်
ဆိုဆုံးမ၊ ကျင့်ကြသွေမဖယ်။
- ၃။ အစ်ကို၊ အစ်မ၊ ရှိကြသွင်
နှုတ်လှန်ကော်ပက်၊ မဖက်ပြိုင်ရာ
ရှိသေကြဘိ၊ ဘ၊ မိ ပမာ
အဲဒါမှ၊ ညီလှ လူလိမ်မာ။
- ၄။ ဆွေမျိုးကြီးနှင့်၊ ဘကြီးတထွေ
မျိုးနွယ်ဝံသ၊ ရှိကြသလေ
ဂုဏဝုဇ၊ တုပ်ကွဲရှိသေ
ပြစ်မှားချက်၊ တံသက်ရှောင်ပါလေ။
- ၅။ မွေးချင်းကစ၊ ရွာကလူတွေ
ရှိပေသမျှ၊ မုချမသွေ
ညီကို၊ မောင်ရင်း၊ ပုံသွင်းကာပေ
ချစ်ခင်ကြ၊ ချစ်ကြမေတ္တာရေ။

၆။ သေတူရှင်ဖက်၊ ဆောင်ရွက်ကိစ္စ
ပြုဖွယ်အများ၊ ထင်ရှားရှိပြန်
အားကုန်ရုံး၍၊ ပြုအုံးဖန်ဖန်
တွက်ပါနဲ့၊ ပြုဖွယ်မကိစ္စ။

၇။ ရှေးကစွန့်ကြဲ၊ ကံနဲ့၍ပေ
တပါးအိမ်သို့၊ ကပ်လို့ခိုနေ
အိမ်ရှင်ကျေးဇူး၊ ထိမ်မြူးမသွေ
သ့ဂုဏ်ထူး၊ ရှင်မြူးသိပါလေ။

၈။ တယောက်စကား၊ တယောက်နားဝယ်
မခါးစေဘိ၊ သတိဆောင်ကွယ်
ကိုယ်၏စကား၊ ပျားရည်သဖွယ်
ချိုအောင်ပ၊ ပြောကြအသွယ်သွယ်။

၉။ မတွေ့ရန်ခိုက်၊ မလိုက်ဒေါသံ
မျက်မာန်မစူး၊ မကြူးမလွန်
နိုင်အောင်ချုပ်ကြ၊ မာနတံခွန်
ထိန်းပါမှ၊ ဟုတ်လှသူတော်မူန်။

၁၀။ သေနှင့် အရက်၊ စီးပွားပျက်တွေ
တစက်တပေါက်၊ မသောက်နှင့်လေ
ရှောင်ကြပါဟု၊ ပြောရတာတွေ
ရှင်တော်ဟော၊ ဓမ္မောအဆိပ်ရေ။

၁၁။ ကိုယ်နှင့်နှိုင်း၍၊ မဆိုင်းဖုံဖုံ
 သတ္တဝါများ၊ သနားလောကုန်
 ကြင်နာစိတ်ထဲ၊ စွဲမြဲဖုံဖုံ
 သူ့အသက်၊ ချစ်လျက်မေတ္တာတုံ။

၁၂။ ပိုင်သူပေးမှ၊ ယူရတာကို
 ခိုးမယူနှင့်၊ မသင့်သကို
 သူ၏မယား၊ ပြစ်မှားမဆို
 ဘီလူးမ၊ ထင်ကြများလူဗိုလ်။

၁၃။ သူတပါးအား၊ လှည့်ဖျားမဆို
 လိမ်ဝါစကား၊ ရှောင်ရှားထိုထို
 အပါယ်ရောက်ကြောင်း၊ မကောင်းတာကို
 ရှံကြောက်ရ၊ ရှောင်ကြများလူဗိုလ်။

၁၄။ ဘုရား၊ တရား၊ မြတ်ဖျားသံဃာ
 အရိယာများ၊ ထင်ရှားရှိတာ
 အဉ္စလီမိုး၊ ရှိခိုးပန်ထွာ
 ကိုယ်စီပ၊ နေ့ည ကိုးကွယ်ရာ။

၁၅။ အနိစ္စနှင့်၊ ဒုက္ခအနတ္တ
 လက္ခဏာသုံး၊ ကိုယ်လုံးထုံပါ
 လည်တွင်ဆံ့မည်၊ ပုလဲပမာ
 ပွားများကြ၊ နေ့ည ဘာဝနာ။

၁၆။ ငယ်ရွယ်ခိုက်က၊ ပြုလိုက်ဒါနံ
မသွေမဖောက်၊ ကြီးမြောက်ချိန်တန်
လျှောက်ပတ်ဓမ္မ၊ ကျင့်ကြသီလံ
ကိုယ်ကိုထိန်း၊ သိမ်းဆည်းအတန်တန်။

၁၇။ သူတောင်းစားများ၊ တောင်းငြားလေသော်
သဒ္ဓါသုံးဝ၊ ထက်လှသနော်
ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ၊ လှူရဲပါသော်
နောက်ဘဝ၊ ရောက်ရန်တပြည်ပေ။

၁၈။ သံသရာရေး၊ ကံကျွေးဟူသည်
ဒါနကိုလုပ်၊ အထုပ်အထည်
တံစက်ကြောင်းအောက်၊ မိုးပေါက်ရေသည်
ကြာလျှင်ပြည့်၊ ဆိုသည့်ပုံအညီ။

၁၉။ သူတော်ကောင်းနဲ့၊ ပေါင်းကဲ့အစဉ်
လှူမိုက်ကိုပ၊ ပယ်ကြရွှောင်ကြည်
မြတ်၊ လတ်၊ အယုတ်၊ ခဲ့ထုတ်ကာပင်
သိပါမှ၊ မုချလူ့အမြင်။

၂၀။ ကဲ့ရဲ့စကား၊ ရှောင်ရှားအတည်
ဟိရိသြတ္တပ်၊ စောင့်ကြပ်အလီလီ
မုန်းဖွယ်စကား၊ ရှောင်ရှားအတည်
မပြောနဲ့၊ ဟောတဲ့ကျမ်းအညီ။

၂၀။ ဣန္ဒြေများ၊ စောင့်ငြားခါပေ
 သန္ဓေဗီဇ၊ ကောင်းကြပါစေ
 စိတ်, လက်, နှုတ်စောင့်၊ ပြောင့်ပြောင့်နေစေ
 သူကောင်းသွေး၊ ခေါ်ရေးပြီလှစေ။

၂၁။ ရပ်သူ, ရွာသား၊ မှန်းပွားစေရန်
 ဆဲရေးညစ်ညမ်း၊ နှုတ်ကြမ်းခက်ထန်
 မဆူကြန့်၊ ရှောင်ကွဲ့တန်တန်
 စိတ်ကိုချုပ်၊ ကုပ်ကုပ်နေကြရန်။

၂၂။ ဒီလူတယောက်၊ မျောက်၏ပမာ
 လျှပ်ပေါ်ဘုံခြင်း၊ ပြောင်တင်းမျက်နှာ
 အပျော်အပျက်၊ မရှက်သူပါ
 ရှောင်မဟု၊ လူထုဆိုစရာ။

၂၃။ ဒီလိုအမှု၊ မပြုရှောင်ပါ
 နေနည်း, ထိုင်နည်း၊ စောင့်စည်းသိက္ခာ
 ဒီလိုနေမှ၊ မြင်ကြသူငါ
 ရိုသေလိမ့်၊ နှစ်သိမ့်ပီတိဖြာ။

၂၄။ ရောင်းဝယ်ဖောက်ကား၊ ပြုငြားကုန်သူယ်
 လောဘမတိုက်၊ ရောင်းလိုက်ဝယ်ဖွယ်
 စျေးတင်နှိမ်ထား၊ မုသားကိုပယ်
 အလေးတောင်း၊ ကောင်းကောင်းမှန်ရမယ်။

၂၆။ ကျွေးမွေးပေးကမ်း၊ လူတန်းစေ့အောင်
မျက်နှာလိုက်မှု၊ မပြုခွာရှောင်
ပေးကမ်းချိန်သင့်၊ သူနှင့်လျော်အောင်
လောကဝတ်၊ ယှဉ်းချွတ်မသွေအောင်။

၂၇။ ဘုန်းကြီးရဟန်း၊ လူဒါန်းစဉ်မှာ
အင်္ကျီကိုမ၊ ညွှန်က ကပ်ပါ
ခြေစုံရပ်ထား၊ ဝတ်တူးကြည်သာ
ကပ်လှချက်၊ ကျောင်းထွက်ဆိုင်ရာ။

၂၈။ အဋ္ဌာရသ၊ သိပ္ပမကျန်
ဘာသာမှုရေး၊ သင်ထွေးကျမ်းဂန်
ပြောဆိုရေးသား၊ ဒိုးများသဏ္ဍာန်
မှတ်အောင်ပ၊ သင်ကြအတန်တန်။

၂၉။ ပျော်ရွှင်မှုများ၊ ပယ်ရှားကြည့်ရှောင်
အလုပ်ခွင်သိ၊ ပျင်းရိမယောင်
ပျားကိုပုံတု၊ ပြုဘိလူ့ဘောင်
လူ့ဆင့်တန်း၊ ရွှင်လန်းနေရအောင်။

၃၀။ သုံးဆောင်ခမ်းနား၊ ကြီးပွားလိုသော်
လုံ့လကြီးကုတ်၊ ပြုလုပ်ကြနော်
ယောက်ျားပီသ၊ ဗီဇအကျော်
လုပ်မှုခင်း၊ မပျင်းကြန့်နော်။

၃၁။ သူများပိုင်သ၊ ခန့်ကိုရှောင်
ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ၊ အမြဲခွာရှောင်
ကျိုးကြောင်းခွင့်ရေး၊ ဆွေးနွေးရအောင်
ပညာရှိ၊ ချဉ်းဘိ နေ့မရှောင်။

၃၂။ ငါ့အယူမှ၊ မှန်လှပါတယ်
လိပ်ခဲတန်းလန်း၊ အရမ်းငြင်းပယ်
ယူမသီးနဲ့၊ လူကြီး, လူငယ်
စာကိုဖတ်၊ ဆုံးဖြတ်ပါလားကွယ်။

၃၃။ စာကိုမလပ်၊ မပြတ်ကြိမ်ဖန်
ဖတ်ယူမှတ်သား၊ ထူးခြားသိရန်
မဖတ်ရှုတ်ပဲ၊ ရှောင်လွဲနေပြန်
ဘာမသိ၊ စာ၏ဓိပ္ပာယ်မှန်။

၃၄။ ရင်ဝယ်မွေးသည့်၊ ကိုယ်၏သားကို
နေ့စဉ်ပြသ၊ ဆုံးမတာလို
မေတ္တာရွှေထား၊ သင်ကြားတာကို
နားထောင်သင့်၊ ကျင့်ကြံများလှပိုလ်။

၃၅။ ရှင်မဟာရဋ္ဌ၊ သာရမထေရ်
ရေးခါပြသ၊ ဆုံးမစာစီ
ထိုစာအခက်၊ အနက်ကိုမို့
ခေတ်အသုံး၊ စီကုံးရပါသည်။

၃၆။ ခေတ်မီစာသွား၊ ရေးသားသူမှာ
ဦးဝိသုဒ္ဓါ၊ ခေါ်ကြသညာ
စာချဂုဏ်ထူး၊ ဆုတ်ခူး၍သာ
ပိဋကတ်၊ မလပ်သင်ခဲ့တာ။

၃၇။ စာပြန်ပွဲလဲ၊ ဝင်နှံကြိမ်ဖန်
ကြီးငယ် မလပ်၊ မပြတ်အောင်ပြန်
ဗဟုသုတ၊ စုရဖန်ဖန်
လောကီကုတ်၊ မယုတ်စေဖို့ရန်။

၃၈။ ဤစာရေးမှု၊ ပြုစုချိန်မှာ
သခင်နုဟု၊ ခေါ်မှုသညာ
တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်၊ မင်းလုပ်စဉ်ပါ
လွတ်လပ်ရေး၊ ပေးစေချိန်အခါ။

၃၉။ ဤစာရေးလစ်၊ သက္ကရာဇ်မှာ
ထောင့်သုံးရာကိုး၊ ခေါ်ရိုးကောဇာ
သွ့ကျန်တွင်းက၊ လွတ်ကင်းချိန်ပါ
လွတ်လပ်ရေး၊ ပေးသည့်ချိန်အခါ။

၄၀။ သွ့ကျန်သပေါက်၊ လွတ်မြောက်ချိန်မှာ
စိတ်ကရွှင်မြူး၊ အထူးကြည်သာ
ခေတ်မီစာသွား၊ ထင်ရှားစီကာ
ရေးပါရ၊ စိတ်ကပျော်ရွှင်စွာ။

၄၁။ ကေ နဝ၊ ဇယ ဒွယာ
 သာသနာနှစ်၊ ရောက်လစ်ချိန်မှာ
 ဤစာသင်တန်း၊ ရှင်လန်းမေတ္တာ
 ရေးပါကြောင်း၊ ချိန်ကောင်းမင်္ဂလာ။

၄၂။ ပြည်မြို့ဇာတိ၊ ငါ၏ပျော်ရာ
 လူရှင်အများ၊ ထင်ရှားသိပါ
 နဝဆဒွေး၊ ကေးကောဇာ
 လူ့အဖြစ်၊ ရလစ် ငါဆရာ။

၄၃။ ဤစာရေးပြု၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်
 ဝေနေရပေင်း၊ ရကြောင်းကိုဆို
 အမျှဝေဘိ၊ ငါ၏ကုသိုလ်
 နိဗ္ဗာန်နန်း၊ စံမြန်းပေါ်လို့။

ဦးဝိသုဒ္ဓိ-ရွှေဂူကျောင်း
 ပျဉ်တိုင်းရွာ-ပုဂံမြို့နယ်။

ဆုံးမကဗျာများ

(၁) ဝံ့ပြုဖို့နော် ဒို့ကျောင်းတော်

ဒို့ကျောင်းတော်မှာ၊ ဝေးရပ်နီးက
 ပညာရှာမှီး၊ လာကြတယ်။
 ရှစ်ရပ်၊ ရှစ်သွယ်၊ တပည့်ပေါင်းနှင့်
 မောင်မယ် ထောင်သောင်း၊ စုံပါကွယ်။
 ညီညွတ်စွာကွယ်၊ နေရန်အကြောင်းမို့
 သံချိုဆင့်လောင်း၊ သင်ရတယ်။
 သင်တို့စိတ်ဝယ်၊ ဆီထိဂွမ်းသို့
 ပီတိတွေလျှမ်း၊ ညှို့နှူးဖွယ်။
 တပည့်အများ၊ သတိထား
 ကြိုးစားလိုက်နာဖွယ်။
 အဲဒါမှ ကမ္ဘာ့စံပြု၊ ကျောင်းမြတ်ခေါ်နိုင်မယ်။

(၂) ညီညွတ်ကြစေ မောင်နှင့်မေ

ပညာသင်နေ၊ တပည့်များတို့
 တမိသားသို့၊ ချစ်ခင်လေ။
 ကိစ္စရှိလျှင်၊ တူဆောင်ရွက်လို့
 မတုန်ကပ်နှင့်၊ မောင်နှင့်မေ။
 စည်းကမ်းရှိသေ၊ မလစ်ဟင်းနဲ့
 အပြစ်ကင်းလို့၊ ကြိုးစားနေ။
 သရေးရှိလျှင်၊ တူယှဉ်တွဲလို့
 ဆင်နဲ့ကြစို့၊ ဒို့တတွေ။
 အဲဒါမှ ကမ္ဘာ့စံပြု၊ ကျောင်းမြတ်ခေါ်နိုင်ပေ။

(၃) ညီညွတ်ဖို့ရေး ပုံတိုလေး

ဒို့ကျောင်းတော်မှာ၊ ဝေးရပ်နီးက
 ကြိုးစားလာပြီး၊ ပညာမှီ။
 တပည့်စုံညီ၊ ကျား, မ မရွေးကဲ့။
 ညီညွတ်ဖို့ရေး၊ ပုံပြုမည်။
 ဟိုရေးအခါ၊ ဗာရာဏရွဲ့
 ပုရတ္တိမ၊ ရှေ့ရပ်ဆီ။
 စိတ္တရဂီဝါ၊ သူ့ရားအလောင်းနှင့်
 ခိုင်ယံထောင်ထောင်း၊ ကျက်စားမှီ။
 မျိုးချစ်စုံညီ၊ ခေါင်းဆောင်စကားကို
 အစဉ်လေးစား၊ ထောင်နားညီ။
 အဲဒါကြောင့် ရန်သူဟူက၊ မြူမျှမကပ်နိုင်ပြီ။

(၄) တပည့် ဝတ္တရား

သုံးပါးရတနာ၊ မိဘများနှင့်
 ဆရာသမားကို၊ ရိုသေလေ။
 နေ့စဉ်စိတ်မှာ၊ စွဲခါမှတ်၍
 သဒ္ဓါဓာတ်ဖြင့်၊ ရှိခိုးလေ။
 ကျေးဇူးတော်တွေ၊ ကုန်နိုင်ဘူးကဲ့။
 မြင့်မိုရ်ဦးထက်၊ မောက်ကံပေ။
 ထိုကျေးဇူးတွေ၊ အနန္တမို့
 နေ့စဉ်သတိရ၊ ဆည်းကပ်လေ။
 အဲဒါမှ တပည့်ကောင်းတို့၊ ဝတ္တရားကျေနိုင်ပေ။

(၅) ကျောင်းလိုက်မယ်

ညီညီထွေးထွေး၊ ကျောင်းတော်စိုင်းသို့
 ချိန်မှန်နေ့တိုင်း၊ လိုက်စို့ကွယ်။
 အတတ်ပညာ၊ သင်အံ့ကုန်မှ
 ကိုယ်တုန်နောင်ရေး၊ စိတ်အေးမယ်။
 စာမတတ်လျှင်၊ လူ့ဗာလတုံ
 ခုဘဝဖြင့်၊ ရှက်ကြောက်ဖွယ်။
 နောင်သံသရာ၊ ဟိုဘက်ရှေ့ဘောင်
 အထုံမလေ့၊ ပါတတ်တယ်။
 လိုက်မယ် . လိုက်မယ်....။

(၆) မှတ်သားမယ်

မြတ်တဲ့ပညာ၊ တတ်ဖို့ရေးဖို့
 ညီညီထွေးထွေး၊ ကြိုးစားကွယ်။
 စည်းကမ်းသွယ်သွယ်၊ လိုက်နာပြီးတော့
 ပျော်ပျော်ကြီးဖြင့်၊ သင်ကြမယ်။
 အချိန်မှန်မှန်၊ စာအံ့ဖို့မှာ
 ဒီဝတ္တရားကဲ့၊ ညီထွေးရယ်။
 စာအံ့နေလျှင်၊ စာကိုကြည့်လို့
 မပျင်းမရိ၊ မှတ်သားကွယ်။
 မှတ်မယ် ... မှတ်မယ်....။

(၇) စာကျက်မယ်

အတတ်ပညာ၊ ပြည့်ခါဖြိုးအောင်
 ဝီရိယအကျိုးဖြင့်၊ လျော့ဘူးကွယ်။
 ပျင်းစိတ်ကိုပယ်၊ လုံ့လတရားနဲ့
 ဇွဲစိတ်ထားလို့၊ အောင်ရမယ်။
 မြဲမြဲခိုင်ခိုင်၊ အားမာန်တင်းလို့
 မညံ့ဖျင်းနဲ့၊ ညီထွေးရမယ်။
 ဒို့မျှားကြီးရင်၊ လူတော်ဖြစ်ဖို့
 အားသစ်ကြီးစား၊ သင်ရမယ်။
 “ကျက်မယ်....ကျက်မယ် ...။

(၈) အကျင့်ကောင်း

ဒို့ကျောင်းတော်မှာ၊ ဂုဏ်ရောင်တင့်ဖို့
 အခါမလင့်၊ ကြီးစားကွယ်။
 စည်းကမ်းတကယ်၊ လိုက်နာပြီးတော့
 ဆရာတပည့်၊ ပီသဖွယ်။
 စိတ်ထားစင်ကြယ်၊ သန့်သန့်ထားမှ
 စာရိတ္တတရားက၊ ခိုင်မြဲမယ်။
 လူ၏အလယ်၊ ရှက်ဖွယ်မရှိအောင်
 သတိထားလို့၊ ယဉ်ကျေးကွယ်။
 ကျင့်မယ်....ကျင့်မယ်....။

(၉) ယဉ်ကျေးအောင်နေ

ကျောင်းမှာနေစဉ်၊ မောင်ရင်းနှုမသို့
 ရွှေောင်ကြည်ကြဖို့၊ ရေးရပေ။
 သိမ်မွေ့စွာနေ၊ ကျင့်ဝတ်တရားနှင့်
 နေ့ညဉ့်မှတ်သား၊ ယဉ်ကျေးစေ။
 ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကြံ၊ ပေလီမစောင်းနှင့်
 ရှေ့ဆီဖယောင်းသို့၊ နူးညံ့လေ။
 ပြောဆိုရာတွင်၊ လွန်တော်ကြအောင်
 ကျန်တော်၊ ကျန်မ၊ ရှိပါစေ။
 မှတ်လေ မှတ်လေ....။

(၁၀) ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ ယဉ်ကျေးရန်

ကိုယ့်ထက်ကြီးသူ၊ ရှင်လူ အပေါင်းကို
 သံချိုခွင့်တောင်း၊ လွန်ရိုသေ။
 ဘိုးဘွား၊ မောင်၊ မေ၊ မမကြီးနှင့်
 ဦးကြီးရှယ်ကျ၊ ဦးကြီးပေ။
 ဒေါ်ကြီး၊ မောင်ငယ်၊ ညီမလေးနှင့်
 ညီထွေးတော်က၊ ခေါ်ရဲစေ။
 ပြောဆိုရာတွင်၊ လွန်ယဉ်ကျေးဖို့
 သွန်သင်ပေးရာ၊ မောင်နှင့်မေ။
 မှတ်လေ....မှတ်လေ....။

ဆမ္မတ(၂၀) အကြိမ်သုံးဆယ်မြောက်

(၁၁) ဝညာသင်နေ ကျန်းမာစေ

ဝတ်စားစင်ကြယ်၊ သန့်ပြန့်ရှင်းမှ
 ကျန်းမာခြင်းနှင့်၊ ညီညွတ်မယ်။
 ချေးညော်တင်လွယ်၊ ဝတ်အစားကို
 ဂရုထားလို့ လျော်ရတယ်။
 ပွဲသွား,အိမ်လည်၊ ချိန်မဖြုန်းနှင့်
 စိတ်ကိုဆုံးမ၊ စာကြည့်ကွယ်။
 အားလပ်ချိန်သား၊ ကျန်းမာရေးကို
 အားသစ်ပေးလို့၊ လိုက်စားကွယ်။
 မှတ်မယ် .. မှတ်မယ်...။

(၁၂) ဝစ္စည်းရှိသေ သိမ်းဆည်းလေ

ကျောင်းတော်မှာနေ၊ ညီ,ညီမတို့
 ကိုယ်စီပါကြ၊ ဝစ္စည်းကွေ့။
 သိမ်းဆည်းရှိသေ၊ ထင်ရှာမထားနှင့်
 အစဉ်မှတ်သား၊ ကောက်သိမ်းပေ။
 သူ၏ဥစ္စာ၊ ကိုင်ချင်ငြားက
 ပိုင်ရှင်ထံသွား၊ ပန်ကြားလေ။
 စာအုပ်,ပေတံ၊ ကျောက်သင်ပုန်းနှင့်
 ကျောက်ဘိ,ပျောက်ဆုံး၊ မရှိစေ။
 သိမ်းလေ... သိမ်းလေ ...။

(၁၃) ဘောဇ္ဇိထိန်းရိုသေ မျိုးချစ်ဆွ
 အမျိုးဘာသာ၊ တိုးကာတက်အောင်
 ဒိုကမပျက်၊ ဆောင်ရွက်ကွယ်။
 အမှုကြီးငယ်၊ သွယ်သွယ်ရိုက
 အားပြည့်၊ အင်ပြည့်၊ ညီညွတ်မယ်။
 ကြီးကြီးငယ်ငယ်၊ ကျားမ၊ မရွေးကဲ့
 ဗမာ့သွေးက၊ စွမ်းအားကြွယ်။
 ချစ်ကြင်နာဖွယ်၊ ယဉ်ရာစကားနဲ့
 အစဉ်ကြီးစား၊ စံပြဖွယ်။
 ချစ်မယ် ... ချစ်မယ် ...။

(၁၄) ထိန်းသိမ်းစို့လေ ဒို့ဒိုင်မြေ
 ဒို့ဘိုး၊ ဒို့မေ၊ ဒို့မြေကြီးမို့
 ဒို့ရှေ့သီးလို့၊ မြတ်နိုးပေ။
 ချစ်မြတ်ရိုသေ၊ အသက်ပေးလို့
 ပြည်ရေးအတွက်၊ ကာဆီးလေ။
 ရန်သူလာလျှင်၊ ကြူပင်ခုတ်သို့
 ကြူငုတ်တောင်မှ၊ ချန်ဖူးဟေ။
 အမျိုးရိုသေ၊ ညီနောင်များတို့
 ပြည်ထောင်သားမို့၊ သွေးစည်းခနဲ။
 ဒို့ပြေ ... ဒို့ပြေ ...။

ဦးစိတ္တရ - ကံကျောင်း (ဇကရွာ)
 ပုဂံညောင်ဦးမြို့နယ်။

တံငါးပါး ရှောင်ကြဉ်ရန် ကဗျာ

ပါဏာတိပါတ၊ ရှောင်ကြပပါလျှင်
လူသတ်၊ နွားသတ်၊ ကျွဲသတ်၊ ကင်းစင်
သတ်ခြင်းကင်းပ၊ စိတ်ကခုန်ခင်
ခုဘဝ၊ အေးရ ထောင်၊ ကျွန်းပင်
နောင်ဘဝ၊ လားရ ထက်နုတ်ခွင်။

အဒိန္နာဒါန၊ ရှောင်ကြပပါလျှင်
ခိုးမှု၊ တိုက်မှု၊ ပြစ်မှုကင်းစင်
ခိုးခြင်းကင်းပ၊ စိတ်ကကြည်လင်
ခုဘဝ၊ အေးရ ထောင်၊ ကျွန်းပင်
နောင်ဘဝ၊ လားရ ထက်နုတ်ခွင်။

ကာမေသုပ၊ ရှောင်ကြပပါလျှင်
မုဒိမ်းမှုများ၊ ကင်းငြားမှန်ပင်
မုဒိမ်းကင်းပ၊ ဘယကင်းစင်
ခုဘဝ၊ အေးရ ထောင်၊ ကျွန်းပင်။
နောင်ဘဝ၊ ရောက်ရ နတ်ပြည်ခွင်။

မုသာဝါဒ၊ ရှောင်ကြပပါလျှင်
လိမ်မှု၊ ဝါမှု၊ ညာမှု ကင်းစင်
သစ္စာ၊ သမာဓိ၊ မြဲတိုကိုယ်တွင်
နောင်အကျိုး၊ ပွင့်ဖြိုးအမှန်ပင်။

သုရာမေရယ၊ ရှောင်ကြပါလျှင်
ဟိရိသြတ္တပံ၊ စောင့်ကြပ်ကိုယ်တိုင်
ခုဘဝလဲ၊ စိတ်ထဲကြည်လင်
နေ့ဘဝ၊ ရောက်ရု ထက်နုတ်ခွင်။

ဦးပညာဝံသ
ကံကျောင်း-ပလ္လင်ရွာ
တောင်သာမြို့နယ်။

သတိပေးကဗျာ

(၁) ပညာဆင်ခါ တွေးစောပါ

မြတ်ကျောင်းတော်မှာ၊ ဝေးရပ်နီးက
ပညာရွာမှီး၊ လာကြတယ်။
ကြီးကြီး၊ ငယ်ငယ်၊ တပည့်များကို
သတိထားဖို့၊ ပြောပြမယ်။
ငယ်စဉ်အခါ၊ ပညာဘက်ကို
သင်အံလေ့ကျက်၊ ကြိုးစားကွယ်။
နောင်သောအခါ၊ ပညာရှိမှ
အမြင်မှန်သိ၊ တိုးပွားမယ်။

ပညာပါးရှား၊ ထိုသူအား၊ ဆိုးရွားမျက်နှာငယ်။
အဲဒါကြောင့် ဤပုံပြင်ကို၊ သင်တို့ ကျက်မှတ်ကွယ်။

(၂) ပညာမပါ လွန်နှစ်နာ

ဟိုဒုရူးအခါ၊ ဗာရာဏသ
 လွန်ကြွယ်ဝတဲ့၊ သဌေး မောင်,မယ်။
 ပုတ္တသည်းချာ၊ သားရတနာ အစစ်ကို
 တဖဝါးမကွာ၊ ချစ်လို့ မခွဲနိုင်ဖွယ်။
 အယူသန်ခါ၊ အချစ်မှားတော့
 အပြစ်များ၍၊ ချိန်ဖြုန်းတယ်။
 နေ့ရက်ကုန်ခါ၊ စာမကတ်တော့
 ဗလချာမပြတ်၊ မိုက်သွေးကြွယ် ၊

တောင်,မြောက် လေးပါး၊ မသိဌား၊ ဆိုးရွားလှပါတယ်။
 အဲဒါကြောင့် ပညာသင်ကာ၊ ယဉ်ရာသုံး မောင်,မယ်။

(၃) ငယ်စဉ်အခါ ပညာရှာ

ငယ်စဉ်အခါ၊ ပညာများကို
 သင်ပါကြိုးစား၊ နေ့တိုင်းသာ။
 ပျင်းစိတ်ကိုပယ်၊ ပွဲသိပ်မသွားနဲ့
 ဇွဲစိတ်ထားလို့၊ ကြိုးစားရှာ။
 ကစားကိုသာ၊ အာရုံမထားနှင့်
 စာရိတ္တတရား၊ ခိုင်မြဲပါ။
 အပေါင်းမှားခါ၊ မိတ်တု မပျက်အောင်
 စိတ်ရှုလျက်နှင့်၊ ရှောင်ရှားကွာ။

ငယ်စဉ်ခါကြိုးစား၊ စာပေများ၊ သင်ကြားကျက်မှတ်ပါ။
 အဲဒါမှ လောကပေါ်မှာ၊ လူတော်,လူလိမ္မာ။

(၄) ပညာရွှေအိုး လူမခိုး

လောကုတ်,လောကီ၊ ပညာများကို
 သင်ခါမှတ်သား၊ ကြိုးစားပါ။
 နောင်သောအခါ၊ ချိန်ရှယ်ရောက်တော့
 ပညာဂုဏ်ကြောင့်၊ ပေါ်ပြီးလာ။
 တတ်ပြီးပညာ၊ လူသူယုတ်တို့
 ဘယ်လိုဖော်ထုတ်၊ မခိုးပါ။
 ရှေ့ငွေကိုသာ၊ လိမ်ကာခိုးလို့
 ပညာတန်ဖိုး၊ နောင်သိမှာ။
 ပညာရွှေအိုး၊ လူမခိုး၊ သင်ကျိုးမယုတ်ပါ။
 အဲဒါမှ လောကပေါ်မှာ၊ လူတော်,လူလိမ္မာ။

(၅) အိမ်ပြန်သောအခါ ယဉ်ကျေးပါ

အိမ်ပြန်သောအခါ၊ စိကတန်းလို့
 ညီညာရွှင်လန်း၊ ပြန်ကြလေ။
 လမ်းဘေးတက်ကာ၊ ထင်ရာမလွှားနဲ့
 ဆူညံရွှောင်ရှား၊ ယဉ်ကျေးစေ။
 တုတ်,ခား,သစ်ချွန်၊ လက်နက်များကို
 မကိုင်ရွှောင်ရှား၊ စောင့်စည်းနေ။
 ကျောင်းသူ,ကျောင်းသား၊ သတိထား၊ ကြိုးစားလိုက်နာစေ။
 အဲဒါမှ ဒို့ကျောင်းတော်ရဲ့၊ စည်းကမ်းဥပဒေ။

ဦးစိတ္တရ-စိတ္တသုခကျောင်း၊
 ပြည်တော်သာရွာသစ်-ပုဂံညောင်ဦးမြို့နယ်။

ကောသလမင်းကြီး အိပ်မက် (၁၆)ချက် မေး-ဖြေ သံပေါက်

ကောသလမင်း၊ အိပ်မက်ခင်း၊ ညဉ့်တွင်း(၁၆)ဖြာ၊
လောကသနင်း၊ တရားမင်း၊ ရှင်းလင်းဟောပြော။
သာသနာတော်၊ နှစ်ထောင်ကျော်၊ နောင်ဆော်ရောက်သောခါ။
တရားကင်းကြ၊ မင်းပါပ၊ မုချ အုပ်စိုးမှာ။
ထိုမင်းလက်ထက်၊ သင့်အိပ်မက်၊ မပျက်ပေါ်ထွက်မှာ။

(၁)

မေး၊ နွားနက် လေးကောင်၊ ဝှေမည်ယောင်၊ တိမ်းရှောင်
ထွက်ပြေးသည်။
ဖြေ၊ လေးဘက် ညှိ ရောင်၊ မိုး တိမ် တောင်၊ ရွာယောင်
ကွင်းလိမ့်မည်။

(၂)

မေး၊ တထွာ၊ တတောင်မျှ၊ သစ်ချိုက၊ ပွင့်ကြ၊ သီးကြသည်။
ဖြေ၊ ကညာပျိုမ၊ ဣတ္ထိယ၊ ငယ်ကအိမ်ထောင်မည်။

(၃)

မေး၊ နွားငယ်မနှို၊ နွားကြီးတို့၊ စိုလှိုမြင်မက်သည်။
ဖြေ၊ ကျေးဇူးကြီးလှ၊ မိနှင့်ဘ၊ သားက ဝေကျေးမည်။

(၄)

မေး၊ နွားကြီးကိုပယ်၊ က၊ နွားငယ်၊ ဝန်မယ် မရုံးသည်။
ဖြေ၊ လူကြီးကိုပယ်ရှား၊ လူငယ်များ၊ မြောက်စားနိုင်ငံပြည်။

(၅)

မေး၊ ခံ တွင်း နှစ် ပေါက် ၊ မြင်း စား သောက် ၊ မလောက်
မြင်မက်သည်။

ဖြေ၊ လာဘ်နှစ်ဘက်စား၊ မူးမတ်များ၊ တရားစီရင်မည်။

(၆)

မေး၊ မြေခွေးအိုထံ၊ ရွှေခွက်နှံ၊ စွန့်ပြန်ကျင်ငယ်ရည်။

ဖြေ၊ မိန်းမမြတ်မှာ၊ လူမိစ္ဆာ၊ အိမ်ရာထောင်လိမ့်မည်။

(၇)

မေး၊ သားရေလွန်ကား၊ ခြေရင်းထား၊ ပုံစားခွေးငတ်မို့။

ဖြေ၊ လင်မသိအောင်၊ ပစ္စည်းဆောင်၊ လင်မြှောင် ကျွေး
လိမ့်မည်။

(၈)

မေး၊ ရေပြည့်အိုးကြီး၊ ထပ်လောင်းမိုး၊ ချည်းနှီးအိုးငယ်တည်။

ဖြေ၊ မင်းဘဏ္ဍာသာ၊ တိုးအောင်ရှာ၊ ပြည်ရွာနာလိမ့်မည်။

(၉)

မေး၊ ရေကန်ကြီးမယ်၊ နောက်အလယ်၊ နားဝယ်ကြည့်လှသည်။

ဖြေ၊ မြို့အလယ်တွင်၊ ပေ့ရှုပ်အင်၊ မြို့ပြင်စည်ကားမည်။

(၁၀)

မေး၊ ထမင်းအိုးနှုပ်၊ ပြော့မာဆတ်၊ ကျက်လတ်သုံးမျိုးတည်။

ဖြေ၊ မင်းနှင့်လူများ၊ မတရား၊ ကွက်ကြားမိုးရွာမည်။

(၁၁)

မေး၊ စန္ဒကူးကြုတ် ရက်တက်ပုပ်၊ ရောင်းထုတ်ငယ်ကြသည်။

ဖြေ၊ တရားယောခါ၊ ပစ္စည်းရှာ၊ မြို့ရွာလယ်လိမ့်မည်။

(၁၂)

မေး၊ ချည်းနှီးဗူးတောင်း၊ ရေနစ်အောင်း၊ ပေါ်ကြောင်း
မြင်မက်သည်။

ဖြေ၊ ပညာရှိများ၊ မကျော်ကြား၊ ရှောင်ရှားမြုပ်ကွယ်မည်။

(၁၃)

မေး၊ ကျောက်ခဲကြီးများ၊ ရေပေါ်သွား၊ ထင်ရှား မြင်မက်
သည်။

ဖြေ၊ မိုက်သူပြောမှ၊ သဘောကျ၊ လောကဖြစ်လိမ့်မည်။

(၁၄)

မေး၊ ဖါးငယ်မက၊ မြေဟောက်ထ၊ လိုက်ကြကိုက်စားသည်။

ဖြေ၊ ကညာပျိုမော်၊ လင်အိုပေါ်၊ ငေါက်အော်နိုင်လိမ့်မည်။

(၁၅)

မေး၊ ကျီးကို ဟယ်၊ ခြံရံကာ၊ နေတာမြင်မက်သည်။

ဖြေ၊ ပညာရှိများ၊ လူမိုက်အား၊ ဝပ်တွားရလိမ့်မည်။

(၁၆)

မေး၊ ဆိတ်က သစ်,ကျား၊ ကျွတ်ကျွတ်ဝါး၊ ကိုက်စားတတ်
ကြသည်။

ဖြေ၊ သူယုတ်မြင့်မြတ်၊ ပညာတတ်၊ တောရပ်ပြေးရမည်။

ပဌမ မဟာဝိသုဒ္ဓါရာမ ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ရေးသားတော်မူအပ်သော

ကောသလမင်းကြီး အိပ်မက် (၁၆)ချက်

လေးဆစ်အချိုးလင်္ကာ

အမှတ်စကား။ ။ မေး-ဟူသော အထက်စာပိုဒ်ကို အိပ်မက်
စကား။ ။ ဖြေ-ဟူသော အောက်စာပိုဒ်ကို
ဘုရားအဖြေ စကားဟု မှတ်ယူကြပါကုန်။

ကောသလ စောလှတဲ့ရာဇာ။ ။ ဆယ့်ခြောက်ဖြာ အိပ်မက်ခန်း၊
ကျမ်းထွက်သေချာ။

မိန့်ခွန်းဖြာ လင်္ကာပျံပျူး။ ။ ။ သောတု နောင်လာတို့၊
မှတ်စိမ့်ငှါ ရည်ရွယ်တွေး၊ ရေးပြမိန့်ဥ။ ။

၁။ ပဌမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ဥ သ ဘ၊ နွား လှ တဲ့ လေး ကောင်။ ။ ။ ဝှေ့ မ ယောင်
ရှောင်ကာပြေးတယ်၊ ဝေးရပ်သီခေါင်။
ဖြေ၊ မိုး ရိပ် ကယ် မှောင် ၊ တိမ် တောင် တက် ချဉ်း ။ ။
လျှပ်စစ်ကယ် ရောင်ဝါနှင့်၊ ရွာမလို ဟန်ပုံခင်းတယ်၊
ကွင်းပျောက်လို့ဆုံး။

၂။ ဒုတိယ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ချိန်မကျခင်က၊ ရုက္ခ တဲ့ သစ်ပင် ငယ် ။ ။ ဖူးငုံတန်
ပွင့်တန်မှီး၊ သီးကြသွယ်သွယ်။

ဖြေ၊ မိန်းမငယ်၊ သူငယ်ယောက်ျား။ ။ ချစ်မေတ္တာပိုလှလို့၊
 ရှယ်မတန် သန္ဓေမြတ်ကို၊ စွဲကပ်လို့ဖွား။

၃။ တတိယ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ယနေ့ဖွား၊ နွားလှတဲ့သားငယ်။ ။ ထည့်ကို မိခင်စို့တယ်၊
 ထူးလို့မှတ်ဖွယ်။

ဖြေ၊ ကျေးဇူးကြွယ်၊ မွေးမယ်ဘရင်း။ ။ ဝတ်စား မကုန်
 တန်လို့၊ သမီးထံ၊ သားထံ ချော့ရတယ်၊ ပျောင်းပြော့
 ဝပ်စင်း။

၄။ စတုတ္ထ အိပ်မက်တော်

မေး၊ နွားငယ်ကို ဝန်ဆောင်ထားလို့၊ နွားကြီးကိုတဲ့ ပြင်ကရံ၊
 မရုန်းနိုင် ပြင်ကထားတယ်၊ သွားတဲ့ဖြစ်ဟန်။

ဖြေ၊ မှုမျိုးမှန်၊ ချေငံသိကြား။ ။ လူကြီးကို ပယ်ခွာလို့၊
 လူငယ်မှာ နိုင်ငံရေးကို၊ ပေးအပ်လို့ထား။

၅။ ပဉ္စမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ကြုံပြန်ရာ၊ အသာတဲ့ ရာဇာ။ ။ ခံတွင်း နှစ်တန်နှင့်၊
 မုယောဆန် ယူလို့စားတယ်၊ ခြားလို့မှတ်ရာ။

ဖြေ၊ ထိုးပဏ္ဍာ၊ နှစ်ဖြာယူစား။ ။ နှစ်ပါးစုံ မကုန်တန်မှ၊
 မမှန်ကန် ဖြန်ကာဖြတ်လယ်၊ ပြီးပြတ်တရား။

၆။ ဆဋ္ဌမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ သိင်္ဂီစင်၊ ရွှေလင်ပန်းကိုလ၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မြေခွေးတန်။ ။
 စွန့်ကျင်ငယ် ရေပြန်လောင်းတယ်၊ ကြားရ ဖြစ်ဟန်။
 ဖြေ၊ မျိုးမမှန်၊ မင်းထံမြောက်စား။ ။ ဝတ်စားမကုန်တန်လို့၊
 မျိုးမှန်သူ ကညာရင်းကို၊ သွင်းရ ဖြစ်လား။

၇။ သတ္တမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ အင်းပျဉ်ပေါ် လူလွန်ကျစ်လို့၊ ခွေးညစ်က အောက်၌
 သာ။ ။ မသိရှာ လွန်အဖျားကို၊ စားကုန်သည့်တာ။
 ဖြေ၊ လင်ကြီးမှာ ရှာဖွေစုရုံး။ ။ အိမ်နေသူ လင်ငယ်ထားလို့၊
 စားဆန်ရေ ဟူသရွေ့ကို၊ သုံး၍ ပျက်ပြုန်း။

၈။ အဋ္ဌမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ရေပြည့်လှုံ အိုးခံကြီးကို၊ အချည်းနှီး အိုးငယ်ရုံ။ ။
 ပြည့်ရာမှာ ထပ်ကာလောင်းလို့၊ မရှိရေ အိုးငယ်ပေါင်းကို၊
 စောင်းမကြည့်ပြန်။
 ဖြေ၊ မင်းကြီးထံ သုံးရန် မှုမျှား။ ။ ဝတ်စား သုံး ရန်ဖို့၊
 ကိုယ့်ဥစ္စာ အိမ်ထောင်မှုကို၊ စောင့်မရှုအား။

၉။ နဝမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ခပ်သိမ်းသူ ချိုးရေခတ်ကြတယ်၊ ထူးမြတ်တဲ့ ကန်မဟာ။
 အနားကြည် အလယ်နောက်တယ်၊ ပြုံးမောက်လို့သာ။

ဖြေ၊ တိုင်းစွန်မှာ၊ ရပ် ရွာ စည် ကား။ ။မင်းစိုး ရာဇာတို့၊
နေပြည်တော်မှာ ခွန်ကော်ခဲတယ်၊ မဲ့လို့ပျက်ပြား။

၁၀။ ဒသမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ အိုးအတန်၊ ဆန်တော်ခတ်ပါဦး၊ ပြော့မနပ် မတော်မှန်။ ။
မင်းသုံးထွေ ကျက်ပုံကဲ့တယ်၊ လဲ့ရက်ရှိပြန်။

ဖြေ၊ မိုးမမှန် ရွာဟန်ကွက်ကြား။ ။နစ်ပျက်ကယ် မအောင်
ရေနှင့်၊ အောင်သုံးရေ အမည်ကဲ့တယ်၊ လဲ့တဲစပါး။

၁၁။ ကောဒသမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ တသိန်းတန် စဒ္ဒကူး၊ နေ့ကြူးပုတ် ရက်တက်ရေ။ ။
အဖိုးငယ် မတန်ပဲ၊ လဲထပ်ကြပေ။

ဖြေ၊ မြတ်ဗုဒ္ဓေ စိန္တေမိန့်ကြား။ ။ဖိုးနုဿ ဓမ္မာမြတ်ကိုတံ၊
ပစ္စယာ လေးဖြာရပ်ကယ်နှင့်၊ လဲထပ်လို့စား။

၁၂။ ဒွါဒသမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ဗူးတောင်းကဲ့၊ ပေါ်မြဲတဲ့ ဓမ္မတာ။ ။ရေပြင်မှာမတည်ပဲ၊
ထဲနစ်သည်သာ။

ဖြေ၊ သီလဝါ၊ ပညာရှိများ။ ။ရဟန်း ရှင်လူတို့၊ ကျေးဇူးမူ
ဂုဏ်သိရှိမြှုပ်တယ်၊ ကျိုးယုတ်အလား။

၁၃။ တေရသမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ကျောက်ဆိုင်ခဲ၊ နစ် မြဲတဲ့ ဓမ္မတာ။ ။ရေပေါ်မှာ
လှေအလားသို့၊ ငှီးငှီးထင်လာ။

ဖြေ၊ နိသီလာ၊ ပညာမဲ့များ။ ။ ရဟန်းရှင်လူတို့၊ ကျေးဇူးမူ
ထင်ပေါ်ကောင်းတယ်၊ ကြောင်းဖြစ်အလား။

၁၄။ စုဒ္ဓသမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ကိုယ် တ ဆုပ် ကယ် နှင့်၊ ပိန်စုပ်စေ့၊ ဖါးသူငယ်။ ။
မြေကြီးကို ကိုက်ခါဝါးလို့၊ စားခဲ့ပြန်တယ်။

ဖြေ၊ မိန်းမငယ်၊ ဆိုးကျယ်ညစ်ညမ်း။ ။ မှုမျိုးကို သူစီရင်လို့၊
ကိုယ့်လင်ကို ကိုယ်အနိုင်ကျင့်တယ်၊ ဘေးသင့်ခမန်း။

၁၅။ ပန္နရသမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ရှေ့အလား၊ ငှက်များတဲ့ ဟင်္သာ။ ။ ကျီးနက်ကို ခြံရံ
ခတယ်၊ ရှေးကကြမ္မာ။

ဖြေ၊ မျိုးယုတ်မာ၊ ရာဇာဖြစ်လား။ ။ အမျိုးငယ်မြတ်သူတို့၊
ရှေ့တူရှု ခပ်ညောင်းတယ်၊ ကြောင်းသင့်အလား။

၁၆။ သောဠသမ အိပ်မက်တော်

မေး၊ ကျားသစ်သားကိုလ၊ ဆိတ် စား လို့ ကုန် နေ ပြီ ။ ။
ဆိတ်ကိုမြင် သစ်ခတူပုန်းတယ်၊ ထုံးနှင့်အညီ။

ဖြေ၊ သုလဇီ၊ ဒုဿီတို့နှိမ်နင်း။ ။ သီလဝံ အရှင်မြတ်ကယ်တို့၊
ဒုဿီကို အမြင်ကပ်သော်ကြောင့်၊ တောရပ်သို့ချဉ်း။

နိဂုံး။ ။ ကောသလ၊ စောလှတဲ့ရာဇာ။ ။ ဆယ့်ခြောက်ဖြာ
အိပ်မက်ကြီး ပြီးနိဗ္ဗိတာ။
မိန့်ခွန်းဖြာ၊ လက်သန်ရှင်း။ ။ နောက်သား ရှင်လူတို့၊
သူမြင်တာ မှန်မလွဲတယ်၊ မြဲမှတ်ကြမင်း။

ရည်ရွယ်ချက်

နေ့ခင်းစဉ်လာ၊ လူအများတို့
မှတ်သားဖို့၊ ကြံရည်ရွယ်။

“ ဦးသိန်းမောင် ”

စေတနာထားကို၊ များသိစေဖွယ်။

ပညာကြွယ်၊ ဆုဝယ်ရကြောင်း
“သမ္မတ-ဆယ်စောင်” တွင်းမှာ၊ သွင်းထည့်ထပ်လောင်း။
ယင်း-ကောသလမင်းကြီးအိပ်မက် (၁၆)ချက်ကို
စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး (အနီးစခမ်း-ဆရာတော်ဘုရားကြီး) ကလည်း
အကျယ်တဝင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

(ဆင်ခြင်အောက်မေ့နိုင်ကြပါစေ)

ဦးသိန်းမောင်

သမ္မတပုံနှိပ်တိုက်။

၁၂၀၇၄

၃၀-ကြိမ်မြောက်၊

“အထူးအစီရင်ခံချက်”

ကျွန်တော်၏ “သမ္မတဆယ်စောင်တွဲ” ကို အားပေးချီးမြှင့်ဝယ်ယူ ရောင်းချပေးကြကုန်သော အချို့အနယ်နယ်ရှိ စာအုပ်ကုန်သည်အပေါင်း၊ ဤအား လည်းကောင်း၊ ဝယ်ယူသုံးစွဲ အားပေးတော် မူကြကုန်သော ရဟန်းရှင် လှ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတို့အား လည်းကောင်း၊ “သမ္မတ ဆယ်စောင်တွဲ” တွင် ထည့်သွင်းရန် “ခေတ်ဒီကဗျာဆုံးမစာ” မူများ ချီးမြှင့် ပေးပို့တော် မူကြကုန်သော အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ပုဂ္ဂိုလ်တို့ အားလည်းကောင်း၊ အထူးကျေးဇူး တင်ရှိပါကြောင်း။

ဤကဲ့သို့

ဤ စာအုပ်ရောင်းချ အားပေးသူ

ဤ ဝယ်ယူသုံးစွဲ အားပေးသူ၊

ဤ စာမူချီးမြှင့် ပေးပို့သူ၊

ရဟန်း၊ ရှင်၊ လူအပေါင်းတို့အား၊

ကျေးဇူး တုံ့ပြန်သောအနေအားဖြင့်

ကျွန်တော်၏

သမ္မတ, ဆယ်စောင်တွဲ

“ကို”

- ပွင့်သစ်စ ပန်းအသွင်ကဲ့သို့ အမြဲတန်း၊ လန်းရွှင်၍နေရန်
- (က) ခေတ်သုံး ၁၀-မိနစ်စာလုံးအသစ်များဖြင့် မိုက်နက်ထားခြင်း၊
- (ခ) စာအခနအထားမှန်ကန်သင့်ရွှင်၊ ခန့်ညားအောင်ထူးခြားစွာ စီစဉ်ထားခြင်း။
- (ဂ) ဤဦးဆုံးသို့အား၊ အကျိုးများရန် စာမူကိုး၌ ထည့်သွင်း ထားခြင်း။

ထေ့သို့ဖြင့် အားပေး ချီးမြှင့်ကြကုန်သော သူတို့၏ စိတ်နှလုံးကို ခွင့်ပျော်သာအောင် အထူးစီစဉ်၍ ဘဝဆက်လိုက်ပါကြောင်း။

ယိန်းမောင်

သမ္မတ ပုံနှိပ်တိုက် မန္တလေး။

ဤစာအုပ်ကို ကြည့်ရှု သင်ကြားဆော့ အားဖြင့်

သ သနားခြင်း ကရုဏာ ထားပြီး

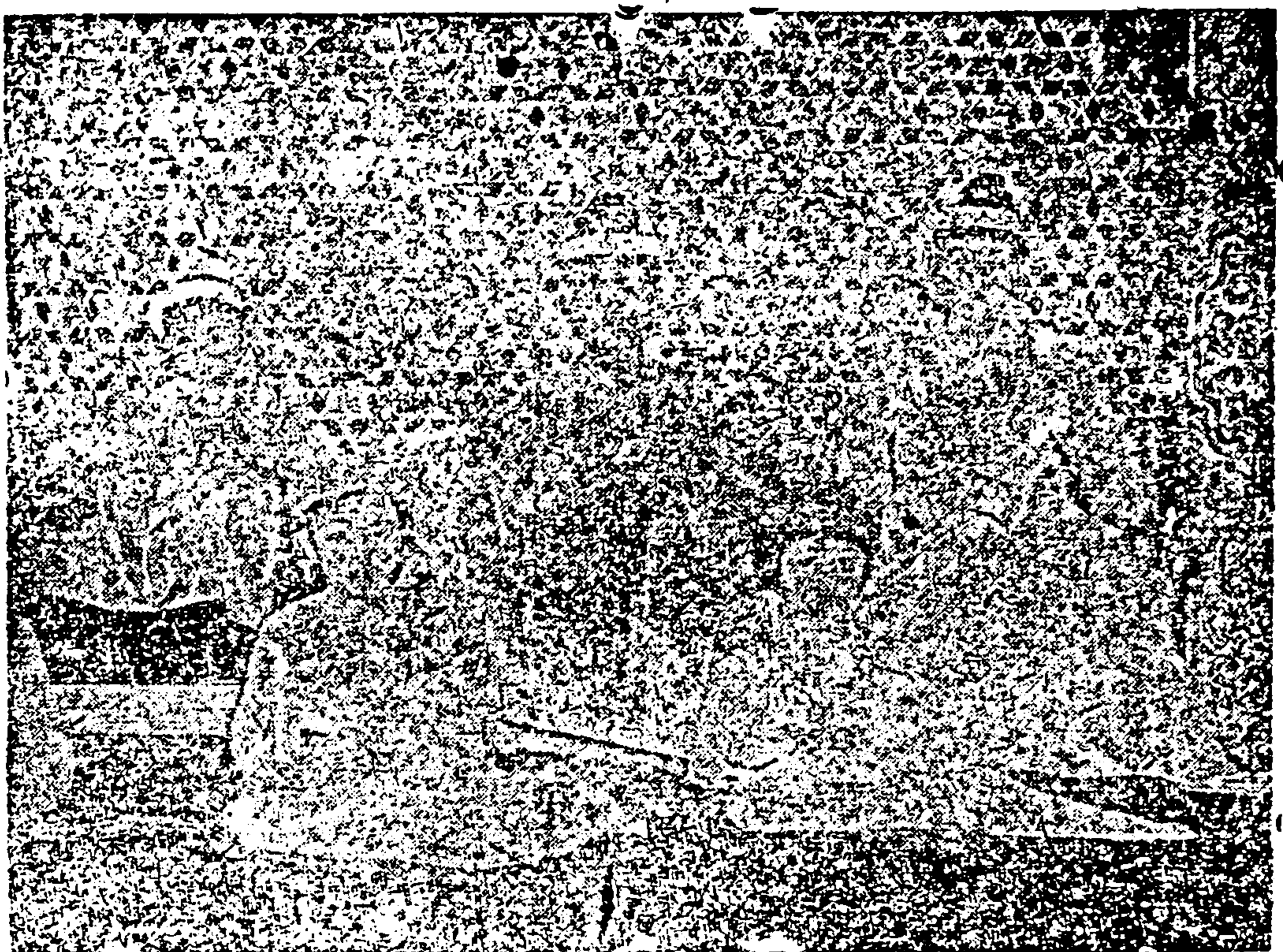
မ ဟုတ် မမှန်တာကို ပယ်ဖျောက်၍

တ ရားသဖြင့် အသက်မွေးပြုခါ

သိန်း သန်း ကုဋေ ချမ်းသာကြလျက်

သိန်းစောင်
ဆုပတ္တနာ

မောင်နှင့် မယ်တို့ အသက်ရာကျော် ရှည်ကြ
မိစေသတည်း။

ကျက်မှတ်ဘွယ်ရာ - ကျမ်းရွှေစာ

သမတ ဆယ်စောင်

294.312,3-7

ဘတ်ဘို့

A1MMGB010074

င်မျိုးမှာ စုံလှဘွယ်။

ချားစွာ ကျမ်းစာစုံ

မ မလတ်က ဝယ်ပေးမယ။

တွ

ပြု၍သာ ချုပ်ထားတယ်

တတ်သည့်ဝညာ မြတ်စေ ရှအိုး

ကျက်ကွယ်၊ ဘတ်ကွယ်။

အုပ်စု

အုပ်စုစာပေ

အောင်စိန်